

ЧЕТВЪРТЪК, 12 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,00 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Участие на работници и служители в предприятия със статут на европейски дружества (внесено предложение за резолюция): вж. протокола

4. Източно партньорство (разискване)

Председател. – Госпожи и господа, първата точка днес е становището на Комисията относно Източното партньорство.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, изключително съм доволна, че имаме възможността за навременно разискване по Източното партньорство. То е един от най-добрите примери на външната политика на Европейския съюз и стратегическата му логика е ясна: повече сигурност, повече стабилност и повече просперитет в източните съседни държави.

Конфликтът в Грузия и газовата криза в Украйна са само два примера на периодичните кризи и нестабилността, оказващи влияние върху този регион – и съответно пряко влияние върху Съюза и неговите граждани. Към тези две кризи сега трябва да прибавим и финансовата, която засяга източните съседни страни особено сериозно. Макар всяка криза да изисква отделно и незабавно решение, трябва да предвидим също средносрочни и дългосрочни действия, които да предотвратят възникването на нови проблеми. В допълнение към тези неотложни въпроси, всички източни съседни държави желаят по-задълбочени връзки с Европейския съюз, макар и в различна степен. Те се нуждаят и от по-голяма подкрепа, за да консолидират демократичните си институции, държавността и принципа на правовата държава.

Европейският съюз може и трябва да отговори на тези предизвикателства, а Източното партньорство е, така да се каже, политическият ни отговор. Увеличаването на подкрепата ни за реформи и подпомагането на партньорите ни да сближат законодателството си с това на Европейския съюз ще спомогне за стабилизирането на източните ни съседи.

На 3 декември 2008 г. Комисията, по моя инициатива, предложи амбициозен доклад относно Източното партньорство. Той се основаваше на предишни идеи на приятелите ни от Чехия, Полша и Швеция, както и на много от предложенията на Европейския парламент, включително за задълбочени споразумения за свободна търговия, по-голяма мобилност на хората и повече финансиране. Като част от Източното партньорство също предложихме и надграждане на политическите ни взаимоотношения чрез сключване на споразумения за асоцииране с всеки партньор – но само след като се изпълнят съответните критерии за политически реформи.

Предложихме мерки за подобряване на сътрудничеството за енергийна сигурност, както и главно за увеличаване на подкрепата за икономическото и социално развитие, за да се урегулират несъответствията в рамките на отделните страни, които често се явяват дестабилизиращ фактор. Препоръчавме и изграждането на многостранна рамка за Източното партньорство с четири тематични платформи на сътрудничество: първо, стабилност на демокрацията и управлението; второ, икономическа интеграция и сближаване с политиките на Европейския съюз; трето, енергийна сигурност и, четвърто, контакти между хората.

Предложихме още превръщането на инициатива „Eurobest“ на Европейския парламент в неразделна част от Източното партньорство и основаването на парламентарна тройка на Източното партньорство от Европейския парламент, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Съвета на Европа.

За да реализира всички тези предложения и да ускори подкрепата за вътрешни реформи, Комисията поиска допълнителни средства в размер на 350 млн. EUR за период от четири години. Това е само 3,1 % от общия пакет от средства, планирани за Европейския инструмент за добросъседство и партньорство (ЕИДП), и е много

по-малко например от допълнителните средства, отпуснати за окупираните палестински територии само за периода 2007–2009 г. Накратко, това не е прекомерна сума – това е необходима инвестиция в дългосрочната ни сигурност.

Знам, че някои от вас биха желали да направят дори повече за източните ни партньори. Казахте, че предложенията на Комисията не стигат достатъчно далеч или достатъчно бързо, особено по отношение на мобилността на хората, но други твърдят обратното. Следователно е нужно да намерим точния баланс между амбиции и реализъм, както и да действаме бързо.

Доволна съм, че всички споделяме целта за постепенното приближаване на източните ни партньори до Съюза, както и за справяне със заплахите пред сигурността им. Източното партньорство е ключов инструмент за постигане на това.

Надявам се, че днешното разискване изпраща силен сигнал до двадесет и седемте държави-членки в подготовката им за срещата на Европейския съвет през следващата седмица, както и за подготовката за срещата на върха за Източното партньорство на 7 май 2009 г.

Източното партньорство достига до самата същност на предизвикателствата, пред които сме изправени днес. То попада в директните стратегически интереси на Европейския съюз: една нова криза в сигурността на източните ни съседи би имала последствия не само за тях, но и за целия Европейски съюз и гражданите му. Ето защо аз съм много благодарна за подкрепата на Парламента и очаквам да участвам заедно с вас в работата, а също и по отношение на реализацията.

Charles Tannock, *от името на групата PPE-DE*. – (EN) Г-н председател, като докладчик за източното измерение на европейската политика на добросъседство (ЕПД) приветствам ангажимента на Комисията към задълбочаване на отношенията с шестте страни на изток в новото Източно партньорство. Важно е да се подчертае, че Източното партньорство само по себе си не би трябвало да изключва възможността някои от тези страни да се присъединят към ЕС като пълноправни членове. Например аз, както добре знаете, отдавна подкрепям европейското членство на Украйна и поддържам убеждението си, че приемането на Украйна определено е в съответствие със стратегическите интереси на Европейския съюз.

Приветствам също изграждането на нов парламентарен орган „Euronest“ като форум за членовете на Европейския парламент и националните парламентаристи за взаимното укрепване на демократичните им мандати чрез диалог, който да помогне например Армения и Азербайджан да седнат заедно на масата и да дискутират конфликта в Нагорни Карабах, както и да договорят споразумения за свободна търговия и облекчаване на визовия режим чрез новите споразумения за асоцииране. Независимо от това обаче, аз се надявам, че Източното партньорство няма да доведе до нови разделителни линии между страните в партньорството и тези, разположени по-далеч на изток и извън него. Трябва да имаме предвид, че страните в Централна Азия, като Туркменистан, Казахстан и Узбекистан, търсят подкрепа и ангажменти на запад от Европейския съюз. Следователно трябва да внимаваме да не изпуснем от поглед отговорностите си в Централна Азия просто защото желаем да засилим отношенията със страните, граничещи непосредствено с Европейския съюз от изток.

По отношение на Беларус, в миналото аз бях непоколебим критик на диктаторския режим на Лукашенко. Независимо от това обаче приветствам скорошното затопляне на отношенията. Отдавна защитавам подхода на „моркова и тоягата“, при който усилията на президента Лукашенко за демократична реформа и откритост да се признаят и да се награждат с по-тесни връзки с Европейския съюз.

Що се отнася до това дали да бъде позволено на г-н Лукашенко да участва в срещата на високо равнище в Прага през май за стартиране на новото Източно партньорство, според мен подобна стъпка е вероятно прибързана, тъй като президентът Лукашенко все още трябва да демонстрира неотменим ангажимент към общите ценности на Европейския съюз и демокрацията.

Hannes Swoboda, *от името на групата PSE*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, благодаря за мнението и ангажимента ви към този въпрос.

Искам да подчертая това, което казахте, а именно че сме изправени пред огромни предизвикателства в отношенията със съседите ни във връзка със стабилността, демократичната промяна, а сега, разбира се, също и по отношение на икономическото развитие. Следователно сега е подходящ момент и да изразим ангажимента и готовността си за тясно сътрудничество с източните си съседи.

Ясно е – и би следвало да го заявим открито – че сме заинтересовани от влиянието, което ние като Европейски съюз имаме върху източните си съседи. Ние обаче желаем да разширим влиянието си не чрез жестокост,

заплахи и насилие, а като предлагаме да подкрепим точно тези държави в тяхното търсене на стабилност и демократична промяна. Надявам се, че всички те действително търсят демократична промяна, особено сега, когато имат огромни икономически проблеми, както е случаят с Украйна.

Икономически проблеми, за някои от които те не могат да бъдат обвинявани, но за други са отчасти отговорни. Трябва също да знаем, че е нужно да бъдем критични към някои неща. Именно защото предлагаме подкрепата си, е нужно и да критикуваме това, което считаме, че има нужда от критика, както и да изискваме необходимото, за да могат и тези страни да вземат съответното участие. В момента мисля конкретно за Украйна, но ще се върна към тази страна след малко.

Жизнено важно е да не гледаме на това Източно партньорство като на инструмент срещу Русия, а по-скоро като на укрепване на държави, които, що се отнася до съседите, имат от едната си страна Европейския съюз, а от другата – Русия. И за да бъдат всички добре, Русия трябва да стане наш партньор, особено по отношение на тази политика.

Аз съм много доволен, че Съединените американски щати и президентът Обама, заедно с вицепрезидента Байдън и държавния секретар, г-жа Клинтън, сега провеждат различна политика. Не трябва да спържаме критиките си по отношение на вътрешното развитие в Русия. Независимо от това обаче бутонът за рестартиране на отношенията, за който говори г-н Байдън в Мюнхен, трябва да бъде натиснат – като опит, като предложение към Русия да започне нови отношения.

Относно това моята група не е особено доволна от факта, че докладът на г-н Onyszkiewicz, както бе договорен в комисията по външни работи, не възприема предлаганото сега от САЩ. Ние изоставаме от САЩ и това е страшно. Трябва да продължим напред със САЩ, като, естествено, винаги поставяме въпроса за правата на човека на преден план. Това ще бъде необходимо и аз се надявам, че все пак ще постигнем съвместна резолюция за Русия, което според мен е жизнено важно.

Вече споменах, че предложението ни, нашето Източно партньорство, не означава, че одобряваме всичко, което се случва в съседните ни страни. Например ако разгледаме положението в Украйна: не може нещата да се поставят по такъв начин, че независимо от действията на една страна, независимо от възникналите в нея конфликти и от проблемите, които не успява да разреши, тя да има подкрепата на Европейския съюз. Водещите сили в Украйна трябва, в крайна сметка, да решат проблемите съвместно, защото газовата криза е свързана с конфликт в рамките на политическия спектър на Украйна, а за нас това е крайно неприемливо. Не бих искал тук да определям вини – всички можем да формираме собственото си мнение. И е абсолютно необходимо да изясним нещата пред Украйна. Същото се отнася до Грузия и до всички останали страни. Европейският съюз е направил предложение и се надявам, че източните ни съседи ще го приемат, ще го възприемат сериозно и действително ще превърнат демокрацията и стабилността в реалност.

István Szent-Iványi, от името на групата ALDE. – (HU) Източното партньорство като логичен и основен нов приоритет, произтичащ от разширяването на изток, вероятно е най-амбициозната инициатива на външната политика на обединена Европа. То представлява една добра крачка, но ще има смисъл и ще бъде успешно, само ако има реална политическа воля за реализирането му. Затова не е достатъчно просто да залепим нов етикет на съществуващата политика на добросъседство; трябва да погледнем далеч над съществуващите политики и да формулираме много по-високи цели.

Без съмнение първата задача е да превърнем настоящите споразумения за сътрудничество в споразумения за асоцииране. Част от този процес предполага също и основаването на постоянна институционална организация, което обаче не е най-важното. Срещите на държавните и правителствени ръководители, както и на министрите, очевидно са съществени, но те ще бъдат успешни, само ако се направят реални стъпки в областта на двата основни стълба. Целта е да се изгради зона за свободна търговия със споразумения за свободна търговия и постепенно да се премахнат визовите изисквания. Знаем, че и двете изглеждат далечни цели в момента. Засегнатите страни все още не са готови за това, а Източното партньорство трябва да им помогне да изпълнят тези условия колкото е възможно по-скоро, тъй като това е във взаимен интерес на всички. Газовата криза през последните месеци показва колко уязвима е Европа по отношение на енергията. Следователно особено важна част от споразуменията е енергийното сътрудничество, което може да включи транзитни страни като Беларус и Украйна или страни износителки като Азербайджан. Затова за нас въпросът е изключително важен.

Бих желал да подчертая, че това сътрудничество трябва да включва и ценности. Източното партньорство ще бъде успешно, когато ценностите на демокрацията, принципът на правовата държава, правата на човека и правата на малцинствата са поставени на преден план постоянно, като помогнем на партньорите си за напредъка им, но също и като ги държим отговорни за тези области. Източното партньорство трябва да бъде отворено също и за Беларус, но само тогава, когато са изпълнени условията. Трябва да стане ясно, че отдалечаването ѝ

от Русия само по себе си не означава приближаване към Европа. В действителност тя трябва да свърши доста по отношение на гарантиране на правата на човека и демокрацията, преди пътят на сътрудничество да се отвори и пред нея. Източното партньорство има очевидни бюджетни последици: за следващите няколко години бяха определени 350 млн. EUR и дори това вероятно няма да е достатъчно. Задачата на Парламента е да даде необходимата финансова подкрепа и така ние трябва да признаем, че в рамките на Източното партньорство най-ключовият мотивиращ фактор за партньорите са европейските им стремления. Благодаря ви.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н председател, обявяването на Източното партньорство породило нови надежди сред европейските ни съседи. Ако отново разбием тези надежди, ще ограничим влиянието си на изток във всяко едно отношение. По този начин съседите ни ще бъдат гласнати към сферата на влияние на Русия, белязана от дестабилизация и авторитаризъм. Ще помоля за внимание при случая с Беларус. Настоящите обещания на тази страна, че ще постигне демокрация, остават неоснователни. Междувременно беларуските органи депортират католическите свещеници, свързани с телевизионния канал „BelSat“ и отказват да им позволят да регистрират представителството си в Минск. Млади хора, които подкрепят опозицията, биват повиквани на задължителна военна служба. Опитите да се използва кризата като претекст да се откаже финансиране на Източното партньорство, както и да се забави процесът на подписване на споразуменията за свободна търговия и безвизов режим, са една рецепта за бедствие за Европейския съюз в тази част на света. Ако това се случи, спомнете си да не оплаквате за политиките на Москва. Днес имаме на разположение необходимите инструменти. Ако Източното партньорство приключи с това да предостави просто нова форма на старото съдържание, тогава не трябва да се учудваме, ако се провалим на изток.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, първо бих желал да приветствам инициативата на Комисията, която е много добре подготвена. На второ място, не става въпрос за източната политика на Съюза, а за една нова формула, така че въпросът, който трябва да бъде повдигнат, е каква е добавената стойност. Бих казал, че освен това, което се опитвахме да правим досега – независимо дали успешно или не – сега ние се стремим да имаме около себе си не просто приятели, а такива, които са приятели и помежду си. Това е от ключово значение за стабилността и сигурността на Европейския съюз. В това многостранно измерение аз виждам добавената стойност на новия проект. Надявам се, че то ще бъде одобрено през март от Европейския съвет. Знаем, че то е приоритет на чешкото председателство – въпреки че нямаме удоволствието да видим в залата чешкия министър.

Споразуменията за асоцииране са ключов елемент от това и те следва да си приличат, но в същото време и да са специфични според възможностите и изпълнението на всяка една от шестте страни в многостранната рамка. Енергийната сигурност, както беше казано, е ключов въпрос. И ние, и шестте страни, които ще бъдат свързани с достъпа до енергийна сигурност, имат ключов интерес към нея.

По време на разискването имаше въпроси за това дали да включваме трети страни. Мисля, че подходът, при който имаме Турция и Русия, обвързани въз основа на конкретния случай, е правилният подход. Очевидно Беларус трябва да бъде поканена, но въз основа на силно условен принцип, при който трябва да фиксираме минимални прагове за основните ценности.

Ние сме много доволни, че членът на Комисията отбеляза и взе предвид, че парламентарната асамблея на източните съседи „Euronest“ – създадена от Парламента – ще бъде неразделна част от проекта.

По отношение на финансирането – насочено правилно, то ще трябва да бъде в следващата финансова перспектива. Засега се надявам, че цифрата 600 ще бъде достатъчна, но трябва да направя една важна забележка, за да няма спорове. Това не трябва да се прави в ущърб или за сметка на южните съседи. В този контекст по отношение на южните и на източните съседи действията трябва да бъдат както съвместни, така и симетрични.

Кристиан Вигенин (PSE). – Г-н председател, г-жо Комисар, няма как да не оценим положително предложението на Комисията и може би то е наистина навременно, защото в такава ситуация на криза всички европейски страни имат нужда от солидарност. Ние само вчера и онзи ден дискутирахме доста нашироко въпроса за солидарността между новите и старите страни-членки. Донякъде един изкуствен спор, но реално съществуващ в главите на много хора. Но от особена солидарност сега се нуждаят именно източните съседи на Европейския съюз, защото те на практика нямат тези механизми на подкрепа, които имат техните съседи, непосредствените им съседи от запад, и една такава инициатива ще им даде значителна сигурност за това, че Европейският съюз все пак мисли за тях и е готов да инвестира в развитието на отношенията.

В същото време можем да кажем, че инициативата е добра, но тепърва предстои да видим как тази инициатива ще бъде развита, защото неведнъж, разбира се, сме били свидетели на добри инициативи, които с времето заглъхват. От друга страна факт е, че една част от тези страни, към които е насочена тази инициатива, имат за

своя първостепенна цел членството в Европейския съюз. В този смисъл е много важно тази идея за източното партньорство да не бъде възприета, както от нас, така и от нашите източни съседи, като опит бъдещото членство да бъде заместено завинаги от една подобна инициатива. В този смисъл бих искал да споделя, г-жо Комисар, в рамките на Вашите контакти как нашите партньори на изток посрещат тази инициатива, разбира се, официално няма как да не я подкрепят, но именно от гледна точка на евентуално бъдещо членство нямат ли тези опасения.

Смятам също така, че в тази инициатива има един липсващ елемент, който беше изтъкнат и от колегите, а именно ролята на Русия. Разбира се, знаем колко деликатен е този въпрос, доколкото страните, за които говорим, са съседи на Европейския съюз, но и съседи на Русия. И е много важно така да развием отношенията с Русия по отношение на тези страни, че да не се получи една конкуренция между Европейския съюз и Русия, един сблъсък между двата основни фактора в тези страни, който да води до политическа нестабилност. Всъщност, донякъде в момента сме свидетели именно на това: част от страните буквално са разделени и гражданите им са разделени между очакванията към Русия и очакванията към Европейския съюз. Мисля, че ние трябва да бъдем по-активни и имаме много повече какво да предложим на тези страни.

В заключение ми се иска да кажа, че подкрепям облекчаването на визовия режим, това е нещо много важно, но ми се иска в тази инициатива да видя повече мерки, свързани с образованието, обмените, всичко, което е свързано с разширяването на контактите между гражданите на тези страни и Европейския съюз, и разбира се, увеличаването на знанието в тези страни за Европейския съюз. Благодаря.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Политиката за Източното партньорство е особено важна политика, каквато е и проектът „Euronest“, който трябва да бъде реализиран в най-близко бъдеще. Затова съм убеден, че трябва да намерим допълнителните 350 милиона EUR, които са нужни за реализиране на политиката за Източното партньорство през идните четири години. Що се отнася до Беларус, преди три седмици делегация от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи (групата PPE-DE) в Европейския парламент посети Минск. Делегацията ни пристигна в деня след посещението на върховния представител Хавиер Солана в Беларус. От една страна, неговото посещение беше ясен сигнал за Минск, че Европейският съюз е готов да започне нов етап на прагматични отношения. От друга – изглеждаше като че ли много от по-ранните изисквания на Европейския съюз са ако не забравени, то поне не са споменати. За повечето хора в Беларус многократно повтаряните фрази за конструктивен диалог и дискусия за фундаменталните проблеми не показваха ясно каква политика ще провежда Европейският съюз в бъдеще. Стореното – сторено. Визитата се проведе, а не беше отронена нито дума за демократичните ценности. Доволен съм, че делегацията от групата PPE-DE беше в Минск в деня след г-н Солана, като особено подчертахме положението с правата на човека и изискванията за свобода на пресата. В заключение бих могъл да добавя, че поканата до г-н Лукашенко да участва в пролетната среща на върха в Прага би била неразбираема и трудно оправдана. На второ място, правителството на Беларус трябва да проведе демократични реформи, както и да продължи да ги реализира. За режима на Лукашенко не би следвало да има „карт бланш“.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Г-н председател, Източното партньорство е един проект, който обхваща шест страни. Една от тях – Беларус – представлява драматичен пример на себеизолация, на което в миналото ние отговорихме с политика, белязана от синдрома „твърде малко, твърде късно“ – както по отношение на санкциите, така и по отношение на стимулите. Беларус има малко общо с Грузия, например. Сътрудничеството между г-н Лукашенко и г-н Саакашвили прилича на нещо средно между политическа фантастика и политически трилър.

Останалите пет страни се намират на Черно море, където имаме взаимодействие – което означава, че все още няма стратегия. Може ли Източното партньорство да символизира стратегия за Черноморието? Човек трудно би си представил регионална стратегия там без Турция и Русия, но точно тези страни са оставени извън процеса. Общото между всички тези страни е фактът, че всички те бяха част от Съветския съюз и всички са съседи на Русия – точно както са съседи и на Европейския съюз. С други думи, имаме работа с едно общо съседство. Русия счита този район за запазен за нейната сфера на интереси. Със сигурност не можем да приемем това, но, от друга страна, Източното партньорство изглежда като отговор на политиката на Русия в съседните ѝ страни. Това превръща съседството в зона на конфликтни интереси и съперничество.

Реалното предизвикателство е как да развием обща политика между Европейския съюз и Русия по отношение на общите им съседи. В противен случай не бихме постигнали сигурност и стабилност там, а точно обратното. Що се отнася до всичко останало – в дневния ред вече сме включили демокрацията и доброто управление, икономическата интеграция и конвергенция, енергийната сигурност и контактите между хората. От тази гледна точка Украйна е много по-напред от другите и допускам, че не е особено доволна да види, че предложението ни сега трябва да бъде споделяно с други.

Реалният проблем не беше липсата на цели, а липсата на реализация. Като вложим парите си за това, за което говорим – и, разбира се, г-жо член на Комисията, вие с абсолютно основание твърдите, че се нуждаем от бюджет за реализирането на добра политика – и като прибавим малко далновидност и реализъм вместо наивна конфронтация, наистина бихме могли да превърнем Източното партньорство в ценен и положителен актив.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, искам да приветствам проекта за Източното партньорство, който, да се надяваме, ще укрепи демокрацията и реформите в източните ни съседни. Това не е просто една регионална инициатива – той трябва да бъде разглеждан като всеобщ европейски проект. Затова е от изключително значение всички държави-членки да се ангажират и да дадат своя цялостен принос.

С такава ангажираност травматичният конфликт в Грузия през миналия август вероятно можеше да бъде предотвратен. Следователно е крайно време всички страни в региона да разберат, че такива проекти не могат да бъдат разглеждани като старомодната битка за сфери на влияние, като аз споделям виждането на члена на Комисията, че целта е да се постигне повече стабилност и сигурност в съседните ни страни.

Източното партньорство ще означава подобряване на отношенията на Европейския съюз с шест от съседите му. То може да бъде сравнено с изграждането на четири общи пространства между Европейския съюз и Русия, но основният елемент на тези отношения трябва да бъде реципрочност и условност. Партньорството трябва да означава двустранните ангажименти да ускорят както икономическите отношения за свободен пазар, така и принципа на правовата държава, а обхватът на отношенията трябва да зависи от напредъка на всеки един партньор в тези области.

Бих желал да акцентирам върху още един принцип. Източното партньорство не бива да бъде ограничено до сътрудничество между правителства. То също трябва да включва гражданското общество и най-вече да насърчи взаимодействието на местно ниво между гражданите, неправителствените организации и местните органи.

Опозиционните лидери от Беларус, които бяха тук тази седмица, между другото бяха обезпокоени от отварянето на Европейския съюз към Беларус, тъй като то не включва гражданското общество, а при авторитарна страна като Беларус считам, че партньорството следва да се основава ясно на постигането на конкретен напредък в областта на правата на човека.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Инициативата за Източното партньорство е особено важна и колкото е възможно по-скоро трябва да се реализира съвкупността от инструменти, която да улесни реализацията ѝ.

Приветствам платформата на сътрудничество, насърчена с рамката на това ново партньорство, тъй като необходимостта да формулираме отношенията си със съседите е жизнено важна не само с оглед на това да направим по-ефективно сътрудничеството си с тях, но също и за да можем да разрешим основните проблеми, пред които сме изправени в момента, като икономическата криза и енергийната сигурност, които не могат да бъдат разрешени единствено във вътрешен план.

Партньорството насърчава проекти от критично значение за Европейския съюз, като насърчава една институционална рамка, която поставя както отношенията със съседите, така и вътрешнорегионалното сътрудничество между съседите на по-високо ниво. Има приоритетни проекти, които са от жизнено важно значение за справяне с енергийната криза: тези в района на Черно море, както и тези, използващи ресурси от района на Каспийско море. Тези проекти могат да бъдат проведени единствено в условията на сигурност между съседите и тесни отношения със съответните регионални участници, което да се основава на съвместни и взаимно изгодни ангажименти.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, бих желал да направя препратка към речта на г-жа Andriukienė за скорошното посещение на делегация от Парламента в Минск.

Г-жо член на Комисията, в отговора си вероятно бихте могли да потвърдите, че ще отхвърлите схващането на Лукашенко и колегите му, че трябва да имаме отношения без условия. Когато бяхме в Минск, ние действително се срещнахме с демократичните опозиционни лидери и говорихме пред пресата. Ясно е, че Лукашенко наистина желае добри отношения с нас, но това не се дължи на неговата доброта; дължи се на факта, че той има много сериозни икономически проблеми и желае да остане на власт. Той бе наредил на полицията си да разпръсне мирните демонстрации и, след като освободи политическите затворници, сега ги арестува повторно.

Г-жо член на Комисията, във Вашата реч – на която присъствах – вие говорихте за контактите между хората. Какво казваме ние тук, в Европейския съюз, на хората в Беларус, на студентите в Беларус? Подкрепяме ли ги или подкрепяме диктатурата, която, поне за момента, властва над тях?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Г-н председател, моята реч разглежда връзката между Източното партньорство и Черноморското взаимодействие.

Според мен основната пречка е намирането на точното място на взаимодействието във все по-сложната картина на инициативите на Европейския съюз на изток. Затова за наистина съществените въпроси на черноморския район, като енергетика и „замразени“ конфликти, се търси решение или чрез Европейската политика за добросъседство, където се намират средствата, или чрез бъдещото Източно партньорство, чиято цел е да увеличи доверието в сигурността на включените страни и да осигури енергийните доставки към Европейския съюз след войната в Грузия, или чрез стратегическите отношения на Европейския съюз с Русия и Украйна, или чрез присъединителните преговори с Турция.

В такъв случай какво остава да постигне Черноморското взаимодействие? Не много, бих казал, извън семинарите и проучванията как да разширим съществуващите европейски инициативи към района и неополитическите въпроси. Затова е необходимо също и да подобрим същността на рамката, известна като „взаимодействие“, ако желаем да запазим нейната надеждност.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, Източното партньорство представлява сложна съвкупност от предложения, които трябва да подкрепят източните ни съседи по пътя на демократичната промяна. Всяка една от тези страни е изправена пред избор. Те могат да следват или руския, или европейския модел. Със сигурност Европейската общност може да им предложи повече. Източното партньорство не представлява опит да придобием контрол над този район или да разширим сферата си на влияние. Всъщност то е споразумение, от което категорично ще имат полза и двете страни. На страните партньори е предоставена нова възможност и подкрепа за тяхното икономическо и социално развитие. Общността пък ще си осигури повече енергия и политическа сигурност.

Ние трябва да се опитаме да облекчим визовите ограничения. Ако улесним достъпа на гражданите на страните от Източното партньорство до територията на Европейския съюз, те ще открият колко важни могат да бъдат ползите на сътрудничеството с ЕС. Разширените възможности за контакт между гражданите, особено между младите хора, със сигурност ще спомогне за сближаването на страните партньори и Европейския съюз. Ние трябва да осигурим възможност на младите хора да учат и да пътуват, както и да насърчим образователния и културен обмен. Младите, знаещи и образовани хора са бъдещето на нашия континент.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) По време на посещението си в Украйна забелязах, че се обръща малко внимание на развитието на правната рамка в източните съседни страни. Въвеждането на достиженията на правото на Общността помогна на Литва да реформира икономическата си и правна система и да стане член на Европейския съюз. Надявам се, че програмата за Източното партньорство ще посвети още повече внимание върху развитието на правната рамка в съседните страни. Така ще спомогне не само за осигуряване на институционална стабилност, но и за прилагане на икономически реформи. От друга страна, развитието на правната рамка ще ни позволи да насърчим сътрудничеството между Европейския съюз и източните му съседи, тъй като то гарантира стабилна среда за капиталови инвестиции и за прилагане на човешкото познание.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, тъй като двама от колегите ми не са в залата, аз се възползвам от времето, за да кажа още няколко думи по въпроса, който е жизнено важен за непосредствените външни приоритети на Европейския съюз за идните години.

Искам да поздравя Комисията за инициативата да превърне енергийната сигурност в една от основните цели за диалог и политически дневен ред. Външната политика за енергийна сигурност е от ключово значение. Видяхме неотдавнашното спречкване между Украйна и Русия и негативните последици, които то имаше върху потребителите в далечни страни като България и Словакия.

Важно е да помним, че някои от шестте засегнати държави – като Беларус, Украйна и Грузия – са важни транзитни страни. Има и производители – като Азербайджан и газовите и петролни находища в Каспийския регион. Има потенциал за транскаспийска връзка с централна Азия, която, както знаете, г-жо член на Комисията, аз подкрепям, както и че винаги съм бил поддръжник на по-нататъшното сближаване с Казахстан. Важно е да поддържаме стабилността в Каспийския регион, както и да разнообразим доставките си на природен газ, за да преодолеем прекалената зависимост от Русия, и в частност „Газпром“, който често се използва като филиал на руското Министерство на външните работи.

Трябва да кажа също, с известно съжаление, че докато Източното партньорство е полезно за страните от Южен Кавказ – въпреки че все още предстои да се види дали те могат да постигнат по-голяма регионална интеграция, а не просто да се възползват от двустранни отношения с Брюксел – то не носи много нови неща за страни като Украйна. Такива страни вече имат достъп до преговорите за споразумения за свободна търговия, както и

предложение за облекчаване на визовия режим, заедно с участие в Общата външна политика и политика на сигурност и в Политиката на сигурност и отбрана. Съжалявам, че го казвам, но то не носи много нови неща за Украйна, докато за останалите страни е чудесно.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, бих желала да ви напомня, че ние не успяхме да разрешим „замразените“ конфликти в източните региони, нито пък да избегнем войната между Русия и Грузия.

Аз всъщност мисля, че Източното партньорство е добре дошло, защото, на първо място, съществува необходимостта от стабилизиране на тези райони, както и от предотвратяване на попадането в капана на сферите на влияние, защото там сме ние, Съединените щати, Русия и Турция. Също вярвам, че в контекста на това партньорство трябва да се запитаме дали няма необходимост от въвеждане на неутрална буферна зона, с други думи, държави, които да имат неутрален статут, за да се избегнат споровете, на които сме свидетели днес във връзка с Грузия и Украйна, които търсят членство в НАТО. Знаем съвършено добре ефекта от това членство върху Русия.

В Източното партньорство търсим стабилност и енергийна сигурност. Ние трябва да гарантираме сигурността, защото, както каза и един друг колега, енергията от Каспийско море пътува през Кавказ; следователно в Кавказкия регион трябва да има стабилност.

Също считам, че съгражданите ни трябва да опознаят тези райони и за тази цел Комисията трябва да инвестира в някои проекти. Този проблем на практика се появи с присъединяването на новите страни. Затова считам, че трябва да въведем проекти, за да направим известни тези райони и да гарантираме, че те имат европейска перспектива.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, процедурата с вдигане на ръка („catch-the-eye“) е добра възможност в случаите на полемика. Аз не съм съгласен с колегата, г-н Severin. Той би признал правото на контрол в зони на влияние за Русия. Ако желаем стабилност по източните си граници, имаме нужда от повече демокрация и повече пазарна икономика. Русия е по-малко демократична и с по-малко пазарна икономика от тези съседи, така че нито една съвместна политика не би ни довела по-близо до тази цел.

Симетрията с Русия по тази политика няма да ни донесе повече напредък в региона. Ние не бяхме поканени от Русия при създаването на Общността на независимите държави (ОНД), а смесването на наша и руска политика би било изцяло непродуктивно.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, това е едно действително интересно разискване и аз бих желала да благодаря на членовете на Парламента за цялостната им подкрепа за подхода на Източното партньорство.

Позволете ми в началото да кажа, че то се основава на ценности. То подкрепя както политическата, така и икономическата реформа. То ще има нужда от ресурси – и тук бих желала да благодаря на г-жа Andrikienė за ясната ѝ подкрепа по този въпрос – а също и от политическа воля, както много от вас отбелязаха.

От съществено значение, извън сътрудничеството между правителствата, е да има сътрудничество с населението, което е ясно заложено, както е и парламентарният аспект на нещата. Затова от изключително значение също е да използвате новия „Europest“ и всички останали средства, за да внушите действително идеите ни. Това е първият ми коментар.

Много може да бъде казано за Източното партньорство. Първият въпрос, който трябва да се зададе, е каква е добавената стойност към нашата обикновена политика на добросъседство. Отговорът е: голяма. Процесът се развива: споразуменията за асоцииране вече са доста широкообхватни и задълбочени. Нормално е да има и споразумения за свободна търговия, които не могат да бъдат предложени лесно на всеки, защото това изисква много структурни промени в засегнатите страни и е много важно.

Има предложение за по-голямо политическо сътрудничество и мобилност за целите на сигурността, което бе споменато от мнозина от вас. Изключително важно е да постигнем облекчаване на визовия режим, но други страни трябва да направят повече за управлението на границите, сигурността на документите и т.н. Това има отзвук – по-добро предложение.

След това идва многостранният компонент, защото, както вече казах, политиката на добросъседство заедно с Източното партньорство по принцип е двустранно предложение, както правилно отбеляза г-н Swoboda. Но то има и многостранен компонент, който дава възможност на страните да работят една с друга, а това – какъвто е случаят на юг, винаги е по-сложно.

Това е предложение и чрез него ние се опитваме да приближим държавите по-близо до себе си. Ние не разполагаме със същите инструменти, каквито имаме при страните кандидатки за членство; за да станат членки на „клуба“, те трябва да изпълнят определен брой условия, а ако не го направят, не могат да влязат. Следователно трябва да работим с инициативи, стимули и положителни импулси. Това ще отнеме време, тъй като е и въпрос на обществена промяна, но е много важно да бъдем там, да правим предложения и да постигаме съгласие.

Съгласна съм също и с тези, които казваха, че ние не трябва да гледаме на това като на заплаха за Русия. Наистина е така, но същевременно става дума за една малка група от шест източни партньори, заедно с Европейския съюз, при това в индивидуален порядък, *ad hoc*, вероятно бихме могли да приобщим Русия или Турция.

Независимо от това Черноморското взаимодействие е много важна инициатива за проекти, която достига до всички партньори, включително Русия и Турция. Това е една млада политика и трябва да ѝ се даде шанс. Ние не можем да реализираме стратегия само за една година. Трябва да бъдем търпеливи с тази много важна политика, която трябва да се опитваме да развиваме постепенно.

Бих казала на г-н Szent-Iványi, че оказваме съдействие на източните ни партньори, за да изпълнят нашите условия. Това е от съществено значение. Затова разполагаме с механизъм, който да им предостави повече възможности за укрепване на потенциала и за създаване на организационна структура, защото виждаме, че понякога институциите са слаби.

По отношение на Украйна – в момента работим върху правната рамка, но след като парламентът приеме законодателството, реализацията зависи от правителствата във всяка демократична страна. Затова с Източното партньорство ние се опитваме да подкрепяме и да насърчаваме, но разчитаме и съответните страни да свършат работата си. Както спомена г-н Swoboda, много е важно да бъдем критични, когато е необходимо, а в една страна е нужно да има истинско лидерство. Понастоящем ние не винаги сме сигурни в това, а желаем страната да върви напред.

Много съм благодарна за подкрепата на г-н Saryusz-Wolski. Категорично има основания да се каже, че диференциацията тук също е ключова, тъй като отделните страни са много различни. По принцип Украйна е на преден план, след това идват Молдова и Грузия, а след това една страна като Беларус, в която ситуацията е много деликатна.

Аз се подготвям за посещение в Беларус, където трябва да достигнем до деликатен баланс, защото желаем да предложим нещо – най-вече на населението. От самото начало Комисията подкрепяше студентите във Вилнюс, а аз бих желала да видя повече подкрепа от различните държави-членки, тъй като тези, които винаги изразяват с думи защитата си, трябва все пак и да направят нещо. Винаги съм поддържала тази позиция.

Независимо от това бихме искали също г-н Лукашенко да продължи с реформите си, в синхрон с това, което казваме. Важно е да комуникираме по такъв начин, че посланието да е ясно. В понеделник ще се проведе среща на Съвета по общи въпроси и външни отношения, на която въпросът какво да се прави с Беларус със сигурност ще бъде повдигнат. Резултатът вероятно ще бъде в същата насока като сега, защото все още не сме удовлетворени, но в същото време видяхме някои положителни стъпки.

В отговор на казаното от г-н Вигенин бих желала да отбележа, че това не замества членството. В случая не може да има членство, защото нито тези страни, нито Европейският съюз са достатъчно зрели за членство. Затова ние трябва да развиваме тази политика. Това е политика, разработена да предостави колкото е възможно повече, при условие че страните желаят да го приемат. Трудността е в това, че е много по-лесно, както вече казах, да дадеш нещо, ако определиш условия или ако кажеш: „добре, опитай да направиш това, опитай да направиш другото и ние ще ти дадем възможности“. В този случай нямаме за непосредствена цел постигането на конкретен резултат, но цялостният резултат е по-добра стабилност, повече сигурност и повече възможности.

По отношение на въпросите на сигурността искам да кажа на г-жа Isler Béguin, че е абсолютно вярно, че трябва да работим за повече сигурност, но трябва да обърнем внимание и на много други въпроси. В момента работим много усилено с Азербайджан по въпроса с Нагорни Карабах, с Молдова по въпроса с Транснистрия и с Грузия, като се придържаме много строго към тези въпроси. Въпросът е принципен. Ние няма да признаем независимостта на Абхазия и Южна Осетия, но в същото време трябва да работим съвместно с Русия и да се ангажираме с Русия. По този въпрос съм съгласна с г-н Swoboda, че трябва да бъдем реалисти, но също и да направим позицията си ясна и известна.

Това са основните въпроси, по които всички вие направихте много ценни коментари. Добре е в една многостранна рамка да е включено и гражданското общество във всичките му различни форми, като също се предоставя добра възможност както за тях, така и за нас да работим по въпросите на енергийната сигурност.

Енергийната сигурност днес е един важен въпрос, при който имаме действителна взаимноизгодна ситуация: ние сме силно заинтересовани и те са силно заинтересовани. Това трябва да го постигнем заедно.

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Бих искал да попитам Бюрото дали ще обсъждаме предложение за препоръка на Европейския парламент към Съвета, като се има предвид, че представителят на Съвета не присъства. Има ли сведения дали ще пристигне по време на разискването?

Председател. – Г-н Ribeiro, нямаме новини от Съвета. Надяваме се, че всичко е наред, но нямаме сведения.

***

Писмени декларации (член 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) В период на икономическа криза можем да зададем въпроса: трябва ли Европа да се съсредоточи върху собствените си грижи или по-скоро да помага на източните си съседи?

Европа трябва непременно да продължи да подкрепя източните си съседи.

На първо място, икономическата нестабилност в източните съседни държави, най-вече в Украйна, която понася големи трудности, представлява заплаха за сигурността в Европа. Обратно, стабилизирането на украинската икономика и все по-тясното ѝ интегриране в ЕС отваря огромен потенциален пазар за държавите-членки на ЕС.

На второ място, присъединяването на източните ни съседи към европейското семейство, макар и перспективата за действително членство в ЕС все още да не е реалистична прогноза в най-близко бъдеще, е дългосрочен проект. В следващата година, година и половина, надявам се, ще сме намерили решения за справяне с настоящата криза. Източното партньорство е проект за много години напред.

На трето място, макар и поведението на лидерите на някои от източните ни съседи, като например президента на Беларус и в по-малка степен враждуващите лидери в Украйна, да не насърчава укрепването на тези връзки, не трябва да забравяме, че източните ни съседи не са само техните настоящи лидери и, имайки предвид вътрешните им политически проблеми, те се нуждаят от нашата подкрепа, пример и насърчение.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Европейският съюз отваря нови перспективи в отношенията си с източните съседи и това може само да ни радва. През декември 2008 г. Европейската комисия прие предложение, внесено от Полша и Швеция, за засилване на сътрудничеството на Европейския съюз с шест от източните съседни държави. Тази крачка е обнадеждаваща. Надявам се, че този проект няма да остане, образно казано, на чертожната дъска и че ще бъде приведен в действие при отношенията ни с Украйна, Молдова, Грузия, Армения, Азербайджан и Беларус. Източното партньорство дава възможност за действително повишаване на равнището на политическо сътрудничество, като включва нови видове споразумения за асоцииране, широкообхватна интеграция в икономиката на ЕС, по-лесно пътуване в ЕС за гражданите на страните, участващи в това партньорство (при спазване на изискванията за сигурност), спогодби, целящи повишаването на енергийната сигурност и благоприятстващи всички участници, както и по-голяма финансова помощ.

Трябва да сме наясно, че Източното партньорство изисква ангажираност както от страните партньори, така и от Европейския съюз. Подобна инициатива може да доведе до значителни политически и икономически ползи. Източното партньорство ще допринесе за повишаване на равнището на доверие между партньорите и следователно за повишаване на равнището на общата сигурност за всички. Надеждите ни относно основната проекторамка на партньорството са особено големи, в частност що се отнася до създаването на четири политически платформи: демокрация, добро управление и стабилност, икономическа интеграция и съгласуване с политиките на ЕС, и енергийна сигурност и междуличностни връзки. Разбира се, съществуват много съмнения, като например относно действителните намерения на беларуското правителство и проблемът с отношенията с Русия.

5. Стратегическо партньорство между Европейския съюз и Бразилия – Стратегическо партньорство между ЕС и Мексико (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- А6-0062/2009 на г-жа Корра – от името на комисията по външни работи, съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия (2008/2288(INI)), и

- А6-0028/2009 на г-н Salafranca Sánchez-Neyra – от името на комисията по външни работи, съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно стратегическо партньорство между Европейския съюз и Мексико (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, докладчик. – (ES) Г-н председател, Латинска Америка е континент с над 600 милиона жители, който допринася с над 10 % към световния брутен вътрешен продукт. На негова територия се намират 40 % от растителните видове на земята и същевременно има динамично и изключително активно младо население.

Въпреки бързото икономическо развитие през последните години, настоящият момент не е най-доброто време за интеграция на Латинска Америка. Именно това посочи президентът Оскар Ариас във встъпителната си реч – спомних си го на семинара, организиран миналия уикенд в Сао Паулу с Алехандро Толедо, бившия президент на Перу, и Фернандо Енрике Кардозу, бившия президент на Бразилия.

Между Аржентина и Уругвай възникнаха разногласия; проектът за американска зона за свободна търговия (ALCA) се провали; Венецуела напусна Андската общност; между Бразилия и Боливия имаше проблеми относно национализирането на енергийните източници, както и между Аржентина и Боливия по същия въпрос; имаше спорове между Еквадор и Колумбия, между Колумбия и Венецуела, между Мексико и Венецуела, и т.н.

Следователно инициативата на Европейската комисия, подкрепена от Парламента и Съвета, за създаване на стратегическо партньорство представлява ясно, точно определено послание, че Латинска Америка остава в списъка на приоритетите за действие на Европейския съюз, което се дължи не на последно място на личната ангажираност на члена на Комисията, г-жа Фереро-Валднер.

Що се отнася до Мексико, стратегическото партньорство цели по-конкретно да подчертае важността на тази държава на латиноамериканската и международна сцена, като освен това представлява основна, ключова стъпка за консолидирането на вече съществуващите ни връзки с Мексико и за разширяване на сътрудничеството към въпроси от световна важност.

Тази нова стъпка е възможност да се даде по-нататъшен тласък на политическия диалог и да се съгласуват позициите на двете страни на световно ниво, както и в различни многостранни форуми и международни организации. Механизмите за консултация ще позволят да се приемат общи позиции по конкретни въпроси от глобално значение, като например сигурност, околна среда или по някои социално-икономически въпроси.

За Европейския съюз това е също така отлична възможност да развие преференциални връзки със страна с водеща роля в латиноамерикански форуми, като например Групата от Рио, на която Мексико е председател до 2010 г. Мексико е член на Г20, на Г8+5, на Световната търговска организация, на Международния валутен фонд и също така на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), на която е единственият латиноамерикански член.

Следователно, ако стратегическото партньорство, което предлагаме, бъде установено, сред целите, които могат да се постигнат на годишните срещи на върха между Европейския съюз и Мексико, са търсенето на общи решения на световната икономическа и финансова криза, развиване на амбициозни стратегии, за да се осигури успехът на бъдещата Конференция на ООН по въпросите на изменението на климата в Копенхаген, развиване на структуриран диалог относно емиграцията и сътрудничество за постигане на Целите за развитие на хилядолетието.

В резолюцията, която ще приеме тази сутрин, Парламентът отново изрази и подкрепата си за президента Калдерон в борбата с наркотрафика и организираната престъпност. Освен това считам, че в духа на взаимно уважение, диалог и споделена отговорност ще предприемем решаването на общи предизвикателства, като например защитата на уязвими обществени групи – жени или представители на медиите.

Гжо член на Комисията, тази година чества 25-та годишнина от политическите преговори, състояли се в Сан Хосе, които, благодарение на значителното съсредоточаване на политически умения и находчивост в Централна Америка, както и благодарение на дейността на наблюдател на Европейския съюз, най-после донесоха мир в разкъсвания от конфликти Централноамерикански провлак.

Смятам, че в подкрепата си за мира, разбирателството, съгласието и помирението Европейският съюз до момента е извършил значителна работа в Централна Америка, както и в други части на света. След като тези ценности се затвърдят, макар и не без трудности и не навсякъде до еднаква степен, ще настъпи моментът за по-нататъшно развитие. Като имаме предвид европейския си опит обаче, това ще бъде по-трудно осъществимо в отсъствието на интеграция.

Вярвам, че с това стратегическо партньорство с Мексико даваме значителен тласък на отношенията си и най-вече даваме ясен знак за ангажираността на Европа с Латинска Америка.

Maria Eleni Koppa, докладчик. – (EL) Г-н председател, радвам се, че днес разискваме и ще гласуваме доклада относно подобряването на отношенията ни с Бразилия. Установяването на стратегическа връзка между Европейския съюз и Бразилия е от взаимна полза, на първо място, поради променящата се позиция на Бразилия в глобален план и превръщането ѝ във водеща сила в развиващия се свят; на второ място, поради жизненоважната роля на Бразилия в преодоляването на разногласията по въпроси от глобален интерес.

В последните години Европейският съюз поддържа широкоаспектърни отношения с Бразилия, което обуславя необходимостта от координирана рамка за сближаване в отношенията между двете страни. По-тесните връзки ще се основават на исторически, културни и икономически връзки, на общи ценности като демокрация, върховенство на закона, човешки права, загриженост относно промените в климата и устойчивото развитие, разоръжаване, енергетика и неразпространяване на ядрено оръжие. Стратегическото партньорство трябва да бъде широкообхватно и да се изгражда постепенно.

Бразилия е също така държава от решаващо значение за Меркосур. Поради това, в рамките на партньорството, тя трябва да поеме ангажимента за задълбочаване на отношенията между Европейския съюз и Меркосур и да работи по въпроси от общ интерес. В тази рамка стратегическата връзка ще бъде средство за задълбочаване на междурегионалните, икономически и търговски отношения.

Считам, че поради нарасналата ѝ роля в региона и активното ѝ участие в ООН Бразилия може да бъде важен участник при предотвратяването и разрешаването на регионални конфликти в Латинска Америка, като с това спомогне за затвърждаването на мира в региона.

В контекста на глобалната икономическа криза Европейският съюз и Бразилия трябва да си сътрудничат в Световната търговска организация с цел успешното приключване на преговорите по Програмата за развитие от Доха. Бразилия може да постигне повече при посрещането на новите предизвикателства на глобалната икономика, като се има предвид, че законите за защита на конкуренцията и устойчивото развитие зависят пряко от въпросите на правната уредба.

Що се отнася до реформата на финансовата система, като член на международни форуми Бразилия би могла да спомогне за преразглеждането на ролята на международните институции при надзора и регулирането на финансовите пазари.

Подобно на други бързо развиващи се икономики, Бразилия участва все по-активно в международните усилия за справяне с бедността и неравенството в света чрез програми за сътрудничество с дългосрочната цел за постигане на устойчиво развитие.

Що се отнася до опазването на околната среда, Бразилия е страната с най-обширни зони жизненоважни тропически гори. Европейският съюз и Бразилия трябва да си сътрудничат активно на международно равнище, за да ги съхранят и да предприемат необходимите мерки срещу промените в климата и намаляването на биоразнообразието. Трябва да се предприемат политически действия за привеждането в действие на Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие. Трябва да се предприемат действия и за опазването и управлението на водните ресурси.

На този етап мога да кажа, че Бразилия е първата страна, която произвежда значително количество биологично гориво, като по този начин постига осезаеми резултати при намаляването на емисиите на газове с парников ефект. Следователно обменът на опит и сътрудничеството в този сектор може да се окаже много полезен за Европейския съюз, като съответно възобновяемите енергийни източници и енергоспестяващи мерки ще бъдат много полезни за Бразилия.

Миграцията е основен въпрос от европейския политически дневен ред. Следователно стратегическото партньорство, в светлината на Декларацията от Лима, трябва да насърчава широкообхватен диалог относно миграцията, който да покрива законната и незаконна миграция и защитата на човешките права на мигрантите.

В заключение, Европейският парламент приветства началото на преговорите по споразумение за визов режим между двете страни, която ще улесни свободното движение на хора.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (FR) Уважаеми колеги, приятели, позволете ми най-напред да благодаря специално на докладчиците, г-жа Корра и г-н Salafranca Sánchez-Neyra, за отличните им доклади относно стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия и между Европейския съюз и Мексико.

Трябва също така да отбележа, че съм горда, като член на Комисията, с множеството изнесени предложения и съобщения относно Латинска Америка като цяло и Бразилия и Мексико в частност, защото считам, че моментът е подходящ за това.

През последните години Бразилия и Мексико доказаха, че са първостепенни участници както на световната сцена, така и на регионално равнище. Съобразявайки се с този факт, Европейският съюз отчете нуждата да счита тези държави за стратегически партньори най-вече поради икономическата им важност в Латинска Америка, както и поради ролята им на регионални лидери, и също така, много често, поради важната им позиция при разрешаването на регионални проблеми на сигурността.

Нашите връзки са изградени върху изключително солидни основи. Имаме не само, както всички знаем, тесни исторически и културни връзки, но също така споделяме общи интереси и ценности, а икономическите ни връзки стават все повече.

Европейският съюз всъщност е най-големият търговски партньор на Бразилия, която, от своя страна, е основният бенефициент от инвестиции от ЕС в Латинска Америка. Само Бразилия всъщност е привлякла 87 млрд. EUR, с други думи повече от целия капитал, инвестиран от Европейския съюз в другите три страни от БРИК, а именно Русия, Индия и Китай. Вярно е също така, че сътрудничеството с Бразилия е много важно в рамките на Световната търговска организация (СТО). Макар и понякога да е труден партньор, тя, разбира се, има право на собствена позиция.

От изпълнението на споразумението между Европейския съюз и Мексико, споразумение, първо по рода си между държава от Латинска Америка и Европейския съюз, средните европейски инвестиции се утроиха, като Съюзът в момента е втори търговски партньор на Мексико. Естествено, като партньор Мексико споделя същите ценности и интереси. Ето защо изградихме това стратегическо партньорство като мощен инструмент, който, надяваме се, ще донесе осезаеми ползи не само на жителите на двете страни, но и на тези в други страни и региони в света.

Искам да подчертая, че Европейският съюз, Бразилия и Мексико продължават да си сътрудничат в справянето с финансовата криза и, както казахте, г-жо Корра, в подготовките за успешното провеждане на срещата на върха на Г20, която трябва да се проведе в Лондон през месец април.

Те също така продължават да работят съвместно по общи предизвикателства, като например промените в климата – най-големият проблем за нас – борбата с наркотрафика, за която силно разчитаме на президента Калдерон, който се е заел със сериозна битка, и чувствителния и нелек въпрос за миграцията.

Отчетохме усилията, които мексиканското правителство полага понастоящем в борбата с незаконната търговия с наркотици, въпреки че за съжаление правителството трябва да се изправи пред почти безпрецедентна ескалация на насилието. Следователно трябва непременно да се притечем на помощ на Мексико.

Уважаеми колеги, какво означава стратегическото партньорство за нас? Вярвам, че то ще ни помогне да се подготвим по-добре за бъдещето, като предприемем мерки по цяла поредица от двустранни и световни въпроси от общ интерес в по-добре структурирана, по-последователна и по-добре координирана рамка.

Много се радвам да отбележа, че със задълбочаването на отношенията с тези две страни правилно сме наблегнали на няколко приоритета, отбелязани в доклада на Европейския парламент, като например координация на многостранно равнище, тоест включваща и САЩ, демокрацията, правата на човека и останалите глобални въпроси, които току-що споменах.

С Бразилия в частност започнахме да работим и по въпроса за възобновяемите енергийни източници, като биогоривата, с които Бразилия действително има опит и във връзка с което президентът Лула да Силва лично се обърна към нас по време на португалското председателство.

Относно наблюдението и привеждането в действие на това партньорство, г-н председател, основното ни предизвикателство за 2009 г., що се отнася на първо място до Бразилия, е да осъществим общите ангажменти, включени в планове за действие.

Бихме искали да завършим преговорите със съгласуването на два основни въпроса. На първо място, споразумението относно премахването на визите за кратък престой и предоставянето на статут на пазарни икономики на България и Румъния. Също така през 2009 г. планираме да започнем нови разговори в сферата на образованието, културата и икономическите и финансови въпроси, като продължим настоящите разговори; също така ще продължим да работим с Бразилия по всички останали глобални въпроси.

Що се отнася до Мексико, надявам се, че стратегическото партньорство, за което Съветът взе решение, скоро ще бъде оповестено на среща на високо равнище между Европейския съюз и Мексико. Междувременно Комисията, заедно с държавите-членки, се ангажира да работи с мексиканското правителство по оперативен документ, уточняващ практическите действия, с които ще се оптимизира стратегическото партньорство.

Накрая, позволете ми да спомена ролята на Европейския парламент. Винаги сме подкрепяли всичко, с което Парламентът би могъл да допринесе за лансирането на това стратегическо партньорство, и ентусиазирано приветстваме направените днес препоръки. В този контекст искам да отбележа, че мога само да приветствам факта, че парламентарните отношения изглеждат особено обещаващи, имайки предвид, че близо 96 членове на парламентарната група от парламента на Бразилия присъстват тук.

Вярвам, че интересите ни са споделени, а що се отнася до Съвместния парламентарен комитет ЕС–Мексико, можем също да отбележим, че той продължава работата, си като следващото му заседание ще се състои в края на месец март.

Накратко, г-н председател, считам, че сме поели активно по пътя на осъществяването на многобройните ангажменти, които сключихме в рамките на партньорството, и се надяваме по този начин да допринесем за повече сигурност в света като цяло.

Juan Fraile Cantón, докладчик по становище на комисията по развитие. – (ES) Г-н председател, ще взема думата, на първо място, за да поздравя Комисията за инициативата й Бразилия да се признае като регионална сила, което издига отношенията й с Европейския съюз до стратегическо равнище. Досега тези отношения се основаваха на рамковото споразумение за сътрудничество от 1992 г. и рамковото споразумение между Европейския съюз и Меркосур от 1995 г.

В последните години обаче ролята на Бразилия в световните дела се подобри качествено и страната се изяви като ключов партньор за Европа. Тази нова обстановка ни подтиква да развием и разнообразим отношенията си.

На първо място, стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия би трябвало да помогне на тази страна да се превърне в регионален и световен лидер.

На второ място, що се отнася до Целите за развитие на хилядолетието – въпреки че програми като „*Bolsa Familia*“ (семеино подпомагане) успяха да подобрят човешкото развитие и да намалят крайната бедност на практика наполовина – не може да се пренебрегва фактът, че неравенството в доходите все още е огромно, че се наблюдава голямо съсредоточаване на бедността в определени региони и че също така има значителни регионални разлики между северната и южната част на страната.

В това отношение обменът на политически опит ще е добре дошъл; чрез него бихме могли да предложим новаторски решения в борбата с бедността, неравенството и социалното изключване, в намаляването на диспропорциите и в социалното осигуряване и добрата работа за всички.

Ние споделяме загрижеността във връзка със защитата на околната среда и въз основа на това трябва да започнем диалог по въпроси като промените в климата, управлението на водните ресурси, биоразнообразието и обезлесяването, както и относно ролята, която местните народи трябва да играят при решаването на тези проблеми.

В областта на енергийното сътрудничество започнатият през 2007 г. диалог ни позволи да осъществим напредък, който сега трябва да консолидираме по въпроси като устойчивите биогорива, възобновяемите

енергийни източници, ефикасността на енергопотреблението и енергийните технологии с ниски емисии на CO₂.

Стратегическото партньорство с Бразилия включва и ангажимент за по-голяма регионална интеграция, за да засилим сътрудничеството си с Меркосур.

Erika Mann, докладчик по становище на комисията по международна търговия. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, радвам се, че водим това разискване. Разбира се, и с двете страни имаме интензивни връзки, но бих желала да говоря в частност за Мексико.

При разискването ни в комисията по международна търговия установихме, че е особено важно да обсъдим въпроси, които засягат нашата област. Особено важно за нас е отново да укрепим споразумението за свободна търговия. Ако погледнете цифрите, можете да видите, че все още има значително търсене, въпреки че търговията помежду ни определено се е увеличила през последните години, и че ние – и европейската страна като цяло – все още поддържа значителни ограничения, що се отнася до достъпа до пазара. Бих ви помолила искрено, г-жо член на Комисията, да направите отново всичко, което е във възможностите Ви, за да анализирате още веднъж ситуацията заедно с Вашите колеги, в чиято компетентност попада въпросът, и там, където има проблеми, наистина да премахнете тези ограничения.

Няма никакъв смисъл, от една страна, да говорим за стратегически партньорства с толкова важни страни в Латинска Америка, а след това, от друга страна, да трябва да се борим с такива абсурдни пазарни ограничения. В някои случаи те, разбира се, са смислени, но принципно не носят никаква полза. Бих Ви била много признателна, както и на Комисията, ако можем да решим този въпрос.

Втората точка, която според нас е важна, е, че в контекста на глобалните международни отношения трябва също да дадем на Мексико статута, който заслужава. Това, разбира се, се отнася в частност до все още неясното уреждане на въпроса с Г20. Нашата делегация написа писмо, което сме изпратили и до Вас, с молба Мексико също да заседава с Г20 и това да се запази като постоянен, а не само еднократен ангажимент.

Последната ми молба е да присъствате на срещата на нашата делегация на 30 и 31 март; знам, че не можете да присъствате лично, но Ви моля да се погрижите някой от Вашата сфера на компетентност да присъства на пристигането на г-н Guadarrama, г-н Buganza и г-н Green, които председателстват делегацията от Мексико, за да могат те наистина да почувстват, че Комисията оценява посещението на делегацията.

Francisco José Millán Mon, от името на групата PPE-DE. – (ES) Г-н председател, европейските страни са свързани с Латинска Америка с тесни исторически, културни и човешки връзки. Като испанец, при това галисиец, изцяло разбирам обстановката. Освен това ние споделяме принципи и ценности, които произтичат от християнското ни наследство.

Латинска Америка и Европейският съюз са всъщност истински партньори и ние трябва да засилим отношенията си. Много ме радва широкото съгласие, което цари в тази зала, относно факта, че Европейският съюз трябва да установи стратегически отношения както с Мексико, така и с Бразилия. Самият аз говорих много за Мексико през април миналата година по време на разискване тук, в Парламента, относно срещата на върха в Лима.

Стратегическото партньорство трябва да се придружава от редовни годишни срещи на върха. С Бразилия поддържа такива от 2007 г. насам и докладът Salafranca с право призовава за такива срещи с Мексико във връзка с двусмислените, до известна степен, заключения на Съвета от октомври 2008 г. Надявам се, че подобна среща на върха ще може да се проведе с Мексико тази година.

Госпожи и господа, стратегическото партньорство на Европейския съюз с Мексико и Бразилия носи големи ползи едновременно на двустранно и на глобално равнище. На двустранно равнище има голям потенциал за развитие на отношенията. В случая с Мексико например споразумението за асоцииране доведе до значително увеличение на търговията и инвестициите. Общо сътрудничество, както и по-голяма координация на многостранно равнище, са необходими и в други области, като например борба с организираната престъпност, наркотрафика и сътрудничество в областта на енергетиката.

Що се отнася до Бразилия, интензифицирането на отношенията също трябва да помогне за размразяване на споразумението между Европейския съюз и Меркосур.

Искам да подчертая положителните икономически резултати, които Мексико и Бразилия постигнаха през това десетилетие за разлика от предишни периоди. Без този напредък, който трябва да се отдаде на добре замислена политика, настоящата дълбока световна криза щеше да разруши икономиките им. В момента,

напротив, правителствата им могат да използват резервите, които са изградили, за да приложат антициклични политики по същия начин, по който това се прави в развитите и в някои развиващи се страни.

Мексико и Бразилия също така играят все по-важна роля на световната сцена. Те участват в процеса от Хайлигендам и, в качеството им на големи икономически сили в Латинска Америка, са членове на Г20.

В днешния сложен и взаимосвързан свят – приключвам – с всички негови глобални предизвикателства и заплахи, включително промените в климата, сътрудничеството в духа на споделена отговорност с толкова важни участници като Мексико и Бразилия е от голяма полза за Европейския съюз и, разбира се, за цялата международна общност.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *от името на групата PSE.* – (ES) Г-н председател, на 15 юли 2008 г. Европейската комисия прие съобщение до Съвета и Парламента с препоръка да се установи стратегическо партньорство между Европейския съюз и Мексико.

От своя страна, на 13 октомври 2008 г. Европейският съвет по общи въпроси и външни отношения призна Мексико като стратегически партньор в очакване на мнението на Парламента по въпроса.

Искам да припомня, че на седмата среща на Съвместния парламентарен комитет ЕС–Мексико, състояла се в края на октомври миналата година, казахме, че стратегическото партньорство между Мексико и Европейския съюз би донесло необходимия тласък за укрепване и развитие на истинския потенциал на двустранните ни отношения.

Това е удобен момент в отношенията между двете страни, като резултатите от настоящото общо споразумение също са положителни. Наблягаме на нуждата съответните изпълнителни власти да засилят съвместната работа в политическата и икономическа сфера, както и в сферата на сътрудничеството, по-конкретно във връзка с новите предизвикателства от всякакъв вид, следствие от финансовата и икономическа криза, която има разрушителни последици на нашите континенти.

Мексико е важна страна, с която споделяме общи ценности и цели, като например развитието на демократичните форми на управление, ангажимент за равенство на половете, затвърждаване на принципа на правовата държава, справедливо и устойчиво развитие и спазване на правата на човека. Ние подкрепяме по-тясното сътрудничество в борбата срещу организираната престъпност, тероризма и наркотрафика, основащо се на принципите за споделена отговорност и стриктно спазване на международното право.

Следователно ще подкрепим предложението за препоръка относно Стратегическото партньорство между Европейския съюз и Мексико, което ще бъде подложено на гласуване тази сутрин.

Renate Weber, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, ролята на Бразилия като все по-значим регионален и глобален участник вече е широко призната. Жизненоважната роля, която изпълни Бразилия при създаването на Съюза на южноамериканските нации (Unasur), е още едно потвърждение на репутацията на страната и заслужава открито признаване, както и усилието на Бразилия да подкрепи и повлияе демократичното развитие на някои страни в Латинска Америка.

Съгласна съм с докладчика, че Бразилия и Европейският съюз споделят еднакви ценности, що се отнася до демокрацията, принципа на правовата държава и насърчаването на правата на човека, и споделят еднакви принципи относно пазарната икономика. Следователно е ясно защо Бразилия е ключов партньор за Европейския съюз.

В продължение на няколко години Бразилия се радва на икономически растеж, който, надявам се, няма да бъде зле повлиян от бушуващата понастоящем икономическа криза. За съжаление обаче, икономическото развитие и натрупването на богатства в Бразилия не се изрази в изкореняване на бедността. Както отбелязва докладът, в Бразилия все още има голям брой бедни хора и е тъжно да се отбележи, че съсредоточаването на богатата се осъществява на културна и расова основа. Трябва да се подчертае, че 65 % от най-бедните бразилци са чернокожи или от смесен произход, докато 86 % от най-облагодетелстваните са от бялата раса. Оценявам идеята на президента Лула да Силва, че неговото управление трябва да се бори не с богатството, а с бедността. Убедена съм, че подкрепата и помощта на Европейския съюз ще бъдат от полза в опитите да се преустанови тази поляризация между най-бедните и най-богатите.

Но за да направим това, трябва да използваме финансовата помощ, предвидена в инструмента за сътрудничество при развитието за Бразилия, за да се осигури изпълнението на Целите за развитие на хилядолетието и целите на устойчивото развитие. Същевременно Европейският съюз трябва да продължава да работи по въпроса с борбата с обезлесяването. Това е ключов проблем, тъй като Бразилия има богата, но уязвима природа. Трябва

не само да развиваме силно партньорство, но също така да се координираме с други донори и да развиваме проекти, които да превръщат думите в действие, що се отнася до опазването на околната среда.

Стратегическото ни партньорство трябва също така да подкрепя развитието на силно бразилско гражданско общество, като насърчава контактите между европейските и бразилски неправителствени организации, предприемачи и бизнес форуми, и обмяна в областта на образованието и културата. Сътрудничеството във висшето образование по програмата „Еразъм Мундус“ или други междурегионални схеми могат да се възприемат като инвестиции в най-ценния капитал за една страна – нейните човешки ресурси.

Roberta Angelilli, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, диалогът и политическото и търговско сътрудничество с Бразилия е важна цел за Европа – цел, която трябва да бъде развивана и укрепвана, като се започне от борбата с бедността, особено сред децата, и се продължи към здрави търговски споразумения, за да се изградят търговията и инвестициите.

Въпреки това стратегическото партньорство не може да избегне някои неотменими положения. На първо място, нуждата от по-тесно сътрудничество в борбата с корупцията, организираната престъпност, пограничната престъпност, наркотрафика, прането на пари и международния тероризъм. На второ място, нуждата от тесно сътрудничество по законови въпроси, като се има предвид в частност сътрудничеството по процедурите по екстрадиция и взаимното признаване на съдебните решения.

Raúl Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-н председател, мисля, че е очевидно, че не можем да пренебрегнем контекста, в който разискваме това споразумение. Настоящата криза засяга в Европа основно секторите, ориентирани към износа, докато в Мексико засяга конкретно икономическите участници, понасящи най-тежко последствията от забавянето на икономиката.

Подобно споразумение трябва да бъде от полза и за двете страни, но опитът до момента сочи, че това не винаги се случва. За Европа то носи много ползи. Мисля, че това е очевидно и можем ясно да го видим по резултатите от последните осем години, по време на които търговският баланс беше до голяма степен в полза на Европейския съюз.

Търговският дефицит се покачи с 80 %, което означава, че понастоящем Мексико зависи до голяма степен от Европа. Въпреки това има и други рискове, които не трябва да забравяме. Всъщност много от инвестициите, които Европейският съюз направи, ще имат положителни последствия във времето и за самата Европа. Имам предвид, че голяма част от направения износ е основно вътрешен за дружествата.

Не казвам, че това непременно е нещо лошо, казвам, че трябва да бъдем внимателни и да не забравяме, че може да има сериозни отрицателни последици. В крайна сметка обаче най-тревожният фактор е настойчивият стремеж към либерализация, демонстриран от някои правителства и съдържащ се в някои позиции в този контекст. Банковият сектор например е един от най-важните и доказва, че е основен при разрешаването на кризата, но в Мексико 90 % от този сектор понастоящем е чуждестранно притежание, като 50 % от общата цитирана цифра са в европейски ръце.

Не смятам, че това е най-добрият подход към подобно споразумение. Споразумението трябва да предотвратява или поне да не насърчава някои от тези рискове – именно това предлагаме с някои от нашите поправки.

Willy Meyer Pleite, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Г-н председател, по отношение на партньорството с Бразилия докладът несъмнено притежава някои изключително положителни аспекти. Призивът към многостранност, особено на международните форуми на Обединените нации, сътрудничеството в областта на околната среда, устойчивото развитие, управлението на горите и водните ресурси, образованието, както и сътрудничеството по отношение на възобновяемата енергия и технологии според нас са крайно уместни и положителни.

Що се отнася до въпроса за имиграцията, въпреки позорната директива, смятам, че в конкретния случай става въпрос за правата на човека и мигрантите, поради което мисля, че е много уместен. Друга важна страна е сътрудничеството за постигане на Целите за развитие на хилядолетието, както и социалното сближаване по отношение на отговорното ръководство, показано от Бразилия в политиката ѝ към намаляване на бедността чрез програмата „Bolsa Família“, или „Семейно подпомагане“. Друг несъмнено важен аспект от партньорството е ролята на Бразилия като един от лидерите в процеса на регионална интеграция чрез Съюза на южноамериканските нации (Unasur). С други думи, съществува цяла поредица от важни аспекти, които също предполагат, че самото гражданско общество трябва да бъде включено в тези преговори.

От друга страна, в доклада има аспекти, които не одобряваме, и затова ще се въздържим. Първо, той препоръчва преустановяването на икономическия протекционизъм в Бразилия. Според мен този текст е бил написан

преди кризата, тъй като протекционизмът е реалност днес. „Вятърът на промяната“, признак за край или смекчаване на кризата, несъмнено сочи към държавна намеса в икономиката на правителствата. Мисля, че със свободния пазар вече е свършено, като той оставя след себе си криза с непредвидими за човечеството последици.

Друг много важен аспект, който не одобряваме, е, че докладът призовава към съвместно участие в проектите за ядрени проучвания, особено в проекта за термоядрен реактор ITER (Международен експериментален термоядрен реактор). Не смятам, че това е правилно от наша гледна точка, тъй като ние не сме благосклонно настроени към ядрената енергия. При по-голяма ефективност в консумацията на енергия и повече енергия от възобновяеми източници считам, че ще можем да се справим и без тази форма на енергия, която е изключително вредна за човечеството. Това, въпреки положителните страни, ни кара да се въздържим.

Докладът за Мексико е съвсем различен въпрос, тъй като на партньорството с Бразилия тепърва му предстои да се развива. Мексико действа в рамките на нашето стратегическо споразумение за партньорство от 1997 г. и следователно вече има резултати, които ни дават възможността да преценим дали се справя добре – толкова добре, колкото искаме.

По този доклад също ще се въздържим по ред причини. Първо, смятаме, че докладът пренебрегва отрицателните последици от икономическа гледна точка. Вярно е, че се наблюдава напредък от гледна точка на това, че държавата в миналото е нарушавала правата на човека по отношение на убийствата на жени. Внесени са изменения, които според мен изясняват и подобряват текста, но има част, която ние не смятаме за положителна – това е всичко, свързано със Споразумението за свободна търговия и последиците, които то има за малките производители в Мексико. Моментът не е добър за Мексико, както и за всяка друга страна по света в настоящата криза. Чуждите инвестиции в Мексико определено са съсредоточени само в няколко сектора и не помагат за разрастването на местната икономика.

Нашата група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, по тези причини ще се въздържи при гласуването на този доклад.

Bastiaan Belder, от името на групата IND/DEM. – (NL) Г-н председател, през последните години имаше нарастваща тенденция в Съюза да се стартират стратегически партньорства с трети страни. Само по себе си това не ме притеснява особено. Едно такова партньорство може да е от полза за по-доброто оформяне на двустранните отношения, но съществуват най-малко две опасности при такава структура.

Първо, Европа не може да обяви всяка страна за стратегически партньор. Според мен, ако направи това, терминът „стратегически“ ще загуби стойността си. Затова твърдя, че само двустранните отношения с важни партньори трябва да попадат под този знаменател. По мое мнение това всъщност се отнася повече за Бразилия, отколкото за Мексико – темата на нашето разискване тази сутрин.

Второ, понякога ми се струва, че тези стратегически партньорства са в голяма степен символични. Това е възможност да се свика поредната среща на върха, а след това нещата да останат като цяло без промяна. До голяма степен тези партньорства играят единствено ролята на форум. Въпросът за реални резултати често остава без отговор.

Имам такова усещане, до известна степен, и по отношение на проектопрепоръката на Европейския парламент до Съвета относно Бразилия, която ще разискваме утре. Тук също мисля, че на определени въпроси не се отдава достатъчно внимание. Г-н председател, бих искал да илюстрирам опасението си, като използвам три момента от проектопрепоръката.

Първо, препоръката посочва малко подвеждащо, че това партньорство няма да бъде за сметка на отношенията на Европейския съюз с Меркосур. Как е възможно Европейският съюз, който винаги се изтъква като поддръжник на регионалното сътрудничество, да позволи двустранните му отношения с Бразилия да вземат превес над регионалното му сътрудничество с Меркосур? ЕС избира неправилните приоритети в този случай.

При голямата ни степен на ангажираност в този район Европейският съюз всъщност трябва да посочи на Бразилия значимостта на един силен Меркосур и трябва да насърчи страната сама да инвестира сериозно в това споразумение за сътрудничество. Вместо това ЕС ще се ангажира с Бразилия на двустранно ниво и по този начин ще покаже, че Меркосур е от второстепенна важност за нас.

Също така в областта на търговията ми се струва, че проектопрепоръката не е формулирана достатъчно стриктно. Има призив към нас да работим съвместно за плавното приключване на кръга Доха. Това, разбира се, е хубава цел, но няма ли да бъде по-добре, ако първо определим основните различия между Европейския съюз и Бразилия?

Темата за достъпа до пазара е съществен въпрос и за двата лагера. Смятам, че кръгът Доха има по-голям шанс за успех, ако този въпрос се разреши на двустранно ниво. Не казвам, че това ще е лесно, но наистина вярвам, че е по-добър вариант, отколкото да се правят помпозно трогателни изявления.

Разгледах проектопрепоръката и от гледна точка на геополитическия интерес. От тази перспектива ми се струва, че препоръката не успява да призове Бразилия да заеме ръководна роля в региона. С това ще приключат изказването си. Бразилия трябва добре да премери политическите събития в региона и може да направи това, главно като вземе предвид амбицията на съседната Венецуела да доминира в региона.

Такава ситуация не отговаря на интересите нито на самия континент, нито на Европейския съюз. Противоречивият референдум във Венецуела относно измененията по конституцията показва достатъчно ясно, че след това ще останат малко от европейските ценности, като демокрацията.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Г-н председател, хубаво е, за начало, да имаме стратегическо партньорство, да имаме завод на „Фолксваген“ в Пуебла и съвместни парламентарни комитети с Чили и Мексико, но вече 30 години, както споменава в доклада си г-н Salafranca Sánchez-Neuza, подходждаме реалистично, сътрудничим, обсъждаме проблемите с климата, разискваме си селското стопанство, наркотиците, жените, водата и т. н.

Трябва да продължим напред. Необходима е повече амбиция както на Европа, така и на Латинска Америка. Трябва да си поставим цел – например 2025 г. След едно поколение, през следващите 20 години, трябва да създадем съюз на цивилизациите между Европа и Латинска Америка, а защо не и интеграция.

За да се случи това, разполагаме с рамките на Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат), парламентът, който събира заедно Европа и Латинска Америка. В тези рамки ни е необходима платформа, резолюция, равна по значение на това, което 8 май 1950 г. означаваше за Европа. Нека обединим своите народи, ресурси, знания, стари и млади от двете страни и да създадем, в кратки срокове, област на свободно движение за студенти, изследователи, интелектуалци, за обмен на знания. Това ще бъде автоматична културна виза. На Малинче не ѝ е трябвала виза, за да отиде и преподава кечуа и майски на Кортес. Това е първата стъпка по пътя към обединението с милиардната Латинска Америка – един милиард християни в съвместяването на нациите.

Прекрасно знам, че това може да се стори илюзорно на реалистите в икономиката, но ако мечтата, която преследваш, не е достатъчно голяма, може да я изгубиш от поглед.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Искам да изразя подкрепата си за доклада на г-н Salafranca. Считам, че щом глобалното споразумение вече е влязло в сила, трябва да преминем към по-високо историческо ниво със стратегическото партньорство между Европейския съюз и Мексико.

Това партньорство стана необходимо, като се има предвид не само важната роля на Мексико на световната политическа и икономическа сцена, но и изключително близките ѝ икономически връзки с Европейския съюз. Населението на Мексико е над 100 милиона, това е десетата по големина икономическа сила в света и тя членува в Г-20.

На фона на световните предизвикателства, като икономическата криза и глобалното затопляне, сътрудничеството с Мексико ще се окаже от полза. Няма защо да се споменава, че искаме новото партньорство да формализира годишните срещи на върха между Европейския съюз и Мексико, като се вземе моделът, използван за срещите на високо равнище, важна част от отношенията на Европейския съюз с други стратегически партньори.

Трябва също да подкрепяме парламентарното измерение на това партньорство чрез Съвместния парламентарен комитет ЕС–Мексико и Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Евролат), които изиграха особено полезна роля през последните години. Като се има предвид, че сега е Европейската година на творчеството и иновациите, мисля, че трябва да обърнем повече внимание на сътрудничеството между Европейския съюз и Мексико в областите на изследванията, културата и образованието, както и мобилността на науката и студентите.

Мексиканците са най-голямото испаноговорящо население в света и споделят общи културни ценности с европейците, включително близки връзки с културните традиции на Румъния, основаващи се на тяхното латинско наследство. Например представената през юли 2005 г. изложба в Музея на румънския селянин в Букурещ показва изненадваща прилика между мексиканското народно творчество и многобройни творби от румънското народно творчество. Смятам, че институциите на Европейския съюз трябва постоянно да си служат в максимална степен с потенциала, който културата, образованието и изкуството предлагат по отношение на сближаването на народите.

Не на последно място, мисля, че приносът на това стратегическо партньорство трябва да включва и гарантирането на безопасността на европейските граждани, които пътуват до Мексико. Мексико предлага изключителни туристически възможности, има великолепни исторически културни съкровища и също така е любима дестинация за много европейци. Но все пак те не трябва да бъдат излагани на опасност заради престъпността и корупцията, които са очевидни в някои райони на страната. Борбата против престъпността може да стане по-ефективна чрез едно тристранно сътрудничество между Мексико, Европейския съюз и Съединените американски щати.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Считам, че споразуменията за сътрудничество между Европейския съюз и Мексико и между Европейския съюз и Бразилия са от първостепенна важност. Тези споразумения за сътрудничество трябва да се основават на зачитане на демократичните ценности, принципа на правовата държава и правата на човека.

Бих искала да наблегна на необходимостта да се повишат усилията между Европейския съюз и тези две страни за насърчаването на научния и технологичен трансфер с оглед засилване на действителното сътрудничество в борбата с изменението на климата и подобряване на опазването на околната среда. Програмата за цялостна подкрепа за малките и средни предприятия (PIAPUME) ще има съществен принос за икономическото и социално развитие на тези страни. Особено в настоящата световна икономическа криза е от изключителна важност да се създават и запазват работни места, да се продължат усилията за постигане на Целите за развитие на хилядолетието.

Като докладчик по Споразумението между Европейската общност и Съединените мексикански щати относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги искам да подчертая важността на това споразумение. То насърчава свободната конкуренция в областта на въздухоплавателните услуги. Ако е приложимо, Мексико може да наложи по недискриминиращ начин данъци, налози, такси или мита върху горивото, доставено на територията на страната, на самолетите на въздушен превозвач на държава-членка на Европейската общност, които се движат по маршрут, заключен между точка на територията на Мексико и друга точка, разположена на територията на друга държава в американския континент.

Искам да спомена, че този въпрос е изключително важен, особено с оглед на въвеждането на система за търговия със сертификати за емисии на парникови газове. Също така тези две страни, Бразилия и Мексико, ще изиграят много важна роля при приключването на бъдещото споразумение след Киото, което се надяваме да бъде подписано в Копенхаген през декември.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, групата на Зелените/Европейски свободен алианс ще гласува против доклада за партньорство с Бразилия и ще се въздържи по въпроса за партньорство с Мексико. Не изпитваме голяма радост от това, но смятаме, че гласуването ясно изразява нашето неудовлетворение от някои практики, които от известно време отричаме. По отношение на Бразилия например въпросът за партньорството се урежда с повече дъмпинг от страна на Меркосур. Фокусира се върху грешни според нас приоритети – например г-жа ФерероВалднер говори за биогорива, но в резолюцията има цяла поредица от съображения, разглеждащи ядрената енергия и улавянето и съхранението на въглерод (CCS), както и самия въглерод. И все пак, страна като Бразилия би трябвало вместо това да работи с нас за разработването на технологии за производство на енергия от възобновяеми източници и начини за пестене на енергия: това е бъдещето за тази страна.

Също така по отношение на Мексико, г-н председател, ние внесохме някои изменения – още повече, че докладчикът беше сравнително откровен по някои въпроси, предимно засягащи правата на човека. Въпреки това, според нас стратегическото партньорство и парламентарният диалог би трябвало да се съсредоточат върху текущите политически проблеми. Днес на челно място в политическия дневен ред стоят голямата икономическа криза, през която преминава страната, проблемът с връщането на мигрантите обратно, както и, разбира се, насилието и организираната престъпност. Смятам, че партньорството трябва да се концентрира много, много по-категорично върху това, а не върху въпроси, които ние определено смятаме за по-маловажни.

И още нещо, г-н председател, относно въпроса за междупарламентарния диалог, на който, разбира се, всички ние отдаваме голямо значение. Вярвам, че следващото заседание на Евrolат ще успее да излезе от тази някак формална и, честно казано, безполезна рамка, характерна за много от нашите заседания, и искрено се надявам, че ще окаже влияние и на националното разискване в тези страни.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Промените, които се извършват в Латинска Америка, трябва да поощрят Европейския съюз да установи нови отношения на сътрудничество със страните от Латинска Америка. Трябва да се обърне по-голямо внимание на социалните и културни аспекти и на подпомагането на развитието в

рамките на взаимно уважение към различните нива на развитие и различния политически избор на хората. За съжаление, това са второстепенни аспекти в предложенията, придвижени напред от Европейския съюз.

Като цяло техният основен интерес е икономически, насочен към опазването на бизнеса на големи европейски икономически и финансови групи. Тази ситуация се изтъква от социални организации, особено в Бразилия, както установихме при последното пътуване до Бразилия на делегацията за връзки с Меркосур. По време, когато например по-голямата част от населението на Мексико страда от последиците от сериозната икономическа рецесия и когато изключително голяма част от мексиканския банков сектор се контролира от чужди компании, предимно европейски банки, е непростимо, че Европейският съюз все още използва споразумението си с Мексико повече като отправна точка за достъп до Съединените щати, а не за да подпомогне местното развитие. В резултат той допринася за унищожението на малките и средни предприятия в Мексико и производствената му мрежа, особено промишлената мрежа, вследствие от настояването за свободна търговия, либерализация на стратегическите сектори и комерсиализация на основни стоки като водата.

Следователно е необходимо коренно да преразгледаме политиките на Европейския съюз относно споразуменията за партньорство, така че да дадем приоритет на сътрудничеството и на икономическото и социално развитие. По този начин можем да помогнем за създаване на работни места със съответните права, да осигурим социален напредък, да подкрепим правата на местните хора, да защитим горите и биоразнообразието, както и да признаем суверенното право на страните от Латинска Америка на висококачествени обществени услуги, контрол на стратегически сектори в техните икономики и уважение към решенията на институциите, избрани от техните народи.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз твърдя, както е било и в други случаи, че заздравеното сътрудничество с Латинска Америка е стратегически ход за Европейския съюз, защото, както в случая с доклада Salafranca, установяването на по-близки отношения се обяснява не само с исторически и културни връзки и споделени ценности – както докладчикът правилно твърди – но също така предоставя мултисекторни, междурегионални и вътререгионални възможности за развитие и за двете страни.

Ето защо, въпреки че приветствам предложените инициативи за засилване на търговията и инвестициите между Европейския съюз и Бразилия, аз все пак се питам какво може да се подобри по отношение на правното сътрудничество, сътрудничеството в областта на околната среда, зачитането на правата на човека и защитата от организираната престъпност, която често се пренася в Европейския съюз – тези въпроси също са от голямо значение. Въпросът за миграцията и паричните преводи на емигрантите също трябва да се разгледа, тъй като няма съмнение, че парите, спечелени по нелегален начин или чрез други незаконни дейности, се изнасят незаконно. По отношение на миграцията искам да попитам какви гаранции можем да получим от нация, която защитава престъпници и измамници, като Чезаре Батисти и „магьосника“ Марио Пачеко ду Насименто. Този пример сам по себе си обяснява пълното ми противопоставяне, що се отнася до започването на преговори за споразумение за премахване на визите за краткосрочно пребиваване между Европейския съюз и Бразилия.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, тъй като чешкото председателство не е в залата, ще говоря на английски, защото смятам, че така думите ми ще се възприемат по-бързо.

Насочвам вниманието ви към параграф 1, алинея 1 от предложението за препоръка за партньорство с Бразилия и също към съобщението на Комисията от септември 2008 г. за многоезичието.

Факт е, че за да установим и развием стратегическо партньорство с Бразилия, говорим на португалски. Когато отидем в САЩ или Австралия, говорим английски; когато отидем в Мексико или Колумбия, говорим испански; когато отидем в Бразилия или Ангола, говорим португалски; когато отидем в Сенегал или Кот д'Ивоар, говорим френски. Това е ключът към комуникацията; това е ключът към развиването на бизнес.

Това насочва вниманието към езиците на „европейския свят“, както ги нарекох преди няколко години – *linguas europeias globais* на португалски. Това, което имам предвид, е, че някои европейски езици имат способността да установяват много тясна и близка връзка с различни части на света и това са: английски, испански, португалски, френски и, в по-малка степен и на различна основа, немски и италиански. Комисията напълно разбра това и го включи в съобщението, но за съжаление имаше недоразумения в Съвета – предимно от страна на германците според мен – и Съветът зае много по-слаба позиция по този въпрос.

Трябва да поясня, че това по никакъв начин не засяга равнопоставеността на официалните езици в Европейския съюз. Тук става въпрос за вътрешното измерение на многоезичието и всички сме съгласни, че всеки гражданин има правото да говори, чете и да му бъде отговаряно на неговия собствен език. Но това добавя друго измерение към обширната област на външната стойност на многоезичието. Да притежаваме тези европейски световни

езици в днешния глобализиран свят, в днешната глобализирана икономика, в това глобално село в културен, икономически, социален и политически аспект е най-ценният актив за целия Европейски съюз, на който трябва да обърнем изключително внимание и да извлечем пълна полза от него. Затова искам тези езици да бъдат правилно въведени и управлявани в новите външни служби, както и преподавани в нашите училища в качеството на общ актив като втори, трети или четвърти език, защото тези езици, както ясно сочат отношенията ни с Бразилия, повишават способността на Европейския съюз да създава близки връзки по целия свят: да общуваме повече, действително да споделяме, да бъдем от един клуб. Това е моят призив към Съвета и поднасям моите поздрав и благодарности на докладчика за подкрепата.

Владко Тодоров Панайотов (ALDE). – Уважаеми г-н Председател, уважаеми колеги, преди всичко искам да поздравя г-н Salafraпса за успешния доклад в една толкова важна сфера, каквато е глобалното сътрудничество с нашите стратегически партньори. Глобализацията ни носи не само предимства, тя ни прави и по-чувствителни към глобалните кризи и заплахи. Затова идентифицирането на стратегически партньори и засилването на сътрудничествата на глобално ниво ще ни позволи да се справим с настоящите и бъдещи предизвикателства. В доклада ние изтъкваме, че за Мексико Европа е вторият по значимост партньор след Съединените американски щати. Необходимо е да се подчертае, че Европа вижда в лицето на Мексико важен партньор за суровинни доставки. Именно сигурността на суровинните доставки е един от ключовите моменти в поддържането на устойчивото развитие на Европа. От своя страна, Европа е лидер в опазването на околната среда и внедряването на екологосъобразни индустриални решения.

Стратегическото партньорство с Мексико ще укрепи двустранните взаимоотношения именно за постигането на по-ефективен технологичен и суровинен обмен, и дава добра база за двустранното сътрудничество в областта на опазването на околната среда. За тези цел ние трябва да развиваме и да подобряваме секторните програми, в които са залегнали механизмите и мерките за научно-технически трансфер, защото само конкретните мерки ще придадат реален характер на сътрудничеството. Нещо повече, този научно-технически трансфер е немислим без създаването на образователния обмен и изграждането на съвместна мрежа от научноизследователски центрове. Затова призовавам да се задълбочи двустранното сътрудничество, също така в областта на образованието и иновациите. Благодаря Ви за вниманието.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, за щастие времето, когато Латинска Америка бе считана за заден двор на Съединените щати, отдавна отмина. Днес ние гледаме на този район твърде различно. Съществуват значителен брой области, в които Европа и Латинска Америка имат допирни точки и общи интереси и които ни оправдават да насочим стратегическото ни партньорство и към този район.

Въпросите във връзка с изменението на климата, енергийната политика, финансовата криза, трафика на наркотици и т.н. бяха споменати. В това отношение имаме много допирни точки и общи интереси. Добре е, че си сътрудничим на многостранна основа с този район. Добре е, че сключваме и двустранни споразумения. За нас е важно обаче да постигнем балансирано отношение между двата партньора във всички случаи.

Ето защо, ако постигнем безвизово пътуване, би трябвало да помислим също и как да третираме депортациите, споразуменията за екстрадиция и други подобни въпроси с цел да...

(Председателят отнема думата на оратора)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Г-н председател, искам да отбележа, че тази сутрин говорихме за партньорството между Европейския съюз и страни като Бразилия и Мексико. Тази сутрин обсъждахме и Източното партньорство. Искам много силно да подчертая – и това е специално адресирано към г-жа Фереро-Валднер – че когато разискваме въпросите на чуждестранната или външна политика на Европейския съюз, като например отношенията на ЕС с Бразилия, с Мексико или със страните от Северна Африка, нашите разисквания са в известна степен откъснати от реалността. От друга страна, когато разискваме отношенията си с Изтока, тогава се занимаваме с фундаментални въпроси, които оказват влияние върху ЕС. По същия начин, когато обсъждаме нашето партньорство с Турция и перспективите за членство в ЕС на тази страна, това също са фундаментални въпроси. Когато обсъждаме нашите отношения с Беларус, Украйна и Русия във връзка с доставките на газ или по въпроса за Грузия, тогава обсъждаме въпроси от фундаментално значение за ЕС и такива, които могат да хвърлят Европейския съюз в сериозна криза.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Г-н председател, ролята на Бразилия на международната и регионална сцена нараства всяка година. В резултат на това тази страна стана един от най-важните и значими партньори на Европейския съюз. Историческите, културни и икономически връзки трябва да осигурят базата за действие в обсега на стратегическото партньорство между ЕС и Бразилия. Сред ключовите въпроси, върху които е необходимо да се съсредоточи политическият диалог, трябва да са насърчаването на съвместните стратегии

за справяне с глобалните предизвикателства в области като сигурността, правата на човека, финансовата криза и, което е може би най-важното, борбата срещу бедността.

Трябва да се стремим също да разнообразим нашите усилия за предотвратяване на регионалните конфликти в Южна Америка. Наш приоритет трябва да е укрепването на двустранното сътрудничество в областта на търговията, а също и сътрудничеството за опазването на горите на Бразилия – които, в крайна сметка, са белите дробове на света. Едно стратегическо партньорство трябва да улесни създаването на постоянна платформа за диалог между Европейския съюз и Бразилия.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, като член на Евrolат аз приветствам стратегическото партньорство на ЕС с две страни като Бразилия и Мексико, които са добре развиващи се демокрации. Съкращението БРИК – за Бразилия, Русия, Индия и Китай – е доста използвано в речника на специалистите по външна политика, а Бразилия се очертава като един наистина глобален играч.

Президентът Лула да Силва демонстрира умереност в управлението и е стабилизираща сила срещу надигането на демагози популисти като Чавес във Венецуела и Моралес в Боливия. Бразилия ще бъде засегната сега от кредитната криза и от понижаването на цените на стоките. Мексико също ще бъде засегнато от драматичното понижаване на цените на петрола. Досега тези две страни се радваха на стабилност. Искam да похваля и работата на президента Калдерон в Мексико. Той също заслужава нашата подкрепа в борбата срещу наркокартелите.

Двете страни, които са съставна част съответно на Северноамериканската зона за свободна търговия (NAFTA) и на рамковото споразумение за междурегионално сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и Южния общ пазар (Меркосур), са големи играчи в региона и имат ключово значение за отношенията ни с Латинска Америка.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, десет секунди. Преди известно време присъствах на конгрес, посветен на въпроса за пенсиите, изплащанията на пенсиите и колко време пенсионерите теглят своите пенсии, преди да отидат на едно по-добро място. По време на този конгрес бе публикувана сравнителна таблица на държави, в която държавите бяха класирани според средния брой години, през които се изплащат пенсии. Мексико бе счетено за блестящ пример, достоен да бъде следван. Защо? Защото неговите пенсионери, след като получат своята пенсия и се порадват на тази облага, живеят средно шест месеца. И това беше рекордът, т.е. това беше държавата, считана за най-добрата...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз напълно подкрепям параграф 1, буква д), от този доклад, където пише за нуждата от партньорство, което да реши главните проблеми във връзка с изменението на климата, енергийната сигурност и борбата с бедността и изключването.

Имам някои безпокойства относно споразуменията на Световната търговска организация (СТО) – или потенциалните споразумения – от гледна точка на земеделските производители и на производителите на храни от Европейския съюз. Както знаете, имаше голяма битка относно стандартите за производство на храни, като Комисията най-накрая се съгласи, че не може да позволи бразилско говеждо в Европейския съюз, докато то не отговори на нашите производствени стандарти. Аз приветствам това решение и мисля, че е необходимо да направим това за всяка стока. Нямаме право да очакваме от нашите производители да изпълняват изискванията на стандарти, каквито трети страни не могат да изпълнят. Нашите производители няма да ни сътрудничат за споразумение на СТО, ако това продължи да се случва.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, понякога си позволявам известна многоезичност и затова сега ще опитам да говоря на испански.

Преди всичко искам да обясня на г-н Belder защо сме избрали варианта стратегическо партньорство. Мисля, че е много важно да се осъзнае най-напред, че самите страни са много заинтересувани от него. Естествено това е политическо решение, което се базира на определени критерии. Мексико например е много важен мост между севера и юга и е стабилизиращ фактор, въпреки че страната има своите вътрешни проблеми.

На второ място, Мексико в момента е член на Г-20 и аз се надявам, за да отговоря на г-жа Mann, че ще продължи да бъде член и в бъдеще.

На трето място, както Мексико, така и Бразилия са силно ангажирани с глобалните въпроси, които всъщност можем да решим само съвместно. Сред тези въпроси по-специално са изменението на климата и финансовата

криза. Ето защо мисля, че идеята за стратегическо партньорство е валидна — не с целия свят, разбира се, но с главните играчи в света.

Освен това съществуват много по-незначителни или специални секторни въпроси, част от които бих искала да спомена.

Факт е, че с тези страни разговаряме по множество трудни въпроси, като например наркотиците, корупцията, тероризма и организираната престъпност. Провеждаме срещи на високо официално равнище, а също и на ниво министри например, на които виждаме какво може да се направи, за да се помогне на тези страни, и където обменяме също така и опит.

С Мексико сме учредили форум по въпросите на публичната сигурност, особено по проблема с корупцията, и проучваме сътрудничеството в много области като обучение на полицаи, политики за това как да се работи в затворите и политики за борба с трафика на хора, наркотиците, трафика на оръжие, киберпрестъпленията и прането на пари. Мисля, че е много важно да се продължи с тези важни диалози.

По въпроса кога ще може да проведем повече срещи, мога да кажа, че ще се опитаме да проведем среща на най-високо равнище през тази година, но това зависи също и от председателството и дали то ще включи тази тема в дневния си ред. Надявам се това да стане през втората половина на настоящата година. Във всеки случай ще имаме среща на министрите в Прага по въпросите на Меркосур, Меркосур и стратегическото партньорство с Мексико и Бразилия. Нито една от двете страни не е изключена, защото сме се постарали да работим много усърдно в полза на споразумението Меркосур, но вие всички знаете, че и ние, и страните от Меркосур, особено Бразилия и Аржентина, все още не желаем да подписваме споразумение във време, когато не знаем в каква посока ще отиде Доха. Това винаги е вървяло паралелно с Доха.

Разбира се, през май ще проведем друга среща на министрите в Прага и отново ще се опитаме и наложим възможно решение, но мисля, че все още ще бъдем изправени пред това предизвикателство.

Въпросът за миграцията е също изключително важен и аз мисля, че имаме балансиран, не-конфронтационен диалог с Мексико, особено по отношение на директивата за връщане. Ние високо оценяваме факта, че Мексико реагира твърде позитивно и с разбиране в област, която е твърде усложнена, както всички знаем, и в която всъщност ние трябва както да уважаваме правата на човека, така и да се съобразяваме с чувствителните за всички наши страни въпроси. Считаю, че това е било взето предвид.

Искам също да кажа, че главните въпроси са винаги предмет на обсъждане. През декември миналата година президентът Саркози, президентът Лула и председателят Барозу разговаряха специално по въпроса за финансовата криза и как заедно да се справим с нея, но те разговаряха и по въпроса за възобновяемата енергия, по който вече работим с Бразилия, за да разработим биогорива от второ поколение.

Ще проведем и диалог за правата на човека за първи път през 2009 г., по време на който ще бъдат обсъждани правата на местните народи, тъй като това също е един от приоритетите на Съвета по правата на човека.

Г-жо председател, считам, че трябва да приключа тук — имаше толкова много теми, а аз не мога да засегна всяка една от тях.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа MORGANTINI

Заместник-председател

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, докладчик. — (ES) Г-жо председател, в заключение на това разискване искам само да кажа, че решението да се предостави на Мексико и Бразилия статут на стратегически партньори е правилното решение. То ще означава значителен скок в нашите отношения поради политическата, икономическа, стратегическа и демографска важност на тези страни. Това решение ще ги накара да вземат участие в първите редици на отношенията с ЕС заедно с други световни партньори, като Съединените щати, Китай и Русия.

Г-жо председател, разликата в момента между Мексико и Бразилия, както и членът на Комисията току-що ни напомни, е, че Мексико има споразумение за асоцииране, което го свързва с Европейския съюз, а Бразилия все още няма такава.

Не съм съгласен с оценките, които бяха направени по отношение на това споразумение за асоцииране. Споразумението за асоцииране ЕС–Мексико има успешна история — както призна г-жа Манн, която председателства Съвместния парламентарен комитет. Това е така, защото Европейският съюз сключва тези споразумения по такъв начин, че нашите партньори, в този случай Мексико или мексиканците, представляват

не просто един пазар, но един особен начин да се гледа на нещата на базата на принципи, ценности, представителна демокрация, уважение към правата на човека и принципа на правовата държава.

Следователно считам, че трябва да осъзнаем – споразумението доведе до укрепване на нашите отношения, което сега трябва да се потвърди от характера на това двурегионално стратегическо партньорство.

Членът на Комисията каза, че следващата среща ще бъде срещата на Групата Рио, която ще се състои по време на срещата в Прага под чешкото председателство на Съюза през май тази година. Латинска Америка и нашите партньори се нуждаят по-скоро от възможности, които да им дадем, отколкото от подаяния, и тези възможности днес са представени от споразуменията за асоцииране.

Аз напълно осъзнавам ограниченията, които членът на Комисията посочи, защото сключването на споразумение за асоцииране, в този случай с Меркосур, изисква политическа воля и от двете страни. Разбирам, че кръгът от Доха на Световната търговска организация и пътеката на двустранното асоцииране вървят абсолютно ръка за ръка и примерите с Мексико и Чили напълно демонстрират това.

Ето защо, г-жо член на Комисията, ние от своя страна трябва да положим всички усилия да консолидираме това стратегическо асоцииране между Европейския съюз и Латинска Америка, което въпросните партньорства с Мексико и Бразилия ще стимулират и ще придвижат много напред.

Maria Eleni Koppa, докладчик. – (EL) Г-жо председател, искам да благодаря на члена на Комисията, г-жа Фереро-Валднер, и на всички мои колеги за техните коментари върху двата доклада, които разискваме днес. Съгласна съм с г-н Salafranca Sánchez-Neyra, че Латинска Америка е изключително интересна и важна за Европейския съюз и ние трябва да изпратим ясни сигнали за сътрудничество чрез тези два доклада – особено в такива критични моменти. Нуждаем се от съществена рамка, която да може да покрива всички въпроси и да осигурява ясни отговори.

Искам само да спомена няколко неща във връзка с казаното. Преди всичко подчертавам, че при никакви обстоятелства укрепването на отношенията няма за намерение да подкопае Меркосур. Точно обратното, ние считаме, че стратегическото партньорство с Бразилия, която е най-голямата и може би най-важната страна в Латинска Америка, би могло да даде ново ускорение на Меркосур. Трябва да сме също така свързано ясни за финансовата рамка, в която ще се определят отношенията с Бразилия.

Бих добавила, че Бразилия все по-активно си сътрудничи със страните, говорещи португалски, от юга и в Африка, и следователно би могла активно да сътрудничи в този сектор с Европейския съюз.

Трябва да се грижим за поддържането на баланс между разработването на биогорива и безопасността на храните – особено в тези критични моменти.

Г-жа Weber повдигна въпроса за неравенството. Считам, че управлението на Лула да Силва е предприело важни стъпки в тази посока. Все още има нужда да се направи много, но считам, че началото е вече поставено.

И накрая, искам да спомена, че е необходимо сериозно да проучим възможността за създаване на Съвместен парламентарен комитет ЕС–Бразилия, тъй като Бразилия е единствената страна от БРИК (Бразилия, Русия, Индия и Китай), с която имаме окуражаващи отношения, които не са институционализирани.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес от 12,00 ч.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-жо председател, вчера, в едно училище във Виненден, южна Германия, един луд тийнейджър на име Тим Кретшмер застреля 15 човека, повечето деца. Една от учителките е била убита, докато се опитвала да защити ученик със собственото си тяло. Бих искала да помоля председателя да обяви минута мълчание преди гласуването, за да бъдат почетени жертвите от тази трагедия.

Председател. – Съжалявам, вероятно не сте били в залата в онзи момент, но събитието бе споменато вчера и вече имахме минута мълчание, обявена от председателя. Съжалявам, че не сте присъствали и не сте разбрали, че това вече се е случило.

***

Писмена декларация (член 142)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Струва ми се, че стратегическото партньорство ЕС–Бразилия е полезно и за двете страни. Според мен Европейският съюз е стълб на демокрацията; наистина, Европа е люлката на нашата цивилизация. Като стратегически партньор Бразилия е бастион на равновесие и стабилност в Латинска Америка.

Укрепването на връзките ЕС–Бразилия може да създаде обща рамка, която ще улесни развитието на тези два субекта и с това ще допринесе за нарастване на сътрудничеството между двата региона. Стратегическото споразумение ЕС–Бразилия може да бъде, не само по мое мнение, но и по мнението на докладчика, инструмент, който ще помогне да се насърчават демокрацията и правата на човека. Това партньорство може освен това да допринесе за насърчаването на добро управление на глобално равнище, както и на добро сътрудничество в рамките на Обединените нации.

Подкрепям предложението за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно стратегическо партньорство ЕС–Бразилия, като бих искал да поздравя докладчика.

6. Петдесетгодишнина от въстанието в Тибет и диалог между Негово светейшество Далай Лама и китайското правителство (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът с искане за устен отговор към Комисията от Marco Carrato, Marco Pannella и Janusz Onyszkiewicz, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, и от Monica Frassonі и Eva Lichtenberger, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, относно петдесетгодишнината от въстанието в Тибет и диалога между Далай Лама и китайското правителство (О-0012/2009 – В6-0012/2009).

Искам да направя кратък личен коментар: истински вярвам, че нашето разискване може да допринесе за свободата на всички граждани на Тибет, а не за доминирането на държава или религия.

Marco Carrato, автор. – (IT) Г-жо председател, споделям Вашата надежда. За съжаление ние не можем да се надяваме, че действащият председател на Съвета ще се възползва от това разискване и от тази дискусия, за да помогне да бъде изяснена позицията на Европейския съюз. Всъщност чешкото председателство явно счита една обща европейска политика за бариера пред големите национални външни политики на нашите национални държави. Китай е благодарен за това, Русия е благодарна, което означава, че репресивни и антидемократични страни по целия свят благодарят за това отсъствие на Европа, което така добре се илюстрира от отсъствието на председателството в залата.

Докато заедно се занимаваме с този въпрос, искам да отбележа пред г-жа Фереро-Валднер кой е най-същественият проблем. Тук не говорим просто за законност и ред или, иначе казано, не говорим за това колко монаси са били арестувани и колко тибетци са били убити напоследък вследствие на брутални китайски репресии, надявайки се бройката да е по-малка, отколкото беше преди една година. Онова, което искам да кажа на Съвета, а сега ще кажа на Комисията, е, че трябва да се даде мнение по фундаменталния политически въпрос, т.е. относно разговорите между Китайската народна република и пратениците на Далай Лама относно целта на тези разговори и причината за тяхното прекъсване, за които сега бихме могли да кажем, че се провалиха – освен ако не съумеем да ги съживим отново.

Има две противоположни позиции. От една страна, позицията на китайския режим, който твърди, че Далай Лама е човек на насилието и ръководи народ, отпаден на насилие; Далай Лама и тибетското правителство в изгнание искат независимост за национална тибетска държава, което е в разрез с териториалното единство на Китай. Това е позицията, която заема Пекин. От друга страна, тибетското правителство в изгнание и пратениците на Далай Лама, които казват, че се стремят към нещо друго – техните средства за борба са чрез ненасилие и се стремят към истинска автономия, т.е. автономия, за да запазят своята култура, традиции, език и религия или техните култури и религии. Това е посланието на меморандума, който тибетските пратеници на Далай Лама представиха на китайския режим. Този меморандум с техните искания беше публикуван.

В този момент от Европейския съюз се иска да направи избор, да заеме страна. Има две позиции, които са в конфликт – една от двете страни лъже. Европейският съюз може да изиграе решаваща роля в търсенето на истината. Като радикална партия ние предлагаме *satyagraha* – търсене на истината като световна политическа инициатива. Европейският съюз трябва да използва своите дипломатически инструменти. Г-жо Фереро-Валднер, моля Ви, кажете това на председателя Барозу – ние трябва да се срещнем с Далай Лама и да му окажем честта да говори, за да намерим истината. Прав ли е Пекин като казва, че тибетците са терористи насилници, които

са за независимост, или е прав Далай Лама, като казва, че те искат добра и достойна автономна държава? Европа не може да стои безучастно и да мълчи пред лицето на този конфликт.

Eva Lichtenberger, автор. – (DE) Г-жо председател, преди 50 години китайската армия нанесе последния удар върху тибетската съпротива. Оттогава гражданите на Тибет бягат през Хималаите и преминават границите към други държави, което изисква огромни усилия. До момента няколко хиляди души – всички те бежанци – всяка година правят това върховно усилие и пресичат проходи с височина от 5 000 м. Ако положението на тибетците е толкова прекрасно, както твърди Китай, нямаше да има основания за тези бягства, нито оправдание за факта, че в продължение на месеци журналисти, граждани на западния свят и наблюдатели, нямат никакъв достъп до тази страна или такъв им се разрешава само под строг конвой. Наблюдателки от разузнаването дори придружават журналистите до тоалетната, за да се предотвратят забранени действия.

Ето защо си задавам следния въпрос: каква е нашата задача като Европейски съюз? Ние трябва по някакъв начин да подпомогнем подновяването на сино-тибетския диалог. Той обаче трябва да се проведе на една различна основа. Единственото действие на Китай до момента е да повтаря едни и същи обвинения и искания, без ни най-малко да се опита да прояви разбиране към обяснението на тибетските представители, че не става въпрос за отделяне от Китай и създаване на независима държава, а за постигане на автономност.

Г-жо член на Комисията, как ще се отнесем към факта, че контролът над интернет в Тибет е по-стриктен, отколкото във всяка друга част на Китай, и че именно европейски фирми доставиха оборудването, което направи този контрол толкова ефективен? Необходимо е да действаме. Нашите сънародници ни призовават да влезем в диалог.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, с голямо задоволство приемам факта, че това разискване се провежда днес по въпрос, който занимава много от нас от дълго време насам и най-вече след тъжните събития в Тибет от преди една година. Ето защо смятам, че е много полезно провеждането на открито разискване, което да ни покаже отново какво може да се направи.

Преди да се спра на многобройните въпроси, които повдигате във внесената обща резолюция, позволете ми един бърз поглед върху двустранните ни отношения с Китай. Политиката на ЕС по отношение на Китай е политика на ангажиментите. Стратегическото партньорство помежду ни е силно и това ни позволява да работим по всички въпроси, в това число и най-деликатните. Изградихме внушителна рамка за взаимодействие на високо ниво, чрез която насочваме усилията си към всички глобални промени, с които се сблъскват гражданите ни, без да пренебрегваме въпросите, по които нямаме пълно съгласие. Тибет е един от тях. Бих искала да бъда пределно ясна – позицията ни относно Тибет не съвпада с тази на Китай и ние все още споделяме реално и основателно безпокойство относно зачитането на правата на човека в Тибет, както току-що отбелязаха двамата изказали се; относно факта, че в продължение на близо година Тибет остава почти напълно затворен за международните медии, дипломати и хуманитарни организации; относно безизходното положение на разговорите между представителите на Далай Лама и китайските органи, въпреки трите кръга разговори, проведени миналата година.

Тези въпроси бяха и сред основните теми в дневния ред на двустранните срещи на няколко лидери на ЕС с китайски ръководители, проведени през миналата година. Полагаме усилия за постигане на общо съгласие с Китай по този деликатен въпрос и сме пределно ясни при всяко обсъждане на положението в Тибет.

Позволете ми отново да спомена позицията на ЕС, която не оставя място за погрешни интерпретации. На първо място, ние подкрепяме суверенитета и териториалната цялост на Китай, включваща Тибет. Второ, винаги сме били за помирение чрез диалог между китайските органи и представителите на Далай Лама. Спомням си, че когато отидохме там с председателя на Комисията Барозу и други колеги, проведох специални разговори с много събеседници по този въпрос. Винаги сме поддържали становището, че трябва да има помирителен диалог и че диалогът трябва да продължи.

Този диалог трябва да е конструктивен и по същество и затова съжаляваме, че до момента не е донесъл наистина съществени резултати. Винаги сме твърдели, че е необходимо диалогът да е насочен към най-важните въпроси, като например запазването на уникалната култура, религия и традиции на Тибет, както и да се постигне система на пълноценна автономия за Тибет в рамките на китайската конституция. Винаги сме заявявали, че този диалог трябва да е насочен към участието на всички граждани на Тибет в процеса на взимане на решения. Ето защо бихме приветствали включването на тези въпроси в бъдещия национален план за действие на Китай за правата на човека.

За нас Тибет е тема, свързана с правата на човека, и затова ние неотменно подхождаме към нея като такава. Освен това последователно отправяме това послание към китайските ни партньори и много внимателно

изслушваме тяхното мнение. Полагаме всички възможни усилия да разберем тяхната позиция в духа на взаимно уважение, но правата на човека са универсални и затова положението в Тибет с право предизвиква основателно безпокойство у цялата международна общност, особено в Европейския съюз. На този факт придава особено значение съществуването на инструменти на международното право за закрила на правата на човека, създадени преди повече от половин век.

Във вашата резолюция определяте бъдещето на сино-тибетския диалог. Както всички знаете, по време на последния кръг разговори, след искането на китайското правителство, тибетската страна представи меморандум за истинска автономия за бъдещето на Тибет. По мое мнение документът съдържа някои елементи, които могат да послужат като основа за бъдещи разговори. Мисля, че може да се включи параграф за култура, образование и религия.

Окуражава ме и фактът, че за първи път в писмен документ тибетската страна изразява твърдия си ангажимент да не се стреми към отделяне или независимост. Мисля, че това е важно с оглед развитието на този диалог. Удовлетворена съм също и от това, че през декември миналата година Далай Лама потвърди пред Парламента своя ангажимент към средния подход и диалога като единствено средство за постигане на взаимно, приемливо и устойчиво решение.

Позволете ми да завърша, като споделя с вас едно мое лично убеждение. През цялата ми политическа и лична кариера винаги съм била твърдо убедена, че ангажиментът и диалогът са пътят към справянето с и разрешаването в подходящия момент и на най-трудните проблеми. Ето защо бих искала да отправя апел към Китай и представителя на Далай Лама да възстановят този диалог при първа възможност в духа на откритост и с идеята за постигане на трайно решение в Тибет. Мога да гарантирам, че от наша страна ще има искрена подкрепа за един подобен процес. Това е нашата позиция и това е позицията, която представяме пред китайската страна.

Charles Tannock, *от името на групата PPE-DE*. – (EN) Г-жо председател, мотото на ЕС е „Единство в многообразието“. Това е принцип, който ни служи добре.

За съжаление подобна идея не се възприема никак добре от авторитарната комунистическа диктатура в Китайската народна република. Там многообразието се потиска, вместо да се възприема. Малцинствата, които искат да се изразят по начин, който се различава от общоприетия и наказван от партията начин, са обект на редовна маргинализация и преследване. Тази тенденция се наблюдава в отношението към много религиозни малцинства, в това число християни, мюсюлмани и последователи на Фалун Гонг, като е най-изразена в отношението на Китайската народна република (КНР) към Тибет.

През 1950 г. комунистическите сили нахлуват в Тибет, което става причина за изгнанието на Далай Лама преди 50 години. Оттогава насам Тибет е под контрола на Пекин. Традиционната тибетска култура, която е била в изолация в продължение на стотици години, сега бива силно разводнена от действията на правителството, което се стреми да попречи на зараждането на каквото и да било усещане за тибетски национализъм. Всъщност систематичното и на моменти брутално потъпкване на тибетската култура разпалва огъня на тибетската идентичност и пробужда световната съвест по отношение на тежкото положение на хората от Тибет.

Вдъхновяващото ръководство на Далай Лама гарантира, че бъдещето на Тибет остава на преден план в публичните разисквания, въпреки огромните усилия от страна на КНР да поучават хора като предишния действащ председател на Съвета Никола Саркози, който се осмели да се усъмни в гледната точка на Пекин.

В Парламента винаги сме заемали твърда позиция в защита на автономните права на народа на Тибет, което не означава автоматично право на самоопределение или независимост. По този начин ние нямаме за цел да предизвикаме или да настроим Китай срещу себе си. Но ние осъзнаваме, че ангажиментът ни към определени ценности – права на човека, демокрация, принцип на правовата държава и свобода на съвестта – не могат да се разглеждат отделно от несъмнено важното стратегическо икономическо партньорство с Китай, което ЕС развива.

Прокитайски настроените гласове от другата страна на залата ще имат думата в това разискване, но на народа на Тибет думата не се дава от дълго време насам и ние трябва да говорим вместо него.

Glyn Ford, *от името на групата PSE*. – (EN) Г-жо председател, групата на социалистите е обезпокоена от състоянието на правата на човека в Китай. Ние отчитаме факта, че ситуацията се е подобрила значително през последните 10 години, но все още има много области, в които правата на човека не се защитават по подходящ и задоволителен начин. Може и да има известна степен на свобода на мисълта, но няма свобода на действията. Несъмнено бихме подчертали забраната на свободни професии в Китай. Обезпокоени сме от тежкото положение на 100-те милиона работници, които са се преселили от провинцията в големия град и които

имат изключително ограничен достъп до здравеопазване и образование. Обезпокоени сме от тежкото положение на религиозните и етнически малцинства в цял Китай.

Въпреки всичко групата на социалистите бе против това разискване и резолюцията. Причината за това бе пропорционалността. Правилно е да се критикува Китай за състоянието на правата на човека, както критикуваме и САЩ за смъртното наказание, Гуантанамо и нелегалното прехвърляне на хора, но не е нужно да правим това на всяка месечна сесия. Честно казано, това започва да дава обратен ефект. Имаше време, когато китайските органи обръщаха внимание на нашите резолюции, но вече не е така. Докато някои хора и групи отчаяно се опитват да привлекат внимание и продължават да вдигат мизата с днешните си искания, мисля, че държавите-членки трябва да отменят политиката за единен Китай и да признаят тибетското правителство в изгнание.

Далай Лама беше тук през декември и говори на пленарна сесия от името на Тибет. Защо е необходимо този въпрос да бъде разглеждан отново? Резолюцията не съдържа нови елементи.

Имах възможността да посетя Лхаса миналото лято заедно с Elmar Brok, Philippe Morillon и други членове на Парламента. Ние бяхме първата международна група, която пътува до там след вълненията през март и проведе разговори както с управляващите, така и със симпатизанти на протестиращите от Тибет. Както написях по-късно, истината беше, че мирните протести – а ние подкрепяме мирните протести – се превърнаха в расови размирици по време на нападенията и палежите на магазини, домове и представители на етническата група китайци Хан, като причиниха десетки смъртни случаи. Училищата станаха жертви на палежи, а болниците и мюсюлманските джамии – на нападения. Самият Далай Лама призна действителната ситуация, като заплаши, че ще се оттегли от мястото, което заема като „жив бог“.

Китай направи изключително много за Тибет по отношение на инфраструктурата, като например новата железопътна линия Цинхай–Лхаса, и по-високите нива на социално осигуряване в сравнение с останалите селски райони в Китай. Проблемът е, че това буди негодувание в останалата част на Китай.

(Протести)

Проблемът обаче е, както пеят Бийтълс, че любовта не се купува с пари. Тибет все пак иска известна културна и политическа автономия, която далеч надхвърля границите на това, което е готов да даде Китай. Както казах и тогава, Китай се нуждае от диалог с представители на Тибет, за да се намери решение, чрез което тази автономия да бъде дадена и в същото време да се защитят правата на етническите и религиозни малцинства в провинцията.

В противен случай младите тибетци, разгневени, ще прибегнат към насилие и тероризъм. В резултат на статията, която написях по това време, бях помолен да обсъдя въпроса с представителя на Далай Лама в Лондон, което направих в детайли. Съгласен съм с члена на ЕК, че ще намерим решение с диалог и ангажменти, а не с резки, безкрайно повтарящи се и предъквани резолюции като тази, която обсъждаме днес.

Hanna Foltyn-Kubicka, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, през последните няколко десетилетия демократичните държави призовават по многобройни поводи за зачитане на правата на човека в недемократични страни. Тези усилия са ефективни само в случаите, в които държавите и международните организации проявяват последователност в своите действия и искания. За съжаление случаят с Тибет или, по-общо казано, въпросът за правата на човека в Китай често бива изместен встрани, като се дава приоритет на търговските отношения. Ако не бяха Олимпийските игри в Пекин и решителната позиция на много обществени и неправителствени организации, светът все още нямаше да знае достатъчно за положението в Тибет.

Нашата роля като Европейски парламент е да осигурим силна и решителна реакция от страна на демократичните държави към действията на китайските органи, като например проведената преди известно време кампания за „твърдата линия“. Това обаче може да се постигне, само ако последователно и решително осъждаме всички нарушения на правата на човека, извършвани от комунистическото управление в Китай.

Струва си да си припомним, че в своята резолюция от 6 юли 2000 г. Европейският парламент призова държавите-членки да признаят тибетското правителство в изгнание, при положение че в продължение на три години не е постигнато споразумение между китайските органи и администрацията на Далай Лама. Както знаем, Пекин все още отказва да се включи в разговори с безспорния лидер на тибетския народ. Да не забравяме също и единадесетия Панчен Лама – най-младият политически затворник, когото китайците държат под арест от 14 години насам. Тази година той ще навърши 20 години.

Ето защо искам още веднъж да призова Парламента да бъде последователен в действията си и да се отнася сериозно към декларациите си. Ако не покажем, че наистина мислим това, което казваме, ще бъде трудно да очакваме от останалите да спазват обещанията си и да изпълняват задълженията си.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-жо председател, следя случая с Тибет от години. Посещавал съм региона и съм разговарял с много хора във и извън страната. Считаю исканията на тибетския народ за основателни и до известна степен логични. Намирам, че техните настоящи опасения са повече от оправдани с оглед на политиката на сурови репресии от страна на китайското правителство, която продължава повече от 50 години независимо от краткото и, бих казал, фалшиво примирие по време на Олимпийските игри.

Познавам много малко други хора, които толкова ясно искат да водят разговори и да постигнат съгласие. Затова не разбирам тази фикс идея на китайското правителство да изопачава истината и да настоява за блокиране на разговорите отново и отново.

Величието на една държава не се определя от нейната военна мощ, големина или икономическо благосъстояние. Това, което я прави велика, е благородството на нейните действия и великодушието ѝ. Европейският съюз може и трябва да помогне за разрешаването на тази ситуация, като в същото време защита суверенитета – ЕС трябва да направи всичко това категорично. Начинът за това е да се подкрепи тибетското искане за подновяване на китайско-тибетските разговори и да се признае, че ако има някой, който години наред да отстъпва и бива подложен на натиск от китайските органи, то това е тибетският народ.

Това не е сблъсък между равни по отношение на капацитет и мотиви. Европейският съюз трябва да проявява уважение и към двете страни, но не може да остане неутрален към потисничеството, произволните задържания, мъченията, убийствата и религиозния, езиков и културен геноцид.

Меморандумът за истинска автономност на тибетския народ, който Китай сега отхвърля като работен документ, показва, че тибетският народ вече е положил реални усилия и се е отказал от много от своите, подчертавам, основателни стремежи.

Сега Китай има възможността да покаже на света своето великодушие и желанието си за мир и хармония и преди всичко Европейският съюз има възможността да му помогне да направи така, че постъпките му да са в съответствие с неговото величие.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, на 10 март 1959 г. тибетският народ е подложен на неопишуемо страдание от страна на китайците. Шейсет хиляди души намират смъртта си, а стотици хиляди са арестувани, отвлечени и измъчвани месеци наред. Преди година насилието ескалира отново. Над 200 тибетци загинаха, някои в резултат на преднамерена смъртоносна стрелба, а сега, малко след петдесетата годишнина, манастирите са затворени за външния свят, достъпът до пътищата се контролира, а войници и охранители са в готовност да смажат евентуални демонстрации в зародиш. Все още нямаме известия за възможни размирици. Какъв е отговорът на тази демонстрация на сила? Мълчание в медиите. Далай Лама призовава народа си да запази пътя на ненасилие. Неговият апел за диалог не предизвиква положителен отзвук в Пекин. Когато пратеник на Далай Лама представи меморандум с конкретни стъпки за автономия, те бяха отхвърлени от президента Ху Цинтао. Президентът заяви, че Китай трябва да издигне велика стена срещу сепаратизма. Тази идея е чиста провокация, която за капак бе допълнена от планираното и насилствено въвеждане на празник на Тибет: 28 март ще бъде Ден на отмяна на крепостното право. Това е горчивата реалност.

Преди два дни Европейският парламент постави флагове. По време на пленарните заседания впечатляващ брой членове на Парламента поставиха пред себе си тибетския флаг и показаха солидарността си със страдащите тибетци. Проведоха се мирни протести в целия ЕС. Нашите колеги г-н Sarpato, г-жа Lichtenberger, г-н Tannock и г-н Romeva i Rueda са напълно прави – днешната резолюция говори със силен и ясен глас. Меморандумът трябва да постави основата на по-нататъшни преговори. Това е документ за истинска автономност в рамките на китайската конституция. Изолацията на Тибет трябва да престане – за жителите, туристите, журналистите. Трябва да разполагаме с отговор за 600-те тибетци, държани в плен.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, Парламентът не може да си позволи да не чуе неотдавнашния вик на болка на Далай Лама. Само преди няколко месеца го чухме да говори в Брюксел; всички знаем, че той е благороден човек, миротворец, представител на тибетската култура, т.е. на културата на хармонията и братството *par excellence*. В името на тези ценности и говорейки за своите „китайски братя“, Далай Лама постави твърдото си искане за легитимна и реална автономия на Тибет, която да сложи край на мъченията и ужасното страдание на неговия народ и неговата земя. Това е искане, което Парламентът

трябва с гордост да подкрепи. Това е наш политически и институционален дълг в името на демокрацията, правата на човека и ценностите, свързани със свободата. Тибетците може би гледат на Европа като на единствена надежда и ние наистина не бива да ги разочароваме.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, без съмнение ние, християндемократите, признаваме суверенитета на територията на Китайската народна република, която включва и Тибет.

Но в същото време не приемаме позицията на Китай, че всяко изявление от страна на Европейския съюз по отношение на правата на човека в Китай представлява недопустима намеса във вътрешните работи на Китай. Според модерните разбирания за правата на човека и международното право – които се надяваме, че и Китай скоро ще сподели – от международната общност се изисква да изразява безпокойство относно незачитането на правата на човека по целия свят, особено когато става въпрос за очебийни случаи.

Как иначе Международният наказателен трибунал щеше да предприеме действия срещу престъпленията против човечеството в страните от бивша Югославия и да произнесе присъди, ако нямаше правото да се намеси в името на правата на човека?

Ето защо Китайската народна република и нейното правителство трябва да приемат, че разискването на правата на човека, като например свободата на сдружаване, правото на независим печат, религиозните свободи и правата на културните малцинства, в Тибет и в други части на Китай не представлява недопустима намеса. Те трябва да приемат това разискване.

Основното ни безпокойство днес обаче е апелът – и затова аз не разбирам г-н Ford, макар че той винаги е бил по-скоро на страната на китайското правителство – към Китайската народна република и нейното правителство за възобновяване на разговорите с Далай Лама като лидер на голяма част от тибетския народ.

Ако трябва да съм откровен, както каза и моят колега, правителството не проведе тези разговори миналата година, а ги преустанови след Олимпийските игри. Затова сме принудени да се съмняваме, че тези разговори се проведоха по време на Олимпийските игри, само за да отклонят вниманието ни. Ние обаче, г-н Ford, няма да позволим вниманието ни да бъде отклонено. Ще поставяме този въпрос за обсъждане многократно, като призоваваме китайското правителство да участва в реални и сериозни разговори с Далай Лама, тъй като правата на човека в Тибет все още биват нарушавани и ние трябва да направим всичко възможно това да се промени.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Г-жо председател, като обсъждаме съдбата на преследваните тибетци днес, трябва да сме наясно, че шансовете им за по-добро бъдеще ще се увеличат, само ако цялата международна общност упражни политически натиск върху Китай. Затова трябва да подчертая също, че всички усилия от страна на г-жа Фереро-Валднер и хората, които могат да оказват влияние върху световната политика, могат да бъдат плодотворни.

Трябва също така да подчертая, че с голямо съжаление слушах изказването на представителя на групата на социалистите в Европейския парламент, който заяви, че престъпленията на Китай са оправдани заради построяването на железопътна линия до Тибет. Това ме подсеща за времето, когато в Европа изграждането на автомагистрали е било използвано като оправдание за построяването на концентрационни лагери. Не можем да позволим да се изграждат железопътни линии и автомагистрали с цената на болката и страданието на преследвани хора.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Г-жо председател, преди една година бях свидетел на разискването във връзка с конфликта в Тибет. Тогава помолихме Китай да даде на медиите и международните организации достъп до областта и аз със задоволство мога да кажа, че ние, членовете на Парламента, отправихме призив за сериозен диалог между Китай и Далай Лама.

Миналата година Китай, като организатор и домакин на Олимпийските игри, показва на целия свят, че е държава, способна да се преобрази и да удиви света. По време на подготовката за Олимпийските игри Китай предостави на чуждестранните журналисти известна свобода. Оценявам факта, че тази известна свобода на печата бе временно предоставена на чуждестранните журналисти. За съжаление, тя не продължи след това. Миналият вторник в Тибет не бяха допуснати журналисти, за да докладват за положението там.

За съжаление китайското правителство вече не гарантира свободата на печата. В същото време журналистите в Китай не разполагат с каквато и да е свобода на печата. Китайските журналисти прилагат система на самоцензуриране, която изисква от тях да възприемат позицията на правителството. В този случай също се наблюдава огромна разлика между закона – който е издържан и гарантира свободата на печата – и

действителното положение, при което журналистите са длъжни сами да си налагат ограничения. Всички медии са длъжни да спазват наложената от партиите цензура.

Освен това правителството блокира и уебсайтове. Интернет потребителите бързо се информират взаимно за случващото се в политиката в реално време. От съществено значение за диалога между тибетците и китайците – населението, народът на страната – е те да разполагат с точна информация. Преговорите могат да се водят единствено въз основа на факти, а свободата на печата в Китай е важна предпоставка, за да се случи това. Журналистите трябва да разполагат със свободата да пишат, за да информират китайския народ за случващото се в Тибет.

Европа трябва да удари с юмрук по масата и да се застъпи за правата на човека в Китай. Тази стъпка е необходима, за да се поднови диалогът между Китай и Тибет. Китай трябва да предприеме тази стъпка в правилната посока и да положи основите за диалог, защото както казва китайският философ Лао Дзъ, „пътуването от хиляда мили започва с една стъпка“.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Бях в Китай по време на печалните събития от март 2008 г. в Тибет и тогава можех да следя събитията единствено по интернет, защото не бяхме допуснати в Тибет. Тогава видях колко много населението на Тибет се нуждае от нашата помощ.

Смятам, че чрез тази резолюция Европейският парламент трябва да предаде на китайското правителство думите на Негово светейшество Далай Лама, според който Тибет няма сепаратистки намерения и се стреми единствено да бъде призната тибетската културна автономия в рамките на Китай.

Разбирам, че Европейският съюз се опитва да установи добри икономически отношения с Китай и това бе съобщено по време на нашите разисквания с китайското правителство и депутатите в Пекин като част от посещението на делегацията на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите през март 2008 г. Не можем да останем безучастни обаче към положението в Тибет или към постоянните нарушения на правата на човека, репресивните мерки, страданието и насилието.

По случай петдесетата годишнина от изпращането на Далай Лама на заточение в Индия очаквам китайските органи да допуснат независими наблюдатели и чуждестранни медии до Тибет, за да направят оценка на положението там.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) Г-жо член на Комисията, бих искал да Ви благодаря за балансираната позиция, която ни представихте още веднъж днес по време на пленарното заседание на Парламента.

Отношенията на Европейския съюз с Китай са от стратегическо значение за всички членове на Европейския парламент и те имат и ще продължават да имат голям международен отзвук. Очаквах да разискваме сътрудничеството на Европейския съюз с Китай за реформи в световната финансова система, имайки предвид балансираната и конструктивна позиция на Китай, особено сега, преди срещата на върха на Г-20 в Лондон. Моментът щеше да е подходящ да поставим Африка на общ дневен ред, като се има предвид голямата роля, която Китай играе там, и мога да продължа.

Въпреки тези явни въпроси, въпреки програмата на Европейската комисия относно Китай и за разлика от по-балансираната и последователна програма на 27-те държави-членки относно Китай, със съжаление отбелязвам, че Европейският парламент превръща това стратегическо партньорство в проблем и пионка в предизборната кампания на политическите групи.

Правата на човека са и трябва да бъдат основен приоритет, но не и единственият такъв.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Г-жо председател, в началото на 1950 г. китайското правителство принуди тибетските представители да подпишат споразумение, в което се гарантира автономия на Тибет. Тези гаранции не бяха спазени. В резултат от обществения натиск и страха от бойкот на Олимпийските игри китайското правителство започна преговори с представители на Далай Лама. Тези преговори обаче се състояха на унижително ниско равнище, като освен това диалогът наподобяваше общуване между два телевизора, настроени на различни канали.

Ние не желаем диалог – искаме преговори. Искаме Китай да преговаря с представителите на Далай Лама въз основа на предложения меморандум. Ако китайското правителство смята, че меморандумът не представлява добра основа за това, то нека оправдае позицията си, вместо да се крие зад общото становище, че меморандумът не е нищо друго освен предложение за независимост на Тибет, което в никакъв случай не е така.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, напълно подкрепям казаното от члена на Комисията, според който диалогът и ангажиментът са от съществено значение. В същото време трябва да признаем, че това, което наблюдаваме днес, е ясна липса на политическа воля от страна на китайското правителство за сериозен и целящ резултати диалог с представителите на Далай Лама.

За мнозина от нас случаят с Тибет – неговата автономия – е изпитание за китайските органи. Тибет е отражение на положението на правата на човека в Китай, както и на положението на защитниците на правата на човека като Ху Дзия, лауреат на наградата „Сахаров“ за 2008 г. В момента не виждам г-н Ford в залата, но бих искала да го уверя, че правата на човека винаги са били и ще продължават да бъдат основна част от политическата ни програма.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, китайското правителство нарича годишнината от окупацията на Тибет „освобождаване на крепостниците“. За съжаление, това е нещо като нов Оруел: робството е свобода; лъжите са истина. Това показва обаче, че китайските комунистически лидери са се превърнали в дългогодишни затворници на собствената си гузна съвест.

Постигането на истинска автономия за Тибет е тясно свързано с осъществяването на посланието от една друга дата: скоро ще се навършат 20 години от студентската демокрация на площад „Тянанмън“.

Постигането на истинска демокрация в Китай е от съществено значение за намиране на решение за Тибет, но времето изтича, а много неща зависят от собствената ни морална решителност.

Приканвам също председателството на Съвета да излезе с подобно становище относно резолюцията по този случай, както и през юни във връзка с потушаването на протестите на площад „Тянанмън“.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, това разискване кратко, но ясно показва още веднъж дълбоката ни загриженост за положението в Тибет. Тази намеса подчерта, че въпросът си остава реален и основателен 50 години след тибетското въстание от 10 март 1959 г. Също така считам, че разискването ни подчерта необходимостта от подновяване на диалога между двете страни в най-скоро време. Казвам „диалог“, защото диалогът винаги е първа важна стъпка преди пристъпване към преговори. Това е и най-добрият начин да се избегне и насилието, и чувството на безсилие сред младите тибетци. Мисля, че това е една особено важна причина. Затова и един по-задълбочен диалог е в интерес и на двете страни.

Далай Лама е уважаван религиозен лидер, както и лауреат на Нобелова награда за мир. Въпреки че отделни европейски лидери са се срещали с него в различен, но обикновено религиозен контекст, срещите в политически контекст не са част от нашата политика. Въпреки това обаче ние поддържаме постоянни контакти с неговите представители, особено във връзка с напредъка на процеса на диалог, и смятаме и в бъдеще да продължаваме по същия начин.

Председател. – Разискването приключи.

Аз също се надявам тибетският народ да получи свободата си, както и да не трябва да живее под контрола на държава или религия.

Бяха внесени пет предложения за резолюции⁽¹⁾ съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

Гласуването ще се проведе днес от 12,00 ч.

Писмени декларации (член 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) В продължение на 50 години тибетски бежанци призовават за спазване на основните им права. Убеден съм, че спазването на тези права и възобновяването на процеса на диалог с тибетския народ е в интерес на Китай. Днес имиджът на една страна е важна част от начина, по който извършва дейност в световната икономика и по отношение на международното сътрудничество. Отказът на Китай да пристъпи към преговори с представителите на Далай Лама и отхвърлянето на крайно скромните искания на тибетците не допринасят за изграждането на този имидж. Пристъпването към преговори по права, които са в съответствие с принципите на китайската конституция, не крие голям риск за Китай. В действителност в случая става въпрос за точно обратното. Великите държави и великите народи следва да бъдат възвишени. Едно такова поведение може да представлява доказателство за това тяхно величие.

(1) Вж. протокола.

Пристъпването към диалог с Тибет дава възможност на Китай да покаже своята добра, положителна страна. Проявяването на солидарност към Тибет не е анти-китайско, а израз на загриженост за правата на човека, свободата на вероизповедание и ползване на майчин език, културно разнообразие и правото на национална идентичност и автономия. Поради тази причина ние не се намесваме във вътрешните работи на Китай, а просто се опитваме да защитим стандартите и ценностите, които са важни за нас навсякъде – в Европа, Азия и в целия свят. Китай в никакъв случай не е специално определен. Защитаваме правата на малките народи, дори когато това се оказва трудна и неприятна задача. Това е така, защото вярваме, че подходът е правилен.

(Заседанието, прекъснато в 11,55 ч., се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултатите и други подробности от гласуването: вж. протокола)

7.1. Успешни кариери и повишена мобилност: европейско партньорство за изследователи (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (гласуване)

7.2. Защита на потребителите, по-специално на непълнолетните лица, при използване на видео игри (A6-0051/2009, Toine Manders) (гласуване)

7.3. Общо авиационно пространство с Израел (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (гласуване)

7.4. Многогодишен план за възстановяване на червения тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море (гласуване)

7.5. Шри Ланка (гласуване)

7.6. Влошаване на състоянието на селскостопанските земи в ЕС (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (гласуване)

7.7. Участие на работници и служители в предприятия със статут на европейски дружества (гласуване)

7.8. Деца на мигранти (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 7:

Philip Bushill-Matthews, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-н председател, според параграф 7 – последният параграф – резолюцията трябва да бъде препратена до Комисията, Съвета и онези други значими органи, включително Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет, и обществени партньори, но не и че трябва да бъде изпратена до парламентите на държавите-членки. Затова бих искал да поправа този пропуск и да направя следното незначително устно предложение за изменение: „и парламентите на държавите-членки“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.9. Доклад за напредъка на Хърватия за 2008 г. (гласуване)

- преди гласуването на изменение 13:

Hannes Swoboda, *от името на групата PSE*. – (DE) Благодаря Ви, г-н председател. Редица обсъждания се проведеха между групите през последните няколко дена чак до последната минута. Струва ми се, че по следното изменение в момента е постигнато най-голямо съгласие в залата, както и че според пряка информация, която получих, е гласувано със съгласието на Хърватия и Словения.

На английски изменението гласи:

(EN) „Recalls the informal agreement reached on 26 August 2007 by the Prime Ministers of Croatia and Slovenia on the submission of their border dispute to an international body; welcomes the readiness of Croatia and Slovenia to accept the mediation offer made by the Commission and takes the view that this mediation should be based on international law; in this context, looks forward to a rapid advancement of the accession negotiations;“ (Отменя неформалното споразумение, постигнато на 26 август 2007 г. от министър-председателите на Хърватия и Словения за предаване на граничния им спор на международен орган; приветства готовността на Хърватия и Словения да приемат предложението за посредничество, отправено от Комисията, и е на мнение, че посредничеството трябва да се основава на международното право; в този контекст очаква бърз напредък в преговорите за присъединяване;)

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.10. Доклад за напредъка на Турция за 2008 г. (гласуване)

– Преди гласуването на параграф 4:

Andrew Duff, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, моля да се добави в параграфа прилагателното „светско“, за да гласи следното: „стабилно, демократично, плуралистично, светско и процъфтяващо общество“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

– Преди гласуването на изменение 9:

Joost Lagendijk, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, след вчерашното разискване и след като се консултирах с докладчика, искам да добавя една дума към изменението. Думата е „преходни“, като изменението ще гласи следното: „с изключение на временни, преходни дерогации“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

– Преди гласуването на изменение 10:

Joost Lagendijk, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, след вчерашното разискване искам да предложа думата „involve“ (включва) да се замени с „consult“ (консултира).

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.11. Доклад за напредъка на Бивша югославска република Македония за 2008 г. (гласуване)

– Преди гласуването:

Erik Meijer, *автор*. – (EN) Г-н председател, преди да гласуваме по внесената от мен резолюция относно процеса на присъединяване на Бивша югославска република Македония, искам да направя три технически забележки, за да може всеки да вземе решение въз основа на правилните текстове.

Първа забележка: в параграф 12, където се говори за посредника от Македония, текстът следва да гласи „посредник от Бивша югославска република Македония“. Това изцяло съответства на постигнатите решения при гласуването по моите доклади от 2007–2008 г.

Втора забележка: в параграф 18 – Македонската православна църква е официалното название на най-голямата религиозна общност в страната. Това се споменава с цел тя да се различава от сръбската православна група. Тази употреба на думата „македонска“ не може да се замени с препратка към названието на държавата. Понеже това е официално название на институция, предлагам то да се сложи в кавички.

Трета забележка: що се отнася до превода на думата „pending“ (очакване) в параграф 10 в израза „в очакване на пълното изпълнение на ключовите приоритети на Партньорството за присъединяване“, френските и италианските варианти поне се различават от текстовете на английски, немски и нидерландски. Предлагам за всички преводи да се използва оригиналният английски вариант.

- Относно параграф 12:

Giorgos Dimitrakopoulos, от името на групата PPE-DE. – (EL) Г-н председател, в параграф 12 имахме изменение 1 от г-н Swoboda, за което беше поискано поименно гласуване и, както знаете, г-н Swoboda днес оттегли изменение 1. Затова бих искал да помоля за поименно гласуване на втората част от параграф 12.

- Преди гласуването на изменение 2:

Anna Ibrisagic, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-н председател, искам да предложа заличаване на част от текста, като по този начин новият текст на втората част от параграф 13 ще гласи: „предвид новия кръг на преговори и в рамките на „процеса Нимиц“ изразява надежда, че всички правителства в съседство ще подкрепят интегрирането на тази държава в Европейския съюз, като по този начин ще се допринесе за стабилността и просперитета на региона;“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

Hannes Swoboda, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, първо искам да кажа, че не смятам за справедливо да се отхвърля част от оригиналния ми текст, след като оттеглих предложението си за изменение. Това не е честна процедура.

Във връзка с току-що казаното от г-жа Ibrisagic обаче искам да кажа, че можем да приемем тази формулировка. Впоследствие бих искал да оттегля и изменение 3, като се надявам на справедливо отношение от другата страна.

7.12. Мандат на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 1, буква з:

Doris Pack, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-н председател, в съгласие с групата на социалистите в Европейския парламент и докладчика искам да предложа следното по отношение на параграф 1, буква (з):

(EN) „подчертава, че ключовите документи, необходими за наказателното преследване на генерал Ante Gotovina, Mladen Markač и Ivan Čermak, следва да бъдат предадени от отговорните органи;“. Останалото остава непроменено.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.13. Пети Световен форум по въпросите на водата в Истанбул, 16-22 март 2009 г. (гласуване)

- След гласуването на изменение 5:

Inés Ayala Sender, от името на групата PSE. – (ES) Г-н председател, Международното изложение в Сарагоса през 2008 г. приключи на 14 септември 2008 г. То бе първото изложение, посветено изключително на водите и устойчивото развитие, и първото, в което Европейският парламент взе равнопоставено участие наред с Комисията.

Трите месеца постоянни разисквания с над 2 000 експерти и неправителствени организации доведе до подписването на Хартата от Сарагоса, която точно отразява състоянието на разискването между Мексико 2006 и Истанбул. Затова и предлагаме следното съображение, което ще прочета на английски:

(EN) „having regard to the Zaragoza Charter of 2008 “A New Comprehensive Vision of Water” and the recommendations of the Water Tribune adopted on 14 September 2008, the closing day of the 2008 Zaragoza International Exhibition, and forwarded to the Secretary-General of the United Nations“ (като взе предвид Хартата от Сарагоса от 2008 г. „Нова всеобхватна визия за водата“ и препоръките на Трибуната за

водата, приети на 14 септември 2008 г., заключителния ден на Международното изложение в Сарагоса през 2008 г. и предадени на генералния секретар на ООН,

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

7.14. Помощта за развитие, предоставяна от ЕО за здравните услуги в държавите от Африка на юг от Сахара (гласуване)

7.15. Прилагане на Единна зона за плащания в евро (SEPA) (гласуване)

7.16. Стратегическо партньорство между Европейския съюз и Бразилия (A6-0062/2009, Maria Eleni Korrá) (гласуване)

7.17. Стратегическо партньорство между ЕС и Мексико (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (гласуване)

*

* *

Председател. – Преди последното гласуване, което винаги е бурно, искам да спомена нещо. Това е последното пленарно заседание, в което нашият генерален секретар Harald Rømer ще участва. На приема преди два дни изразих благодарността на Европейския парламент от ваше име. В заключение бих искал да направя това и тук, в залата: благодаря Ви, г-н Harald Rømer, за Вашата служба в Европейския парламент, която обхваща няколко десетилетия.

(Силни ръкопляскания)

(Протести)

Всеки, който е работил за ЕП в продължение на 36 години, има големи заслуги към Европейския парламент. Приемете нашите горещи благодарности, г-н Harald Rømer.

(Протести)

На тези от вас, които ме прекъсват, искам да кажа, че се надявам родителите ви да не разберат как се държите в залата.

(Ръкопляскания)

*

* *

7.18. Петдесетгодишнина от въстанието в Тибет и диалог между Негово светейшество Далай Лама и китайското правителство (гласуване)

- Преди гласуването:

Marco Sappato, от името на групата ALDE. – (IT) Г-н председател, искам да отправя искане отделните гласувания за параграфи 1, 2 и 3 да бъдат поименни.

- Преди гласуването на съображение Д:

Marco Sappato, от името на групата ALDE. – (IT) Отправлям искане окончателният вот също да бъде поименен.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ONESTA*Заместник-председател***8. Обяснение на вот****Устни обяснения на вот****- Доклад на Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, по отношение на този доклад искам само да кажа, че съм доволна от факта, че изменение 1 на нашата група беше прието, и затова приветствам този развой на нещата. Защитата на почвите в Европейския съюз представлява предизвикателство, което е в правомощията на държавите-членки и не изисква намесата на Европейския съюз или на неговите директиви и регламенти. Поради тази причина приветствам резултата от гласуването.

- Предложение за резолюция (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, аз съм много доволен и бих искал да благодаря на г-н Swoboda, защото този важен доклад беше приет с много голям консенсус.

Искам да се възползвам от случая и да приканя словенските ни колеги, към които и към чиято страна изпитвам голяма симпатия, отново да намерят начин да продължат постиженията на Словения към европейска интеграция. Тази страна беше първата нова държава-членка, която въведе еврото, и първата, която се присъедини към шенгенското пространство. Словения е пионер на обединението на Европа. Бих искал да видя Словения, в свой национален интерес, да действа като пионер и във връзка с присъединяването на Хърватия към Европейския съюз.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, теоретично подкрепям присъединяването на Хърватия към Европейския съюз, но не гласувах в подкрепа на доклада. Въздържам се, защото Хърватия все още има редица проблеми, като корупцията например. Опитът ни научи, че корупцията всъщност се е увеличила в редица държави, които се присъединиха към Европейския съюз, преди да бъдат напълно готови за това.

Проблемът с доклада е, че според него преговорите евентуално могат да бъдат завършени през 2009 г., т.е. тази година, а според мен не би било разумно да се обвързваме с точна дата. На Хърватия трябва да се позволи да се присъедини, едва когато е напълно готова за това. Понастоящем това съвсем не е така.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Искрено се надявам Хърватия да стане член на Европейския съюз възможно най-скоро, като това желание се споделя и от Словения. Ако искаме желанията ни да се сбъднат, ние трябва да помогнем и сътрудним на Хърватия. Можем да разрешим споровете, като внимателно изслушаме всички засегнати страни. Настоящият доклад обаче, който бе подкрепен от Европейския парламент днес, не подсказва с нищо, че сме постигнали точния баланс при гласуването на така наречения хърватско-словенски граничен спор. С цел да се избегнат пристрастията трябва да включим и принципа на равенство като минимално изискване.

В заключение искам да отбележа, че ако наистина искаме да намерим разрешение на този проблем, то следва да се уверим, че Словения и Хърватия спазват постигнатото решение на съответния международен орган. Поради тази причина парламентите и на двете страни трябва да го ратифицират предварително.

- Предложение за резолюция (B6-0105/2009)

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Благодаря, г-н Председател. Аз подкрепих доклада за напредъка на Турция. Преговорите с Турция за присъединяване към Европейския съюз са сериозно предизвикателство към всички страни-членки, от политическо, икономическо значение и от значение за въпроса на сигурността. Особено важно е страната да изпълнява критериите за присъединяване, последователност, достатъчна прецизност и прозрачност към гражданите на Европейския съюз. Намирам за особено важно процесът да преминава през доброто сътрудничество със съседните страни. В този смисъл считам, че трябва да отбележим известен напредък между България и Турция с постигнатото съгласие за започване на преговори по отношение на нерешени до момента въпроси, а именно разрешаване на имуществените проблеми на тракийските бежанци, и това стана благодарение на усилията на Европейския парламент. Ние ще следим този процес с особено внимание, тъй като той засяга правата на хиляди хора и тези права трябва да се спазват на територията на

Европейския съюз. Тракийският въпрос е също толкова важен, колкото са отношенията на Турция с останалите съседни държави. Благодаря.

- Предложение за резолюция (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Знаем какви трудности изпитват приятелите ни на Балканите. Това се отнася до Словения и Хърватия, когато биват критикувани от Сърбия – ние напълно разбираме и двете страни. Няма как да не отбележа, че Европейският съюз постъпи много великодушно, като прие Словения в ЕС, преди всички спорове между Словения и Хърватия да бъдат разрешени и считам, че сега трябва да възприемем подобен подход и към Хърватия.

Съжалявам, че някои политици в Словения биха искали да попречат на присъединяването на Хърватия, както бях информиран от Jordan Cizelj, която подхожда към този политически въпрос по един разумен и, бих казал, балансиран начин. Сигурен съм, че неформалното споразумение, което ще бъде обсъждано от Хърватия и Словения под егидата на Комисията, ще завърши с успех.

Председател. – Госпожи и господа, позволете ми да разясня една точка от Правилника за дейността. За да вземете думата по време на обясненията на вота, трябва да отправите искане до службите преди започването на обясненията. Разбира се, аз съм отстъпчив и позволявам на присъстващите членове да вземат думата, но тук не използваме процедурата с вдигане на ръка („catch the eye“). Трябва да запишете името си предварително, преди обясненията на вота.

- Предложение за резолюция (B6-0105/2009)

Кристиан Вигенин (PSE). – Г-н Председател, аз подкрепих доклада, който беше внесен за напредъка на Турция, тъй като считам, че той е един обективен доклад, който дава възможност и на Турция, и на Европейския съюз заедно да продължат напред подготовката на Турция за членство. В същото време изразявам известно неудовлетворение, че парламентарната зала отхвърли предложението на групата на социалистите да бъде записано, че членството на Турция в Европейския съюз е една споделена цел за Турция и за Европейския съюз.

Смятам, че за да искаме по-бърз напредък на Турция по проблемите, които виждаме в нейното развитие, ние трябва също така да бъдем достатъчно отворени и да не оставяме съмнение у нашите партньори, че все пак този процес наистина има за цел приемането на Турция в Европейския съюз. Ролята на Турция ще нараства и Европейският съюз има интерес да има сред своите членки една страна, която не е християнска, защото това ще ни даде редица възможности ние да водим политики, които към момента са невъзможни. Благодаря Ви.

Димитър Стоянов (NI). – Уважаеми колеги, делегацията на "Атака" гласува против доклада за напредъка на Турция, защото ние не виждаме никакъв напредък, а такъв не би могло и да има. Турция не се съобразява с нищо друго, освен със собствените си интереси, които не включват зачитане на човешките права и на другите европейски и християнски ценности. Вече 80 години Турция не изпълнява Договора от Анкара, по който дължи 10 милиарда долара на България. Представете си колко ще изпълнява европейските норми.

Вчера г-н Wiersma спомена, че непризнаването на арменския геноцид от 1915-16 г. е проблем, но какво да кажем тогава за геноцида над българите, продължил 500 години, кланетата в Стара Загора, Батак и Перушица, описани от международната европейска комисия през 1876 г.? Г-н Wiersma също така каза, че в ЕС няма място за ислямистка Турция, но преди 20 години турските ислямисти взривяваха вагони с жени и деца в България. За тези терористи Турция плати да им бъдат построени паметници. Това е днешна Турция, управлявана от фундаменталистка и ислямистка партия. Това са нейните ценности и ние смятаме, че те са негодни за Европа.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, „да се греши е човешко, а да се постоянства в грешките е от дявола“. Никога преди тази поговорка не е била по-подходяща, отколкото в печалната сага на преговорите за присъединяване на Турция.

От 2005 г. насам продължаваме да получаваме едни и същи отрицателни доклади относно правата на човека, спазването на правата на малцинствата и поетите ангажменти към Съюза, като в същото време целта за присъединяване остава непроменена.

В действителност проблемът наистина не е в това. Същественият въпрос се крие в желанието на европейците да не приемат повече последиците от свободата на установяване, които неизбежно ще са в резултат от присъединяването.

Проблемът се крие и във факта, че Турция принадлежи географски, културно, лингвистично и духовно към регион, който не е Европа. Следователно ние трябва да се откажем от тази измислица; трябва да се откажем от този маскарад на присъединяване и веднага да започнем практически разисквания, с други думи, да се стремим към партньорство, изградено въз основа на нашите взаимни и споделени интереси. Процедурата по присъединяване трябва да бъде прекратена.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, в значимите области – права на човека, права на малцинствата, свобода на религиите, свобода на изразяване – Турция не е постигнала почти никакъв напредък, а през последните няколко дена дори направи стъпки назад.

Независимо от това обаче Комисията твърди, че въпреки всичко ние сме задължени да заемем положителна позиция, защото въпросната държава е важен стратегически партньор. Така е, но това е въпрос за външната политика. Фактът, че се нуждаем от стратегически партньорства, не е критерий за присъединяване.

Въпреки това обаче аз гласувах в подкрепа на доклада, защото призивът на социалистите да се обърне повече внимание на доклада относно присъединяването беше отхвърлен. Докладът представлява голям напредък и успех за нас, защото той изрично избягва поставянето на присъединяването като цел и защото предвижда дългогодишен процес без предварителни ограничения, изходът от който остава неясен. Бихме предпочели отхвърляне на пълното членство, но въпросната формулировка все пак се доближава до желаната такава и затова представлява голям успех за тези от нас, които са съгласни да кажат „да“ на партньорство с Турция като част от нашата външна политика, но са против присъединяването ѝ.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, въздържах се от гласуване по доклада относно Турция, защото въпреки че докладът съдържа пълен списък с критики по отношение на големия брой неправди, които продължават да се случват в Турция, аз считам, че единственото възможно заключение от този доклад несъмнено трябва да бъде, че преговорите трябва да се прекратят, при това за постоянно, защото след три години все още не се наблюдава никакво осезаемо подобрение на положението в Турция.

Във всеки случай аз съм на мнение, че Европейският съюз трябва да си остане европейски проект и затова в него не трябва да има място за държава като Турция, която не е европейска държава.

Вчера член от групата на социалистите в Европейския парламент каза, че никога не би приел Турция да бъде допълнително ислямизирана. Е, надявам се, че той и групата му също ще се обявят против ислямизацията на Европа, въпреки че не разчитам на това.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, докладът описва напредъка на Турция за евентуално членство в Европейския съюз. Това е една евентуална цел, която аз подкрепям. Имам обаче някои съмнения относно напредъка на Турция за членство.

Едно от тях е постепенната ерозия на светския републикански идеал и растящата роля на религията в политиката. Обезпокоен съм и от някои документирані нарушения на правата на човека в Турция и някои действия, предприети срещу малцинствените общности там. Необходимо е да станем свидетели на действия в тези области, преди да можем да мислим за членство на Турция.

Важно е обаче и да бъдем честни с Турция и да заявим ясно и недвусмислено, че ако страната изпълни всички условия, изпълнени от другите държави-членки, то тогава тя ще има правото да се присъедини към Съюза. Не е коректно отделни държавни глави на държави-членки да поставят несправедливи и небалансирани препятствия пред членството на Турция. Ако Турция изпълни условията, тогава има правото да се присъедини и следва да ѝ бъде позволено да го направи. Нуждаем се от разширяване, а не от „утежняване“ на Европейския съюз.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада относно Турция заради положителните елементи за Кипър в параграфи 32 и 40, въпреки че не съм съгласен със съдържанието на изменения 9 и 10.

Изменение 9 въвежда неприемлива позиция относно – макар и временни – дерогации от принципите, на които е основан Европейският съюз, включително четирите основни свободи. Това е направено във време, когато протичат преговори между лидерите на двете общности в Кипър – единствените, които могат да вземат решение по този въпрос.

Изменение 10 е в противоречие на факта, че общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) е част от постиженията на правото на Общността за Европейския съюз и държавите-членки и че не може да бъде даден „карт бланш“ на трети страни да участват в процедурите по планиране и вземане на решения.

- Предложение за резолюция (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) През последните три години Македония е кандидатка за членство в Европейския съюз. Въпреки това преговорите за присъединяване все още не са започнали. Ако Европейският съюз не предприеме веднага решителни стъпки, произтичащата от това загуба на доверие може да има дестабилизиращи последици за региона. Македония осъществи голям напредък през последните няколко години, като постигна добри икономически резултати, направи стъпка напред към функционираща пазарна икономика и показа успехи в сферата на законодателството. Беше постигнат консенсус между правителството и опозицията, гражданското общество и общественото мнение, за да се изпълнят критериите от Копенхаген във възможно най-кратки срокове. Съвместното съществуване между националните и етнически общности също беше организирано добре. Упоритите опити на Гърция да попречи на започването на преговори за присъединяване е непонятно. Именуването на страната не трябва да представлява пречка. Двустранните преговори за името могат да протичат едновременно. Подкрепям доклада, защото той представлява ясен сигнал за македонския народ и ще даде решителен тласък за започването на истински преговори преди края на годината. Благодаря ви.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, докладът изпраща важен сигнал към една държава, която играе стабилизираща роля, разполага с образцово законодателство по отношение на малцинствата, има широко правителствено мнозинство, в което са представени всички националности, и е възприела ясна проевропейска политика под ръководството на министър-председателя Груевски. Затова аз с радост гласувах в подкрепа на доклада и считам, че трябва да обърнем специално внимание на два момента: първо, искаме Съветът и Комисията да съобщат до края на годината кога следва да започнат преговори за присъединяване; второ, няма да толерираме каквито и да било двустранни пречки, особено що се отнася до този странен проблем с името на страната. Името на държавата е Македония, независимо дали това се харесва на някои хора или не, и ние трябва най-сетне да започнем да разчистваме пътя на страната към членството ѝ в Европа.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, гласувах против доклада на г-н Meijer, защото аз и моята партия сме на мнение, че разширяването трябва да бъде спряно за неопределен период от време след присъединяването на Хърватия. Европейските граждани не желаят по-нататъшно разширяване в краткосрочен и средносрочен план и със сигурност не желаят едно такова разширяване да включва Турция, разбира се. Крайно време е Парламентът поне веднъж да се вслуша в онези, които се предполага, че представлява.

Също така аз съм против започването на преговори за присъединяване на Бивша югославска република Македония, за което Парламентът призовава, както и срещу допускането на европейска перспектива за Западните Балкани въобще. Някои от тези страни и обекти са изцяло ислямски и според мен на тях не трябва да им бъде позволено да се присъединят към Европейския съюз.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, останах много доволен от гласуването днес.

Наскоро посетих Македония от името на Уестминстърската фондация за демокрация, създадена от Маргарет Тачър по времето, когато тя беше министър-председател на моята страна, и видях една държава с енергични политически партии и забележителна данъчна политика, с плосък корпоративен данък и данък общ доход, с развиваща се икономика. Една държава, в която през следващия месец ще се проведат свободни, честни и справедливи избори – вероятно по-добри от изборите, които наскоро се проведеха с гласуване по пощата в Обединеното кралство. На една такава държава трябва да бъде позволено да се присъедини към Европейския съюз, ако тя поиска това съгласно собствената си свободна воля – по този въпрос трябва да си помислят изказалите се преди мен.

Днес станахме свидетели на значителна промяна, защото досега гръцките членове на Парламента се стараеха да изглеждат абсурдно и бяха обект на подигравки заради техните доводи относно името на държавата, което е Република Македония.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, проблемът да взема думата след г-н Heaton Harris е в това, че той застъпи много от същите позиции, за които аз исках да говоря по въпроса. Струва ми се абсурдно Гърция да продължава с тази дългогодишна и, честно казано, нелепа тирада срещу името на Македония. В моя избирателен район има някои красиви графства – Durham, Northumberland – и наистина не би ме притеснявало, ако друга държава-членка желае да вземе името на някоя от тези удивителни области.

Нелепо е преговорите за присъединяване да се спират не заради етнически или демократичен спор или спор за правата на човека, а само защото страната е решила да се нарече Македония. Надявам се гръцките членове да осъзнаят това. Надявам се, че Македония ще бъде оценявана въз основа на свободни критерии, които се отнасят и за всички останали. И ако страната изпълни тези критерии, ако е демократична, светска държава,

ако спазва правилната политика за правата на човека, то тогава, подобно на всички други държави-членки, на нея трябва да ѝ бъде дадено правото да се присъедини и да не ѝ бъде налагано нелепо вето от Гърция единствено заради името.

- Предложение за резолюция (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, Тамилските тигри са считани за терористична групировка от Европейския съюз и Съединените американски щати, но изглежда, че за щастие кръвожадната им кампания за независима тамилска държава вероятно е към своя край. Шри Ланка заслужава да живее в мир, какъвто имаме в Европа.

Подобно на други колеги от Парламента аз подкрепям идеята Шри Ланка да бъде единна държава. Считам за уместно да отбележа, че би било добре на тамилите да се даде известна автономия в границите на въпросната единна държава. Не съм съгласен с кампанията на насилие на Тамилските тигри и считам за важно да бъде позволено на армията на Шри Ланка да продължи с военната си кампания срещу тях.

Уместно е обаче да се отбележи, че в момента в Шри Ланка е налице хуманитарна криза и че трябва да бъде предоставен достъп на агенциите за помощ. Затова може би е уместно да се поиска прекратяване на сраженията, докато агенциите за помощ могат да получат достъп и докато се позволи на цивилното население да напусне спорните области. След това обаче трябва да позволим на армията да продължи с кампанията си.

- Доклад на Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, растящият корпус международна юриспруденция, необвързана към което и да е избрано национално законодателство, е сред най-обезпокоителните събития на нашето време. Ние преобръщаме не само 300 години правово разбиране на териториална отговорност, тоест, че едно престъпление е отговорност на територията, където е било извършено; ние се връщаме към предмодерната идея, че личностите, които постановяват законите, не трябва да носят отговорност пред хората, живеещи според тях, а единствено пред своята собствена съвест.

В случаите, в които човек като Милошевич или Караджич не получава правосъдие в собствената си страна, може да изглежда разумно ние да направим нещо по въпроса. Но възразението срещу авторитарни управници като Милошевич се крие точно във факта, че те са опорочили демокрацията на страната си и са се обявили над закона. Ако направим същото на международно равнище, то ще паднем на неговото ниво, както направихме с фарса, наречен съдебен процес, в Хага, където за шест години имахме 27 промени на законовата процедура, налагане на адвокат и, в крайна сметка, не достигнахме до присъда.

Аз не подкрепям г-н Милошевич: той беше опасен и хитър комунист. Но лошите хора заслужават правосъдие – а когато не го получат, това не говори добре за самите нас.

- Предложение за резолюция (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, всички знаем колко важна е водата и най-вече в развиващия се свят, където достъпът до вода е особено затруднен, а младите момичета и жени страдат най-много от това. Техните възможности за образование са особено затруднени, защото носенето на вода е тяхна отговорност, така да се каже. Бях свидетел на това в Индия по време на визита на делегацията – много е важно да инвестираме повече средства в управление на водите и да се уверим, че това няма да се превърне в пречка пред образователния напредък на младите момичета и жени.

Приветствам гласуването на параграф 2, който обявява, че водата се приема за обществена ценност и следва да бъде под контрола на обществото независимо от начина на управлението ѝ. Тя представлява ценен ресурс и съществува за доброто на обществото, а не за индивидуален контрол или печалба.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, аз също напълно подкрепям предложението ни за резолюция по отношение на водите и приветствам гласуването на параграф 2, където решително обявихме, че водата е обществена ценност и подлежи на обществен контрол. Аз съм решително против приватизацията на водата.

В близкото минало станахме свидетели на това как неуморното преследване на печалби доведе до криза в световната икономика. Със сигурност не искаме същото да се случи и по отношение на водата. За да гарантираме качеството на водата и подобряване на преносната система, са необходими големи инвестиции във водопреносната система. Частният сектор няма стимул да инвестира, защото, разбира се, той би се изкушил да увеличи цената за потребителя, вместо да вложи средства в надграждане на водопреносната система. Това

се случи в собственото ми графство Sligo, където определени общностни сектори ще трябва да заплащат повече от дължимото, просто защото частният сектор не инвестира във водопреносната система.

- Доклад на Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията и доклада, но имам известни опасения. Тази сутрин Комисията даде да се разбере, че не знаем накъде върви СТО понастоящем, а оттам и как се вмести в стратегическото партньорство.

Не можем да допуснем положение, в което споразумение за стратегическо партньорство – или дори едно световно търговско споразумение – има отрицателно въздействие върху въпроса за безопасността на храната в Европа. Ще припомня въпроса за стандартите за производство на храни, които са по-високи в Европейския съюз. Налагаме санкции на производителите ни, когато те не отговарят на нашите стандарти. Не можем да допуснем положение, в което се налага да внасяме храни от трети страни – Бразилия и други – които не отговарят на стандартите ни за производство, като това от своя страна води до нелоялна конкуренция между производителите на храни и селскостопански стоки в Европейския съюз.

- Доклад на José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, разбира се, едно стратегическо партньорство между Европейския съюз и Мексико, както и всъщност с държави като Бразилия, е нещо добро и е в интерес на Европейския съюз. Докладът сам по себе си е изготвен по един балансиран начин, но това, което според мен не е в интерес на Европа – и е нещо, което ще повдигне редица въпроси в обществото – е клаузата в доклада, която приканва за подписването на взаимно споразумение по въпросите на имиграционната политика. Това не предвещава нищо добро и е причината да се въздържа от гласуване по този доклад.

- Предложение за резолюция (B6-0135/2009)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Аз също гласувах в подкрепа на резолюцията относно положението в Тибет на петдесетата годишнина от въстанието в Тибет, защото китайските органи наскоро въведоха по-строги мерки за сигурност там и забраниха на журналисти и чужденци да влизат в региона.

Днешното разискване в Европейския парламент излъчва посланието, че сме изключително разтревожени от положението в Тибет, особено по отношение на страданията и репресивните мерки срещу невинни жители там.

Призовавам Съвета да създаде анкетна комисия съгласно резолюцията, която да има за цел да разследва какво наистина се е случило при преговорите между Китайската народна република и представителите на Далай Лама.

Призовавам китайското правителство незабавно да освободи всички лица, които са били задържани само защото са участвали в мирен протест.

Marco Carraro (ALDE). – (IT) Г-н председател, вземам думата, за да изразя задоволството си от широката подкрепа на заседанието за предложението, което внесохме с г-н Pannella и г-н Onyskiewicz. Предложението не прави това, което г-жа Фереро-Валднер заяви днес; с други думи, то взема страна: страната на търсене на истината относно реалните причини за провала на преговорите между Китай и Тибет, а не разглежда въпроса от неутрална гледна точка, както Комисията и Съветът, за съжаление, продължават да правят, сякаш би било достатъчно да се надяваме на диалог между двете страни.

Бих искал да отбележа, че поведението на групата на социалистите в Европейския парламент ми се струва напълно неразбираемо; първо, те се обявиха против разискването, след това бяха против да внесе резолюция, след което те гласуваха против нея, като г-н Ford предложи политическо разяснение, че сме приемали твърде много резолюции за Тибет. Е, вероятно партията и г-н Ford не разбират – или пък разбират твърде добре – че тук става въпрос за много повече – свободата и демокрацията на над един милиард китайски граждани, както и тази на тибетския народ.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, от само себе си се разбира, че гласувах в подкрепа на резолюцията, въпреки че, разбира се, не можем да си позволим да считаме, че тази резолюция ще има какъвто и да било ефект върху тоталитарния комунистически режим в Китай, с който все пак търгуваме без проблеми.

Бихме могли да постигнем повече, ако Парламентът и Съветът имаха смелостта да заявят, че окупацията и последвалото анексиране на Тибет са в разрез с международното право и като такива не могат да бъдат признати

от Европейския съюз. Трябва да продължаваме да отстояваме позицията, че Тибет трябва да бъде независима държава, а не автономна провинция на Китай, и че в Тибет се е извършвал и се извършва геноцид и етноцид.

9. Съобщаване на общи позиции на Съвета: вж. протокола

10. Обяснение на вот (продължение)

Устни обяснения на вот (продължение)

- Предложение за резолюция (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-н председател, тибетците, подобно на всички народи, имат желание да живеят според собствените си закони и да се управляват сами, а, отказвайки националните им цели, китайското правителство използва редица доводи за премахване на феодализма и победа над крепостничеството и суеверието.

Най-после всичко това е вид „фалшиво съзнание“, както Енгелс го нарича: те вярват, че тибетците не разбират проблема в неговата същина и затова не трябва да се допуска истинска демокрация.

Ще призова членовете на Парламента да вземат под внимание иронията на сходството между този довод и онзи, представен след отрицателните вотове на французите, нидерландците и ирландците. Отново в тази зала се появиха мнения, че хората не са разбрали правилно въпроса и че всъщност са гласували за нещо друго – срещу г-н Ширак, срещу присъединяването на Турция или срещу англосаксонския либерализъм – и че не са разбрали въпроса и е нужно да бъдат по-добре информирани.

Смятам, че хората, независимо дали става дума за Тибет или за народите от Европейския съюз, са наясно със своите желания и искания и на тях трябва да им бъде позволено да ги изразят чрез избираните урни. Знам, че започвам да ставам досаден като Катон Стари, но в крайна сметка и той е бил изслушан, а аз ще повторя, както правя във всяко мое изказване, че е необходим референдум за Договора от Лисабон. *Pactio Olisipiensis censenda est!* (Договорът да се подложи на гласуване!)

Писмени обяснения на вот

- Доклад на Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, в Италия се наблюдава изтичане на висококвалифицирани кадри. Масовата емиграция на изследователи с всяка година се превръща в тенденция. Лауреатът на Нобелова награда за медицина Ренато Дулбеко каза, че онези, които искат да развиват научна дейност, напускат страната, както са правили и в миналото, и то по същите причини. Те емигрират, защото не разполагат с възможности за професионално развитие, подобаващи заплати или средства за научна дейност, а изследователските центрове не наемат нови кадри, защото не само не разполагат със средства, но им липсва и организацията да приемат нови групи и да разработват нови идеи.

Италианските учени напускат страната заради липса на инфраструктура, най-вече в сферата на науката и технологиите, както и заради липса на финансиране, смешни заплати и система на подбор, която обезсърчава най-добрите кандидати и приема хора с препоръки. Те емигрират и са недоволни от това, защото основната подготовка в нашите университети е отлична. Всичко друго обаче липсва.

Съгласен съм, че държавите-членки трябва да гарантират открит и прозрачен подбор на научни кадри на конкурентен принцип и въз основа на професионалните им заслуги. Тези заслуги трябва да се определят въз основа на научните им постижения и по брой научни публикации. Други важни аспекти обаче също трябва да бъдат считани за постижения в кариерата на даден изследовател: способност за иновации, умения по управление на научна дейност, умения за обучение и надзор и сътрудничество с отрасъла.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, защото съм съгласен с идеята, че Европа се нуждае от повече научни кадри. Този доклад е от особена важност, защото, наред с други неща, приканва държавите-членки да предоставят по-добри възможности за професионално развитие на младите научни кадри, като например по-добро финансиране и професионално израстване, основаващо се на научни постижения, като способност за иновации, обучителен стаж в предприятия, и т. н., а не въз основа на старшинство.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Докладът на г-жа Locatelli е част от прегледа на Лисабонската стратегия, който има за цел да направи икономиката на Европа най-конкурентоспособната в света до 2010 г., за което от съществено значение е положението на изследователите в Европа. Четири са посочените приоритетни области, където е необходим напредък, а именно:

- Открит подбор и преносимост на безвъзмездните средства;
- Социална сигурност и пенсии;
- Привлекателни условия на заетост и труд;
- Обучение и опит на изследователите.

Тези области са свързани с мобилност, прозрачност, публичност и подкрепа за настоящи и бъдещи изследователи. Съчетаването на образование, иновации и научни изследвания в последователна политика в тази насока играе жизненоважна роля за една функционираща икономика на знанието. Усилията ни да се справим с „изтичането на мозъци“ и да се изгради „мозъчна мрежа“ ще бъдат усъвършенствани от предложения, които свеждат бюрократичните пречки до минимум и увеличават социалната сигурност за изследователите. Като докладчик по Схемата за търговия с емисии на Европейския съюз (EU ETS) напълно осъзнавам критичната роля на научната дейност и нуждата от грижа за наличните таланти и умове, за да се справим със значителните предизвикателства с климата, пред които сме изправени. Доволен съм да видя въвеждането на съюз за иновации между „Юнивърсити колидж“, Дъблин, и „Тринити колидж“, Дъблин, Ирландия, което е отличен пример за инвестиране в изследователи в началото на тяхната кариера.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Въпреки че настоящите събития ясно показват, че неолитералната Лисабонска стратегия е един от инструментите, отговорни за влошаващото се икономическо и социално положение в Европейския съюз, докладът настоява за неговото приложение, с което не можем да се съгласим.

Докладът обаче включва и положителни аспекти, които подкрепяме, особено що се отнася до посрещането на потребностите на изследователите, техните права от гледна точка на условия на труд и социална сигурност, събирането на семейства, правата на жените изследователи и достъпа за млади изследователи, както и призива за по-голямо финансиране на научни дейности и по-голям брой изследователи.

Не става ясно обаче как предложената стратегия относно Европейско научноизследователско пространство ще гарантира равни права във всички държави-членки и универсален достъп за изследователи, особено за младите такива, до европейското партньорство за изследователи, особено в държави като Португалия, която не е в центъра на процеса на взимане на политически решения в един Европейски съюз, който все повече бива управляван от по-големите държави. Затова ние се въздържаме от гласуване по доклада.

Adam Gierak (PSE), в писмена форма. – (PL) Г-н председател, зависи ли академичната кариера от мобилността? До известна степен зависи. Може да се каже, че мобилността, особено сред младите изследователи, може да окаже значително влияние върху бъдещите им постижения. Това е така, защото тя улеснява достъпа до нова информация и им позволява да преодолеят ограниченията на средата, в която са получили образованието си. И това далеч не е всичко. Академичната кариера започва по-рано, в средното училище, където младежите изграждат основата на общите си знания, особено по математика и естествени науки.

Следващият етап включва висшето образование, следдипломната квалификация и докторските науки. Точно в този начален етап от академичната кариера на младите – а тук говоря въз основа на своя собствен опит – мобилността, лесният достъп до научни институции и интересният и обещаващ предмет на изследване, под надзора на изтъкнати изследователи, е най-важен за тези млади хора, дори по-важен от бъдещото им пенсиониране.

Затова най-важната стъпка за създаване на научноизследователски кадри изисква подготовката на правилните условия за този вид учебни занимания в рамките на Европейския технологичен институт или европейската научноизследователска инфраструктура, например, включително финансовата подкрепа чрез докторантски стипендии за студенти от Европейския съюз и от трети страни, както и широкото им популяризиране. Условията, които предоставим по отношение на семейна и професионална стабилност, ще определят дали, веднъж получили докторската си степен, младите хора ще предпочетат промишлеността или академичните институции и дали ще се завърнат в родината си или ще продължат да пътуват.

Adrian Manole (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Когато един студент обмисля научноизследователска кариера, физическата мобилност трябва да се окуражава като образователен опит, който не може да бъде

заменен от виртуалната мобилност. Трябва да гарантираме, че най-надарените умове ще получат необходимото им финансиране и човешки ресурси. За някои това може да означава достъп до ресурси извън границите на родната им страна.

Ползите (като например добавена стойност), свързани с мобилността на студентите, лекторите и изследователите, трябва да бъдат популяризирани и рекламирани. Административните и структурни пречки трябва да бъдат премахнати. На студентите и изследователите трябва да се предложат стипендии и заеми, както и други стимули за физически лица и институции.

Политиката на глобализация трябва да вземе предвид следните фактори: голяма значимост на изследователи с международен опит; реални лингвистични възможности; необходимост да се предложи на всички студенти, които в бъдеще ще работят като изследователи, възможност да получат кредити по чужд език независимо от тяхната специалност; добро качество; информация за възможностите за обучение и научноизследователска дейност в чужбина.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Докладът относно европейското партньорство за изследователи цели да увеличи конкурентоспособността на Европейския съюз във връзка с другите империалистически центрове, да ограничи „изтичането“ на изследователи и да привлече изследователи от развиващите се страни.

Той се обявява в подкрепа на движението на изследователи между отделните държави, между публичния и частния сектор, предприятията, научноизследователските центрове и университетите, както и за по-тясно сътрудничество на частния и публичния сектор в сферата на научноизследователската дейност, пълното подчинение на науката на временните технологични изисквания на пазара и ориентацията на изследователите към приложна научноизследователска дейност, в която стаж като изследовател в предприятие се приема за официална квалификация.

Въвеждането на „научноизследователски формуляри“ с цел да се прави подбор на изследователи от научен институт или университет в други държави-членки и мобилността на изследователите и ръководители на фирми ще помогне на големите предприятия да изберат най-добрите изследователи и да се снабдят с персонал при условия, които ще увеличат производителността им (гъвкави условия на заетост, неплатен труд, неплащане на осигуровки). Това включва и докторанти, които извършват основната част от научноизследователската дейност.

Гласувахме против доклада, защото изследователите трябва да работят при стабилни условия на заетост в институции, които не се съревновават за „надмощие“ и които си сътрудничат, за да развият науката, и служат на съвременните изисквания на обикновените граждани, а не на плутократията и стремежа за печалба на големите предприятия.

Teresa Riera Madurell (PSE), в писмена форма. – (ES) За да се справим с недостига на научни кадри, е необходимо да съдействаме за завръщането на европейски учени, които работят извън Европейския съюз, както и за приема на учени от трети страни, които желаят да работят в ЕС.

Жените продължават да са слабо представени в повечето области на науката и технологиите, както и на отговорни позиции. Затова според мен е важно да призовем държавите-членки да гарантират по-добре балансирано представителство на мъжете и жените в органите, отговарящи за наемането и кариерното развитие на изследователския персонал. От съществено значение е процесите на подбор и повишаване да бъдат открити и прозрачни.

За да се създаде общ пазар на труда за изследователи, е важно да се определи и установи общ европейски кариерен модел в научноизследователската сфера, както и да се въведе интегрирана система за информация с предложения за заетост и договори със стажанти в областта на научноизследователската дейност в целия Европейски съюз.

Що се отнася до подобряване на мобилността, искам да посоча, че за да се улесни обменът на мъже и жени учени от трети страни, включително онези, с които вече съществува значително научно сътрудничество, какъвто е случаят с някои държави от Латинска Америка, от съществено значение е да се въведе специална, по-бърза и по-малко бюрократична визова политика.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Locatelli относно европейското партньорство за изследователи. Като университетски преподавател разбирам, че Европа се нуждае от повече такива, за да подобри производителността и конкурентоспособността си, особено имайки предвид конкуренцията от други големи икономики на световно равнище като Съединените

американски щати и Япония, както и от други развиващи се икономики, като Индия и Китай. Поради тази причина аз съм съгласен с докладчика, който призова държавите-членки да гарантират открито и прозрачно наемане на изследователи, основаващо се на конкурентен принцип и въз основа на научни постижения.

- Доклад на Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада.

Новите технологии преобработиха живота ни, като свободното време не е изключено от този процес.

Видеоигрите са вече сред любимите развлекателни дейности на младите хора в Европа и други страни. Много видеоигри всъщност са предназначени за възрастни, а съдържанието им в много случаи е неподходящо за деца.

Затова, имайки предвид съобщението на Комисията от 22 април 2008 г. относно защита на потребителите, по-специално на непълнолетните лица, при използване на видеоигри, налице е спешна нужда от регулиране на етикетването и използване на мерки като въвеждането на „червен бутон“ или онлайн системата PEGI (Паневропейска система за информация за игрите), включени в европейската програма Safer Internet.

Също така е важно държавите-членки да продължат да работят в тясно сътрудничество за насърчаване защитата на децата, както и да помогнат на отрасъла да разработи системи, които да обслужват тези цели.

Не трябва да пропускаме факта, че за да постигнем тази цел, трябва да получим и подкрепата на производителите, и най-вече на родителите, които са основните инструменти на контрол в семейството.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах в подкрепа на доклада Manders относно защита на потребителите, по-специално на непълнолетните лица, при използване на видеоигри. Направих това с известна неохота. Опасността в случая е, че понякога оправданата загриженост се превръща в „морална паника“, която преднамерено не съответства на степента на проблема. Не съм убеден, че трябва да се занимаваме повече с този въпрос.

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Докладът съдържа редица изисквания за това какво държавите-членки трябва да направят, за да ограничат вредното използване на видеоигри: училищата трябва да информират децата и родителите за предимствата и недостатъците на видеоигрите; родителите трябва да предприемат мерки за избягване на отрицателните последици за децата им от играта с видеоигри; държавите-членки трябва да помислят за въвеждането на „червен бутон“, който да бъде поставен на устройства за игри и компютри, за да ограничава достъпа до определени игри; трябва да се организират национални информационни кампании за потребителите; притежателите на интернет кафета не трябва да позволяват на децата да играят игри, предназначени за възрастни; трябва да бъде въведен специален паневропейски етичен кодекс за търговци и производители на видеоигри; и държавите-членки трябва да приемат гражданско и наказателно законодателство за продажбата на телевизионни, компютърни и видеоигри, съдържащи насилие.

Видеоигрите за непълнолетни лица са свързани с голям брой обезпокоителни културни и социални проблеми. Точно поради тази причина обаче е необходимо държавите-членки да намерят решения, основаващи се на собствената им култура и ценности, за да имат те демократична основа сред населението на държавите-членки. Мъмренето от институциите на Европейския съюз има почти обратния ефект.

Способността на държавите-членки да намерят различни начини за справяне с проблема също е от значение, за да разширим опита и познанията си в тази област.

Поради тези причини аз гласувах против доклада в окончателното гласуване.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Госпожи и господа, искам да спомена сектора на видеоигрите, който има годишни приходи от близо 7,3 млрд. EUR. С нарастването на популярността на видеоигрите както сред деца, така и сред възрастни, е важно да има политическо разискване за тяхната регулаторна рамка. Съществуват видеоигри, които спомагат за развиване на умения и получаване на знания, които са от съществено значение за живота през XXI век. Бих искал да посоча обаче, че видеоигрите с насилие, които са предназначени за възрастни, могат да имат отрицателни последици, особено върху децата.

Затова е наш дълг да защитим потребителите и най-вече децата. На децата не трябва да се позволява да закупуват видеоигри, които не са предназначени за тяхната възрастова група. Въвеждането на Паневропейска система за информация за игрите, която предвижда възрастови категории, спомогна за увеличаване на прозрачността при закупуването на игри за деца, но търговците все още не разполагат с достатъчно информация за вредните

последствия от видеоигрите върху децата. Точно сега е от съществено значение да запознаем обществеността с тези отрицателни последствия върху децата като трябва да получим подкрепата на производители, търговци, организации на потребители, училища и семейства. Държавите-членки трябва да въведат мерки, които ще възпрепятстват децата да купуват видеоигри, предназначени за по-големи възрастови групи. В същото време, приветствам предложението на Европейската комисия и Съвета по отношение на правилата за етикетиране на видеоигри и създаването на доброволен етичен кодекс за интерактивни видеоигри, които са предназначени за деца.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада по собствена инициатива на г-н Manders, който обръща внимание на темата за видеоигрите.

Пазарът на видеоигри е бързо нарастващ световен пазар. Видеоигрите обаче вече не са предназначени само за деца, а все по-голям брой игри са предназначени специално за възрастни. Точно поради тази причина съдържанието на много игри не е подходящо и дори вредно за нашите деца.

Вярно е, че видеоигрите могат да бъдат използвани с образователна цел, но единствено при условие, че се използват съобразно първоначалната им цел за всяка възрастова група. Затова ние трябва да обърнем специално внимание на системата за класификация на игри PEGI. Онлайн версията на PEGI предлага помощ на родители и непълнолетни лица, като дава съвети за защита на непълнолетните и разнообразна информация за онлайн игрите.

Докладът подчертава също необходимостта държавите-членки да гарантират изпълнението на адекватни мерки за контрол по отношение на закупуването на видеоигри в интернет, което от своя страна не позволява достъп на непълнолетните лица до игри със съдържание, което не е подходящо за тяхната възраст и което е предназначено за възрастни или други възрастови групи. Също така докладчикът предлага да се разработи „червен бутон“, който да даде възможност на родителите да изключват игри със съдържание, което е неподходящо за възрастта на детето, или който да ограничава достъпа на непълнолетни лица в определен час.

Zuzana Roithová (PPE-DE), в писмена форма. – (CS) Въпреки предупрежденията на експерти, родителите подценяват ефекта от компютърните игри върху развитието на личността на децата им. Междувременно децата и младите хора в продължение на часове са изложени на ефектите от агресивно или сексуално съдържание в компютърните игри. Децата подражават на игрите, което може да доведе до трагични последици. Уличните престъпници на бъдещето ще са само един резултат от въздействието на игрите с насилие върху поведението, психологията и късно проявяващите се навици.

Затова аз подкрепям създаването на етичен кодекс за търговците и производителите на видеоигри.

За разлика от докладчика, разбира се, считам, че се нуждаем не само от доброволни, но и от задължителни общи правила в Европейския съюз. Затова, въпреки тази моя резерва, аз гласувах в подкрепа на доклада.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада Manders относно защита на потребителите, по-специално на непълнолетните лица, при използване на видеоигри. Смятам, че играта с видеоигри е важна и с образователна цел. Съществуват обаче голям брой софтуерни продукти, които са предназначени за възрастни и се характеризират с почти неоснователна употреба на насилие. Затова ние трябва да осигурим адекватна защита на децата, като не им позволяваме достъп до потенциално вредно съдържание, което е предназначено за различна възрастова група. Накрая, считам, че въвеждането на стандарти при етикетирането на видеоигри ще доведе до по-добро разбиране на системите за етикетиране, като в същото време ще насърчи ефективната работа на вътрешния пазар.

- Доклад на Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада.

Израел е важен партньор за Европейския съюз в Близкия изток и в контекста на европейската политика на добросъседство.

Едно авиационно споразумение на равнище на Общността би установило условия на равнопоставеност за всички въздушни превозвачи от Общността и Израел и би позволило на пътниците във всички държави-членки да се възползват от сходни условия и увеличена конкуренция между въздушните превозвачи. Това може да доведе до повече, по-евтини и по-качествени въздухоплавателни услуги между ЕС и Израел.

Задача на Европейския съюз е да гарантира прилагането на общи стандарти, съвместими с европейските стандарти, в икономическите си отношения със средиземноморските партньори. Това е възможно единствено

чрез договарянето на всеобхватно споразумение на равнище на Общността, което да предвижда сътрудничество в областта на регулирането или най-малкото взаимно признаване на авиационните стандарти и процедури.

Затова считам, че преговорите за всеобхватно споразумение с Израел са основна стъпка към по-нататъшно развитие на връзките между ЕС и Израел в областта на авиацията и разширяването на общото авиационно пространство в цялата евро-средиземноморска зона. Сключването на споразумение ще доведе до повече възможности за икономическо и социално развитие за въздушните превозвачи, както и за пътниците.

Chris Davies (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Не разбирам как, след като призова за отмяна на израелската икономическа блокада на Газа, Парламентът може днес да гласува в подкрепа на доклад, който предвижда по-голямо сътрудничество с тази държава.

Миналият вторник беше сравнително типичен ден на граничните пунктове в Газа. Израел позволи да преминат ограничено количество храни – някои продукти за хигиена, олио, тежко дизелово гориво – които бяха натоварени на общо 110 камиона, въпреки че Агенцията на ООН за подпомагане на палестински бежанци (UNRWA) заявява, че ивицата Газа се нуждае от поне 500 такива камиона на ден.

Не бяха пропуснати хартия за писане за училищата, нито дрехи, мебелировка, електрическо оборудване или материали за реконструкция. Газа е бомбардирана до основи, а Израел не позволява възстановяването ѝ. Нещастieto няма край.

Нашият председател бе на посещение, както и Хавиер Солана, представители от държавите-членки, членове на Европейския парламент, дори Тони Блър бе на посещение в региона. Всички приканват да се сложи край на страданията, но Израел не направи никакви промени.

Сега не беше времето да дадем подкрепата си на този доклад.

Proinsias De Rossa (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах против доклада за създаването на общо авиационно пространство с Израел. Въпреки че се твърди обратното, това не е просто технически доклад. Сключването на общо споразумение в областта на авиацията с Европейския съюз, който е най-големият търговски партньор на Израел, ще донесе големи търговски облаги за Израел.

Имайки предвид неотдашните събития в Газа обаче, в които цивилни граждани бяха жестоко и поголовно избити, а местната инфраструктура беше изравнена със земята, фактически заличавайки милиарди европейски помощи за развитие; в контекста на решението на Европейския парламент от миналия декември да отложи подобряването на отношенията между Европейския съюз и Израел; имайки предвид постоянното незначитане на резолюциите на ООН и разширяването на селищата на Западния бряг и Ерусалим; и предвид собствената ми неотдашна визита в Газа, където непосредствено видях, че Израел не е вдигнал обсадата на Газа, за да позволи хуманитарни помощи от първостепенно значение да преминат;

Считам, че е напълно неуместно Парламентът да одобри това споразумение. Специалното търговско споразумение с Израел трябва да бъде преустановено, докато държавата започне да се придържа към нормите за правата на човека и пристъпи към конструктивни и реални преговори със съседите си по изпълнението на двудържавното решение на конфликта.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Аз се въздържах при окончателното гласуване за споразумение между Европейския съюз и Израел в областта на авиацията в знак на протест срещу съществуващата криза в Палестина. Считам, че е неуместно да се подобряват отношенията с Израел, докато страната не демонстрира съгласувани усилия за облекчаване на страданията на палестинското население и се включи в устойчив политически диалог за постигане на двудържавно решение на проблемите в региона.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Счита се за неприемливо това разискване, както и предложеното от Европейския парламент споразумение с Израел за създаване на общо авиационно пространство между ЕС и Израел, докато избиването на палестинския народ в ужасната война на израелското правителство срещу него в ивицата Газа все още не е утихнала.

Предложението за такова споразумение потвърждава престъпната отговорност на Европейския съюз, който с лицемерното си отношение на изчакване фактически възнагражда и укрепва Израел и новата му война, която доведе до огромно хуманитарно бедствие сред палестинския народ, причини смъртта на повече от 1 300 палестинци, огромно мнозинство от които бяха цивилни, деца и жени, рани над 5 000 души и доведе до пълното унищожение на граждански инфраструктури в Газа, включително училища и сгради на ООН.

То подкрепя и намерението на Израел да изравни със земята десетки къщи в Източен Ерусалим, като изсели над 1 000 палестинци в пореден опит да изгони палестинския народ от Ерусалим и направи намирането на решение на конфликта в Близкия изток още по-трудно.

Подобни действия изразяват обща подкрепа на империалистическата политика в региона, която като цяло представлява част от империалистическите замисли на Европейския съюз, Съединените американски щати и НАТО в Близкия изток. Хората обаче стават все по-солидарни и устремени в борбата си на страната на палестинския народ за независима, териториално обединена палестинска държава в границите, определени през 1967 г., със столица Източен Ерусалим.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада ми относно създаването на общо авиационно пространство с Израел. Би било излишно тук да повтарям причините за вота ми в полза на доклада. От само себе си се разбира, че тези причини могат да се намерят в самия доклад.

- Предложение за регламент (С6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах против доклада – заради несигурния характер на запасите трябва да се забрани риболовът на червен тон до възстановяване на същите.

- Предложение за резолюция (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Горещо подкрепям резолюцията, която призовава за незабавно прекратяване на огъня от армията на Шри Ланка и организацията Освободителни тигри на Тамил Елам (LTTE), за да може цивилното население да напусне района на сраженията. Резолюцията осъжда проявите на насилие и сплашване, които възпрепятстват цивилните граждани да напуснат района на конфликт. Също така тя осъжда атаките над цивилни граждани, които са документирани от Международната кризисна група. И двете страни трябва да спазват международното хуманитарно право и да защитават и помагат на цивилното население в района на сраженията, както и в зоната на безопасност. Европейският парламент е загрижен относно съобщенията за сериозно пренаселване и мизерни условия в бежанските лагери, издигнати от правителството на Шри Ланка. Поставихме изискване да бъде предоставен пълен и неограничен достъп на международни и национални хуманитарни организации, както и на журналисти, до района на сраженията и бежанските лагери и призоваваме правителството на Шри Ланка да сътрудничи на държави и организации за оказване на помощ, които изразяват желание и са способни да евакуират цивилни граждани.

Jean Lambert (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам днешната резолюция за Шри Ланка. Случващото се в северните части на страната е трагедия, която до голяма степен остава скрита от останалия свят, защото хуманитарните организации и журналистите са възпрепятствани да станат свидетели на случващото се и трябва да разчитат на непроверени сведения. Дори преди военните действия на правителството бе невъзможно там да има открито разискване, заради политически тормоз и тормоз над печата.

Военното решение на конфликта е невъзможно в дългосрочен план – единствено политическо такова, което признава правата на всички граждани на острова. Необходимо е незабавно прекратяване на огъня от двете страни, за да се облекчи огромното човешко страдание. Ако интересите на тамилския народ са от първостепенно значение, както твърдят и двете страни, защо тогава е необходимо това непрестанно страдание? С какво спомага то за намирането на решение в дългосрочен план? Преговорите за мир трябва да включват всички страни. Всички засегнати ще са готови за диалог, ако това бъде поискано от двете страни. Трябва обаче да се сложи край на насилието и потисничеството и активно да се прилагат инструментите за правата на човека и принципа на правовата държава, за да бъдат хората убедени в крайния изход. Международната общност е готова да помогне както за незабавното облекчаване на човешките страдания, така и в дългосрочен план.

Erik Meijer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (NL) На 9 септември 2006 г., 5 февруари 2009 г. и снощи в залата разисквахме дълготрайния и безнадежден конфликт между тамилите и сингалците на остров Шри Ланка. Аз участвах във всички разисквания. В техния ход призовах да не вземаме ничия страна в конфликта, а вместо това да направим всичко възможно да накараме двете страни да се споразумеят и да подпишат мирен договор. Във всички случаи един такъв договор трябва да предвиди самоуправляващ се тамилски регион в североизточната част на страната.

Снощи г-н Tannock и г-н Van Orden спориха за точно обратното. Те описват зверствата от страна на тамилското съпротивително движение и желаят да дадат пълната си подкрепа на сингалското правителство. Това отношение пропуска факта, че и двете страни използват неприемливо насилие и че именно правителството преустанови мирния процес, установен от норвежците.

Доволен съм, че днес бе приета резолюция, която включва по-голямата част от измененията, внесени от г-н Evans, и която призовава за хуманитарна помощ, посредничество и мирно разрешение на конфликта.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DE) Армията на Шри Ланка действа с изключителна жестокост във войната срещу Освободителните тигри на Тамил Еелам (LTTE) без каквато и да е загриженост за цивилните граждани. При нападения на армията постоянно загиват или биват ранени цивилни граждани. Стотици хиляди са в плен, а мнозина нямат достъп до хуманитарни помощи. От Международния комитет на Червения кръст описаха положението като едно от най-катастрофалните, на което са били свидетели.

Необходимо е незабавно преустановяване на сраженията от двете страни – армията на Шри Ланка и LTTE – като всички международни организации и правителства трябва да излязат с подобно искане.

В комисията по външни работи британският консерватор г-н Таппоск, който представлява групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, бе приветстван за искането си за „временно прекратяване на огъня“. Това би било в подкрепа на жестоката военна политика на правителството на Шри Ланка и би дало разрешение за нападения над цивилни граждани.

Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото, за щастие, по-голямата част от Европейския парламент, включително групата PPE-DE, не одобрява нехуманната политика на г-н Таппоск и британските консерватори и гласува в подкрепа за искането за незабавно прекратяване на огъня.

Включвайки LTTE в списъка на терористичните организации, Европейският съюз заяви на коя страна застава и *de facto* даде разрешение на LTTE да продължава с военните действия. В резултат на това преговорите, провеждащи се в този момент с посредничеството на Норвегия, бяха преустановени и могат да бъдат продължени само с големи трудности извън Европейския съюз.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, съгласен съм с предложението за резолюция относно влошаващото се хуманитарно положение в Шри Ланка и затова гласувах за нейното приемане. По мое мнение, предвид извънредното положение на близо 170 000 цивилни граждани, които са в капан между армията на Шри Ланка и силите на LTTE, без достъп до основни хуманитарни помощи, е необходимо незабавно временно прекратяване на огъня от армията на Шри Ланка и LTTE, за да може цивилното население да напусне района на сраженията. Също така считам, че трябва да бъде предоставен достъп на международни и национални хуманитарни организации до района на сраженията.

- Доклад на Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада. Стара индианска поговорка гласи, че ние не наследяваме земята от родителите си, а я вземаме назаем от нашите деца. Селскостопанските земи в южна Европа ни отправят предупреждение. Те са подложени на все по-голям екологичен натиск с отрицателни последствия като: влошаване на хидрогеоложката среда, повишаване на равнището на морските води и засоляване на почвите, загуба на селскостопански почви, намаляване на биологичното разнообразие, увеличаване на щетите, причинявани от пожари, както и на растителните и животински патологии.

Следователно е ясно, че един от приоритетите за селското стопанство е разработването на общ план за намеса, най-вече чрез програми за защита и предотвратяване на влошаването на състоянието на селскостопанските земи.

Въпросите, свързани с борбата с влошаването на състоянието на почвите, трябва да включват задължително и стратегия за консервация на почвите, която обръща специално внимание на функционирането на хидравличните системи в селското стопанство, както и програми за залесяване. От особено значение са и селскостопанските техники, приспособени към сухи райони, сеитбообращението, изборът на подходящи генотипове и контролът на евапотранспирацията.

Също така трябва да предложим програми за първоначално и периодично обучение, насочени към професионално ангажираните в този сектор и обществеността, с двойната цел да се търсят специфични решения и да се приканят ползвателите към по-устойчиво използване на природните ресурси и земите.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Влошаването на състоянието на почвите представлява проблем, който не може да бъде игнориран. Затова съм доволен от инициативата за изготвяне на доклад, който да обръща специално внимание върху борбата с този проблем. Селското стопанство предлага най-добрия метод за преустановяване на това явление, стига обаче да се спазват педоклиматичните фактори.

Както обърнах внимание чрез измененията, внесени и приети от комисията по земеделие и развитие на селските райони, аз смятам обаче, че докладът трябва да бъде приложен в целия Европейски съюз. За съжаление изменението на климата и влошаването на състоянието на почвите вече не са изолирани явления и затова подходът ни трябва да бъде последователен в целия Европейски съюз въз основа на принципа на солидарност.

Както подчертава и докладчикът, необходимо е не само да признаем проблема с влошаването на състоянието на почвите, но трябва да отделим и необходимите финансови средства за борба с вредните му последствия. Доволен съм, че чрез Европейския план за икономическо възстановяване са отделени 500 млн. EUR за действия, чиято цел е приспособяването към новите предизвикателства на изменението на климата. Това обаче са действия в краткосрочен план. Считаю, че Европейският съюз се нуждае от интегрирана, финансово подсигурана стратегия за действие за предотвратяване и борба с последствията от изменението на климата, и най-вече с влошаването на състоянието на почвите.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент относно предизвикателството, свързано с влошаването на състоянието на селскостопанските земи в Южна Европа, защото считам, че насоките в областта на общата селскостопанска политика трябва да включват инструменти за борба с последствията от изменението на климата и за защита на почвите.

Трябва да обърна специално внимание на значението на създаването на Европейски център за наблюдение на засушаванията и укрепването на капацитета на Европейския съюз за координирана реакция при пожари.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Подходът, възприет от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, които отхвърлят различни предложения в доклада, за да уредят приемането на отхвърленото от нас свое алтернативно предложение, е неприемлив. Въпреки различни недостатъци, ние сме съгласни с много аспекти, съдържащи се във внесенния доклад, и особено с позицията, че селското стопанство е най-добрият способ за предотвратяване на влошаването на състоянието на почвите и изисква прилагане на целесъобразна стратегия, която да допринесе за поддържането на тази дейност. Също така считаме за особено важен приноса на селскостопанското население към борбата срещу опустиняването и ключовата роля, изпълнявана от производителите, за опазване на растителната покривка в регионите, които са засегнати от продължителна суша. Съгласни сме и с позицията относно отрицателния принос на интензивното селско стопанство, насърчавано до голяма степен от аграрната промишленост, за ерозията на почвата, което може да я направи непродуктивна.

Считаме обаче, че докладът трябваше да отиде по-далеч във възлагането на отговорност на политиките на Европейския съюз в областта на селското стопанство и на правителства, като това на Португалия, защото именно техните политики насърчават свръхексплоатацията на почвите и водите и водят до поражения върху околната среда. Все още смятаме, че проблемите могат да бъдат решени, като преустановим тези политики в областта на селското стопанство. Подкрепяме обвързването на земеделските помощи към производството, което ще позволи нарастването на селскостопанското и хранително-вкусово производство на държави като Португалия и модернизирването на първичния преработвателен сектор.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Докладът, който не е част от никакъв законодателен процес, препоръчва, наред с други неща, създаването на политика на Европейския съюз в областта на горското стопанство, специален фонд на Европейския съюз за финансиране на превантивни мерки във връзка с изменението на климата, както и финансиран от Европейския съюз Център за наблюдение на засушаванията и други.

Считаме, че екологичната отговорност за селскостопанските земи трябва да пада преди всичко върху държавите-членки. Няма причина държавите-членки да бъдат обявени за неспособни в тази област.

Както винаги, шведската социалдемократическа партия е на мнение, че в този случай е добре, че Европейският парламент няма правомощия за съвместно вземане на решения по отношение на политиката на ЕС в областта на селското стопанство. В противен случай Европейският съюз би попаднал в капана на протекционизма и на все по-големите субсидии, предназначени за различни специални интереси в сферата на селското стопанство.

Гласувах против доклада.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Изменението на климата ускорява процеса на влошаване на състоянието на почвите и опустиняването, особено на територията на държавите-членки в Югоизточна Европа, включително Румъния. Затова и тези явления изискват координирани действия –

последователен преглед на политиките в областта на селското стопанство и обмен на опит и добри практики между държавите-членки с координацията на Европейската комисия.

Твърдо съм убеден, че съществуват редица примери, които демонстрират ефективното управление на почвите и водите и използването на устойчиви култури, които могат да възстановят почвите. Съществуват специални научноизследователски институти в тази област, включително в окръга Dolj, който аз представлявам в Румъния. Споделянето на опит и прилагането му в областите, засегнати от опустиняването, може да доведе до възстановяване на засегнатите земи, а оттам и до стимулиране на производството. Пилотният проект, предложен за общностния бюджет за 2009 г., фактически представлява една възможност това да бъде постигнато. Подкрепям предложението на докладчика да се създаде Европейски център за наблюдение на засушаванията.

Призовавам Европейската комисия сериозно да разгледа въпроса като част от процеса на реформиране на общата селскостопанска политика (ОСП) и да предложи на държавите-членки ефективен набор от финансови инструменти в подкрепа на борбата с опустиняването, за да гарантира устойчиво селско стопанство и осигуряване на прехрана за европейските граждани.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Приветствам доклада на колегата ни, в който се разглежда един въпрос, който е от изключително голямо значение от социална и икономическа гледна точка. Влошаването на състоянието на почвите засяга не само живота на хората, живеещи в съответните региони, но също и потенциала за икономическо развитие. През последните години в Румъния станахме свидетели на пораженията, до които това явление може да доведе: разрушени къщи и хора, останали без основни средства от първа необходимост за осигуряване на препитанието си; спад на селскостопанската продукция с до 30-40 % и риск от опустиняване в южните части на страната.

Икономическото въздействие от това явление е неоспоримо: спад в доходите на гражданите, които живеят в засегнатите региони, както и увеличение в цените на храните. Затова Европейският съюз е задължен, въз основа на принципа на солидарност, да даде своя принос към борбата срещу това явление и да помогне на засегнатите от него хора. Както предложих в писмена декларация 0021/2009, която внесох с колегите си, Европейският съюз се нуждае от специален финансов механизъм за предотвратяване и борба с последствията от изменението на климата. Това трябва да бъде гъвкав финансов механизъм в помощ на отделянето на средства във възможно най-кратки срокове, подпомогнат от средносрочна и дългосрочна стратегия и планове за действие, които да вземат под внимание различното въздействие на изменението на климата върху регионите на територията на ЕС.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, приветствам доклада на г-н Aita относно предизвикателството, свързано с влошаването на състоянието на селскостопанските земи в ЕС и противодействието чрез инструментите на ЕС в областта на общата селскостопанска политика.

Действително, аз одобрявам целта на доклада, която е да установи показатели, идеи и практически предложения, които да се вземат предвид в течение на времето с оглед да бъде формулирана обща стратегия за възстановяване, запазване и подобряване на земеделските почви. Предвид сегашната криза трябва да се изтъкне, че защитата на почвите е начин за опазване на нашия производствен потенциал, който е от политическо и стратегическо значение, за поддържане на равновесие между вноса и износа и за осигуряване на степен на автономия и свобода за преговори в многостранните форуми.

- Предложение за резолюция (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), в писмена форма. – (EN) Важно е в тези времена на финансова и икономическа криза да поддържаме и укрепваме правата на работниците, за да осигурим цената на кризата да не бъде за сметка на онези, които най-малко могат да си я позволят. Това би могло да се случи много лесно, ако не допуснем баланса на силите да се измести така, че да е в полза на работодателите, вместо на работниците. Затова подкрепям тази резолюция. Само ми се иска да беше по-силна.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно участието на работници и служители в предприятия със статут на европейски дружества. Трябва също така да улесним конструктивния диалог между институциите и работниците и служителите в светлината на новите решения на Европейския съд. Освен това се съгласявам с точката, в която се изразява необходимостта Комисията да направи преценка на трансграничните проблеми при корпоративното управление, данъчното право и финансовото участие на работници и служители в програми за дялово участие, свързани с тази консултация.

- Предложение за резолюция (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция, защото подкрепям тази инициатива, изискваща държавите-членки да изготвят механизми за сътрудничество, предназначени да предотвратят неблагоприятните ефекти върху семействата, особено върху децата, които живеят разделени от родителите си и поради разстоянията между тях.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Този текст за децата на мигрантите, оставени в страната на произход, описва покъртителна ситуация на деца, оставени да се справят сами с повече или по-малко добронамерени трети лица, застрашени от злонамерено отношение или изложени на психологически проблеми или проблеми с тяхното образование, социализация и т.н.

Това доказва, че имиграцията е човешка драма, която създава нечовешки ситуации.

Трябва да бъде направено всичко, за да бъде коригирано това положение, да се подкрепя събирането на семействата в позната културна и социална среда.

С една дума, и това е единственото решение, трябва да се направи всичко за обръщане на имиграционните потоци, да бъдат разубедени онези, които са изкушени да напуснат страната си, да се насърчава развитието и да се осигури събирането на семействата само в страните на произход.

Така трябва да използвате ресурсите, които сте определили за „импортиране“ или аклиматизиране в Европа на хора, които са привлечени от поддържаните от вас миражи.

Carl Lang и Fernand Le Rachinel (NI), в писмена форма. – (FR) Добре известен факт е, че Европа иска да се грижи за всичко и да бъде навсякъде. С тази резолюция относно децата на мигранти, оставени в страната на произход, Европейският парламент достигна връх в лудостта с предложения, които са не само демагогски, но и се стремят да превърнат държавите-членки във виновници.

Казва ни се, че Съюзът не обръща достатъчно внимание на явлението деца, изоставени в своите страни, когато родителите им мигрират. Държавите-членки трябва да реализират мерки за подобряване на положението на тези оставени деца и да им гарантират нормално развитие с оглед на образованието и социалния им живот. Това е като сън! След мерките за насърчаване събирането на семействата в страните-приемници и правото на пребиваване за самите семейства, сега е време за мерки за децата, които не мигрират.

Проблемът с имиграцията няма да бъде решен по този начин. Логиката е погрешна. Трябва да се помага не на децата, които остават, а на семействата и на цялото население в тези държави, като се насърчават да си остават у дома.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) С изчезването на границите в рамките на ЕС нарастват и възможностите за търсене на работа в друга държава-членка на ЕС. Това е много положително развитие, което дава на хората възможност да направят сами нещо за подобряване на живота си и този на семействата им.

Докладчикът признава това и независимо от всичко избира упорито да се концентрира върху негативните аспекти, които могат да бъдат породени от отсъствието на родител, който търси начин за придобиване на доход в чужбина.

Мисля, че е неразумно Европейският парламент да насочва социалната и образователна политика на отделните държави-членки по предложения натрапчив начин. Трябва да покажем нашето уважение и доверие в държавите-членки и демократично избраните им парламенти – сами да се грижат за народите си и за тяхното благосъстояние.

Затова гласувах против тази резолюция.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на тази резолюция на Европейския парламент за подобряване положението на деца, оставени в страната на произход от родителите им, които са отишли да работят в чужбина.

Искам обаче да подчертая, че не е достатъчно да се поеме ангажимент в това отношение. Необходими са ни конкретни мерки за осигуряване нормалното развитие на тези деца по отношение на здравеопазване, образование и социален живот и за гарантиране на успешната им интеграция в обществото, а по-късно и на пазара на труда.

Например националните органи трябва да разработят поредица от образователни програми специално за решаване на този проблем. От програмите от този тип трябва да се възползват не само децата, но и родителите им мигранти. Последните трябва да бъдат ангажирани и в програми за информиране и даване на права, които да ги осведомят за неблагоприятните ефекти върху семейния живот, когато отиват да работят в чужбина, особено върху децата им.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, след въпроса с искане за устен отговор на г-н Andersson ще гласувам в подкрепа на предложението за резолюция относно децата на мигранти. Действително трудовата миграция постоянно се увеличава през последните десетилетия и повечето от мигрантите в света – 64 милиона – живеят в Европа. Нещо повече, аз мисля, че миграцията може да има положително въздействие върху домакинствата в изпращащата държава, защото чрез изпращане на средства и по други канали тя намалява бедността и увеличава инвестициите в човешки капитал. Затова съм съгласен, че трябва да помолим държавите-членки да предприемат стъпки за подобряване на положението на деца, оставени от родителите им в страната на произход, и да осигурят нормалното им развитие по отношение на образование и социален живот.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент относно децата на мигранти, останали в страната на произход, защото считам, че положението на тези деца трябва да бъде подобро значително. Всяко дете има право на пълно семейство и на образование, за да може да се развива хармонично. Считам, че трябва да подкрепим тези деца, тъй като те представляват бъдещето на Европа и Европейския съюз.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Трябва да направим всичко, което можем, за да помогнем на децата на имигрантите да реализират потенциала си и да процъфтяват в новата си среда.

- Предложение за резолюция (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Списъкът за юни е много положително предразположен към бъдещото разширяване на Европейския съюз. От изключително значение е обаче държавите-кандидатки да отговорят *de facto* на заложените изисквания и при присъединяването да бъдат изцяло демократични държави, управлявани от принципа на правовата държава. Трябва да бъдат изпълнени критериите от Копенхаген, договореното законодателство трябва не само да бъде въведено, но и утвърждавано в практиката и да бъде гарантирана правната сигурност.

Трите държави, които обсъждахме днес, със сигурност имат потенциала да бъдат държави-членки в бъдеще, но е важно да не отслабваме изискванията. Опитът показва, че напредъкът е най-бърз преди започване на преговори за членство и се забавя по време на преговорите, особено ако се приема, че преговорите водят към успешен резултат.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Аз гласувах „за“ резолюцията относно доклада за напредъка на Хърватия за 2008 г. и се радвам, че тази резолюция бе приета от ЕП с голямо мнозинство.

Резолюцията хвали добрите резултати, постигнати от Хърватия през 2008 г. с приемането на закони и извършването на необходимите реформи за получаване на членство в ЕС. Тези резултати трябва постоянно да бъдат засилвани чрез приемане и реализиране на реформи.

Мисля, че граничният спор между Словения и Хърватия ще бъде успешно решен благодарение на личното участие на члена на ЕК Оли Рен, така че да бъдат задоволени и двете страни и за постигане на бърз напредък в процедурата по преговорите за присъединяване. Разбира се, за постигане на успешен резултат е необходим консенсус и по-специално добрата воля на правителствата на Словения и Хърватия за намиране на задоволително и трайно решение.

И в тази резолюция не трябва да имаме предвид само Хърватия. Не бива да забравяме пионерската роля на Словения, която до голяма степен стартира проевропейския процес на Балканите. Словения беше първата балканска държава, която се присъедини към ЕС и шенгенското пространство, стана член на евро зоната и е пример и вдъхновение за други балкански държави.

Вярвам, че преговорите за присъединяване с Хърватия ще бъдат приключени до края на 2009 г.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, не съм съгласен с предложението за резолюция относно напредъка на Хърватия и затова гласувах против него. Както съм заявявал многократно в тази зала, не вярвам, че Хърватия е постигнала достатъчен напредък. Нека върнат онова, което откраднаха от нашите бежанци от Истрия и Далмация от 1947 година насам. Тогава и само тогава ще можем да обсъждаме

присъединяването на Хърватия към Европейския съюз. Ако не бъде решен окончателно, спорът за имуществото на изгонените от Истрия, Риека и Далмация всъщност ще направи невъзможен диалога между двата народа.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Оценявам всички усилия, включително действията, предприети и от самата Хърватия, и от Европейския съюз, за укрепване на съществуващите отношения между двамата партньори. Бих насърчил по-нататъшното сътрудничество и съвместното решаване на съществуващите проблеми, особено с оглед на факта, че хърватското правителство желае да реши и вътрешните, и двустранните проблеми, пред които е изправено понастоящем. В духа на европейската солидарност – без различия или бариери – ние трябва да им помогнем в това начинание.

- Предложение за резолюция (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент относно доклада за напредъка на Турция през 2008 г. Предвид забавянето на процеса на реформи турското правителство трябва да докаже политическата си воля да продължи този процес, с който се ангажира през 2005 г., към по-демократично и плуралистично общество.

Jens Holm и Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Ние подкрепяме присъединяването на Турция към Европейския съюз при условие, че страната изпълни критериите от Копенхаген и че присъединяването се подкрепя от населението на Турция. Съжالياваме обаче, че не можахме да гласуваме в подкрепа на доклада за напредъка на Турция, който беше подложен на гласуване днес. В доклада за съжаление са съчетани и сериозни пропуски, и неправилно насочени искания. Например в параграф 20 се отправят неразумни искания към демократична партия. В параграф 29 Турция се насърчава да сътрудничи тясно с Международния валутен фонд (МВФ), а в параграф 31 се казва, че страната е задължена да сключва споразумения за свободна търговия (ССТ) с трети държави. В доклада не се отбелязват достатъчно нарушенията на правата на човека или критичното положение на националните малцинства, по-специално кюрдите. Арменският геноцид не се споменава изобщо, което диференцира този доклад от предишните резолюции на Парламента.

Marine Le Pen (NI), в писмена форма. – (FR) Още веднъж Парламентът съвсем лицемерно прие резолюция, с която иска турското правителство да покаже политическа воля за осъществяване на реформите си.

Истината е, че вие искате на всяка цена и против желанието на народите на Европа да продължите преговорите за присъединяване на Турция към Европейския съюз, въпреки продължаващия отказ на Турция да признае Кипър и въпреки факта, че демократичните реформи са в застой.

Трябваше да предложите на Турция привилегировано партньорство, но така щяхте да признаете, че Турция не е европейска държава, и затова не ѝ е мястото в Европейския съюз.

Време беше да уважите мнението на народите на Европа, повечето от които са силно против вашия съдбоносен проект, и да се откажете от преговорите за присъединяване на Турция веднъж завинаги.

Напомням ви официално, че по време, когато европейските нации се борят с фундаменталистките мрежи и във Франция нашият принцип на секуларизъм е поставен на изпитание от надигането на войнстващия ислям на наша територия, особено опасно е да се продължават преговори за присъединяване с нация, която несъмнено е почтена, но чието правителство защитава радикалния ислям.

Fernand Le Rachinel (NI), в писмена форма. – (FR) Както и предишните доклади за Турция, и този на г-жа Oomen-Ruijten не поставя под въпрос евро-брюкселската догма, че „Турция трябва да се присъедини към Европейския съюз“. Затова г-н Саркози, изменяйки отново на своите предизборни обещания, отвори две глави от преговорите за присъединяване, докато председателстваше европейските институции.

Нашите народи обаче отхвърлят включването на тази азиатска държава с население, което стана 99 % мюсюлманско след арменския геноцид и изчезването на други християнски общности. Тази страна се води от ислямистка партия и армията ѝ окупира територията на Република Кипър, член на Европейския съюз. Те помнят също, че в продължение на векове турците са били главната заплаха за Европа. Едва през XIX век гърци, румънци, българи и сърби отхвърлят османското иго.

Упоритостта на еврократите в опитите им да вкарат Турция в Европа, както и упоритостта им да наложат Договора от Лисабон, показват антидемократичния и антиевропейския характер на брюкселска Европа. На 7-и юни нашите народи ще имат възможност да изразят своята воля за изграждане на нова Европа: Европа от европейски нации, свободна и суверенна.

Kartika Tamara Liotard и Erik Meijer (GUE/NGL), в писмена форма. – (NL) В този Парламент има три гледни точки за бъдещото присъединяване на Турция към Европейския съюз.

Първата гледна точка, подкрепяна от бившия президент на САЩ Джордж У. Буш, е, че присъединяването е много желателно, тъй като Турция може да достави много евтина работна ръка и войници, и е лоялен член на НАТО.

Втората гледна точка е, че присъединяването на Турция ще бъде винаги нежелателно, тъй като страната се разглежда като азиатска, ислямска, твърде голяма и твърде опасна.

Ние и нашата група винаги сме подкрепяли трета гледна точка, според която Турция трябва да може да се присъедини към Съюза, ако желае. Това е важно за много европейци от турски произход.

Преди да стигнем до този етап страната трябва да стане завършена демокрация: без политически затворници, без забранени медии и без забранени политически партии. Кюрдският език трябва да получи равни права в администрацията, образованието и медиите, високият изборителен праг от 10 % за парламента трябва да бъде премахнат и на кюрдския югоизток трябва да бъде дадена автономия в рамките на една децентрализирана държава. Геноцидът на арменците през 1915 г. не трябва повече да бъде отричан, както е недопустимо и германците да отричат геноцида на евреите между 1938 и 1945 г. Докладът на г-жа Oomen-Ruijten е твърде слаб в това отношение. Затова със съжаление трябва да кажем, че според нас трябва да гласуваме с „не“.

Jules Maaten (ALDE), в писмена форма. – (NL) Параграф 45 от доклада на г-жа Oomen-Ruijten твърди, че преговорите за присъединяване на Турция към Европейския съюз трябва да бъдат разширени. Нидерландската Народна партия за свобода и демокрация (VVD) има сериозни възражения срещу това. Според VVD Турция е постигнала твърде малък напредък през последните години и затова няма причина да се ускоряват преговорите.

VVD счита, че Турция първо трябва да изпълни някои твърди ангажменти. Ако Турция не ги изпълни до края на тази година, VVD е на мнение, че преговорите за присъединяване трябва да бъдат замразени. Според нас сега не е време да се изпращат положителни сигнали на Турция. По-скоро е време Турция да изпрати положителни сигнали на ЕС.

Въпреки сериозните ни възражения срещу параграф 45, делегацията на VVD реши да гласува „за“ доклада като цяло, предвид това че сме съгласни с останалата част от текста.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), в писмена форма. – (EL) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Oomen-Ruijten като цяло. Искам обаче изрично да заявя, че не съм съгласен, не се считам за обвързан и затова гласувах „против“ изменение 9 на параграф 40 от текста, което беше внесено първоначално от групата на Зелените/Европейски свободен алианс и допълнено от докладчика. Изменението гласи следното: „с изключение на временната преходна дерогация“ (става въпрос за временна преходна дерогация на четирите основни свободи на ЕС) и е включено в окончателния текст. Обяснявайки моя вот искам да поясня, че той не ме обвързва по никакъв начин и затова, като такъв, с него аз не одобрявам въпросното изменение, защото считам, че то разстройва процеса на намиране демократично и европейско решение на кипърския проблем.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз подкрепих този доклад, който описва подробно отношенията на Турция с ЕС и процеса, необходим за получаване на членство.

И аз, и онези, които представлявам, подкрепяме силно кандидатурата на Турция за ЕС и не само заради добрите отношения между нашите страни. Ние искрено вярваме, че ЕС има огромен потенциал за осъществяване на промяна. Както могат да потвърдят гражданите на държави-членки от Източна Европа, придобиването на определена европейска перспектива предизвиква радикална промяна и във вътрешния обществен дебат, и във възможностите на външната политика на една страна.

Силно вярвам, че след като членството на Турция стане въпрос на „кога“, а не „ако“, може да бъде по-лесно премахването на напреженията, които подклаждат сегашната обществена поляризация. Именно заради това ЕС трябва да даде на Турция ясен сигнал относно завършването на нейната процедура за присъединяване в рамките на разумен срок, който ще даде необходимия тласък на процеса на реформи и сътрудничество по въпроси от общ интерес.

От друга страна, реалността не променя факта, че дотогава ЕС очаква турските власти да поемат трайно и без колебание ролята на партньор и бъдещ член на ЕС, включително и в отношенията със съответните страни в Близкия изток и Евразия.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Като социалдемократ аз гласувах в подкрепа на този доклад, за да подкрепя Турция в процеса на присъединяване. Призовавам Европейската комисия и Съвета да ускорят процеса на преговори, който включва отваряне на глава „Енергетика“, особено в сегашната атмосфера на икономическа криза и като се има предвид важната роля, която Турция може да играе чрез приноса си за енергийната сигурност на Европа.

Също така приветствам приемането през май 2008 г. от турския парламент на пакет мерки в сферата на заетостта, предназначен да насърчи възможностите за заетост на жени, млади хора и лица с увреждания. Бих искала обаче да изразя загриженост за неблагоприятната ситуация на пазара на труда, който предлага работни места само за 43 % от работоспособното население, и особено във връзка със спада на общата заетост сред жените.

Подкрепям исканията, отправени към турското правителство, да продължи осъществяването на реални мерки за консолидиране на ролята на жените в политическия, икономическия и финансовия сектор например чрез прилагане на временни мерки за гарантиране на активното им участие в политиката.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, аз гласувах „против“ доклада относно напредъка на Турция през 2008 г. Факт е, че има твърде много нерешени въпроси, за да твърдим, че е направен значителен напредък в преговорите за присъединяване, които започнаха преди почти четири години. Имам предвид положението на кюрдското население, въпроса за смъртното наказание, което все още се прилага в Турция, и културните и религиозни въпроси, които трябва да бъдат решени. При никакви обстоятелства към тях не бива да се подхожда повърхностно или несериозно.

Renate Sommer (PPE-DE), *в писмена форма.* – (DE) Приветствам безспорното мнозинство в полза на резолюцията за Турция. Трябва да покажем ясно на турското правителство, че застоят в процеса на реформите, който продължава с години, има последствия.

Свободата на изразяване и свободата на печата, по-конкретно, претърпяха сериозни неуспехи. Това личи особено в настоящото поведение на турското правителство спрямо Doğan Media Group. Съсипващите глоби, поискани заради предполагаемо избягване на данъци, са непропорционални и са равностойни на цензура върху медиите.

Не е постигнат никакъв напредък по отношение на религиозната свобода, въпреки новия закон за фондациите. Религиозните малцинства продължават да бъдат дискриминирани и тормозени. Доволен съм, че предложението ми да бъде призвана Турция да оттегли плановете си за отчуждаване на манастира Сан Габриел в Tur Abdin е включено в предложението за резолюция.

Ние изискваме, също така, Турция да спазва стандартите на ЕС за екология и околна среда и да зачита правата на хората, засегнати във връзка с язовири от проекта в Югоизточен Анадол.

Вместо да се стреми да изпълни критериите от Копенхаген, Турция се отдалечава още повече от нашите основни ценности. Дали наистина турското правителство иска да постави републиката на нова демократична основа? Съдебната процедура срещу Партията на справедливостта и загадъчното производство във връзка с Ergenekon представят картина на едно дълбоко разделено общество, което нито желае, нито може да отговори на предизвикателствата на Европейския съюз. Затова е време да започнем да говорим конкретно за привилегировано партньорство между ЕС и Турция.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Независимо че поддържам основната идея на този доклад, аз съм против очевидната липса на баланс по конкретния въпрос за Кипър. Възраждам силно срещу изменения 14 и 15, които са насочени изключително срещу Турция по няколко въпроса, включително изпълнението на международни задължения, и не отправят равностойни призови за действия или ангажимент от страна на гръцките органи или органите на кипърските гърци. По време на етапа на разглеждане в комисия моето изменение, с което се отхвърля идеята за постигане на решаване на кипърския въпрос чрез едностранни действия на Турция, не беше прието. Призовах Съвета, като предварителна стъпка, да приложи на практика ангажимента си от 26 април 2004 г. за прекратяване изолацията на общността на кипърските турци. Въпреки това, без да се отказвам от моите резерви, аз гласувах в подкрепа на доклада.

- Предложение за резолюция (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гръцката комунистическа партия гласува против предложението за резолюция относно Бившата югославска република Македония (БЮРМ). Тя многократно

е гласувала против интегрирането на БЮРМ и други страни в ЕС по същите причини, поради които е против интегрирането на Гърция.

Предложението за резолюция призовава за ускоряване на интегрирането на БЮРМ в ЕС, за да бъде превърната от протекторат на САЩ/НАТО в протекторат на Европа/САЩ/НАТО и да бъде бързо анексирана в ЕС. Партиите Нова демокрация, Общогръцко социалистическо движение (ПАСОК), СИРИЗА и ЛАОС са съгласни с тази обща линия, като фокусират „различията“ си върху въпроса за името на БЮРМ и по тази точка са гласували против доклада, който всъщност е негативен, що се касае до гръцката позиция, тъй като ги призовава да не пречат на интегрирането на БЮРМ в ЕС.

Гръцката комунистическа партия гласува против всички сходни доклади, тъй като счита, че въпросът за името е свързан с по-общите империалистически намерения на Балканите и вътрешните борби между империалистическите сили. Ето защо тя възприе позицията относно ненарушимостта на границите и факта, че няма неизпълнени или други претенции. Няма македонско етническо малцинство. Думата „македония“ е географско понятие. Партиите Нова демокрация, ПАСОК, СИРИЗА и ЛАОС, придържащи се към философията на еднопосочното движение на Европа, скриват от народите на Балканите политическите изгоди на ЕС, който третира малцинствата на базата на своите интереси.

Гръцката комунистическа партия поддържа обединената антиимпериалистическа борба на народите на Балканите и противопоставянето на политиката на САЩ/НАТО/ЕС.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, аз гласувах против предложението за резолюция относно напредъка на Бившата югославска република Македония през 2008 г. Стигнахме сме до точка, в която трябва да решим дали да създадем голям общ пазар, за който, разбира се, трябва да установим ясни правила, или искаме да създадем Европа, която е израз на силна и суверенна идентичност. Поради тази причина, въз основа на елементите, описани в предложението за резолюция, които считам за недостатъчни, аз съм против доклада.

- Доклад на Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз мисля, че институциите на Европейския съюз трябва да продължат да подкрепят Международния наказателен трибунал в Хага. Този трибунал е съдил много военнопредстъпления, но същевременно трябва да има предвид и по-широкото значение на неговите решения като принос за помирение между народите на Западните Балкани.

Искам да привлека вниманието ви към факта, че някои от обвиненията или присъдите, произнесени от трибунала в Хага, се считат за спорни в различни региони на Западните Балкани. От тези реакции могат да се извлекат поуки, които са част от наследството на Международния наказателен трибунал. Тези реакции същевременно насочват вниманието към необходимостта от апелативна камара, както и програма, насочена към нуждаещите се.

Нека не забравяме обаче, че много други военнопредстъпления още не са съдени. Институциите на ЕС трябва да подкрепят разследванията, провеждани на национално равнище в държавите от Западните Балкани. Съветът на ЕС трябва да установи ясни норми за оценка на работата на съдебната система в страните от региона след приключване на мандата на Международния трибунал.

Отговорните трябва да бъдат надлежно съдени и наказани, поотделно, въз основа на техните действия.

Правосъдието трябва да се прилага еднакво за всички.

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Аз гласувах в подкрепа на този доклад, който ще гарантира, че всички онези, извършили военни престъпления в бивша Югославия, няма да избегнат правосъдието. Подкрепям този доклад, защото той ще продължи с две години мандата на временния Международен наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТЮ), който преследва извършилите военни престъпления в бивша Югославия, с което ще осигури достатъчно време за завършване на продължаващите съдебни процеси.

- Предложение за резолюция (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент по проблематиката на водата в светлината на петия Световен форум по въпросите на водата, тъй като вярвам, че трябва спешно да изготвим глобална политика за водоснабдяването и управлението на водите, за да постигнем Целите за развитие на хилядолетието (ЦДРХ). Те предвиждат до 2015 г. да бъде намален наполовина делът на хората без достъп до питейна вода.

Световната финансова криза обаче означава, че държавите-членки трябва да засилят подкрепата си за най-слабо развитите страни чрез публична помощ за развитие и сътрудничество за адаптиране и смекчаване на ефектите от изменението на климата.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Дори водата не може да избегне увлечението към приватизация и либерализация на Европейския парламент. Резолюцията с право твърди, макар и в условно наклонение, че „водата е общо благо за човечеството и би трябвало да бъде основно и универсално право“ и че „водата се счита за обществено благо и трябва да бъде под обществен контрол“. Това, което следва обаче, е сериозно и неприемливо. Заявява се, че независимо дали е под обществен контрол управлението ѝ може да бъде предадено, „отчасти или изцяло“, на частния сектор. Това означава да се запази под обществен контрол ролята на инвестициите в инфраструктура за събиране и снабдяване, като се запази за частния сектор печелившата роля, а именно таксуването на потребителите. Тези експерименти вече бяха проведени в няколко страни, по-специално в Латинска Америка, където цените нараснаха експоненциално, а качеството се влоши.

Не сме съгласни също така, че за това е отговорно земеделието, като промишленото земеделие и малките фермери се третират по един и същ начин, така че последните страдат от високите цени на водата. Със задълбочаването на капиталистическата криза водата изглежда изкуствен актив, който може да генерира така необходимата за капитала печалба. Ние продължаваме да вярваме, че водата трябва да бъде запазена изключително като обществено благо по отношение и на събирането, и на снабдяването.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *в писмена форма.* – (FI) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията на г-н Верман относно петия Световен форум по въпросите на водата. Световният форум по въпросите на водата се събира на всеки три години и ще се състои следващата седмица в Истанбул. Това е възможност да бъдат обсъдени глобални политически решения за управление на водите и водните ресурси и да бъде подготвена основата за тях.

Преди две години аз самата изготвих доклад относно управлението на водите в развиващите се страни за Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС (Африка, Карибите, Тихоокеанския басейн и ЕС). Както е видно и от резолюцията на г-н Верман, слабото управление е до голяма степен причина за лошото положение с водата в света. Необходима е подкрепа, главно за регионалните процеси на вземане на решения и за сътрудничество.

Очевидно е също, че публичният сектор не може сам да осигури разчетените от Световната банка 49 милиарда щ. д. годишно (до 2015 г.) за развитие на инфраструктура за вода. За решаването на проблемите с водоснабдяването може да се потърси решение за набиране на необходимите средства чрез споразумение за партньорство между публичния и частния сектор, особено след като държавните фирми страдат от недостиг на средства, а няма шанс за приватизация.

Не трябва да се подценява и значението на научните изследвания за намиране на решение на проблемите на водата. Жизнено важни са и адекватният мониторинг и инвестициите в подземни водни ресурси. Подобно на енергетиката, водата става все повече и повече политически въпрос и ще има голяма борба за осигуряване на достъп до нея. Съществува очевидна необходимост водата да получи политически приоритет преди да стане твърде късно.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (NL) Аз гласувах „против“ тази резолюция при окончателното гласуване. Направих това, не защото докладът като цяло не е добър, а защото един елемент в него беше толкова важен, по мое мнение, че просто не можах да се накарам да гласувам за него. Водата не е търговска стока; тя е основна необходимост за живота и нещо, на което всеки има право.

Използването на вода не е въпрос на избор за човешките същества, тя е от съществено значение, за да останат живи и единствено по тази причина не е уместно да я разглеждаме като търговска или икономическа стока. Осигуряването на вода трябва да бъде и да остане публично. От позициите, заемани в миналото от Европейския парламент, вече е ясно, че водата е право, а редакцията на този доклад ще отслаби тази позиция.

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма.* – (SV) Водата е предпоставка за целия живот на Земята. Но отговорността за опазване на достъпа до тази необходимост не лежи на раменете на ЕС. Чрез международно сътрудничество в рамките на ООН държавите от света трябва да потърсят решение на проблема за подобряване на достъпа до вода.

Тъй като предложението на докладчика води в съвсем друга посока, аз реших да гласувам „против“ резолюцията.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Не можем да си представим устойчивото развитие без опазване и правилно управление на жизнения ресурс ВОДА. С цяло сърце подкрепям точки 15 и 16 от резолюцията,

насочени към подкрепа на местните публични органи в усилията им за реализиране на демократична политика за управление на водите, която е ефективна, прозрачна, регулирана и съобразена с целите на устойчивото развитие, за да бъдат задоволени нуждите на населението.

Искам да се присъединя към исканията, представени на Комисията и Съвета, да бъде призната основната роля на местните органи в опазването и управлението на водите, за да станат те отговорни за управлението на водния сектор. Със съжаление отбелязвам факта, че компетентността на местните органи не се използва повече от европейските програми за съфинансиране.

В случая с Румъния, на която бе предоставен преходен период в тази област до 2018 г., е жизнено важно инвестициите да бъдат ускорени, особено сега, когато районите с бедно население са най-уязвими от изменението на климата и най-малко способни да се адаптират към него.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно петия Световен форум по въпросите на водата, който ще се проведе в Истанбул. Твърдо вярвам, че водата е един от общите ресурси на човечеството и че тя трябва да се счита за основно и универсално право. Нещо повече, поддържам мнението, че водата трябва да бъде обявена за публична собственост и да бъде поставена под обществен контрол независимо от факта, че се управлява изцяло или отчасти от частния сектор. И накрая, надявам се системите от субсидии за общо водоснабдяване, които подкопават стимулите за ефективно управление на водата, като водят до свръх употреба, да бъдат премахнати, за да се освободят средства за целеви субсидии за райони с бедно и селско население, предназначени да осигурят достъп, какъвто всички могат да си позволят.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Водата е ценен ресурс и достъпът до чиста питейна вода в цял свят трябва да бъде ключов приоритет. През 2009 г. твърде много хора в развиващите се страни нямат достъп до чиста питейна вода. Трябва да съсредоточим усилията си да помагаме на страни и общности в най-бедните части на света да имат достъп до този ресурс.

Gary Titley (PSE), в писмена форма. – (EN) Историята е пълна с войни за достъп до земи и петрол, но се страхувам, че те ще изглеждат незначителни в сравнение с вероятните бъдещи конфликти за достъп до вода.

Водата е най-жизнено важният от всички ресурси: без нея животът е невъзможен. Въпреки това дори в развитите страни виждаме сериозен недостиг на вода. Последствията за по-слабо развитите страни са катастрофални.

Международната общност трябва да погледне на достъпа до вода много по-сериозно преди да е станало твърде късно. Както видяхме тази седмица в Копенхаген, измененията на климата се ускоряват с тревожни темпове, което още повече ще задълбочи недостига на вода. Достъпът до чиста вода е основно човешко право, затова нека това да бъде една важна кампания.

- Предложение за резолюция (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), в писмена форма. – (EN) Подкрепям тази резолюция, която извежда на преден план конкретни препоръки за Европейската комисия, за засилването на подкрепата ѝ за здравните услуги в държавите от Африка на юг от Сахара и за преглед на баланса на финансирането от Европейската общност с оглед определяне на приоритети на подкрепата за системата на здравеопазването.

Половината от населението в държавите от Африка на юг от Сахара все още живее в бедност. Всъщност, Африка е единственият континент, който няма напредък по отношение на Целите за развитие на хилядолетието (ЦРХ), по-специално по отношение на трите ЦРХ, свързани със здравеопазването – детската смъртност, майчината смъртност и борбата срещу ХИВ/СПИН, туберкулозата и маларията, които са от съществено значение за справянето с бедността, но при сегашните темпове е най-малко вероятно те да бъдат постигнати до 2015 г. За изграждането на основна здравна инфраструктура е необходимо стабилно и дългосрочно финансиране, за да се постигнат ЦРХ, свързани със здравеопазването. Всъщност към тях трябва да бъде включен и достъпът до здравни услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Гласувах за приемането на резолюцията относно подхода към предоставяне на здравни услуги в държавите от Африка на юг от Сахара. Тази част от Африка няма да може да се развие без реално подобрене на здравето на населението. Списъкът на заплахите за здравето в този регион е изключително дълъг и добре известен и фактът, че тези заплахи са реални, се подчертава най-ясно от разчетите за продължителността на живота на населението. Често пъти средната продължителност на живота в отделните страни е подобна на тази в средновековна Европа. Този факт е болезнен, скръбен и отчайващ, но той трябва също така да мотивира развитите и богати държави да предоставят по-интензивна и

по-ефективна помощ. Участието в проекти, насочени към спасяване на живот, е добро. Няма нищо по-човешко и същевременно – европейско. Нека спасим онези, чиито живот е застрашен. Това е най-малкото, което можем да направим.

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Описаното от докладчика човешко страдание в страните от Африка на юг от Сахара е ужасно напомняне колко важно е да се продължи и да се засили борбата с бедността.

Направените от докладчика предложения обаче се основават изцяло на идеята, че ЕС трябва да играе водеща роля в политиката на държавите-членки за оказване на помощ. Ние от шведската партия June List се противопоставяме на това. ЕС не трябва да провежда операции за оказване на помощ, нито да се опитва да влияе на дейностите на държавите-членки в тази област.

Оказването на помощ е област, в която за съжаление опитът е доста подтискащ. Затова е важно да можем да експериментираме с нови форми на помощ. Нашата собствена страна, Швеция, понастоящем търси нови и интересни пътища. В тези исторически времена да се отнемат многократно възможностите на държавите-членки да мислят по нов начин и да реформират политиката си за оказване на помощ е изключително погрешно. Отговорността за помощта е и трябва да остане въпрос на държавите-членки.

Международното сътрудничество за намиране на решения за подобряване на здравеопазването в страните от Африка на юг от Сахара трябва преди всичко да се осъществява в рамките на Организацията на обединените нации, а не в ЕС.

Затова гласувах против тази резолюция.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно помощта за развитие, предоставяна от ЕО за здравните услуги в държавите от Африка на юг от Сахара. Помощта на ЕО за сектора на здравеопазването не се е увеличила от 2000 г. насам пропорционално на общата помощ за развитие, въпреки поетите ангажменти от Комисията във връзка с Целите за развитие на хилядолетието и кризата в здравеопазването на държавите от Африка на юг от Сахара. Поради тази причина считам, че е правилно и необходимо да бъде поет съвместен ангажимент, за да бъдат постигнати по-добри резултати в областта на здравеопазването и да бъдат постигнати целите за развитие, свързани със здравеопазването, договорени на международно равнище.

- Предложение за резолюция (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно въвеждането на Единната зона за плащания в евро (SEPA). Мисля, че е изключително важно да бъде подкрепено създаването на SEPA, която е обект на действителна конкуренция и в която не се прави разграничение между трансгранични и национални плащания в евро. И накрая, считам, че Комисията, както е посочено в предложението, трябва да бъде призована да посочи ясна, подходяща и обвързваща крайна дата, която трябва да бъде не по-късно от 31 декември 2012 г., за преминаване към продуктите на SEPA, след която всички плащания в евро ще трябва да се извършват по стандарти на SEPA.

Peter Skinner (PSE), *в писмена форма*. – (EN) EPLP желае да види една успешна Единна европейска зона за плащания. Ето защо ние не можем да подкрепим измененията към този доклад, които удължават срока за прилагане на многостранна такса за обмен. Тази такса е неконкурентна и повишава разходите за потребителите. Това ще подкопае основната идея на целта на доклада – единният пазар да премахне бариерите и да намали разходите. При окончателното гласуване не можехме да подкрепим тази резолюция, защото тези изменения бяха приети.

- Доклад на Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада. Подкрепям г-жа Корпа относно значението на стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия, тъй като партньорите споделят едно и също виждане за света въз основа на своите исторически, културни и икономически връзки. Заедно те могат да насърчат промени и решения на глобално равнище, например като работят съвместно за популяризиране и реализиране на Целите за развитие, за справяне с бедността и икономическото и социално неравенство на глобално равнище, чрез укрепване на сътрудничеството в областта на помощта за развитие, включително тристранно сътрудничество, и същевременно като работят заедно за борба срещу международния тероризъм, трафика на наркотици и престъпността.

Като се има предвид централната роля, която играе Бразилия в интеграционните процеси в Латинска Америка, и интереса на ЕС към засилването на диалога с този регион, и че ЕС приветства инициативите на Бразилия за насърчаване на политическата и икономическата интеграция на държавите от Латинска Америка, ние сме съгласни, че Бразилия заслужава признание като главен поддръжник на наскоро създадения Съюз на южноамериканските нации (UNASUR).

Трябва да признаем също ролята на Бразилия като посредник за решаването на регионалните конфликти в Латинска Америка и Карибския басейн въз основа на зачитането на принципите на националния суверенитет, ненамесата и неутралитета с положителен ефект за политическата стабилност в региона.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на този доклад. Бразилия беше последната страна от групата BRIC (Бразилия, Русия, Индия и Китай), която проведе среща на върха с ЕС през юли 2007 г. по време на португалското председателство. Затова тя беше естествено отражение на отношенията, които Португалия винаги е поддържала с Бразилия. Както беше казано в тази зала през септември 2007 г., Бразилия е държава, чиито 200 милиона жители говорят един от най-разпространените европейски езици по света – португалски – и чиито исторически, цивилизационни и културни традиции са тясно свързани с европейските традиции. Това е доказано от различните политически споразумения през историята до наши дни. Тези взаимоотношения ще ни помогнат да изградим други мостове към Латинска Америка.

Предвид признатия потенциал на Бразилия и настоящите ѝ икономически и политически резултати на регионално и глобално равнище това стратегическо партньорство не бива да се разглежда като бъдеща пречка пред други партньорства с Меркосур. Всъщност то трябва да бъде аплодирано като пример, в който ЕС е постигнал консенсус по общите търговски и политически интереси. Трябва да се отбележи, че и двете страни считат многостранните действия за съществени на базата на системата на Организацията на обединените нации и в рамките на Световната търговска организация.

И накрая, трябва да кажа, че съм донякъде любопитен по отношение на бъдещия обхват на протоколите за сътрудничество в сферата на образованието и културата.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Корра относно стратегическото партньорство Европейски съюз – Бразилия. Ролята на партньорството е от първостепенно значение; то трябва да даде нов тласък за сключване на Споразумението за асоцииране между ЕС и Меркосур, което само по себе си е стратегическа цел на ЕС за задълбочаване на икономическите и търговски взаимоотношения, както и за разширяване на политическия диалог и сътрудничеството между двата региона. Освен това стратегическото партньорство трябва да бъде инструмент за подкрепа на демокрацията и човешките права, принципа на правовата държава и доброто управление на световно равнище.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах „за“ предложението за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия, защото считам, че това е изгодно и за двете страни и може да допринесе за развитието на връзките между тези два субекта с цел съдействие за общото благо и в двата района, и в целия свят.

- Доклад на José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада. Предвид факта, че Мексико и ЕС поддържат отношения на сътрудничество от 1970-те години, аз споделям надеждата, че това стратегическо партньорство ще представлява инструмент за засилване на сътрудничеството между партньорите на международните форуми, като Световната банка, Международния валутен фонд, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и Г-20, Г-8 и Г-5, за търсене на решения на световната финансова криза и за формулиране на обща реакция, насочена към възстановяване на доверието във финансовите институции, в съответствие с Декларацията от Сан Салвадор.

Географското положение на Мексико го поставя в стратегическа позиция като „мост“ между Северна и Южна Америка и между Карибско море и Тихия океан. Надяваме се това стратегическо партньорство да институционализира ежегодните срещи на най-високо равнище между ЕС и Мексико и да даде нов тласък на глобалното споразумение между ЕС и Мексико в различни политически сфери, включително човешките права, сигурността, борбата с наркотрафика, околната среда, сътрудничеството в областта на технологиите и културата.

В светлината на резолюцията на Съвета от 11 октомври 2007 г. относно убийствата на жени (femicide) в Мексико и Централна Америка и ролята на Европейския съюз в борбата срещу това явление – ние се надяваме на повече диалог, повече сътрудничество и обмен на добри практики.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, приветствам доклада на г-н Salafranca Sánchez-Neyra относно стратегическото сътрудничество между ЕС и Мексико. Наистина е от решаващо значение това стратегическо партньорство да отбележи качествен скок в отношенията между ЕС и Мексико и многостранно, по отношение на въпроси от световно значение, и за засилване на развитието на двустранните отношения.

По тази причина аз съм напълно уверен, че това споразумение ще доведе до по-тясно съгласуване на позициите по кризисни ситуации и по въпроси от световно значение на базата на споделени интереси и тревоги. И накрая, надявам се, че това ще бъде възприето като възможност за разисквания за по-добро реализиране на клаузата за правата на човека и демокрацията, които са важни ценности във всички споразумения и за двете страни, и за преценка на спазването ѝ, включително развитието на нейното положително измерение.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Европейският съюз трябва да прояви по-голям интерес към нарастващото насилие в Мексико, предизвикано от нарковойните. Удвояването на броя на убийствата, свързани с насилие и наркотици, е тревожно.

- Предложение за резолюция (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Достойните чувства, изложени от различните политически групи със забележителното изключение на комунистите (съвсем основателно), са просто ехо на политическата коректност, бълвана от хипитата на международния шоу бизнес. Каузата на Тибет, истинската борба за освобождение, беше задушена от хватката на модерни европейци, на които им липсва душевност. Това е отличен пример за това какво не бива да се прави във вътрешната и международна политика.

Колегите искат да заклеят най-учтиво изнудванията на китайските комунисти, като същевременно се обявяват в полза на автономия за регион, който не е историческия Тибет. Идеята за автономия на Тибет, пътят „спасете Тибет“, е просто размахване на каишка пред един безсилен елит и народ, който е избиван и духовно, и физически.

Тибет, както и други подтиснати нации, показва какво се случва, когато бъде наложена комунистическа диктатура и се използва оръжието на насилствена имиграция за предотвратяване връщането назад било то на политическо, етническо, културно или духовно равнище.

Несъмнено Тибет пропусна възможността си да си възвърне суверенитета, като не продължи въоръжената борба след изгнанието на своя лидер. Сега пътят, който трябва да се следва, е за борба за независимост, за „свободен Тибет“, а не такъв в робство, увековечено под прикритието на „автономия“ на хартия.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, подкрепям с цяло сърце предложението за резолюция относно петдесетата годишнина от въстанието в Тибет и диалога между Далай Лама и китайското правителство. Злоупотребата с властта, където и да е, трябва да бъде осъждана. От друга страна, трябва да се отбележи, че китайското правителство има морално задължение, наред с другото, да освободи незабавно и безусловно всички онези задържани само заради това, че са участвали в мирен протест, и да даде обяснение за всички убити или изчезнали и за задържаните, като посочи естеството на обвиненията срещу тях.

11. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,20 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

12. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

Председател. – Протоколът от вчера беше раздаден.

Има ли забележки?

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, моля, колегите да ми позволят да отнема няколко минути от времето им.

Бих искал да говоря по въпроса за Китай. Имаше предложение за резолюция за днес относно Китай относно случая на г-н Gao Zhisheng, известен адвокат, който е арестуван. Има опасения, че ще бъде изтезаван, семейството му току-що е било допуснато в Съединените щати и има опасения за живота му.

За съжаление обаче, тъй като може да се разгледат само три въпроса, предложението относно г-н Gao Zhisheng не може да бъде включено. Възнамерявахме да го предложим за втората сесия през март. Сега ни казаха, че на втората сесия през март няма да има неотложни въпроси, защото, според правилника, когато има две пленарни сесии в един месец, във втората не може да има неотложни въпроси.

Съмнявам се в това тълкуване. Всъщност това тълкуване се отнася за двойните сесии през септември, а преди това – през октомври, по време на които се обсъжда бюджетът. Фактът, че има две сесии през март, се дължи на изборите; това по начало е изключение. Това означава, че можем да разглеждаме въпроси, свързани с правата на човека, чак в края на април, което е твърде късно.

Затова моля председателството, първо, да проучи този въпрос, и, второ, да изрази нашата дълбока загриженост за случая пред китайското посолство – за целта мога да ви предоставя случая с г-н Gao Zhisheng – тъй като никой всъщност не знае къде се намира и има опасения, че може да бъде изтезаван и животът му да е в опасност.

(Протоколът е одобрен)

13. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава(разискване)

13.1. Гвинея-Бисау

Председател. – Следващата точка е разискване по шест предложения за резолюция относно положението в Гвинея-Бисау⁽²⁾.

José Ribeiro e Castro, автор. – (PT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, отново, за съжаление, обсъждаме в Парламента положението в Гвинея-Бисау, което е наистина мъчително. Това е страна, известна със своята хронична нестабилност от години, опитваща се да поеме пътя към демокрацията в началото на 1990-те. Нищо не стана както трябва – имаше държавен преврат и малка гражданска война – и оттогава страната е в положение на сериозна политическа и военна нестабилност, напрежение и остро съперничество. Напоследък има и много тревожно присъствие на интереси от сферата на трафика на наркотици, което става все по-явно за всички наблюдатели.

Ние осъждаме силно неотдавнашните нападения: бомбения атентат, при който беше убит главнокомандващият армията генерал Tagme Na Waie, а също и особено варварското, ако не и дивашко, убийство на президента Nino Vieira. Независимо от миналото им, ние изразяваме нашата солидарност със семействата им и с народа на Гвинея-Бисау, като съжаляваме и осъждаме силно тези нападения.

Искаме да видим връщане към нормалното. Поуката, която си извлякох и която исках да подчертая в тази резолюция, е, че безнаказаността не е отговор. В миналото, по отношение на убийството на Ansumane Mané и генерал General Veríssimo Seabra, как сме могли да си затворим очите пред факта, че извършителите не са открити и предадени на правосъдието? Ясно е, че това не е отговор. Затова трябва да внушим на правителството на Гвинея-Бисау, че отговорните за това трябва да бъдат открити. Виновниците трябва да бъдат предадени на правосъдието и ние трябва да предоставим цялата необходима помощ.

И накрая, искам също да привлека вниманието към нашата загриженост от наличието на трафик на наркотици в региона, рискът от него за Европейския съюз и шокиращото му съществуване, съвсем явно, в Гвинея-Бисау. В този контекст искам също да призова за по-тесни взаимоотношения с Кабо Верде. Ние сме установили специално партньорство с Кабо Верде, която има много тесни отношения и познава добре Гвинея-Бисау, но която също така е много уязвима. По тази причина това е важно и за нашата собствена европейска сигурност. В резултат засилването на това специално партньорство с Кабо Верде също е много важно в този контекст.

---

(2) Вж. протокола.

Justas Vincas Paleckis, автор. – (LT) Убийствата в Гвинея-Бисау са сериозен удар не само срещу демокрацията в една държава, изтощена от трафика на наркотици, но и срещу целия регион на Западна Африка. Убийството на президента и главнокомандващия армията тласна страната още по-дълбоко в блатото на провалилите се институции, все по-крехка демокрация, нарастваща корупция и култове към личността. Населението на държавата живее в хаос и има недостиг на вода, лекарства и училища. Трафикът на наркотици не познава ограничения или граници и се превръща в заплаха за целия регион, достигайки дори държави от Европейския съюз.

Въпреки че досега командирите от въоръжените сили спазваха обещанието си да не се намесват във вътрешните работи на страната, последните събития могат да надделеят над остатъците от демокрация в Гвинея-Бисау. Новото правителство трябва да спазва конституционния ред, да се справя с конфликтите по мирен начин и да разследва задълбочено убийствата. С помощта на мисията за сигурност и отбрана на Европейския съюз трябва да достигнем повратна точка в развитието на страната, като предложим стабилност и приличен живот. Трябва да се надяваме, че до няколко месеца ще се проведат президентски избори и че те ще отговарят на международните стандарти за организиране на избори. Призоваваме държавите от Европейския съюз и цялата международна общност да предоставят на Гвинея-Бисау необходимата финансова и експертна помощ за организиране на демократични избори. Противопоставящите се сили в Гвинея-Бисау трябва да потърсят обща основа и компромиси в тези трудни за държавата времена и спешно да вземат решения относно сигурността на страната, изборните процедури и публичната администрация. Призоваваме ги да се борят по-ефективно с корупцията и да се консултират с гражданското общество и други организации за постигане на вътрешно помирение в държавата.

Ewa Tomaszewska, автор. – (PL) Г-жо председател, на 2 март тази година президентът на Гвинея-Бисау, João Bernardo Vieira, беше убит при нападение, извършено от войници, верни на главнокомандващия армията. Предишният ден, генерал Batista Tagme Na Waie, главнокомандващият армията, почина, след като беше ранен при експлозия. И двата случая са свързани с политическия конфликт в Гвинея-Бисау, който продължава вече много години и доведе до трагедия и липса на стабилност в страната. Въпреки че проведените през 2008 г. избори бяха мирни, малко след това беше направен първоначален опит за убийство. Президентът оцеля след нападението. Гвинея-Бисау, бивша португалска колония, е една от най-бедните държави в света. Същевременно през страната преминава маршрут за контрабанда на кокаин.

Ние осъждаме опитите за решаване на конфликта чрез държавен преврат, призоваваме за провеждане на президентски избори в Гвинея-Бисау в срок от два месеца; призоваваме тези избори да отговарят на демократичните стандарти и да бъде възстановен конституционния ред.

Ilda Figueiredo, автор. – (PT) Когато анализираме политическата ситуация в Гвинея-Бисау, не бива да забравяме, че народът на тази млада африканска държава беше жертва на португалския колониализъм, срещу който те всъщност водеха много смела борба. Що се отнася до това, което се случва там, за което ние съжаляваме, по-специално за убийствата на президента и на главнокомандващия армията, не можем да забравим, че това е резултат от всички трудности и разделения, съществуващи от години, които и сега съществуват и които произтичат от колониалното минало. Трябва да имаме предвид също, че това все още е една от най-бедните държави в Африка, което означава, че Европейският съюз трябва да обърне по-голямо внимание на сътрудничеството в областта на общественото здравеопазване и образованието за подобряване на условията на живот на населението и за преодоляване на трудностите, пред които все още е изправена голяма част от населението на Гвинея-Бисау, особено жените, майките и децата.

Жизнено важно е Европейският съюз да засили своята съчувствена подкрепа за тези хора. Трябва да окажем подкрепа и за образованието, водоснабдяването с питейна вода и в някои случаи – дори земеделски продукти, за да осигурим достъп на цялото население до храни. Тази подкрепа обаче трябва да се предостави без външна намеса и при пълно зачитане на суверенитета и избора на народа.

Marios Matsakis, автор. – (EN) Г-жо председател, тази бедна бивша колония страда от десетилетия на политическа нестабилност и кризи, довели до дълбоки и продължителни страдания за нейните граждани.

Преходът ѝ към демократично управление и по-добри времена за нейния народ изглеждаше обещаваща перспектива след провеждането на изборите за законодателно тяло през 2008 г. по привидно честен и справедлив начин. Но тъмните облаци на разделяща омраза и насилие отново се появиха над страната след убийството на президента Vieira от войници-дезертьори на 2 март, денят след убийството на главнокомандващия армията. Ние осъждаме и двете убийства и можем само да се надяваме, че враждуващите партии в Гвинея-Бисау ще намерят необходимата воля и сили да решат споровете си чрез диалог на масата за преговори в името на благосъстоянието на гражданите. Освен това, тъй като Гвинея-Бисау през последните

години стана важна за трафика на наркотици, ние призоваваме не само властите на страната, но и международната общност да направят всичко по силите си за борба с това смъртно проклятие.

Marie Anne Isler Béguin, автор. – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, групата на Зелените/Европейски свободен алианс силно осъжда убийството на президента на Гвинея-Бисау, João Bernardo Vieira, и началника на въоръжените сили, генерал Tagme Na Waie, на 1 и 2 март 2009 г.

Ние искаме да бъде извършено пълно разследване и извършителите да бъдат съдени, а също и убийците на генералите Mané и Correia, убити през 2000 г. и 2004 г., които не са установени и до днес.

Една от най-бедните държави, известна и с ниската продължителност на живот, Гвинея-Бисау, днес е изправена и пред трафик на наркотици. Като предмостие за южноамериканските контрабандисти на наркотици Гвинея-Бисау стана транзитна страна за наркотици, предназначени за Европа, където ние представляваме най-големия потребител. Ние знаем твърде добре, че това засяга целия суб-регион, тъй като например в Мавритания бяха открити големи количества дори на летището.

Европейският съюз трябва да помогне на тази страна да загърби въпросната търговия, като се бори с нея и тук, и там и да се върне към развитие на базата на собствените ресурси на страната.

И докато последните избори бяха приветствани от международната общност и Европейският съюз показва подкрепата си за процеса на добиване на знания и въвеждане на демокрация в Гвинея-Бисау, събитията, които тази страна току-що преживя, могат само да затвърдят позицията на оказване на помощ и съдействие.

Армията, която не се намеси в изборния процес, трябва също да продължи стриктно да съблюдава конституционния ред, както обеща.

Както съседните държави от Западна Африка след години на проблеми и хаос преоткриха пътя към демокрацията, уважението към институциите и правата на човека, Гвинея-Бисау не бива да попада в капана на осъдителните практики. Европейският съюз трябва да присъства и да използва влиянието си и своя пример, за да помогне на тази държава да остане на пътя към демокрацията.

Laima Liucija Andrikiienė, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, в допълнение към вече казаното днес относно положението в Гвинея-Бисау бих желала да коментирам два въпроса.

Първо, убийствата на президента на Гвинея-Бисау, João Bernardo Vieira, и на главнокомандващия на армията, генерал Tagme Na Waie, трябва да бъдат щателно разследвани и отговорните за тях да бъдат предадени на правосъдието.

Второ, в нашата резолюция днес ние изразяваме надеждата си, че президентските избори в страната ще се проведат до 60 дни. Днес следва да призовем държавите-членки на ЕС и международната общност да осигурят Гвинея-Бисау да получи финансова и техническа подкрепа, необходима за провеждане на достойни за доверие избори.

Leopold Józef Rutowicz, от името на групата UEN. – (PL) Г-жо председател, много е лесно в бедните държави на Африка като Гвинея-Бисау да възникне дестабилизация, която има трагични последици. Убийствата на президента João Bernardo Vieira и на генерал Tagme Na Waie, главнокомандващия армията, през март тази година бяха несъмнено част от опит за дестабилизиране на страната, предизвикан от наркомафията. Липсата на ефективни сили за сигурност в тази страна означава, че различни видове убийства остават практически ненаказани. Ние трябва да предоставим цялата жизнено важна помощ, необходима на правителството на тази страна, и това е въпрос, разглеждан в тази резолюция.

Освен това за да предотвратим подобни инциденти, е необходимо да обявим безмилостна война срещу търговията с наркотици, която е дестабилизираща сила в много бедни държави в Африка, Азия и Южна Америка, подкрепя тероризма и чрез пристрастяването към наркотици разрушава живота на стотици милиони хора в цял свят. Ако не можем да преодолеем този проблем, ще плащаме все по-голяма цена за нашата безпомощност.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, нека преди всичко кажа, от името на Европейската комисия, че съжаляваме дълбоко за убийството на Негово превъзходителство президента на Република Гвинея-Бисау João Bernardo Vieira. Ние осъждаме възможно най-строго това убийство и нападенията, които доведоха да смъртта на главнокомандващия на армията, генерал Batista Tagme Na Waie и други войници. Искам също така да изразя съболезнования на техните семейства.

Присъствието на наркопласъори и съществуването на толкова много престъпност в наши дни са повече от тревожни. Съгласно Осмия европейски фонд за развитие (ЕФР) и други инструменти, но и чрез принос от 2 милиона евро за Службата на ООН по наркотиците и престъпността (СНПООН), Комисията се е включила в един много амбициозен план в областта на борбата с наркотиците. Според нас това е наистина много важно, както показва и случилото се.

Призоваваме спешно към спокойствие и съдържаност и настояваме националните власти на Гвинея-Бисау да проведат пълно разследване на тези събития и да предадат отговорните на правосъдието. Не трябва да има безнаказаност. За съжаление тези актове на насилие следват успешните избори за законодателно тяло, които проправиха пътя за разширена подкрепа от ЕС и международната общност за усилията на страната за изграждане на мир. Тези нападения се случват и по време на засилено международно участие, насочено към изграждане на демократична и стабилна Гвинея-Бисау.

При тези изключително трудни обстоятелства Комисията остава напълно ангажирана с продължаването на силната си подкрепа за националните власти, целяща да върне стабилността, но също така и да помогне за устойчивото развитие. Имам предвид образованието, най-бедните, необходимостта от основни стоки и услуги, а така също и за икономическия растеж на страната. Сега ние започваме да прилагаме широката гама от инструменти на наше разположение, с което целим да помогнем на Гвинея-Бисау да постигне устойчив мир и, надяваме се, да консолидира своя демократичен процес.

Миналата година беше одобрен документ за амбициозна национална стратегия за сума от 100 милиона евро, обхващаща периода 2008-2013 г. Тя ще се концентрира върху реформа на сектора за сигурността – включително борбата срещу наркотиците, която споменах преди – и укрепването на националните суверенни институции.

Миналата година Съветът реши също да създаде мисия на ЕС за подкрепа на реформата в сектора на сигурността в рамките на Европейската политика за сигурност и отбрана. Предстоящите президентски избори – очаквани сега 60 дни след предлагането на кандидатури за нов президент – вероятно ще се проведат дори преди лятната пауза. Като се има предвид този изключително кратък график целесъобразността на разполагането на наблюдателна мисия за изборите се обмисля внимателно от Комисията. Независимо от това, предоставянето на помощ в периода след изборите в подкрепа на необходимите реформи в избирателната рамка, следвайки препоръките, формулирани от работната група ЕС-ООН за 2008 г., и подкрепата за наблюдаване на предстоящите избори от регионалните организации остават, наред с други неща, наши ключови приоритети.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои след края на разискването.

13.2. Филипини

Председател. – Следващата точка е разискване по шест предложения за резолюция относно положението във Филипините⁽³⁾.

Bernd Posselt, автор. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, аз следя ситуацията във Филипините още от времето, когато страната се управляваше от зловещата двойка Маркос. Оттогава насам тази голяма островна република преживя много възходи и падения, възходи и падения на диктатура и на опити за напредък към свобода, на икономически кризи и напредък към пазарна икономика, които бяха постоянно задушавани в блато от корупция, лошо управление и, за съжаление, непрекъснати авторитарни нашествия.

Ако погледнем картата, ще видим, че тази островна република е от изключително стратегическо значение. Като Индонезия тя контролира определени морски пътища, които заемат централно положение и са жизнено важни за нашата икономика, но също и за икономиката на Азия. Затова стабилността в региона е много важна и поради тази причина трябва да заявим ясно на онези, които са на власт, че само чрез диалог, само чрез принципа на правовата държава, само чрез укрепване на демокрацията, инфраструктурата и малките и средни предприятия тази страна най-после ще постигне дълготрайна стабилност. В противен случай над нея непрекъснато ще тегне заплахата от крах, а сепаратистките движения, движенията в отделни островни групи, религиозни и културни движения, които се противопоставят едни на други, ще застрашат единството на страната. Ето защо това е въпрос от централно значение за Европейския съюз.

---

(3) Вж. протокола.

Erik Meijer, автор. – (NL) Г-жо председател, много държави в други части на света са възникнали в резултат на европейска намеса. Те са държави приемници на колонии на европейските държави, райони, които са били завладени преди много векове, за да се сложи ръка на евтини суровини. Добивът на метали и събирането на тропически растения са били най-важната цел докато, в някои случаи, човешки същества също са били търгувани като роби. По този начин хора с напълно различни езици и култури са се озовали в една от тези колонии, отделени от онези, с които са имали много повече общо и по отношение на език, и по отношение на култура.

Филипините били отнети на Испания през 1898 г. от Съединените щати, които след това продължили да управляват островите като собствена колония до 1946 г. Като независима държава оттогава насам страната се е сдобила с репутацията на лошо управлявана. Въпросът е дали това е съвпадение. Държави като тази не са продукт на волята на народа. Не са създадени отдолу нагоре. Изградени са отгоре надолу и от външни влияния.

Държави като тази не са най-благоприятната почва за демократична държава под принципа на правовата държава и за мирно решаване на обществени конфликти. Често пъти те се крепят единствено със сила, като властта на армията е голяма. Често има големи възможности за участие на чуждестранни дружества, които злоупотребяват и експлоатират околната среда и работниците си до разорение. Възможност за такова лошо поведение те получават, като предоставят на владетелите на тези страни привилегии и богатство.

Злоупотреби от такова естество пораждат контра-движения. Ако тези движения не се считат от държавата за законна опозиция, която може по мирен път да се развие до участник в управлението, има вероятност тези движения да прибегнат до употребата на сила поради необходимостта от самосъхранение. След това правителството ще отговори с още подкрепяно от държавата насилие, може би без дори да признае, че това насилие се извършва от държавата.

От 2001 г. насам стотици активисти, профсъюзни дейатели, журналисти и религиозни водачи са убити или отвлечени. Членове на опозицията, освободени от съда, след това отново биват арестувани от държавата въпреки решението. Виновниците за убийствата и отвлеченията нито се преследват, нито биват наказвани. Чуждестранните опити за посредничество са отхвърляни и накрая се прекратяват.

Резолюцията правилно призовава за повече усилия по отношение на посредничеството, компромисите и мирните решения. Без интегрирането на опозиционни движения в демократичната държава под принципа на правовата държава Филипините ще останат една хаотична държава, в която животът е лош.

Marios Matsakis, автор. – (EN) Г-жо председател, положението в Минданао е тежко, стотици хиляди хора са вътрешно разселени и живеят в отчайващи условия. Дълготрайният бунт е фактор за това жалко състояние на нещата, но такъв е и не съвсем демократичният статут на няколко последователни правителства на Филипините, като последното се счита от международните агенции като Съвета на ООН по правата на човека до голяма степен отговорно за демонстриране на очевидна безнаказаност на извънсъдебни екзекуции и насилствени изчезвания на стотици филипински граждани, чиито дейности са се считали, че са в разрез с официалната правителствена политика.

Тази безнаказаност трябва да бъде прекратена. Освен това правителството на Филипините трябва спешно да възобнови мирните преговори с Ислямския фронт за освобождение на моро (ИФОМ) и двете страни да се откажат от насилието и да решат споровете си на масата за преговори.

Leopold Józef Rutowicz, автор. – (PL) Г-жо председател, Филипините са държава с богата, макар и злочеста история. Страната е завладяна от испанците през 1521 г., след като преодоляват със сила съпротивата на местното население. След въстание срещу испанското владичество през 1916 г. Съединените щати вземат Филипините под свой контрол. Страната придобива пълна независимост през 1946 г. след период на временна окупация от японците и е управлявана в продължение на много години като диктатура на президента Маркос. През 1983 г. Benigno Aquino, лидерът на демократичната опозиция, е убит. Във Филипините действат и Ислямският фронт за освобождение на моро, и комунистически партизани. Ударните отряди на Abu Sayyaf искат да отделят южната част на островите от останалата част на Филипините. Страната е разяждана от корупция. Хората умират на тъпи, смъртната присъда се прилага широко, а онези, чието съществуване се счита за опасно от определени групи, биват убивани тайно. Опитите за въвеждане и защита на правата на човека и принципите на демокрацията са изправени пред сериозни пречки в тази страна. Икономическото развитие на Филипините и членството в Асоциацията на държавите от Югоизточна Азия (АСЕАН) са положителни знаци.

Резолюцията, която аз подкрепям, е приносът на Европейския съюз за предприемане на конкретни стъпки за прекратяване на вътрешния конфликт на Филипините и за въвеждане отново на принципите на правовата държава.

Raül Romeva i Rueda, автор. – (ES) Г-жо председател, случаят с Филипините наистина демонстрира, че процесът на умиротворяване понякога изисква от нас да не гледаме само в една посока.

В момента ние работим по много фронтове във Филипините и към всеки от тях трябва да се подхожда по специфичен начин, в техния контекст. Затова е важно да се разбере многообразието на реакциите. В случая с Филипините има хуманитарно измерение, но има и ясно политическо измерение, а те и двете са от фундаментално значение, ако искаме да постигнем напредък в осуетените преговори за мир. Казвам, че са осуетени, защото това, което изглеждаше добър път за движение напред това лято, беше блокирано от няколко инцидента, и по-специално защото Върховният съд счита, че меморандумът за разбирателство е очевидно неконституционен.

Това по същество спря целия процес на преговори и изисква отговори от страна на международната общност, за които настоявам на две равнища.

Първото е хуманитарното равнище. Мисля, че е ясно, че положението не само на 300 000 разселени души, а също и на новите безброй жертви на изчезвания, изтезания и дори серийни убийства трябва първо да бъде разследвано и след това да се получи политически отговор от правителството, по настояване на международната общност.

Второ, съществува обаче и необходимост от политически отговор. Норвегия преговаря от известно време и установява различни рамки, за да може да постигне споразумения за решаване на положението. Това е един вид паралелна дипломация или тиха дипломация, не е вид дипломация, с който сме свикнали по отношение на официални лица на високо ниво, но тя е необходима.

Понякога е абсолютно наложително да има действащи лица, които да изпълняват ролята, която изпълнява Норвегия, и аз считам, че Европейският съюз не само трябва да развива тази дейност, но и в основни линии да подкрепя всяка инициатива, която може да насърчи диалога и да помогне за преодоляване на различията между различните групи, които понастоящем са въввлечени в спорове във Филипините.

Ewa Tomaszewska, от името на групата UEN. – (PL) Г-жо председател, конфликтът между правителството на Филипините и Ислямския фронт за освобождение на моро от Минданао продължава вече десетилетия. Той е съпътстван от терористични нападения, извършвани от организацията на Abu Sayyaf, както и от отвлечения и убийства. През 2004 г. при атентат на ферибот в Манилския залив загиват 116 души. Според правителството в Манила Abu Sayyaf сътрудничи с Ал Кайда. Отвлеченията продължават. Мирните преговори бяха прекратени през август миналата година. Междувременно жертвите на сепаратисткия конфликт са вече повече от 120 000 души. Човешките права се нарушават редовно. Ние призоваваме всички страни в конфликта да започнат преговори за постигане на споразумение по икономически, социални и политически въпроси. Подкрепяме всички действия предназначени за постигане на справедлив и траен мир.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Филипините, както току-що казаха мнозина уважаеми колеги, все още са изправени пред силни предизвикателства: от една страна, въпросът за малцинствата в Минданао, а от друга страна, много извънсъдебни екзекуции. Това ни е много добре известно.

Филипините обаче постигнаха значителен напредък в международните си отношения, за да гарантират и защитят правата на човека, като ратифицираха 12 международни договора за правата на човека и премахнаха смъртното наказание, до голяма степен благодарение на застъпническата роля на Европейския парламент, Комисията и държавите-членки. Така че картината е смесена, но ние трябва да виждаме и положителните, и отрицателните страни.

Но положението с правата на човека остава много трудно и ние използваме възможността при нашите редовни срещи на висши официални лица да повдигаме тези въпроси. Въпросните права заслужават специално внимание в нашите отношения с Филипините, както и в периода, предшестваш президентските избори през 2010 г., и ние вече вървим в тази посока.

Затова бих искала да се съсредоточа върху отдавнашния въпрос за извънсъдебните екзекуции. Тези убийства на журналисти, активисти в областта на правата на човека и поземлените права определено намаляха значително като брой през последните две години. Но, от време на време, броят им рязко нараства и такова рязко нарастване имаше неотдавна. Най-обезпокоителното е, че повечето от извършителите остават на свобода. Това се е превърнало в много чувствителен политически въпрос и е подкопало доверието в правителството.

Предстои ни да започнем „Мисия на ЕС за подпомагане на съдебната система във Филипините“ по Инструмента за стабилност. Имаме предвид изграждане на капацитет за органите на правосъдието във Филипините, включително полицейски и военен персонал, за да им помогнем в разследването на случаи на извънсъдебни екзекуции и за преследване на виновните за убийствата.

Имаме и постоянни проекти на местно равнище в подкрепа на зачитането на правата на човека, финансирани от Европейския инструмент за демокрация и човешки права. Те включват мониторинг на изпълнението на международните ангажменти в сферата на правата на човека, действия в подкрепа на ратифицирането на Римския статут на Международния наказателен съд и Rome Statute of the ICC и обучение на електората.

Понастоящем сме в процес на преглеждане на нашето сътрудничество с всички държави партньори в рамките на средносрочния преглед, като има добри основания да засилим усилията си в областта на доброто управление, правосъдието и принципа на правова държава във Филипините.

Що се отнася до мирния процес в Минданао, правителството изглежда готово да стартира отново преговорите и ние подкрепяме ранното подновяване на преговорите между партиите и, разбира се, всяко дискретно посредничество, което би могло да се осъществи. Междувременно цивилното население още веднъж понесе главния удар на отдавнашния конфликт, а службата за хуманитарна помощ ЕЧНО предостави значителна помощ.

И накрая, текущите приоритети на нашите отношения с Филипините включват преговори по Споразумение за партньорство и сътрудничество, които започнаха миналия месец в Манила. И в тази рамка ние търсим обща база за правата на човека.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

13.3. Прогонване на неправителствени организации (НПО) от Дарфур

Председател. – Следващата точка е разискване по шест предложения за резолюция относно прогонването на неправителствени организации от Дарфур⁽⁴⁾.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-жо председател, беше напълно предвидимо, че президентът на Судан Omar Al-Bashir ще отговори на обвинителния акт на Международния наказателен съд (МНС) с политически жест, но с прогонването на НПО и агенциите за помощ от страната си той затвърди популярната представа за брутален тиранин без никаква загриженост за съдбата на многострадалния народ, който той управлява само на думи.

Малцина продължават да спорят, че това, което става в Дарфур, не е геноцид. Още по-малко продължават открито да подкрепят Bashir, въпреки че Китай – за съжаление – продължава да е самотен глас в негова защита заради значителното участие на Китай в добивната промишленост на Судан.

Като повечето колеги аз приветствам обвинителния акт на президента Bashir от МНС и издаването на международна заповед за задържане. Възможно е тя да не успее, но това е важен жест, за да се покаже отвращението на света от ужасите, които е извършил в Дарфур без никакви утризения.

Мисля също, че обвинителният акт укрепва репутацията на МНС, който досега беше пренебрегван от някои, включително и от великите сили като САЩ, поради страха от политически мотивирани преследвания. Наистина, удивително е, че Съединените щати, които не са подписали Римския статут, въпреки това използваха положението си в Съвета за сигурност на ООН, за да спомогнат за обвинителния акт на МНС срещу Bashir.

Един възможен изход от безизходицата в момента е Съветът за сигурност да отмени обвинителния акт, за което има право съгласно Римския статут, при условие че Bashir отиде в изгнание и убийствата и репресиите бъдат прекратени, и като частично признание, че Судан не е подписал Римския статут.

И макар че за някои това може да изглежда несправедлив отговор на убийствата в Дарфур и на практика предоставя някаква форма на частичен имунитет, това ще отстрани главното действащо лице и ще спести на многострадалния народ на Дарфур още кръвопролития, ще даде възможност на Судан като държава да продължи напред. Разбира се, ако Bashir откаже, трябва да бъде преследван с цялата сила на международното

---

(4) Вж. протокола.

право. Африканският съюз, Лигата на арабските държави и Китай трябва да разяснят това на президента Bashir преди да стане твърде късно за него и неговия брутален режим.

Catherine Stihler, автор. – (EN) Г-жо председател, положението в Дарфур е отчайващо. Можете ли да си представите човешкото страдание, което стои зад статистиката на Организацията на обединените нации? Според ООН близо 4,7 милиона души – включително 2,7 милиона вътрешно разселени лица – се нуждаят от помощ.

Не можем да позволим това положение да се влоши още повече и настоявам суданското правителство да отмени решението за прогонване на 13 водещи неправителствени организации от Дарфур. Агенциите за оказване на помощ в Дарфур провеждат най-голямата хуманитарна операция в света. Мисля, че едва днес открихме, че трима души, които работят за Лекари без граници (Médecins Sans Frontières), са изчезнали. Отпътуването на неправителствените организации може да доведе до нарастване на смъртността поради прекъсването на медицинското обслужване и епидемии от инфекциозни заболявания, като например диария и респираторни инфекции. Децата са изложени на най-голям риск.

Организацията на обединените нации заяви, че изгонването на хуманитарните групи излага на риск живота на повече от един милион души. Подчертавам първостепенната хуманитарна потребност да се позволи на агенциите да продължат животоспасяващата си дейност. Както заяви президентът Обама, не е приемливо да се излага на риск живота на толкова много хора. Трябва да можем да върнем на място тези хуманитарни организации. Призовавам колегите да подкрепят тази резолюция.

Erik Meijer, автор. – (NL) Г-жо председател, от много години вече Судан се управлява от режими, уповаващи се на съчетание от военна сила, арабска национална гордост и консервативно тълкуване на исляма. Основната цел на тези режими беше и е да се задържи територията на тази огромна държава, населена с цяла гама съвсем различни народи. Тези различни народи са подчинени с всички възможни средства на властта в столицата Хартум.

Ето защо от много години съществува конфликт със сепаратистското движение в южната част на страната, регионът, който е предимно не-арабски и не-ислямски. Все още никак не е сигурно дали на юга ще бъде разрешена свободата да използва наистина правото на отделяне, договорено за 2011 г.

В западния регион на Дарфур правителството се стреми да предотврати такова отделяне на всяка цена. В този регион винаги е съществувал конфликт на интереси между номадските пастири и уседналите фермери. Правителството сега е взело страна в този конфликт. Обезлюдяването на региона чрез прогонване на уседналите жители в съседен Чад е важен инструмент за поддържане на областта под контрол. Докато върши тази мръсна работа, правителството може да мине и без чуждестранни наблюдатели, хуманитарни работници и посредници.

Парламентарната комисия по външни работи призова за европейска военна намеса преди няколко години. Подобни коментари са популярни за някои части на националното обществено мнение и оставят впечатлението, че богата и силна Европа може да наложи своите решения на останалата част от света. На практика, това не е решение, което може да бъде осъществено. Нещо повече, няма много яснота каква би била целта на една такава намеса.

Дали това ще бъде временна хуманитарна помощ или създаване на независима държава Дарфур? И в двата случая това ще се разглежда в Африка като нов показ на колониална сила от страна на Европа, най-вече заради собствения интерес на Европа. Не толкова импозантна, но може би по-ефективна стратегия, е издаването на международна заповед за задържане на президента Al-Bashir и разкриването на военни престъпления. Идвайки отвън, винаги трябва да предлагате принос към хуманитарната помощ и реализиране на мирни решения. Засегнатите групи от населението, които в голямата си част са избягали, заслужават нашата подкрепа в борбата си за оцеляване.

Marios Matsakis, автор. – (EN) Г-жо председател, Парламентът е много загрижен за решението на суданското правителство да прогони хуманитарните организации от Дарфур, едно действие, което може да има катастрофални резултати за стотици хиляди невинни граждани. Разбираме, че членът на Комисията г-н Мишел, председателството на ЕС, координаторът на ООН за хуманитарната помощ, президентът Обама и много други са се ангажирали с опити да опитат да повлияят за отмяна на това решение.

Тъй като това е много чувствителен въпрос, който изисква много деликатен подход, ние считаме, че преди да бъде приета някаква резолюция от Парламента на тези усилия трябва да им се даде всяка възможност за успех. Затова ще гласуваме против резолюцията – не защото не сме съгласни със съдържанието ѝ, а защото трябва

да изчакаме резултатите от гореспоменатите усилия. Според нас това е най-разумното и мъдро нещо, което може да се направи в този момент и при тези обстоятелства.

Ewa Tomaszewska, автор. – (PL) Г-жо председател, в резултат на бруталното етническо прочистване в Дарфур около 300 000 са загинали, а 2,5 милиона са бежанци. От хуманитарна помощ се нуждаят 4,7 милиона души. Повече от 10 000 души са потърсили убежище в Чад, където мирната мисия включва контингент от полската армия. Населението е засегнато от една от най-сериозните хуманитарни кризи в света. Представителите на организации за правата на човека и хуманитарна помощ като *Polska Akcja Humanitarna* или *Médecins Sans Frontières* са прогонени от Дарфур. Международният наказателен съд в Хага обвини суданския президент Omar al-Bashir, който е отговорен за това положение, във военни престъпления и престъпления срещу човечеството, и издаде заповед за задържането му. Съдът го обвинява в разрешаване на геноцид, убийства и разселване, както и толериране на изтезания и изнасилвания. Подкрепям изцяло решението на Международния наказателен съд. Настояваме хуманитарните организации да бъдат допуснати да се върнат в Дарфур, за да могат да предоставят помощ на населението.

Raül Romeva i Rueda, автор. – (ES) Г-жо председател, мисля, че тази резолюция идва в решаващ момент по две причини. Първата е, че – както вече беше казано, и аз се присъединявам към поздравленията и тържествата – обвинителният акт за президента Bashir показва колко е важно да се сложи край на това положение, особено в Дарфур, макар че се отнася за целия контекст в Судан. Показва също така, че международната общност може и трябва да действа, когато положението стигне до крайности, каквито е достигнало положението в Судан.

Разбира се, в идеалния случа президентът Bashir трябва да бъде принуден да подаде оставка и да бъде предаден направо на Международния наказателен съд. Това едва ли ще стане, но реакцията на международната общност трябва да бъде в тази насока, като не бива да има никакви опасения във връзка с такава процедура.

Второ, хуманитарното положение също изисква от нас да заемем ясна позиция по отношение на това, което току-що научихме днес, че хората, работещи за Лекарите без граници (*Médecins Sans Frontières*), са били отвлечени и в момента не знаем къде са или в какво състояние са и че 13 НПО, които наскоро предоставяха основна помощ и се занимаваха с основните потребности, наред с други неща, са били прогонени.

Тяхното прогонване разкрива, че отговорът на правителството е точно обратен на необходимия, желан и приемлив отговор за Европейския съюз и преди всичко за международната общност.

Това е не само неприемливо, но и изисква реакция; това положение изисква отговор. Ето защо аз считам, че тази резолюция е фундаментална и е от решаващо значение да я приемем днес с възможно най-голямо мнозинство. Освен това призовавам моите колеги да направят така, че да не изоставаме по такива въпроси.

И накрая, искам да отправя едно много специално искане към Службата на Върховния комисар на ООН за правата на човека: трябва да започне разследване, за да установи дали това прогонване на НПО може да бъде добавено към дългия списък на военни престъпления, за които суданските власти, разбира се, трябва да бъдат подведени под отговорност.

Bernd Posselt, от името на групата PPE-DE. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, намираме се в много сложна ситуация. Ставащото в Судан не е нито толкова неразбираемо, нито толкова изненадващо, че да е необходимо да чакаме да видим какво ще се случи. Там от години се води война срещу хората от южен Судан. Това е хуманитарна катастрофа, предизвикана от геноцидната политика на г-н al-Bashir. Милиони хора са разселени и се борят за оцеляване и се намират в това положение в продължение на месеци или години, а не седмици. Това е едната страна на нещата.

От друга страна, вярно е, че сме въввлечени в ситуация, в която не бива да застрашаваме работата на хуманитарните организации. Трябва да се отнасяме сериозно към тяхната загриженост и потребностите им. Тогава, накъде да вървим? Трябва да се водим от фактите. Фактите са, че г-н al-Bashir съвсем преднамерено упражнява натиск върху хуманитарните организации. Всеки, който е виждал показното му изпълнение, пренебрежителния танц на това действие срещу хуманитарните организации и демонстративните му действия, знае, че съвсем умишлено се държи предизвикателно.

Не бива да допускаме да бъдем провокирани. Не трябва обаче и просто да си замълчим, както биха желали много колеги. Това също няма да впечатли диктатора. Затова, предлагам да махнем трите параграфа 2, 5 и 6 от резолюцията и да приемем останалите така, както са предложени.

Józef Pinior, от името на групата PSE. – (PL) Г-жо председател, тук имам писмо, написано от 28 жени от Дарфур, които са успели да избягат от зоната на конфликта, адресирано до Африканския съюз и Лигата на

арабските държави. Жените от Дарфур, в писмото от 4 март 2009 г., изразяват подкрепата си за заповедта, издадена от Международния наказателен съд, за задържането на суданския лидер Omar al-Bashir. За пръв път през седемте години, откакто действа съдът, е издадена заповед за задържане на действащ държавен глава. В писмото си жените от Дарфур описват ужасяващите сцени на насилие и изнасилвания, които са част от ежедневието в провинцията, където изнасилването се използва преднамерено като оръжие, за да причини страдания на жените и да ги опозори, както и за да разбие единството и да деморализира цялото общество.

Omar al-Bashir отговори на международната заповед за задържане, като прогони 13 чуждестранни благотворителни организации от Судан. Това означава, че през следващите седмици повече от един милион хора, живеещи в бежански лагери в Судан, няма да имат достъп до основни помощи, като чиста вода, храна или медицински грижи. Недостигът на чиста вода, който ще започне да се чувства през следващите дни, ще спомогне за разпространението на заразни болести, особено в западен Дарфур. Свидетели съобщават за случаи на диария в лагера Zam-Zam и случаи на менингит в лагера Kalma. Първите и главни жертви на решението на суданското правителство ще бъдат децата. Решението на Omar al-Bashir да прогони благотворителните организации от Дарфур ще доведе до още престъпления.

Резолюцията на Европейския парламент призовава ООН и Международния наказателен съд да проучат дали последното решение на суданския президент представлява военно престъпление съгласно международното право. Правителството на Omar al-Bashir не гарантира на суданските граждани правото на защита и трябва да бъде държано отговорно от международната общност за нарушаването на това право.

Leopold Józef Rutowicz, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, една от най-големите човешки трагедии в съвременния свят се случва в Дарфур. Подбудителят е суданският президент Omar Hassan al-Bashir. Почти пет милиона души се нуждаят от спешна хуманитарна помощ. Междувременно, суданското правителство реши да прогони от Дарфур 13 от водещите неправителствени организации за хуманитарна помощ. Разпространението на болести, което ще стане след прекъсване на помощите от лекарства и храни, в XXI век ще доведе до геноцид в голям мащаб. Резолюцията, която аз подкрепям, не отива достатъчно далече, а в този случай ние трябва да принудим Африканския съюз и ООН да разрешат военна намеса, за да бъде спрян геноцидът.

Urszula Krupa, *от името на групата IND/DEM*. – (PL) Г-жо председател, конфликтът в Судан, който има расови, религиозни и икономически корени продължава повече от 50 години. Той има вече повече от 3 милиона жертви и е принудил повече от 4,7 милиона души в региона да напуснат домовете си. Въпреки опитите за постигане на споразумение и мирните мисии на ООН конфликтът между арабското и неарабското население на Дарфур напоследък ескалира.

Последният етап от най-сериозната хуманитарна криза в света, която отново привлече вниманието на Европейския парламент, касае решението на суданското правителство, водено от президента al-Bashir, да прогони 13 хуманитарни организации, които предоставят така необходимата помощ под формата на храни, лекарства и медицински грижи. Снимките и филмите, които пристигат от Дарфур и развълнуваха зрители по цял свят, не могат да отразят реално кризата, пред която са изправени хората в този регион, които се опитват да емигрират в съседен Чад, както и в други държави и континенти, включително Египет, Израел, Съединените щати, Канада и Европа.

Но не само президентът на Судан, който е обвинен във военни престъпления, е отговорен за допускането на извършваните нарушения на правата на човека, включващи масови изнасилвания, отвлечения, разселване, глад, епидемии и изтезания. Виновни са и основните световни сили и техните лидери, които се опитват да си прехвърлят един на друг вината за доставянето на оръжия или извличането на печалби. Дори намесата на прокурора на Международния наказателен съд, който искаше да предяви обвинения срещу суданския президент и да издаде заповед за задържането му, е за отпразнуване на десетата годишнина на Наказателния съд. Според някои това може да се окаже катастрофално за Дарфур и да сложи край на мисията на ООН там.

Това не е първият път, когато ние протестираме и изразяваме нашия гняв срещу нарушенията на правата на човека, извършвани в този регион. Но предишната, изчерпателна резолюция на Европейския парламент, която призоваваше международните структури да наложат санкции и да блокират икономическите дейности, които подклаждат пламъците на конфликта, не даде резултат. Сигурна съм, че като подклаждат конфликта отговорните за това целят да обединят народа на Дарфур преди референдума за отделяне от Судан, който трябва да се проведе през 2011 г.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Г-жо председател, истината е, че предстои издаване на заповедта за прогонване на НПО и затова моите предпочитания са за твърда и ясна линия, която е същевременно и прагматична. Много е лесно да се правим на герои в кафенето, отдалечено на хиляди километри.

Онези от нас, които посетиха Дарфур през юли 2007 г. и отидоха до al-Geneina и al-Fashir, Nyala и Karakabia и много лагери за разселени лица (IDP) около тези градове, познават напълно страданията на народа в Дарфур и огромната работа, извършвана там от НПО. Затова е важно да бъдат защитени оставащите НПО и да се работи с всички средства те да останат, а също така да се окаже пълна подкрепа на онези, които ще продължат, включително религиозните благотворителни организации.

Подкрепям и оказването на повече натиск върху Китай, който, от една страна, не оказва необходимия натиск върху властите в Хартум, а, от друга страна, забавя или блокира по-ефективните мерки на равнището на ООН.

Подкрепям и идеята на г-н Tannock, че „всеки изход е добър изход“. Ако президентът Al-Bashir си отиде и неговият режим бъде премахнат, това ще бъде огромно облекчение и ще помогне на народите на Дарфур и Судан. Това не е безнаказаност – безнаказаност е да продължаваш така в продължение на години.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Г-жо председател, според различни данни войната в Дарфур е взела повече от 200 000 жертви. Тя често е наричана най-голямата хуманитарна криза в историята и е сравнявана с геноцида в Руанда през 1994 г. По данни на ООН почти 5 милиона суданци понастоящем се нуждаят от спешна помощ.

Международният наказателен съд издаде заповед за задържането на действащия президент Omar Hassan al-Bashir по твърдения за военни престъпления и престъпления срещу човечеството. Суданското правителство отговори с прогонването на 13 от най-големите неправителствени организации, участващи в най-голямата акция за хуманитарна помощ в историята. Това решение може да има катастрофални последици за народа на Дарфур, който ще бъде оставен без достъп до така необходимата медицинска помощ. Неконтролираното разпространение на заразни болести може да доведе до масови епидемии, което ще допринесе за увеличаване на смъртността, особено сред децата, които ще останат без достъп до медицинско лечение или храни и така ще загубят всякаква надежда за озеляване при тези изключително тежки условия.

С оглед на съществуващото положение ние трябва да осъдим безусловно решението, взето от суданското правителство, да прогони неправителствените организации от страната и да настояваме за отменяне на това решение. Същевременно трябва да призовем Комисията и Съвета да започнат разговори с Африканския съюз, Лигата на арабските държави и Китай с цел да убедят суданското правителство в потенциално катастрофалните последици от неговите действия. Нещо повече – трябва да подкрепим силно действията на Международния наказателен съд и безспорния му принос в подкрепа на правосъдието и хуманитарното право на международно равнище, както и дейността му, насочена към изкореняване на беззаконието.

В това отношение следва да информираме суданците, които сътрудничат на президента al-Bashir, че осъждането за военни престъпления и престъпления срещу човечеството вече е неизбежно, и да принудим суданското правителство само да спре дискриминацията срещу активистите в защита на правата на човека, които поддържат решението на съда за задържане на президента al-Bashir. Това действие трябва да бъде предприето колкото е възможно по-скоро, за да бъде предотвратена по-нататъшна хуманитарна криза, която неизбежно застрашава Дарфур.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз лично бях в Дарфур, бях и в съседен Чад с г-н Ribeiro e Castro, и затова мога да подкрепя изцяло казаното от него.

Това е бедствие и това бедствие се задълбочава от факта, че поради прогонването на неправителствените организации само около 60 % от хуманитарната помощ достига до предназначението си. Тази катастрофа може да ескалира. Три милиона души зависят от нашата помощ. Затова, г-жо председател, г-жо член на Комисията, аз съм на мнение, че параграф 4 от резолюцията, в който призоваваме единствената велика сила в света, която може да повлияе в този регион – Китайската народна република – да накара суданското правителство да отмени прогонването на НПО, е особено важен.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, ние сме свидетели на сериозни събития в сферата на международната политика. Суданският президент, за чието задържане е издадена заповед, иска да си отмъсти на международната общност, като прогонва политически неутрални организации, които се стремят да донесат хуманитарна помощ на страдащия народ на Дарфур. Международното обществено мнение не може, разбира се, да пренебрегне факта, че президентът на Судан е забранил дейността на неправителствени организации, като *Polska Akcja Humanitarna*, която през последните пет години участва във водни проекти в региона на Дарфур, за да помогне на суданския народ. Петият Световен форум по въпросите на водата може да предостави добра възможност за реакция спрямо поведението на суданския президент, както споменахме вчера в тази зала. Надявам се в Истанбул в политически контекст да бъде повдигнат въпросът за прогонването на неправителствените организации, работещи в Дарфур. По ирония на съдбата форумът цели да реши проблема

с липсата на достъп до вода, изпитван от милиарди хора по света. Междувременно, в Дарфур, президентът al-Bashir прогонва организации, които се опитват да решат този ключов проблем. Ние трябва да реагираме на едно такова действие.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, съвсем набързо, ние сме изнудвани от един диктатор, който е взел милиони хора в Дарфур за жертви и иска да ги използва, за да избегне международни санкции. Затова не трябва да се поддаваме на това изнудване.

Ясно е, че ни е необходима международна коалиция, която да окаже натиск върху президента al-Bashir да се откаже от тази позиция. Ние обаче не трябва да затваряме очи пред факта, че действителният ефект, истинската причина за тези неща, е манията по природните ресурси. Не е съвпадение, че най-големите нарушения на правата на човека са в държави, където има много природни ресурси, и по-специално в Китай, който оказва този натиск за природни ресурси. Затова не можем да не помислим как да се справим с този проблем, т.е. да кажем чрез гарантиране на справедлив достъп до природни ресурси за всички по света – ето, това трябва да направим.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да кажа съвсем набързо, че се възмущаваме от ужасите в Дарфур и че всички ние искаме да бъде направено всичко, за да се гарантира сдруженията и НПО, които играят решаваща роля в тези случаи, да могат да продължат работата си и да не бъдат прогонени. Бих искала обаче да задам един въпрос на господина член на Комисията.

Искам да знам какво очаквате, какво очаква Европейският съюз, от Африканския съюз. Чухме как един колега поиска въоръжена намеса. В нашата резолюция призоваваме Комисията и Съвета да засилят усилията си за повлияване на правителството чрез Африканския съюз. В други държави делегираме решаването на конфликти на Африканския съюз. Знаем позицията на Африканския съюз по случая al-Bashir. Изглежда, че тук имаме двоен стандарт.

Тогава каква стратегия ще приеме Комисията по отношение на Африканския съюз, когато говорим за африканския континент? В случая също ли искаме да делегираме работата и решаването на този конфликт на Африканския съюз?

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Европейската Комисия е дълбоко загрижена – като вас – от решението на Судан да прогони 13 международни, а също така временно да спре дейността на три национални, хуманитарни неправителствени организации и две национални НПО за правата на човека след обявяването на обвинителния акт срещу президента Bashir от МНС. Шест от тези НПО работят с финансиране от ЕС за хуманитарна помощ, възлизащо на общо 10 милиона евро.

Тези организации предоставят важни услуги на милиони суданци в Дарфур и други области на Судан. Затова, за временното спиране на тяхната дейност не само може много да се съжлява, но то ще засегне сериозно и хуманитарната ситуация, както казаха мнозина от вас. В една декларация членът на Комисията г-н Мишел вече изрази нашата най-дълбока загриженост и настоя „правителството на Судан да преосмисли стойността на своето решение и спешно да възстанови действащия статут на тези НПО“.

Ако все пак направим преценка на пълното въздействие на решението на Судан, ясно е, че животът на стотици хиляди хора може да е изложен на риск в Дарфур. Спешно трябва да се вземат подходящи мерки, тъй като приближаващият дъждовен сезон и ежегодният гладен период скоро ще задълбочат уязвимостта на 4,7 милиона души от хуманитарна криза, тъй като са пряко засегнати от конфликта.

Знаем, че правителството няма да отмени решението си под по-нататъшен международен натиск, който поставя под въпрос решението за прогонването на въпросните НПО. Ако не можем да убедим правителството да отмени заводените за експулсиране, трябва да задължим суданските власти да въведат подходящи механизми за извършване на доставки. В това отношение определено трябва да държим суданското правителство изцяло отговорно за неговите уверения, че поема пълна отговорност за доставянето на хуманитарна помощ.

Наш дълг е, също така, да вземем необходимите мерки за непредвидени обстоятелства, по отношение на нашата помощ. Судан е най-голямата хуманитарна операция на Комисията: 110 милиона евро през 2009 г. Комисията, заедно с други донори като Организацията на обединените нации и НПО и други хуманитарни партньори, понастоящем търси как най-добре да реорганизира хуманитарния отговор, за да избегне драматичните последици. Това не е лесна задача, тъй като прогонените НПО бяха от тези, които са най-способни да работят в такива трудни и отдалечени райони.

Тези мерки за непредвидени обстоятелства очевидно ще изискват известно сътрудничество и съгласие от страна на суданските власти. В това отношение е важно да настояваме за строго разделяне на хуманитарните дейности от политическия дневен ред.

На политическия фронт ще трябва да поддържаме максимален дипломатически натиск и върху суданските власти, и върху бунтовническите движения, за да бъде постигнат мир в Дарфур. Ще трябва да настояваме и за пълното изпълнение на Цялостното споразумение за мир „север-юг“ (CPA). Залогът е много голям и наша отговорност е да не допуснем Судан да бъде обхванат от кошмарен сценарий за общонационална нестабилност.

ЕС като цяло ще спазва насоките на МНС и ще поддържа само най-основни контакти със суданския президент Bashir. Обаче – и тук от решаващо значение е, както казах преди, да поддържаме диалога с Хартум – трябва да осигурим реакцията на правителството спрямо обвинителния акт на МНС да бъде колкото е възможно по-сдържана. Ако прекъснем всички отношения, хардлайнерите сред правителството могат да отвърнат с репресии срещу граждани, хуманитарни работници и персонал на мисията на ООН (UNMIS). Според нас, последното решение за прогонване на няколко НПО е първата стъпка, която може да бъде последвана от още много ситуации като сегашната, и трябва да я следим внимателно. Сценарият за възможно най-лошото – спиране на изпълнението на CPA и опит на правителството да намери военно решение на кризата в Дарфур – трябва да се избегне.

Що се отнася до Африканския съюз, мога само да ви кажа, че поддържаме контакт с тях, но на този етап не мога да кажа повече.

Председател. – Разискването приключи.

14. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

14.1. Гвинея-Бисау (гласуване)

14.2. Филипини (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 4:

Raül Romeva i Rueda, автор. – (EN) Г-жо председател, имам устно предложение за две изменения. Едното е за съображение Б, а другото за параграф 4.

Относно параграф 4 изменението е от две части. Едната е заместване на „Утрехт“ с „Осло“ – това е техническа точка, но е важна – а другата е да се вмъкне „за ГМС“ след „двустранни споразумения“. Това са малки неща, за да се разбира по-добре и всички да се съгласят.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на съображение Б:

Raül Romeva i Rueda, автор. – (EN) Г-жо председател, второто ми устно предложение за изменение също е много просто. То е само да бъде заличена думата „комунистическите“ преди „бунтовници“ и да бъде заменено „1 20 000 души“ с „40 000 души“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

14.3. Прогонване на НПО от Дарфур (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 1:

Martine Roure, от името на групата PSE. – (FR) Г-жо председател, предлагам устно предложение за изменение, което да бъде вмъкнато след параграф 1: „Настоява за незабавното и безусловно освобождаване на всички хуманитарни работници от белгийската секция на Лекари без граници (Médecins sans frontières

(MSF), които бяха отвлечени вчера от служебни помещения на MSF-Белгия в Сараф-Умра, на 200 км западно от Ел-Фашер, столицата на Северен Дарфур“.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, думата „вчера“ не трябва да е там, защото резолюцията трябва да е валидна повече от един ден.

Martine Roure (PSE). – (FR) Г-жо председател, извинявайте, но не разбирам защо трябва да има ограничение за време. Няма ограничение за време.

Повтарям: „Настоява за незабавното и безусловно освобождаване на всички хуманитарни работници“. „Незабавно“ ли ви притеснява?

Председател. – Г-жо Roure, думата „вчера“. Вие казахте „вчера“.

Martine Roure (PSE). – (FR) Г-жо председател, съгласна съм. Извинявайте. Заличете „вчера“. Вие сте напълно права.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на параграф 2:

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-жо председател, моята група предлага да бъдат заличени параграфи 2 и 6. Това е не защото не подкрепяме съдържанието, а защото считаме, че не са необходими в тази резолюция и, предвид деликатността на ситуацията, може да помогне на г-н Al-Bashir да отмени решението си и да позволи връщането на НПО. Затова призоваваме да бъдат заличени параграфи 2 и 6. Разбирам, че ще има подобно искане от социалистите и те ще искат и заличаване на параграф 5, което също поддържа по аналогични причини.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на параграф 5:

Martine Roure, от името на групата PSE. – (FR) Потвърждавам току-що казаното от г-н Tannock и по същите причини ние искаме заличаване на параграф 5.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, имам едно искане. Тъй като имаме избори на 7 юни и понастоящем има голям приток на посетители, бих помолил да проучим по време на сесиите през април и май тук, в Страсбург, дали ще е възможно всички зали, включително пленарната, да бъдат отворени за посетители до полунощ, за да се погрижим както подобава за всички посетители.

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

15. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

16. Решения относно някои документи: вж. протокола

17. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

18. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 116): вж. протокола

19. График на следващите заседания: вж. протокола

20. Прекъсване на сесията

(Заседанието се закрива в 16,20 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Европейския съюз единствено носи отговорност за тези отговори)

Въпрос № 6 от Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Относно: Икономическа криза

Какви инициативи осъществява чешкото председателство, за да гарантира, че Европейският съюз ще възприеме единна позиция срещу икономическата криза?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Чешката република пое председателството на Съвета в много труден момент за европейската и световна икономика. Вследствие от световната финансова криза и забавянето на икономическия растеж сме изправени пред безпрецедентни икономически предизвикателства, които изискват бърз, адекватен и координиран отговор. Настоящата ситуация ще бъде изпитание за европейската икономическа и политическа интеграция. Изцяло сме ангажирани да гарантираме, че Европейският съюз ще излезе от тази криза по-силен и по-обединен.

Председателството смята, че координацията и правилното изпълнение на договорените мерки продължават да бъдат ключовите елементи за по-нататъшни действия. Бързото икономическо и финансово развитие създава нови предизвикателства, а координацията дава възможност за незабавен обмен на становища и съгласувани действия. Предишните председателства предприеха стъпки на политическо равнище, а чешкото председателство се концентрира върху правилното изпълнение и внимателното наблюдение на тези решения с цел да бъдат постигнати осезаеми резултати.

Относно координацията, за да се справи с новите предизвикателства, Съветът предприе няколко инициативи под ръководството на чешкото председателство.

*
* *

Въпрос № 7 от Eoin Ryan (H-0054/09)

Относно: Доброволчество в спорта

В своята работна програма чешкото председателство подчертава важността на спорта. Какви конкретни мерки приема или ще предприеме Съветът, за да подпомогне и насърчи доброволството в спорта и за да гарантира, че се оказва подкрепа на спортовете, които разчитат на приноса на доброволци за своето функциониране и осъществяване?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Макар да признава напълно значението на доброволството в спорта, Съветът би желал да привлече вниманието на уважаемия колега към факта, че разпоредбите на Договора за ЕО не предоставят на Европейския съюз специфична компетентност по отношение на спорта. Следователно Съветът няма възможност да предприеме конкретни мерки във връзка с посочените от уважаемия колега проблеми.

От друга страна, председателството планира да продължи редовното, неформално сътрудничество между държавите-членки в тази област. През април 2009 г. в Чешката република ще се проведе неофициална среща на директорите на спорта. Доброволството в спорта, особено в контекста на ежедневните спортни дейности, ще бъде една от основните теми, които ще бъдат разгледани по време на тази среща.

Възгледите и концепциите в областта на доброволството в спорта се различават значително в различните държави-членки. В много от тях позициите на служители, отговарящи за информационното обслужване, и

организатори на основни спортни прояви се заемат от доброволци – като ЕВРО (футбол), Световната купа или Олимпийските игри. В други доброволците работят редовно като треньори в нестопански спортни организации, напътстват деца, младежи, възрастни и пенсионери в областта на физическата активност и т.н. Целта на неофициалната среща е да бъде обхванат целият спектър от доброволчески дейности и да се установи какво в момента е състоянието в областта на доброволството в съответните държави-членки. За да бъде постигнато това, възнамеряваме да разпространим кратък въпросник, резултатите от който ще бъдат представени през април. Въпросникът бе изготвен съвместно с Европейската неправителствена спортна организация (ENGSO) и Европейската комисия. Същевременно планираме да представим примери за най-добри практики на национално равнище, включително практиката на Обединеното кралство във връзка с подготовката на доброволци за Олимпийските игри в Лондон през 2012 г.

Нашата цел е да подпомогнем работата на доброволците, да увеличим нейното признаване в обществото и да препоръчаме подобрения в правната среда за тяхната работа. Всичко това съответства на усилията 2011 г. да бъде определена за Европейска година на доброволството, което се ползва с нашата пълна подкрепа.

*
* *

Въпрос № 8 от Jim Higgins (H-0056/09)

Относно: Финансиране от политическата група Libertas

Обезпокоен ли е Съветът от решението на политическата партия Libertas да спонсорира кандидати във всички държави-членки и споделя ли становището, че на Libertas трябва да бъде предоставено финансиране от Европейския съюз?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Бихме искали да насочим вниманието на уважаемия колега към факта, че финансирането на партиите и кандидатите в изборите за Европейски парламент се регулира на национално равнище и поради това е въпрос от компетентността на всяка държава-членка. Следователно не е уместно Съветът да коментара взетото от Libertas решение да спонсорира кандидати за изборите за Европейския парламент в различни държави-членки.

Съветът би желал все пак да отбележи, че в съответствие с член 191 от Договора за ЕО Европейският парламент и Съветът приеха Регламент 2004/2003, обхващащ финансирането на политическите партии или политическите фондации на европейско равнище, който бе изменен през декември 2007 г.

Този регламент определя възможността за финансиране от бюджета на Европейския съюз на политическа партия или фондации, които в своята дейност зачитат принципите, на които се основава Европейският съюз, а именно принципите на свобода, демокрация, зачитане на правата на човека и основните свободи и принципа на правовата държава и постигане на определено равнище на представителство в поне една четвърт от държавите-членки.

В този контекст бих желал да припомня, че на основание на този регламент и за да получи финансиране от общия бюджет на Европейския съюз, политическата партия на европейско равнище трябва да подаде заявление до Европейския парламент и Европейският парламент следва да приеме решение дали да бъде разрешено финансирането.

*
* *

Въпрос № 9 от Avril Doyle (H-0058/09)

Относно: Напредък на Десетия световен форум на министрите на околната среда

Десетият световен форум на министрите на околната среда бе планиран да се проведе в Найроби, Кения от 16 до 25 февруари 2009 г. Може ли чешкото председателство да докладва относно постигнатия напредък на тази среща и по-специално по въпросите от дневния ред за изменение на климата?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Двадесет и петата сесия на управителния съвет на Програмата на Организацията на обединените нации за околна среда/Десети световен форум на министрите на околната среда (GC UNEP/GMEF) се проведе от 16 до 20 февруари 2009 г. в централата на Програмата на ООН за околна среда (ПООНОС) в Найроби (Кения) на фона на световната икономическа и финансова криза, от една страна, и настъпилите неотдавна промени в администрацията на САЩ, от друга.

На тази среща ръководителите в областта на околната среда признаха необходимостта от преосмисляне на икономиката в контекста на околната среда, което бе отразено и в мотото на тази сесия на Програмата на ООН за околна среда: „Зеленото е новият глобален курс“.

Най-важното прието решение бе постигнатото споразумение за създаване на Междуправителствен комитет за преговори, който има задачата да подготви правно обвързващ инструмент на световно равнище относно контрола върху използването на живак, който ще започне дейността си през 2010 г. с цел да приключи своята работа до 2013 г. Предназначението на този инструмент ще бъде да се намалят доставките на живак, неговото използване в продукти и процеси, а също и емисиите на живак.

Другата важна точка от сесията бе решението да се създаде малка група от министри и представители на високо равнище, която да проучи начините за подобряване на цялостната структура на международното управление на околната среда и да бъде възобновено разискването на политическо, а не на техническо или дипломатическо равнище. В тази рамка трябва да се припомни, че Европейският съюз редовно насърчава засилването на международното управление на околната среда.

Друг момент, който трябва да бъде изтъкнат, е решението за потвърждаване на продължаването на процеса на изследване на механизмите за подобряване на взаимодействието между науката и политиката за услуги в областта на биологичното многообразие и екосистемите, което предлага възможност за сближаване на научната общност с цел създаване на по-добри възможности за бъдещо международно сътрудничество в областта на околната среда.

По отношение на изменението на климата следва да се припомни, че този въпрос не бе включен в дневния ред на тази 25-а сесия. Важно е да се отбележи обаче приемането на решения за развитие на сътрудничество и по-конкретно решението за оказване на подкрепа на Африка по различни въпроси, свързани с околната среда. Всички тези решения бяха активно подкрепени от Европейския съюз.

Европейският съюз и министрите на околната среда на Африка показаха своята подкрепа за развитието на по-тясно сътрудничество в областта на околната среда и по време на организираната от председателството среща за околна среда в кулоарите на 25-та сесия на Програмата на ООН за околна среда, на която бе засегнато и изменението на климата, тъй като Африка е особено уязвим континент в това отношение.

*
* *

Въпрос № 10 от Bernd Posselt (H-0060/09)**Относно: Европейски флаг и химн**

Какви действия предприема Съветът, за да увеличи познаването и популярността на европейския флаг и химн в държавите-членки, и какво е становището на председателството относно идеята за създаване на текст на европейския химн, която е предложена за първи път през 1926 г. от чешкия гражданин граф Richard Coudenhove-Kalergi?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Както уважаемият колега със сигурност знае, емблемата с кръг от златни звезди на син фон първоначално бе приета от Съвета на Европа през декември 1955 г. Впоследствие, по инициатива на държавни и правителствени

ръководители на Европейския съвет през юни 1985 г., институциите на Общността започнаха да използват емблемата от 29 май 1986 г.

Същото важи и за прелюдията към „Ода на радостта“ на Бетовен, която бе приета за химн от Съвета на Европа през 1972 г. По-късно, след споменатата инициативата през юни 1985 г., тя бе приета за химн на европейските институции.

Бих искал да подчертая, че въпросът за увеличаване на познаването и популярността на емблемата и химна във всяка държава-членка попада изцяло в отговорностите на съответната държава-членка и Съветът не предприема никакви конкретни действия, за да предаде специално послание по този въпрос. Въпреки това, когато е подходящо, Съветът използва емблемата и химна.

И накрая, въпросът за създаване на текст на европейския химн никога не е бил обсъждан в Съвета.

*
* *

Въпрос № 11 от Μαρίας Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (H-0062/09)

Относно: Ориентирани към семейството политики

В декларацията за своята политика чешкото председателство подчертава, че всеки човек представлява не само част от работната сила, която допринася за икономическия просперитет на обществото, но също така като родител влага време, енергия и пари, за да се грижи и да отглежда своите деца, човешкия капитал на бъдещето.

Как Съветът възнамерява да подобри качеството на ориентирани към семейството политики и да засили правото на европейските граждани на свобода на избора и самостоятелност по отношение на начина, по който отглеждат и възпитават своите деца?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Уважаемият колега постави много важен въпрос. Всички ние признаваме тежките предизвикателства, които са свързани с търсенето на равновесие между професионалните ангажименти, семейните задължения и личния живот.

На първо място, бих искал да припомня, че съчетаването на професионалния и семейния живот е въпрос, който неколкратно е бил засяган от Съвета. Чешкото председателство не е изключение. По време на неофициалната среща на министрите на семейните въпроси (Прага, 4–5 февруари 2009 г.) започнахме дискусията относно целите от Барселона в грижите за деца в предучилищна възраст, които бяха определени само количествено през 2002 г. Чешкото председателство поставя акцент върху качествените аспекти на грижите за деца, както и на изпълнението на пренебрегваните досега принципи интересите на детето да се поставят на първо място и право на личен избор на семейството във връзка с решенията относно съчетаването на професионалния, личния и семейния живот. Чешкото председателство подчертава също незаменната роля на родителите в ранните грижи за деца.

Съветът също така вече прие законодателство, което има за цел в професионалния свят да бъдат създадени повече ориентирани към семейството условия. В този смисъл Директива 92/85/ЕИО на Съвета, която урежда отпуска по майчинство, гарантира най-малко 14 седмици отпуск по майчинство за жените работнички. В момента Парламентът и Съветът работят заедно като съзаконодатели по ново предложение на Комисията за актуализиране на Директивата за отпуска по майчинство, като Комисията предлага минималната продължителност на отпуска по майчинство да бъде продължена от 14 на 18 седмици, за да се помогне на работничката да се възстанови от непосредствените последици от раждането и същевременно да се улесни нейното връщане на пазара на труда в края на отпуска по майчинство. Чешкото председателство приема това законодателно предложение за един от своите приоритети и би желало през следващите месеци в Съвета да бъде постигнат консенсус между държавите-членки.

Освен това Съветът очаква да работи с Европейския парламент и по предложението на Комисията за нова директива, която да замени съществуващата Директива 86/613/ЕИО на Съвета относно равното третиране на мъжете и жените, извършващи дейности в качеството на самостоятелно заети лица. В своя доклад относно прилагането на Директива 86/613/ЕИО Комисията стигна до заключението, че практическите резултати от

прилагането на директивата не са напълно задоволителни в сравнение с първоначалната ѝ цел, а именно общо подобряване на статута на помагашите съпрузи.

Затова Комисията предложи така наречените помагачи съпрузи, ако те изберат това, да се ползват от същото ниво на социална закрила, както самостоятелно заетите лица в момента. Нещо повече, в центъра на дискусиата е правото на личен избор по отношение на съчетаването на професионалния и семейния живот като Комисията предложи на самостоятелно заетите работници да бъде дадена възможност да се ползват от същите права на отпуск по майчинство, както заетите по трудови правоотношения лица.

Както посочва уважаемият колега, нашите деца са нашето бъдеще. Съчетаването на професионалния и семейния живот е едно от най-тежките предизвикателства, пред които днес са изправени трудещите се семейства в Европа. Съветът е решен да изиграе своята роля, като помогне на нашите граждани да направят своя личен избор по отношение на съчетаването на професионалния и семейния живот.

*
* *

Въпрос № 12 от Gay Mitchell (H-0064/09)

Относно: Газа и Западният бряг

Какво планира да направи Съветът, за да въздвори мир и да предостави хуманитарна помощ в Газа и на Западния бряг?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът приема много сериозно хуманитарната ситуация, както в Газа, така и на Западния бряг. Благоприятните условия за живот са от ключово значение за стабилността на палестинските територии. Поради тази причина на 26 януари 2009 г. бе договорено, че Европейският съюз ще съсредоточи своята подкрепа и помощ за следното: незабавни хуманитарни доставки в помощ на населението в Газа, предотвратяване на незаконния трафик на оръжие и боеприпаси, трайно повторно отваряне на пропускателните пунктове въз основа на съществуващото Споразумение от 2005 г. относно движението и достъпа, оздравяване и реконструкция, както и възобновяване на мирния процес.

Действителните доставки на хуманитарна помощ от Европейския съюз са въпрос от компетентността на Комисията, която може да предостави подробна информация за своята дейност и дейностите на своите партньори, по-специално Агенцията на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), както и други агенции на ООН, и Международния комитет на Червения кръст (МКЧК). Европейският съюз неколкратно призовава Израел да осигури възможност за свободни доставки на хуманитарна помощ в Газа. В заключенията си от 26 януари 2009 г. Съветът изрази готовността на Европейския съюз да възобнови мисията на ЕС за подпомагане на гранично-пропускателния пункт Рафа (EUBAM Rafah) веднага щом условията позволят това, както и да разгледа възможността за подпомагане и на други пропускателни пунктове като част от цялостния ангажимент на Европейския съюз. Нещо повече, Европейският съюз подкрепи и участва активно в Международната конференция в подкрепа на палестинската икономика за възстановяването на Газа на 2 март 2009 г., домакин на която бе Египет, по време на която международната общност обеща почти 4 500 милиона USD, като Европейският съюз бе основен донор. По време на конференцията отново бяха подчертани основните предпоставки за успешно и трайно възстановяване на Газа както от чешкото председателство, говорейки от името на 27-те държави-членки, така и от върховния представител за общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) г-н Солана. Механизмът PEGASE, който бе представен на донорската конференция от Комисията (г-жа Фереро-Валднер), представлява специална инициатива на Европейския съюз, която има за цел насочване на целева помощ за Газа под контрола на Палестинската национална автономна власт.

Що се отнася до Западния бряг, Европейският съюз възобнови отношенията си с институциите на Палестинската автономна власт в средата на 2007 г. Съюзът е най-големият донор, който предоставя пряка финансова и техническа помощ на палестинското правителство. Полицейската мисия на Европейския съюз за палестинските територии (EUPOLCOPPS) е насочена към предоставянето на консултации и обучение в областта на реформата на сигурността и съдебния сектор. Палестинската автономна власт се доказва като надежден и ефективен

партньор, предотвратявайки по-нататъшната ескалация на ситуацията на Западния бряг по време на войната в Газа.

Съветът решително насърчава помирието между палестинците и обединението им зад президента Махмуд Абас. Този процес е от ключово значение за мира, стабилността и развитието и подкрепя посредническите усилия на Египет и Арабската лига в това отношение.

Нещо повече, Съветът е убеден, че мир в региона може да бъде постигнат единствено чрез завършване на мирния процес, водещ до независима, демократична, съседна и функционираща палестинска държава на Западния бряг и в Газа, която да живее в мир и сигурност с Израел. За да изпълни тази перспектива, Съветът отново повтаря своя призив към двете страни да изпълнят задълженията си по пътната карта и от Анаполис. Приемайки, че арабската инициатива за мир е здрава и подходяща основа за постигането на всеобхватно решение на израело-арабския конфликт, Европейският съюз се ангажира да работи за тази цел с четворката, новата администрация на САЩ и арабските партньори. Съветът приветства незабавното номиниране и ангажиране в региона на новия специален пратеник на САЩ за Близкия Изток, Mitchell, и е готов да работи в близко сътрудничество с него.

*
* *

Въпрос № 13 от Δημήτριου Παπαδημούλη (H-0066/09)

Относно: Политически, дипломатически и икономически санкции срещу Израел

Генералният секретар на Организацията на обединените нации (ООН) заяви, че е потресен от загубите на човешки живот и бомбардирането на централата на представителството на ООН в Газа, която отговаря за предоставянето на помощ за палестинците (Агенция на ООН за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA)). „Амнести Интернешънъл“ вече призова за разследване на израелското нападение срещу сградата на ООН и непрекъснатото определяне на невъоръжени цивилни граждани за цели на атаки, заявявайки, че това представлява военно престъпление. Изразено бе безпокойство и по отношение на използването от Израел на бомби, съдържащи бял фосфор, токсично вещество, което причинява тежки изгаряния. Неговата употреба срещу цивилно население е забранена съгласно един от протоколите на Женевската конвенция за отделни конвенционални оръжия.

Какви мерки ще предприеме Съветът, за да изправи Израел пред Международния съд в Хага за военни престъпления срещу палестинския народ въпреки израелските опровержения? Какви политически, дипломатически и икономически санкции ще наложи срещу Израел, за да се сложи край на геноцида на палестинския народ и за да се потърси обезщетение за унищожаването на финансираната от Европейския съюз инфраструктура на палестинска територия?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

От самото начало на конфликта в Газа председателството на Съвета неколкратно изрази своята сериозна загриженост за жертвите сред цивилното население и осъди нападенията срещу обекти на ООН.

Бих желал да насоча вниманието на уважаемия колега към следните заключения, които бяха приети от Съвета на 26–27 януари 2009 г., а именно че Европейският съюз изразява дълбокото си съжаление за човешките загуби по време на конфликта, особено за цивилните жертви. Съветът напомня на всички страни в конфликта да осигурят пълно спазване на правата на човека и да изпълняват задълженията си в съответствие с международното хуманитарно право, както и че ще следи отблизо разследванията на предполагаеми нарушения на международното хуманитарно право. Във връзка с това Съветът отбелязва с внимание изявлението на генералния секретар на ООН Ban Ki-moon пред Съвета за сигурност от 21 януари.

Съветът продължава да изразява пред Израел своята сериозна загриженост за правата на човека на всички срещи на високо равнище, като последно това бе направено по време на вечерята на външните министри на Европейския съюз с израелския външен министър Tzipi Livni на 21 януари 2009 г. Освен това председателството на Съвета, заедно с Европейската комисия и върховния представител за общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), неколкратно отправят съвместни призови към Израел да улесни достъпа и доставките на хуманитарна помощ и на помощта за възстановяване в Газа.

Като цяло Съветът счита, че е изключително важно всички канали за дипломатически и политически контакти да останат открити и смята, че положителното убеждение и диалогът представляват най-ефективният подход за предаване на послания от Европейския съюз.

*
* *

Въпрос № 14 от Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Относно: Насърчаване на енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници

На пролетното заседание на Европейския съвет през 2008 г. държавните и правителствени ръководители постигнаха съгласие относно бъдещото преразглеждане на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти с цел да се насърчи увеличаването на процента на възобновяемата енергия от общата използвана енергия.

Повишаването на енергийната ефективност е един от най-бързите, безопасни и евтини начини за намаляване на зависимостта на ЕС от енергийните ресурси на трети страни, намаляване на потреблението на енергия, намаляване на емисиите на CO₂ и разходите за енергийни сметки на европейското общество.

В светлината на необходимостта от увеличаване на енергийната ефективност може ли Съветът на Европейския съюз да посочи дали възнамерява да включи в дневния ред на пролетното заседание на Европейския съвет през 2009 г. прегледа на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти и прегледа на европейската регулаторна рамка за ДДС и европейската рамка за структурните фондове с цел да бъдат насърчени енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Пролетният Европейския съвет през 2009 г. ще бъде приканен да постигне съгласие по пакет от конкретни насоки, които имат за цел повишаване на енергийната сигурност на ЕС в средносрочен и дългосрочен план. Това ще включва мерки, насочени към насърчаване на енергийната ефективност в рамките на Втория стратегически енергиен преглед. Европейският съвет обаче няма намерение да разглежда специално на този етап въпроси като преразглеждането на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти, регулаторната рамка за ДДС и рамката за структурните фондове.

Що се отнася до преразглеждането на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти, Комисията посочи, че ще представи съобщение и предложения за „зелени“ ставки на ДДС в началото на април 2009 г. след пролетното заседание на Европейския съвет. Съобщението ще бъде разгледано от компетентните инстанции на Съвета веднага след като бъде получено от Съвета.

По отношение на регулаторната рамка за ДДС вчера Съветът постигна споразумение за намалени ставки на ДДС, които ще се прилагат по отношение на трудоемките услуги. Този въпрос ще бъде обсъден по-задълбочено на пролетния Европейски съвет на 19 и 20 март.

И накрая, по отношение на рамката за структурните фондове Съветът постигна споразумение по предложението на Комисията относно Европейския фонд за регионално развитие, за да се разреши приемането като допустими на допълнителни продукти в областта на енергийната ефективност. Енергийната ефективност е най-ефективният с оглед на разходите начин за намаляване на потреблението на енергия, който същевременно позволява поддържането на същото ниво на икономическа активност.

В този контекст е наложително да се засилят действията за подобряване на енергийната ефективност на сградите и енергийната инфраструктура, за насърчаване на зелени продукти и за подкрепяне на усилията на автомобилния сектор за популяризирането на екологосъобразни автомобили.

*
* *

Въпрос № 15 от Bogusław Sonik (H-0071/09)**Относно: Различия в пределно допустимите концентрации на алкохол в кръвта на шофьорите в държавите-членки на ЕС**

През 1988 г. Комисията направи предложения за промени в допустимите концентрации на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства. Тези промени обаче не бяха приети. В много държави-членки – например в Обединеното кралство, Италия, Ирландия и Люксембург – пределно допустимата концентрация на алкохол в кръвта на всеки водач на превозно средство е установена на 0,8 мг/л. В Словакия и Унгария, където не се разрешава никой, който е консумирал дори и минимално количество алкохол, да шофира, всеки шофьор с такава концентрация на алкохол в кръвта извършва сериозно нарушение. В Полша правилата за управление на превозни средства, формулирани в Закона за движение по пътищата от 20 юни 1997 г. (Официален вестник, бр. 108 от 2005 г., т. 908, с измененията по-късно), установяват допустима концентрация на алкохол в кръвта в размер на 0,2 мг/л.

Предвид настоящата тенденция към стандартизиране на законодателството, уреждащо движението по пътищата в Европейския съюз, възнамерява ли Съветът да предприеме стъпки, за да стандартизира допустимите концентрации на алкохол в кръвта на шофьорите в държавите-членки на ЕС?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Една от основните цели на общата транспортна политика е да допринесе ефективно за намаляване на пътнотранспортните произшествия и жертвите в резултат от тях, както и за подобряване на условията на движение. В своята резолюция от 26 юни 2000 г. Съветът подчертава, че е от съществено значение да бъде постигнат напредък по отношение на определени мерки за безопасност на движението по пътищата, включително тези, които са свързани с проблема с шофирането в нетрезво състояние. През април 2001 г. Съветът прие заключенията относно препоръка на Комисията от 17 януари 2001 г. относно максимално допустимата концентрация на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства. В тези заключения държавите-членки бяха насърчени да разгледат внимателно мерките, споменати в препоръката на Комисията, в която, *inter alia*, се предлага максимално допустимата концентрация на алкохол в кръвта да бъде определена на 0,2 мг/мл за шофьорите, които са изложени на много по-висок риск от злополуки, тъй като нямат опит в управлението по пътищата. Същевременно в посочените по-горе заключения от април 2001 г. Съветът отбеляза, че някои държави-членки считат, че по отношение на пределно допустимата концентрация на алкохол в кръвта важи принципът на субсидиарност и поради това този въпрос следва да бъде регулиран на национално равнище.

В заключенията си от 8–9 юни 2006 г. Съветът постигна съгласие за необходимостта от засилване на мерките за безопасност по пътищата и провеждане на инициативи на общностно равнище или на равнище държави-членки за борба с шофирането под въздействието на алкохол/упойващи вещества, *inter alia*, чрез мерки, засягащи трансграничното изпълнение на санкции за нарушения. В този контекст Съветът смята, че мерките за борба с шофирането под въздействието на алкохол/упойващи вещества са от особено голямо значение.

*
* *

Въпрос № 16 от Zita Pleštinská (H-0077/09)**Относно: Хармонизиране на картите на лица с увреждания в Европейския съюз**

Мотото на чешкото председателство е „Европа без бариери“. В Европейския съюз обаче все още съществуват различни правила по отношение на взаимното признаване на картите за самоличност, в които се посочва, че притежателят е с тежки увреждания. Системата за взаимно признаване не действа в тази област. Много граждани с увреждания срещат проблеми в чужбина например, като не могат да използват места за паркиране за лица с увреждания.

Разглежда ли председателството възможността за хармонизиране на картите за лица с тежки увреждания в Европейския съюз подобно на европейската здравноосигурителна карта?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Уважаемият колега поставя много важен въпрос. Мобилността на нашите граждани стои в основата на европейския проект и Съветът е наясно със специалните потребности на хората с увреждания в тази област.

Що се отнася до хармонизирането на личните карти, в които може също да се посочи, че притежателят има увреждане, трябва да бъде припомнено, че въпросът за картите за самоличност като цяло остава в рамките на националните отговорности, като някои държави-членки въобще не издават такива карти.

В европейската здравноосигурителна карта също не се съдържат медицински данни и информация за увреждания на нейния притежател, тъй като тази карта бе създадена с цел да се опростят процедурите, без да се засягат области, които попадат в рамките на националната компетентност във връзка с организацията на здравеопазването и социалната сигурност.

Както уважаемият колега може да си припомни, преди десет години Съветът вече предприе действия за улесняване на трансграничната мобилност на хората с увреждания в Европейския съюз. Въз основа на предложението на Комисията Съветът прие препоръка за въвеждане на стандартизирана карта за паркиране, която се признава в целия Европейски съюз. Съветът измени тази препоръка миналата година, за да бъдат взети под внимание разширяванията на ЕС през 2004 и 2007 г.

Целта на Съвета е да се гарантира, че притежателят на стандартна карта за паркиране за хора с увреждания може да използва местата за паркиране във всяка държава-членка.

*
* *

Въпрос № 17 от Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)**Относно: Поуки от икономическата криза**

Бъдещето на Европейския съюз зависи в голяма степен от приоритетите в новата финансова перспектива за 2013-2019 г., която се формулира в момента.

Каква е позицията на Съвета по отношение на следните важни въпроси за страните от ЕС и за Европейския съюз като цяло: как ще бъдат отразени поуките от сегашната финансова, енергийна и хранителна криза във финансовата перспектива? Как трябва да бъде формулирана финансовата перспектива, за да се намали или премахне изцяло заплахата от подобни кризи в бъдеще?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Уважаемият колега, разбира се, е прав, като отбелязва необходимостта Европейският съюз да си вземе поука от финансовата, енергийна и хранителна криза.

Работата по следващата финансова перспектива обаче не се очаква да започне до 2011 г. Поради тази причина е твърде рано Съветът да възприеме конкретно становище по отношение на това как точно тези поуки трябва да бъдат отразени в нея.

Трябва също така да бъде взето предвид, че тази година Комисията ще извърши преглед на настоящите финансови перспективи и най-вероятно тези въпроси ще бъдат засегнати в предстоящото разискване.

Междувременно Съветът, работейки в тясно сътрудничество с Европейския парламент, активно се стреми да предприеме подходящи мерки, за да се справи с настоящата криза, както и да предотврати бъдещи такива кризи.

В някои случаи тези мерки изискват бюджетна подкрепа от Съюза. Например мобилизираме допълнителни средства в подкрепа на инвестициите в енергетиката и ширококоловата инфраструктура в отговор на икономическата и енергийна криза. Също така в отговор на кризата с храните миналата година създадохме

„инструмент за прехрана“, за да помогнем на развиващите се страни да увеличат производителността си в селското стопанство.

Отговорът на Съюза по отношение на тези кризи обаче не трябва да се свежда до финансов принос от негова страна, който се налага да бъде ограничен в абсолютен обем.

Наистина голяма част от нашите действия, които са насочени към предотвратяване на бъдещи финансови кризи, са с регулаторен характер. Например Директивата „Платежоспособност II“, изменената Директива за капиталовите изисквания и Директивата за предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ще допринесат за засилване на правилата за разумен надзор над финансовите институции. Друг пример за наши регулаторни ответни действия, в този случай в отговор на енергийната криза, е предстоящото преразглеждане на Директивата за доставки на природен газ, която ще увеличи гъвкавостта на Съюза при прекъсвания на доставките на газ.

В други случаи ролята на Съюза в отговор на кризи е насочена към насърчаването на рамка за сътрудничество между 27-те държави-членки, а също и в по-широк мащаб към сътрудничество на световната сцена. Независимо дали това се прави в отговор на финансовата, енергийна или хранителна криза Европейският съюз се стреми да работи в тясно сътрудничество с международната общност, за да планира ответна реакция в световен мащаб.

*
* *

Въпрос № 18 от Marianne Mikko (H-0083/09)

Относно: Декларация за обявяване на 23 август за Европейски ден за възпоминание на жертвите на сталинизма и нацизма

Това лято се навършат 70 години от общоизвестния пакт Молотов–Рибентроп. Пактът Молотов–Рибентроп от 23 август 1939 г. между Съветския съюз и Германия раздели Европа на две сфери на влияние чрез секретни допълнителни протоколи. Декларация 0044/2008 за възпоминание на жертвите от последиците от този пакт получи подкрепата на 409 члена на Европейския парламент от всички политически групи. Тя бе обявена от председателя на Европейския парламент на 22 септември 2008 г. и би предадена заедно със списък с имената на подписалите я лица на парламентите на държавите-членки. В Европа се знае малко за влиянието на окупацията от Съветския съюз върху гражданите на постсъветските държави.

На 18 септември 2008 г. българският парламент прие резолюция, с която определи 23 август за ден за възпоминание на жертвите на нацизма и комунизма. Какви стъпки предприема председателството, за да насърчи други държави-членки да отбележат този тъжен ден?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът и неговото председателство са запознати с декларацията на Европейския парламент, в която се предлага 23 август да бъде обявен за Европейски ден за възпоминание на жертвите на сталинизма и нацизма. Както самият уважаем колега припомня, декларацията е насочена към парламентите на държавите-членки. Освен предоставената от уважаемия колега информация за българския парламент, Съветът не разполага с информация по какъв начин националните парламенти на останалите държави-членки са откликнали на това предложение, като този въпрос не е бил поставян в Съвета.

Чешкото председателство е силно ангажирано с този въпрос – подкрепата за обявяването на ден за възпоминание на жертвите на нацизма и комунизма съответства на неговите дългосрочни усилия за засилване на европейското измерение на възпоминанието на тоталитарното минало. Председателството организира публично изслушване в Европейския парламент на тема „Европейското съзнание и престъпленията на тоталитарния комунизъм: 20 години по-късно“, което ще се проведе в Брюксел на 18 март. Опитът от тоталитаризма ще бъде обсъден от експерти от държавите-членки на Европейския съюз, както и от високопоставени представители на председателството и институциите на ЕС.

Двадесетата годишнина от падането на желязната завеса е тясно свързана с мотото на председателството „Европа без бариери“. По тази причина председателството бе инициатор тази тема да стане един от приоритетите за комуникация на ЕС за 2009 г. Председателството твърдо вярва, че тази двадесетгодишнина не трябва да бъде отбелязана само като важен момент от европейската история, а също, че този исторически опит трябва

да бъде използван за възпитаване и насърчаване на правата на човека, основните свободи, принципа на правовата държава и други ценности, на които се основава Европейският съюз.

Амбицията на чешкото председателство е също да укрепи общото европейско измерение на съживяването на тоталитарното минало преди 1989 г. чрез засилване на действие 4 – Активно европейско възпоминание от програма „Европа за гражданите“, чиято цел е възпоминание на жертвите на нацизма и сталинизма.

Дългосрочната цел е на европейско равнище да бъде създадена платформа на европейската памет и съзнание, която да свързва съществуващите национални дейности и да насърчава съвместни проекти и обмен на информация и опит за предпочитане с подкрепата на ЕС. Двадесетгодишнината от падането на желязната завеса тази година и председателството на Чешката република е идеален повод за поставяне на началото на подобна инициатива. Почти сигурно е обаче, че това е дългосрочен процес, който ще продължи след края на чешкото председателство.

*
* *

Въпрос № 19 от Jens Holm (H-0089/09)

Относно: Търговско споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА)

Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА) ще съдържа нов международен стандарт за правните рамки на така нареченото упражняване на права върху „интелектуална собственост“. Фактически АСТА представлява законодателство. Говорител на правителството на САЩ заяви, че съдържанието на договора ще бъде оповестено публично едва след като страните са се споразумели относно действителния текст⁽⁵⁾. Ако това е вярно, парламентите няма да могат да упражнят контрол върху АСТА. Търговското споразумение ще създаде прецедент в изготвянето на тайно законодателство, а законодателството в Европейския съюз трябва да бъде възможно най-открито.

Бих желал да задам следните въпроси на Съвета:

Ще бъде ли публикуван окончателният проект преди да бъде постигнато политическо споразумение в Съвета? Ще имат ли парламентите достатъчно време, за да упражнят контрол върху АСТА преди да бъде постигнато политическо споразумение в Съвета? Може ли Съветът да гарантира, че АСТА няма да бъде прието тайно през парламентарната ваканция?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Многостранното Търговско споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА) има за цел да създаде общ стандарт за упражняване на права върху интелектуална собственост (ПИС) с цел борба с нарушаването на тези права в световен мащаб – по-конкретно с фалшифицирането и пиратството – и да осигури международна рамка, която да подобри упражняването на правата върху интелектуална собственост. Тези цели се преследват чрез трите основни компонента на АСТА: международно сътрудничество, правоприлагащи практики и законова рамка за упражняване на ПИС.

На 14 април 2008 г. Съветът упълномощи Комисията да води преговори по споразумението. Въпреки това по въпросите, които са от компетентността на държавите-членки, включително, *inter alia*, разпоредбите относно упражняването на права върху интелектуална собственост в наказателното право, председателството ще се опита да склучи обща позиция с оглед ускоряване на преговорите от името на държавите-членки.

Комисията води преговорите, като провежда консултации с компетентните комисии, назначени от Съвета. Въпросите, които са от компетентността на държавите-членки, се координират от председателството в рамките на компетентните подготвителни органи преди всеки кръг преговори, за да се гарантира, че позициите на държавите-членки се отразяват в преговорите.

Уважаемият колега може да бъде уверен, че както при всички международни споразумения, Парламентът ще участва в сключването на споразумението в съответствие с приложимите разпоредби на Договора за ЕО. Тъй

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

като етапът на окончателно определяне на правната основа все още не е достигнат, не е възможно Съветът да даде подробен отговор на поставените от уважаемия колега процедурни въпроси.

Съветът все пак е наясно, че на 18 декември 2008 г. Парламентът прие резолюция по този въпрос въз основа на доклада на г-н Susta. Съветът взе под внимание тази важна резолюция и принципните становища на Европейския парламент по този въпрос.

Съветът разбира, че комисията по международна търговия на Европейския парламент получава копия от всички документи, изпратени от Комисията на Комитета по член 133 и следователно Парламентът е напълно информиран за преговорите по АСТА.

Комисията по международна търговия също редовно информира Комисията за напредъка в преговорите. Освен това министърът на промишлеността и търговията на Чешката република г-н Říman постави този въпрос от името на Съвета по време на неговото явяване пред комисията по международна търговия на 20 януари и отговори на редица въпроси, поставени от уважаемите членове на Парламента.

*
* *

Въпрос № 21 от Kathy Sinnott (H-0093/09)

Относно: Законодателство в областта на авторското право

Аз и много от моите избиратели имаме опасения по отношение на предложеното законодателство в областта на авторското право. Неотдавна бях информирана, че разглеждането на тези предложения може да бъде отложено поради противопоставянето, което срещат. Може ли Съветът да предостави актуална информация относно текущата ситуация със законодателството в областта на авторското право, по-специално по отношение на предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2006/116/ЕО⁽⁶⁾ за срока за закрила на авторското право и някои сродни права? Ще гарантира ли Съветът, че предложението няма да се отразят отрицателно върху обичайните самостоятелни музиканти, актьори, хора на изкуството и т.н.?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2006/116/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за срока за закрила на авторското право и някои сродни права в момента се разглежда от Съвета.

Основната цел на проекта на директивата е да се подобри социалното положение на по-малко привилегированите изпълнители, и по-специално на студийните музиканти.

Съветът отбеляза с внимание изразените от Европейския парламент становища относно това предложение, по-конкретно гласуваните от комисията по правни въпроси изменения, и ще ги вземе предвид при бъдещи обсъждания.

Като се има предвид, че предложението все още се разглежда, на този етап Съветът не е в състояние да предостави окончателно становище по проблема.

*
* *

Въпрос № 22 от Proinsias De Rossa (H-0098/09)

Относно: Споразумение между Европейския съюз и Беларус, което разрешава пътуванията на деца за програми за възстановяване

Може ли председателството на Съвета да посочи какви действия предприема или планира да предприеме по отношение на параграф 5 от резолюцията на Европейския парламент от 15 януари 2009 г. относно стратегията на ЕС спрямо Беларус (P6_TA(2009)0027), в която чешкото председателство се призовава настоятелно да

⁽⁶⁾ ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 12

определи като свой приоритет договарянето с беларуските органи на споразумение, обхващащо целия ЕС, с което да се позволи на деца да пътуват от Беларус до всяка държава-членка на Европейския съюз, която организира програми за отпих и възстановяване?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът е наясно с възникналите в последно време проблеми във връзка с пътуванията на беларуски деца на посещения за оказване на помощ и на почивки в различни европейски държави. Значението на намиране на дългосрочно решение на този въпрос бе подчертавано неколккратно при контакти с беларуските органи, като последно това бе направено по време на срещата на министерската тройка ЕС–Беларус на 27 януари 2009 г. Съветът отбелязва, че в момента се водят консултации между засегнатите страни и съответните беларуски органи за решаване на двустранно равнище на възникналите в тази връзка проблеми, като няколко държави-членки вече са сключили споразумения, гарантиращи продължаването на тези пътувания. Съветът ще продължи да следи отблизо въпроса и – ако е необходимо – ще го повдигне при контактите си с беларуските органи.

*
* *

Въпрос № 23 от Γεωργίου Τούσσα (H-0101/09)

Относно: Повишаване на броя на болните от ракови заболявания поради употребата на муниции с обеднен уран в Косово

През последното десетилетие се наблюдава рязко повишаване на случаите на рак в Северно Косово. По-конкретно, през този период заболяемостта от рак в региона на Косовска Митровица се е увеличила с 200 % в сравнение с десетилетието преди бомбардировките на НАТО в бивша Югославия.

Освен това е известно, че най-малко 45 италиански войници от силите на НАТО в Косово (КФОР) са починали през годините след края на бомбардировките на НАТО в региона, а други 515 с различна националност са се разболели сериозно от т. нар. „балкански синдром“, т.е. от замърсяване на организмите им от мунициите с обеднен уран, използвани при бомбардировките през 1999 г.

Какво е становището на Съвета относно трагичните последици от използването на муниции с обеднен уран от командирите на НАТО в Косово, които търпят непрекъснато развитие? Смята ли Съветът, че използването на подобни оръжия представлява военно престъпление, от чийто извършители най-накрая трябва да се потърси отговорност пред народите от цял свят?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът не е компетентен по този въпрос и не може да даде становище по поставения от уважаемия колега въпрос.

*
* *

Въпрос № 24 от Jim Allister (H-0103/09)

Относно: Жан Калвин

Имайки предвид огромния принос на Жан Калвин за европейската религиозна, политическа и социална история и за просветлението и развитието на Европа, как планира Съветът да отбележи 500-та годишнина от неговото рождение през юли 2009 г.?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът не е обсъждал този въпрос, тъй като той не попада в сферата на неговата компетентност.

*
* *

Въпрос № 25 от Κωνσταντίνου Δρούτσα (H-0108/09)**Относно: Призив за незабавното освобождаване на петима кубински патриоти, задържани в САЩ**

Десет години след тяхното арестуване петима кубински патриоти – Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González и René González – продължават да са лишени от свобода в САЩ въз основа на скалъпени обвинения и в нарушение на основните законови правила. Те са държани в ужасни условия, а на техните роднини дори се забранява да ги посетят.

Понастоящем се провежда нова международна инициатива, имаща за цел тяхното незабавно освобождаване. До този момент призивът е подписан от повече от 500 изтъкнати интелектуалци и хора на изкуството от цял свят.

Осъжда ли Съветът продължаващото незаконно лишаване от свобода на петимата кубинци?

Каква е неговата позиция по отношение на призивите на национални парламенти, национални и международни масови организации и известни личности за незабавното освобождаване на петимата, намиращи се в затвора, кубински патриоти?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът е наясно с лишаването от свобода на петима кубински граждани, както и с решението на американските органи да предоставят визи на огромното мнозинство от членове на техните семейства, но да откажат да предоставят визи на двама от тези членове на имиграционни основания.

Взетите съдебни решения, както и решенията да се предостави или да не се предостави виза на отделни членове на семейство, са въпроси в сферата на вътрешната компетентност на Съединените щати. Що се отнася до третирането на кубинските затворници и техните семейства, това е двустранен въпрос между Съединените щати и Куба, тъй като по силата на международното право, защитата на правата и интересите на граждани в чужбина е самостоятелна отговорност на засегнатата държава.

Съветът би желал да подчертае, че САЩ са задължени да се придържат към международното право в областта на правата на човека; по-конкретно като държава, която е страна по Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, която гарантира правата на човека на лишените от свобода хора.

*
* *

Въпрос № 26 от David Martin (H-0109/09)**Относно: Задържане на генерични лекарствени продукти под режим транзит в Нидерландия**

Във връзка със задържането в Нидерландия на генерични лекарствени продукти под режим транзит може ли Съветът да изясни защо са били задържани лекарствените продукти при условие, че бележката под линия към член 51 от Споразумението ТРИПС (Споразумение за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост) не налага задължение за извършване на проверки за предполагаеми патентни нарушения за стоки под режим транзит?

Смята ли Съветът, че това задържане противоречи на член 41 от Споразумението ТРИПС, който постановява, че упражняването на правата върху интелектуална собственост не трябва да създава бариери пред търговията?

Би ли подкрепил Съветът включването на подобни разпоредби, засягащи правата върху интелектуална собственост, във всички споразумения за свободна търговия (ССТ) от ново поколение или други двустранни търговски споразумения?

Какви стъпки ще предприеме Съветът, за да гарантира, че доставките на генерични лекарствени продукти за развиващите се страни няма да бъдат възпрепятствани от подобни случаи на задържане в бъдеще?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Посоченият от уважаемия колега случай бе обсъден на заседание на Общия съвет на Световната търговска организация (СТО) на 3 февруари 2009 г.

По този повод 19 членове на Световната търговска организация взеха думата, като зададоха въпроси или направиха коментари. След тази намеса Европейската комисия подчерта факта, че:

– пратката е била временно задържана и следователно не е била отнета;

– явно е била постигната договореност между притежателя на правата и собственика на лекарствените продукти те да бъдат върнати в Индия.

Комисията също така обясни, че правната основа за действие – Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост – е съвместима с правилата на Световната търговска организация, включително, разбира се, със Споразумението ТРИПС.

Европейската комисия отново повтори своята позиция пред съвета по ТРИПС на 3 март 2009 г.

Европейският съюз продължава да бъде ангажиран с осигуряването на достъп до лекарства и не вижда противоречие с правилата на СТО и нейните усилия за залавяне на пратки с фалшиви стоки. Представителите на Европейската комисия подчертаха, че действията на нидерландските органи са били в съответствие с правилата за международна търговия, както и с отговорността на нидерландското правителство да осигури защита срещу нискокачествени лекарствени продукти и в крайна сметка са били в полза на общественото здраве като цяло.

Европейският съюз поддържа становището, че контролът върху стоките под режим транзит трябва да бъде възможен, когато е налице основателно съмнение за нарушаване права върху интелектуална собственост. От всички задържани фалшиви лекарства през 2007 г. 40 % са били задържани в режим транзит.

Що се отнася до въпроса за обхващането на упражняването на правата върху интелектуална собственост от търговските споразумения, този въпрос в момента се обсъжда в Съвета.

По отношение на доставките на достъпни лекарства за развиващите се страни Европейската общност играе водеща роля в усилията на Световната търговска организация за създаване на трайна, солидна в законово отношение рамка, по-специално чрез първото изменение на Споразумението ТРИПС. Това изменение бе ратифицирано от Европейската общност и от значителен брой държави, членки на СТО. Освен това ЕС прие редица вътрешни мерки, насочени към постигането на същата цел. Европейският съюз също така участва в много програми в развиващите се страни, които позволяват на тези страни да получат по-широк достъп до лекарства.

*

* *

Въпрос № 27 от Sajjad Karim (H-0111/09)

Относно: Израел и Палестина

Какви мерки ще предприеме Съветът, за да подкрепи прекратяването на продажбата на оръжия за Израел, успоредно на действията, които Европейският съюз вече предприе за предотвратяване на достигането на оръжие до „Хамас“?

Ще окаже ли Съветът натиск върху „Хамас“ и „Фатах“ за изпълнение на Споразумението за единно правителство, което бе изготвено с помощта на Саудитска Арабия (Споразумението от Мека от февруари 2007 г.)?

Ще подкрепи ли Съветът инициативите за мир от страна на САЩ, ако предстоят още политики на позитивни преговори?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът не смята, че между двата въпроса, които уважаемият колега поставя, може да бъде направен паралел. Съветът многократно е признавал правото на Израел да защити своите граждани от терористични нападения, но също толкова последователно припомня, последно в заключенията си от 26–27 януари 2009 г., задължението на Израел да упражнява това право съгласно параметрите на международното право.

Що се отнася до отношенията между „Хамас“ и „Фатах“, Съветът активно насърчава помириенето между палестинците и обединението им зад президента Махмуд Абас, което е от ключово значение за мира, стабилността и развитието. Той подкрепя посредническите усилия на Египет и Арабската лига в това отношение, което доведе до срещата на всички палестински фракции на 26 февруари в Кайро.

Участието на новата администрация на САЩ е от решаващо значение за излизането от патовата ситуация в мирния процес. Затова Съветът приветства бързото ангажиране на новата администрация на САЩ, проява на което бе номинацията на сенатор Mitchell за специален пратеник за Близкия изток, както и неотдавнашното посещение на новия държавен секретар Клинтън в региона. Първата среща на четворката с държавния секретар Клинтън в кулоарите на донорската конференция в Sharm-al-Sheik на 2 март потвърди решимостта на Европейския съюз и САЩ да работят заедно с останалите членове на четворката и арабските партньори за намиране на решение в Близкоизточния мирен процес.

*
* *

Въпрос № 28 от Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Относно: Финансова криза и срив на икономиките на държавите-членки

Как реагира Съветът и как ще реагира в бъдеще по отношение на сригове на икономики на държави-членки, като се има предвид по-специално ситуацията в Латвия и до известна степен ситуацията в Унгария?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Съветът продължава да е убеден, че са налице адекватни структури, процедури и инструменти, които да предотвратят сригове на икономики на държави-членки в бъдеще, и припомня решението си от 2 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета за установяване на механизъм, осигуряващ средносрочна финансова подкрепа за платежния баланс на държавите-членки⁽⁷⁾, чрез който таванът за максималната сума на кредитите, които може да бъдат отпускани на държави-членки извън еврозоната, бе увеличен от 12 милиарда EUR на 25 милиарда EUR. Съветът вече реши да се възползва от механизма в два случая, за да отговори на финансовите нужди на Латвия и Унгария.

Нещо повече, както уважаемият колега знае, на 1 март 2009 г. държавни и правителствени ръководители обсъдиха на неофициална среща сегашната финансова и икономическа криза и се договориха да предприемат действия най-вече в тази насока: възстановяване на подходящи и ефективни условия за финансиране в икономиката; решаване на въпроса с обезценените банкови активи; подобряване на регулирането и надзора върху финансовите институции; осигуряване на дългосрочна устойчивост на публичните финанси.

Държавните и правителствени ръководители признаха също очевидните различия между държавите-членки в Централна и Източна Европа и се ангажираха да направят преглед на вече предоставената помощ. По

⁽⁷⁾ OBL 352, 31.12.2008 г., стр. 11.

отношение на банковия сектор те потвърдиха, че подкрепата за банките принципиално не следва да води до налагане на ограничения върху дейността на техните дъщерни дружества в страните домакини в Европейския съюз. Те също така признаха важноста на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) за осигуряването на финансиране за региона и приветстваха в този контекст неотдавнашното съобщение на ЕИБ, Световната банка и Европейската банка за възстановяване и развитие за съвместна инициатива в подкрепа на банковия сектор в региона, както и за финансиране на кредитирането на фирми, засегнати от световната икономическа криза.

И накрая, Съветът би желал да увери уважаемия колега, че ще продължи да следи активно положението, като работи в тясно сътрудничество с Комисията и съставя елементи за подпомагане на държавите, изправени пред временни дисбаланси, ако се изисква, на базата на всички налични инструменти.

*
* *

Въпрос № 29 от Laima Liucija Andrikiene (H-0121/09)

Относно: Посещение в Беларус на Хавиер Солана, върховен представител на Европейския съюз за общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС)

Хавиер Солана, върховен представител на Европейския съюз за общата външна политика и политиката на сигурност, посети Беларус на 19 февруари 2009 г., където се среща с президента Лукашенко и министъра на външните работи Мартинов, както и с опозиционни лидери и представители на гражданското общество.

Как оценява Съветът съдържанието на тези срещи? Дават ли те знак за бъдещите отношения между Европейския съюз и Беларус? Какви са следващите стъпки, които Съветът планира да предприеме в отговор на резултатите от посочените по-горе срещи?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Срещата с върховния представител Солана се оценява като положителна, открита и честна. Върховният представител Солана посочи по време на пресконференцията след срещата „на четири очи“ с президента Лукашенко, че всичко, което е трябвало да се каже, е казано; всичко, което е трябвало да се критикува, е критикувано. Предадени бяха познати съобщения и бяха получени конструктивни отговори. По време на срещата с представители на гражданското общество и лидери на опозицията, която се състоя преди срещата с президента и министъра на външните работи, всички представители благодариха на върховния представител Солана за неговото посещение и насърчиха по-нататъшното ангажиране, заявявайки, че не виждат други алтернативни възможности.

Съветът вече започна работа по преразглеждането на визовата забрана с оглед на вземането на решение до 13 април. В този контекст Съветът смята, че приносът от посещенията на високо равнище е много ценен за осъществяването на напредък в тази дейност и ще продължи да следи отблизо развитието в Беларус. Разглежда се възможността за включването на Беларус в инициативата „Източно партньорство“, която ще бъде започната от чешкото председателство по време на срещата на високо равнище „Източно партньорство“ в началото на май 2009 г.

В съответствие с договореното на срещата между върховния представител Солана и външния министър Мартунов между Европейският съюз и Беларус ще започне диалог за правата на човека. Работата в подготвителните органи на Съвета по създаването на проучвателна мисия в Беларус продължава и след като се вземат предвид резултатите от нея ще започнат обсъждания на условията на този диалог, които след това трябва да бъдат одобрени от Съвета.

*
* *

Въпрос № 30 от Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Относно: Премахване на зоните на „данъчен рай“

Предложила ли е някоя държава-членка зоните на „данъчен рай“, особено в Европейския съюз, да бъдат премахнати?

Приел ли е Европейският съюз решение, в което се предлага държавите-членки да премахнат съществуващите на тяхна територия зони на „данъчен рай“?

Какви мерки ще предприеме Европейският съюз, за да сложи край на зоните на „данъчен рай“, да се бори с финансовите спекулации и да упражнява контрол върху свободното движение на капитали, особено в Европейския съюз?

Отговор

(BG) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на първата месечна сесия на Европейския парламент през март 2009 г. в Страсбург.

Европейската общност прие редица мерки в областта на данъчното облагане.

През 1977 г. Съветът прие Директива 77/799/ЕИО на Съвета относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане⁽⁸⁾. Тази директива признава, че практиката на избягване плащането на данъци и отклонение от данъчно облагане, която преминава границите на държавите-членки, води до загуби за бюджета и нарушаване на принципа на справедливото данъчно облагане и засяга функционирането на общия пазар. Директивата бе допълнение към Директива 76/308/ЕИО на Съвета относно взаимопомощта при изплащането на вземания, произтичащи от определени налози, мита, данъци и други мерки. През февруари 2009 г. Комисията предложи тези две директиви да бъдат преразгледани с оглед осигуряване на по-голяма ефективност и прозрачност в сътрудничеството между държавите-членки по отношение на оценката и събирането на преки данъци, особено чрез премахване на пречките, свързани с банковата тайна, споделяне на информация от трети страни и създаване на нова административна рамка, основана на срокове и изцяло електронни комуникации. Тези предложения в момента се обсъждат в Съвета.

Директива 2003/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания⁽⁹⁾ (Директива за данъка върху спестяванията), която влезе в сила през юли 2005 г., има за цел да предотврати избягването от физически лица на данъчно облагане на получените от тях лихви върху спестявания като тя предвижда обмен на информация между държавите-членки. Директивата за данъка върху спестяванията обхваща както случаите в рамките на Общността, така и такива извън Общността.

– По отношение на случаи в рамките на Общността Директивата за данъка върху спестяванията предвижда обмен на информация между държавите-членки относно лихвите, получени от инвеститори, които не са местни лица. На 2 декември 2008 г. Съветът приветства предложението на Комисията да се разшири обхватът на прилагане на Директивата и призова за постигането на бърз напредък в обсъжданията.

– По отношение на случаите извън Общността споразуменията за данъка върху спестяванията, които Общността сключи с пет трети страни, установяват подобни или равностойни мерки като тези, които се прилагат в Общността. Комисията участва в преговори за разширяване на мрежата за облагане на спестяванията в други трети страни.

Освен тези директиви Съветът възложи на Комисията да преговаря по споразумения за борба с измамите между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и трети страни, от друга, за да се гарантира ефективно административно съдействие и достъп до информация по отношение на всички форми на инвестиции, по-специално фондации и тръстове.

В тази област временно се изпълнява споразумение с Швейцария, което се очаква да бъде ратифицирано от всички държави-членки, и се водят преговори по споразумение с Лихтенщайн.

И накрая, през май 2008 г. Съветът прие заключения относно необходимостта от засилване на усилията за борба с данъчните измами и укриването на данъци по цял свят чрез гарантиране на прилагането на принципите на добро управление в данъчната област, като например принципите на прозрачност, обмен на информация и лоялна данъчна конкуренция. След тези заключения Комисията води преговори за включване на членове за добро управление в двустранните споразумения с 14 страни (Индонезия, Сингапур, Тайланд, Виетнам, Бруней, Филипини, Малайзия, Китай, Монголия, Украйна, Ирак, Либия, Русия и Южна Корея) и 8 региона (карибския, тихоокеанския, 4 африкански региона, Централна Америка, Андската общност).

(8) ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15.

(9) ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 38.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 37 от Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Относно: „Случаен роуминг“

По време на обсъждането на предложението за обща регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (COM(2008)0580 – С6-0333/2008 – COD 2008/0187) гласоподаватели от моя изборителен район (две области по полско-германската граница) насочиха вниманието ми към проблема със „случайния роуминг“.

Случайният роуминг представлява осъществяване на неволна връзка към чуждестранна мрежа при ползване на мобилен телефон в граничен регион. Без да преминават границата жителите на тези региони могат да уловят сигнал, излъчван от мобилен телефонен оператор в съседната страна, и в резултат от това да заплатят много по-високи такси за разговор и пренос на текст и данни.

Наясно ли е Комисията с този проблем? Какви мерки ще бъдат предприети или вече са били предприети, за да се сложи край на това голямо неудобство за потребителите на мобилни телефонни услуги в гранични райони?

Отговор

(BG) Комисията е наясно с посочения от уважаемия колега проблем с неволния роуминг за някои потребители, особено в граничните райони. В това отношение по силата на член 7, параграф 3 от действащия Регламент относно роуминга⁽¹⁰⁾ националните регулаторни органи са длъжни да следят за особения случай на неволнен роуминг в граничните райони на съседни държави-членки.

В този контекст по искане на Комисията групата на европейските регулаторни органи включи неволния роуминг в своите доклади за индикативни показатели, последният от които бе публикуван през януари тази година. Според тези доклади проблемът с неволния роуминг се признава от мнозинството от операторите. Операторите обаче твърдят, че той не представлява съществен проблем, тъй като само няколко потребители са били засегнати неблагоприятно.

Много доставчици въвеждат редица механизми, за да се справят с неволния роуминг. Обикновено в уебсайтовете на доставчиците е предоставена информация, а в случаите, когато е установен конкретен проблем (например между Северна Ирландия и Република Ирландия), доставчиците като цяло са предприели допълнителни мерки, за да гарантират, че потребителите знаят за проблема, като в някои случаи дори предлагат специални, изготвени за тази цел тарифи. Според горепосочените доклади по-голямата част от доставчиците също заявяват, че когато роумингът наистина е бил неволнен, като жест на добра воля е възможно таксите да бъдат отменени. Освен това Комисията смята, че предприетата от ирландските и британски органи инициатива, които създадоха съвместна работна група, която да разгледа този въпрос, дава много добър пример, който може да бъде последван от други.

Въпросът за неволния роуминг бе разгледан от Комисията и в контекста на прегледа на функционирането на Регламента относно роуминга, който бе представен в приетото на 23 септември 2008 г. съобщение на Комисията⁽¹¹⁾. Комисията отбеляза, че въведеното в действащия Регламент относно роуминга задължение за прозрачност, налагащо, когато са в режим на роуминг, клиентите да бъдат информирани за цените, е помогнало за привличането на вниманието на потребителите върху факта, че те са в режим на непреднамерен роуминг. С оглед на тази ситуация, а също и че националните регулаторни органи и администрациите на държавите-членки отговориха и чрез двустранни инициативи за решаването на проблема, като бяха постигнати няколко споразумения, Комисията не смята за подходящо в регламента да бъдат въведени допълнителни

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

⁽¹¹⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно резултатите от прегледа на функционирането на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (COM(2008)580 окончателен).

разпоредби в това отношение. Комисията обаче ще продължи да следи положението, за да гарантира безпроблемното функциониране на единния пазар и защитата на потребителите.

*
* *

Въпрос № 38 от Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Относно: Проблеми при свързване с номер за спешни повиквания 112 в гранични райони

Проблемите с мобилните телефонни мрежи в граничните райони може да доведат до утежняване на опасни ситуации, тъй като неволни промени в избора на мрежа може да забавят или да прекъснат връзката с номера за спешни повиквания 112 и може да се окаже, че хората несъзнателно са се свързали с чуждестранна централа за спешни повиквания.

Наясно ли е Комисията, че при настоящото състояние мобилните потребители, които се обаждат на европейския номер за спешни повиквания 112 от гранични райони в тяхната страна, без да осъзнават, че са се свързали с по-мощна чуждестранна мрежа, се оказва, че разговарят с чуждестранна централа?

Наясно ли е Комисията с проблема, че връзката може да прекъсне, ако мобилният телефон намери по-мощна чуждестранна мрежа и след това се свърже с нея?

Наясно ли е Комисията, че централата за спешни повиквания не провежда проактивна политика на обратни повиквания и по този начин например е възможно връзката да прекъсне по средата на разговора на човек, който панически обяснява своята ситуация на нидерландската централа 112, а след повторно набиране от негова страна той да се свърже с германската централа 112 с всички възможни езикови проблеми, които може да възникнат от това?

Какви мерки (освен проактивна политика на обратни повиквания) предлага Комисията, за да гарантира, че жителите на граничните райони получават отговор на своя език, когато се обаждат на европейския номер за спешни повиквания 112?

Отговор

(BG) Държавите-членки носят отговорността за организирането на служби за спешна помощ и отговарянето на повиквания до телефон 112, включително за тяхната политика по отношение на предприеманите действия при прекъснати разговори, езикови способности или процедури за действие в случаи на спешни ситуации в гранични райони между държави или региони.

Комисията следи отблизо изпълнението на разпоредбите на Европейския съюз относно телефон 112 в държавите-членки. Започнати бяха 17 процедури за нарушение срещу държави-членки, които не са изпълнили съответните изисквания на законодателството на Европейския съюз⁽¹²⁾. Тринадесет от тези дела вече са приключени след предприемането на корективни мерки в съответните страни. В други области, в които няма конкретни изисквания съгласно законодателството на Европейския съюз, като например обслужването на повиквания до телефон 112 на различни езици, Комисията насърчава най-добрите практики сред държавите-членки чрез различни органи, като например Комитета за регулиране на съобщенията, както и експертната група за спешни повиквания.

Комисията е наясно с посочените от уважаемия колега потенциални проблеми, произтичащи от факта, че някои абонати на мобилни оператори, които се обаждат на телефон 112 в случай на спешност, може неволно да бъдат в роуминг и да установят връзка с център за спешни повиквания в съседна държава-членка. Въпреки че случаите на пълна загуба на покритие и липса на подходящ отговор би трябвало да са рядкост, Комисията възнамерява да повдигне този въпрос пред държавите-членки в Комитета за регулиране на съобщенията и в експертната група за спешни повиквания, за да се гарантира, че са предприети необходимите мерки за справяне с подобни случаи.

Освен това Комисията наблюдава проблема с неволния роуминг в контекста на прилагането и прегледа на Регламента относно роуминга. Както се посочва в отговора на Комисията на въпрос H-0073/09 от г-н Zdzisław

⁽¹²⁾ Най-вече член 26 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).

Kazimierz Chmielewski, в съответствие с член 7, параграф 3 от действащия Регламент относно роуминга⁽¹³⁾, националните регулаторни органи са длъжни да следят за особения случай на неволен роуминг в граничните райони на съседни държави-членки и на всеки шест месеца да съобщават на Комисията резултатите от това наблюдение.

Освен това в контекста на прегледа на Регламента относно роуминга⁽¹⁴⁾ Комисията отбеляза, че задължението за прозрачност, въведено в действащия Регламент относно роуминга, което налага, когато са в режим на роуминг клиентите да бъдат информирани за цените, е помогнало за привличането на вниманието на потребителите върху факта, че те са в режим на непреднамерен роуминг. С оглед на тази ситуация и предвид факта, че националните регулаторни органи и администрациите на държавите-членки отговориха и чрез двустранни инициативи за решаване на проблема, като бяха постигнати няколко споразумения, Комисията не смята за подходящо в регламента да бъдат въведени допълнителни разпоредби в това отношение. Комисията обаче ще продължи да следи положението, за да гарантира безпроблемното функциониране на единния пазар и защитата на потребителите.

Крайната цел на Комисията е да гарантира, че изпадналите в беда европейски граждани могат да получат реален достъп до служби за спешна помощ във всички държави-членки с помощта на телефон 112.

*
* *

Въпрос № 39 от Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Относно: Въвеждане на европейския номер за спешни повиквания 112

Според последното проучване на Евробарометър от 11 февруари 2009 г. телефон 112 не е достатъчно известен сред гражданите на Общността. Положението с достъпа до този телефон в държавите-членки все още е незадоволително, независимо от факта, че по програма i2010 (Възобновяване на системата за спешни повиквания от автомобили (eCall) – план за действие (трето съобщение относно eSafety) – COM(2006)0723) номерът трябва да бъде общодостъпен и да може да се използва в рамките на Европейския съюз.

Какви стъпки ще предприеме Комисията, за да гарантира пълното изпълнение на този проект в цялата Общност?

Отговор

(BG) Комисията работи много активно, за да гарантира, че единният европейски номер за спешни повиквания 112 е достъпен и работи ефективно в целия Европейски съюз.

Комисията следи отблизо изпълнението на разпоредбите на Европейския съюз относно телефон 112 в държавите-членки. Започнати бяха 17 процедури за нарушение срещу държави-членки, които не са изпълнили съответните изисквания на законодателството на Европейския съюз⁽¹⁵⁾. Тринадесет от тези дела вече са приключени след предприемането на корективни мерки в съответните страни.

Комисията също така насърчава сътрудничеството и обмена между държавите-членки на най-добри практики в областта на телефон 112 чрез различните експертни органи като Комитета за регулиране на съобщенията и експертната група за спешни повиквания, а също така работи, за да направи телефон 112 по-достъпен за всички граждани чрез реформа на правилата на Европейския съюз в областта на далекосъобщенията и чрез финансиране на проекти за научни изследвания, като например „eCall“ и „Комуникация за всички“.

Както уважаемият колега изтъква, последните резултати от проучването на Евробарометър относно телефон 112 показват, че може да бъде направено още много, за да бъдат информирани по-добре гражданите на ЕС, тъй като само един от четирима анкетирани е посочил телефон 112 като телефонния номер за обаждания до

⁽¹³⁾ Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

⁽¹⁴⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно резултатите от прегледа на функционирането на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (COM(2008)580 окончателен).

⁽¹⁵⁾ Най-вече член 26 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).

службите за спешна помощ в ЕС. Поради тази причина Комисията също допринася за повишаване на информираността за телефон 112 като в специален уебсайт предоставя информация за гражданите на Европейския съюз, особено за хората, които пътуват в Европейския съюз, и за децата, в който се описва какво представлява, как се използва и как функционира телефон 112 във всяка държава-членка⁽¹⁶⁾. Миналия месец Комисията, заедно с Парламента и Съвета, обявиха 11 февруари за Европейски ден на телефон 112. На този ден бяха организирани и всяка година ще продължат да бъдат организирани различни дейности за повишаване на осведомеността и за създаване на мрежи, за да се популяризира съществуването и използването на единния европейски номер за спешни повиквания навсякъде в Европейския съюз.

Що се отнася до изпълнението на инициатива i2010, дейностите по нея са възобновени и се подкрепят от всички държави-членки. За допълнителна информация Комисията би желала да насочи вниманието на уважаемия колега към отговора на Комисията на писмен въпрос E-6490/08. По-специално, стандартите на eCall са почти готови и създадената неотдавна европейска платформа за въвеждане на eCall ще координира и контролира напредъка на eCall в цяла Европа.

Комисията признава изразения от Парламента интерес с подписването през септември 2007 г., наред с други инициативи, на писмена декларация относно телефон 112 от 530 членове на Европейския парламент. Комисията ще продължи да следи отблизо ефективното въвеждане на телефон 112 в държавите-членки, но днес телефон 112 е един от конкретните резултати, който Европа може да предложи на своите граждани.

*
* *

Въпрос № 40 от Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Относно: Забавяне на приемането на UMTS-базираните услуги

При наличието на повече от 115 HSPA мрежи (HSPA е най-новата технология, която позволява на потребителите на мобилни услуги да изтеглят данни с висока скорост) и над 35 милиона потребители в Европа UMTS технологията, която се разви от GSM технологията, ще изиграе ключова роля и потребителите я ценят, не на последно място, защото предлага много предимства.

Ако UMTS услугите продължат да се развиват, регулаторната рамка изисква честотния обхват 900 MHz за GSM да бъде отворен за тях. Измененията на Директива 87/372/ЕИО за GSM⁽¹⁷⁾ обаче изостават от плана, а държавите-членки очакват от Комисията, Съвета и Парламента да внесат яснота в регламента.

С оглед на критичната финансова ситуация в Европа трябва да бъде намерен бърз и отговорен начин за разпределяне на въпросния честотен обхват и за реформиране на съответната директива, за да се окаже подкрепа на сектора на мобилните комуникации. Следователно всички участници в законодателния процес имат задачата да работят за общоевропейско решение.

Какви политически и технически мерки ще предложи Комисията, за да бъдат избегнати допълнителни забавяния, които биха засегнали сектора на европейските електронни комуникации като цяло?

Отговор

(BG) В отговор на въпроса на уважаемия колега Комисията твърдо вярва във важността на отварянето на честотния обхват 900 MHz за GSM за други мобилни технологии, което би било от полза за потребителите и би дало важен тласък на икономиката на Европейския съюз.

Признавайки стратегическата важност на това решение, в средата на 2007 г. Комисията вече предложи Директивата за GSM да бъде отменена и честотният обхват за GSM да бъде отворен.

Това съответстваше изцяло на политиката на „по-добро законотворчество“ на председателя Барозу и послужи като ясен сигнал за сектора на мобилните телефонни услуги и държавите-членки.

Въпреки че нашата инициатива получи подкрепа от Съвета и от Европейския икономически и социален комитет, от обменената между Комисията и комисията по промишленост, изследвания и енергетика кореспонденция стана ясно, че предложената от Комисията процедура не е приемлива за Парламента.

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 196, 17.7.1987 г., стр. 85.

С оглед на необходимостта от напредък по този належащ въпрос и имайки предвид изразените от Парламента причини за загриженост, Комисията направи ново предложение за изменение на Директивата за GSM.

Комисията счита, че трябва да се направи ясно разграничение между тази политическа мярка – повишаване на неутралността на използването на честотните диапазони 900 MHz по отношение на технологията чрез тяхното отваряне към други системи, като например UMTS – и техническите мерки за изясняване на техническите условия, които са необходими за съвместното съществуване на нови системи заедно с GSM, както и за избягване на смущения като цяло.

Това предложение за политика вече се намира в ръцете на съзаконодателя, а техническите мерки се изпълняват посредством Решението за радиочестотния спектър, съгласно което Комисията вече извърши проверка на съвместимостта на UMTS. Техническото решение в този смисъл, което е съгласувано с експертите на държавите-членки, може да бъде прието веднага след като Парламентът и Съветът приемат директивата за изменение.

Комисията показва своя ангажимент за намирането на конструктивно решение като внесе подходящите предложения в областта на политиката и технически предложения. От този момент нататък остава Парламентът и Съветът да поемат своята отговорност и да приемат бързо директивата за изменение.

*
* *

Въпрос № 47 от Laima Liucija Andrikiene (H-0126/09)

Относно: Развитие на преговорите за присъединяване между Европейския съюз и Турция

Членът на Комисията Оли Рен заяви, че преговорите за присъединяване между Европейския съюз и Турция се развиват бавно, но стабилно.

Кои са най-проблемните области, в които е необходимо Турция да извърши реформи, за да изпълни критериите от Копенхаген? Турция е страна, която може да осигури енергийна сигурност на Европейския съюз. Какви са гаранциите, че по време на преговорите за присъединяване Комисията няма да пренебрегне някои актуални проблемни въпроси в Турция, и по-специално в областта на правата на човека, за да реши проблемите с енергийната сигурност на ЕС?

Отговор

(BG) Действително процесът на присъединяване продължава да се развива.

Напредъкът на преговорите обаче най-вече и преди всичко зависи от възможностите на Турция да изпълни критериите за отваряне на глави и да приеме и изпълни свързаните с присъединяването към ЕС реформи.

Извършваната в момента работа от страна на Турция, например в областта на политиката на данъчното облагане и социалната политика, трябва да бъде допълнена с подобни усилия в областта на околната среда, конкуренцията, обществените поръчки, както и безопасността на храните, ветеринарната и фитосанитарна политика.

Усилията на Турция в областта на политическата реформа трябва да наберат скорост, включително например в областта на свободата на изразяване и борбата срещу корупцията.

Що се отнася до енергетиката, както Турция, така и Европейският съюз могат да спечелят много от по-близкото енергийно сътрудничество. При никакви обстоятелства обаче не може енергийната сигурност на Европейския съюз да предпречи критериите за присъединяване нито в областта на правата на човека, нито в която и да е друга област.

*
* *

Въпрос № 48 от Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Относно: Разширяване на ЕС и финансовата криза

Според Комисията може ли финансовата криза да забави официалното присъединяване на новите страни кандидатки?

Отговор

(BG) Европейският съюз е заявявал многократно своя ангажимент към европейската перспектива на западнобалканските страни и Турция. Перспективата за членство в Европейския съюз, както и значителната предприєдинителна помощ, служат като фактор за стабилност, особено в тези времена на международна финансова криза.

Настоящата криза действително достигна в различна степен до Западните Балкани и Турция. Европейският съюз представи пакет за кризисно подпомагане на малките и средни предприятия в тези страни и е готов да разгледа евентуални допълнителни начини за оказване на подкрепа на определени страни, участващи в процеса на разширяване, ако това се окаже необходимо и възможно. В този контекст е важно да се подчертае, че бързото възстановяване на нововъзникващите, съседни до нас пазари е от решаващо значение за Европейския съюз.

Графикът за присъединяване към ЕС се определя преди всичко от темпото, с което страните кандидатки изпълняват установените условия за членство и прилагат съответните реформи. Настоящата криза може дори да засили тяхната мотивация да се присъединят към Съюза.

Ангажиментът на Европейския съюз към европейското бъдеще на Западните Балкани и Турция остава. Комисията ще продължи да полага всички усилия, за да подкрепи тези страни по пътя им към ЕС.

*
* *

Въпрос № 52 от Jim Higgins (H-0057/09)**Относно: Производство на храни по биологичен начин**

Може ли Комисията да посочи дали е готова да предостави допълнително финансиране, за да насърчи по-голямото производство на храни по биологичен начин?

Отговор

(BG) Комисията с удоволствие ще отговори на въпроса на уважаемия колега относно биологичното производство.

Уважаемият колега задава въпрос за оказването на допълнителна подкрепа за селскостопанските производители, развиващи биологично селско стопанство. На първо място трябва да бъде обяснено как селскостопанските производители, развиващи биологично селско стопанство, могат да се възползват от общата селскостопанска политика (ОСП). Развиващите биологично селско стопанство производители получават преки плащания по първия стълб, както всички други европейски селскостопански производители. Новият член 68 дава възможност на държавите-членки да изплащат определена допълнителна помощ на селскостопанските производители, развиващи биологично селско стопанство.

По втория стълб, за да се предприемат целеви действия по-отношение на развиващите биологично селско стопанство производители, могат да се използват няколко мерки по програмите за развитие на селските райони. Агроекологичните мерки се използват по-специално, за да се подпомогне за преминаването от конвенционални към биологични техники на производство или за да се компенсират допълнителните разходи, които са свързани с биологичното производство, или и в двата случая. Почти всички програми за развитие на селските райони за периода 2007–2013 г. включват подобни мерки.

Комисията знае, че производителите, използващи биологични методи за производство, се опасяваха, че увеличението на цените на храните през последната година може да доведе до намаляване на търсенето на биологични продукти. Не бяха забелязани обаче обезпокоителни признаци във връзка с търсенето като търсенето на биологични продукти продължава да бъде силно. Комисията също извършва активни действия на този фронт: миналата година тя стартира кампания за насърчаване на биологичното селско стопанство с изцяло обновен уебсайт. Кампанията включваше и открит конкурс за нов знак за произведени в Европейския съюз биологични продукти, който трябва да се използва от юли 2010 г. и който ще улесни продажбата на биологични продукти в целия Европейски съюз.

Политиката на Комисията по отношение на сектора на биологичното производство бе договорена през 2004 г. в рамките на план от 21 мерки. Съветът и Парламентът признават, че развитието на този конкретен сектор трябва да се определя от търсенето. Това означава, че въвеждането на специални стимули като субсидии за производство всъщност би променило политиката за сектора. Решение, което Комисията смята, че за момента

е неподходящо. Комисията обаче е отворена към по-нататъшно засилване на мерките относно биологичното селско стопанство в програмите за развитие на селските райони.

В заключение, Комисията счита, че сегашното съчетаване на политически мерки осигурява балансирана подкрепа за биологичното производство и че допълнително финансиране не е необходимо.

*
* *

Въпрос № 53 от Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Относно: Финансови инструменти в областта на селското стопанство

Селскостопанският сектор, заедно с други търговски сектори в Европейския съюз, в момента е изправен пред кредитен недостиг (по-специално за оборотен капитал).

Комисията особено насърчава използването на микрокредити, кредитни гаранции, рисков капитал и други инструменти за насърчаване на малките и средни предприятия. Селскостопанските дейности обаче обикновено не отговарят на критериите за финансиране по програмите на Европейския инвестиционен фонд (ЕИФ) (на срещни гаранции, микрокредитиране).

Възнамерява ли Комисията да инициира промени в тази област? Планира ли се увеличаване на броя на областите, в които ЕИФ може да предостави финансова подкрепа?

Какви възможности може да съществуват за използване на подкрепата на Европейския съюз, за да се предостави финансова помощ на селскостопанските оператори и фирмите в селските райони под формата на финансови инструменти (микрокредити, гаранционни портфолия от насрещни гаранции)?

Отговор

(BG) Новото регламентиране на структурните фондове (СФ) за 2007–2013 г. предвижда разпоредби за разработването на инструменти за финансов инженеринг в държавите-членки и в регионите на Европейския съюз. Инициативата Съвместни европейски ресурси за микро- и средни предприятия (JEREMIE) бе планирана в този контекст с оглед да се отговори на нуждите на средните и микропредприятията по отношение на достъпа до финансиране. Решението дали да бъде използван този инструмент обаче зависи от органите за управление (ОУ) на оперативните програми от структурните фондове.

Ако техният отговор е положителен, те трябва да предприемат подходящи мерки за създаването на фондове за участие към JEREMIE на национално или регионално равнище. Те също така носят основната отговорност за решението на кого да се предостави подкрепата, макар че получават помощ от Комисията, за да бъдат постигнати възможно най-добри резултати в дългосрочен план.

Органът за управление на фонда за участие може да бъде Европейският инвестиционен фонд или национален кандидат. Фондът за участие трябва да посочи финансовите посредници, които от своя страна организират фондовете (заеми, гаранции, рисков капитал) за осигуряване на подкрепа на крайните бенефициенти. Сред потенциалните крайни бенефициенти може да има и предприятия от сектора на селското стопанство. Ако бъде представен такъв случай обаче трябва да се направи ясно разграничение между дейностите, които се подкрепят по програма JEREMIE, и тези – по програмата за развитие на селските райони.

Политиката за развитие на селските райони предоставя на държавите-членки и на регионите възможности да развият дейности в областта на финансовия инженеринг и по този начин да гарантират по-добри финансови възможности за техните бенефициенти по програмите за развитие на селските райони. Това обхваща широк спектър от мерки, като например съфинансиране от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) на разходите по отношение на операции, включващи принос за подкрепа на фондове за рисков капитал, гаранционни фондове, заемни средства и дори субсидии за лихвени плащания за кредити, съфинансирани от ЕЗФРСР⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁸⁾ Съгласно член 71, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета финансирането от ЕЗФРСР може да се извърши под форма, различна от пряка помощ, неподлежаща на изплащане (безвъзмездна). Това е описано по-подробно в членове 49–52 от Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията, където се представят възможностите и условията за развитие на някои мерки от инструментариума на финансовия инженеринг.

Държавите-членки и регионите вече въведоха няколко схеми за финансов инженеринг. Като пример може да бъдат дадени програмите за развитие на селските райони за Португалия, Saxony-Anhalt (Германия) или Corsica (Франция). В момента се обсъждат други предложения за гаранционни фондове.

Използването на тези разпоредби съгласно програмите за развитие на селските райони може да помогне за намаляване на негативните последици от кризата и да осигури по-добри възможности за финансиране на потенциални бенефициенти в селското стопанство.

*
* *

Въпрос № 54 от Michl Ebner (H-0076/09)

Относно: Интегрирана стратегия на Европейския съюз за устойчиво развитие и използване на ресурсите на планинските райони

В своя доклад по собствена инициатива от 23 септември 2008 г. относно състоянието и перспективите на селското стопанство в планинските райони Европейският парламент призова Комисията да разработи в срок от 6 месеца от приемането на тази резолюция, в рамките на своите компетенции, специфична интегрирана стратегия за устойчиво развитие и използване на ресурсите на планинските райони на Европейския съюз (стратегия на Европейския съюз за планинските райони).

Каква е позицията на Комисията относно този проект? Как ще гарантира Комисията интегрирането на тази стратегия в бъдещите работни програми?

Отговор

(BG) Както Комисията вече посочи в своя коментар по доклада на уважаемия колега, на този етап Комисията не възнамерява да предложи специална и интегрирана стратегия за планинските райони, както се предлага в този доклад⁽¹⁹⁾.

Това обаче не означава, че Комисията просто ще запази обичайното статукво в областта на селското стопанство в планинските райони.

Има данни за прогресивен отказ от прилагането на практики на управление на селското стопанство в някои райони, по-специално постоянни пасища и стръмни склонове. Португалия и Италия са сред тези държави-членки, в които подобна маргинализация може да доведе до спиране на селскостопанската активност.

Трябва да приемем сериозно тези сигнали. Без планинското селско стопанство не само семействата, чието съществуване в продължение на десетилетия е било отпадено на тази селскостопанска дейност, ще загубят своя живот, но и ефектът върху икономическата активност в по-широк аспект в тези райони ще бъде катастрофален. В много планински райони селското стопанство е гръбнакът на селската икономиката; ако то бъде ликвидирано, съществуването на целия регион ще бъде поставено под заплаха. Да вземем например туризма, който се нуждае от планинското селско стопанство.

Ето защо Комисията би желала да разгледа по-задълбочено действащата в момента политическа рамка на планинското селско стопанство като в този процес бъдат привлечени всички заинтересовани страни – Европейския парламент и Комитета на регионите, а също така и самите планински селскостопански производители. Комисията иска да направи оценка на конкретните проблеми, нови предизвикателства и потенциала за по-нататъшно развитие – да, по-нататъшно развитие, защото тя е убедена, че селското стопанство в планинските райони все още има голям потенциал във връзка с туризма (производство на качествени продукти като сирена във ферми, местни и регионални маркетингови стратегии, уелнес във фермата и др).

След като това бъде направено може да проверим дали резултатите от нашата политика са задоволителни и достатъчно ефективни. Всъщност разполагаме с доста богат инструментариум: преки плащания по първия стълб, компенсационни плащания за планински райони, които са класифицирани като по-малко облагодетелствани, и агроекологични плащания; след прегледа на състоянието държавите-членки имат право да запазят някои от обвързаните с производството схеми на подпомагане, за да поддържат икономическата активност в региони, където другите икономически алтернативи са малко или не съществуват; държавите-членки могат да предоставят помощ на региони и сектори със специфични проблеми (така наречените мерки по член

⁽¹⁹⁾ Фиш за последващ контрол към доклада Ebner относно състоянието и перспективите на селското стопанство в планинските райони (2008/2066(INI)), изпратен на ЕП на 29.1.2009 г.

68) като заделят 10 % от таваните за преки плащания в своя национален бюджет и използват тези средства за мерки, свързани с околната среда, или за повишаване на качеството и реализацията на селскостопанските продукти; освен посочените по-горе мерки селското стопанство в планинските райони се подкрепя по втория стълб на общата селскостопанска политика (ОСП) чрез помощи за горското стопанство, за преработка и пускане в продажба, за качествено производство, диверсификация (например в сектора на туризма или изпълнението на стратегии за местно развитие от планинските общности).

Това, което трябва да разберем, е дали този инструментариум ще доведе до изпълнение на главната цел, която е да се осигури устойчиво бъдеще за нашето планинско селско стопанство и да се засили този вид селско стопанство. Ако това не е така, трябва да намерим начини, за да адаптираме политическата рамка.

Какви са следващите стъпки? На 31 март 2009 г. в Брюксел по инициатива на няколко планински региона в Европейския съюз и благодарение на огромните лични усилия на някои членове на Европейския парламент ще създадем рамката за нашите обсъждания. Следващата стъпка ще бъде провеждането в началото на юли 2009 г. на конференция в Garmisch-Partenkirchen, където ще представим първите резултати от обсъждането.

За Комисията е важно всички заинтересовани страни да играят активна роля в тези дискусии, за да се получи ясна и пълна картина на състоянието в момента и какви мерки са необходими за укрепване на планинското селско стопанство.

*
* *

Въпрос № 55 от Евгени Кирилов (H-0117/09)

Относно: Лишаване на България и Румъния от средства за развитие на селските райони

Предвижда ли Комисията допълнителни пакети за развитие на селските райони за България и Румъния като се има предвид фактът, че тези страни не получават никакви финансови средства чрез модулация, а на тях трябва да бъдат предоставени същите финансови възможности, както на старите държави-членки, за справяне с новите предизвикателства, които бяха определени по време на обсъжданията по прегледа на състоянието?

Отговор

(BG) Съгласно постигнатата при прегледа на състоянието договореност допълнителни средства за развитие на селските райони ще се предоставят от 2010 г. за 15-те „стари“ държави-членки. Повечето „нови“ държави-членки ще получат допълнителни фондове за развитие на селските райони по линия на прегледа на състоянието от 2013 г., а България и Румъния от 2016 г., когато поради поетапното въвеждане на преките плащания по отношение на тях ще важи задължителната модулация. Комисията би желала да припомни, че допълнителните модулационни фондове се набират чрез намаляване на преките плащания.

Постигнатата при прегледа на състоянието договореност по никакъв начин не изключва възможността България и Румъния да използват наличните в момента средства по техните програми за развитие на селските райони, за да се справят с новите предизвикателства. Възможно е да бъдат засилени мерките, свързани с биологичното разнообразие, управлението на водите, възобновяемата енергия, изменението на климата и реструктурирането на млечния сектор. Те могат допълнително да променят своите програми, за да отговорят правилно на потребностите си, включително чрез предложения за нови дейности, които в момента не са включени в техните програми.

В контекста на Европейския план за икономическо възстановяване Комисията предложи да се засилят усилията на Общността в енергийния сектор, широколентовите услуги в селските райони и изменението на климата като включи и новите предизвикателства, които бяха определени при прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика (ОСП).

Ако предложението на Комисията бъде одобрено от Съвета и Парламента, България и Румъния ще получат значителни суми още през 2009 г., част от които те ще могат да използват за нови предизвикателства.

Към момента за развитието на селските райони се предвиждат общо 1,25 милиарда EUR, от които 250 милиона EUR за нови предизвикателства, определени при прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика. Тези средства ще бъдат разпределени между всички държави-членки и трябва да бъдат предвидени през 2009 г.

Освен това Комисията би желала да припомни на уважаемия колега, че с прегледа на състоянието всички нови държави-членки (ЕС 12) ще получат увеличение на техните финансови пакети за преки плащания с общо 90 милиона EUR. Тези допълнителни средства може да бъдат предоставени съгласно общоприетите правила за специална подкрепа например за защита или подобряване на околната среда, за справяне със случаи на неравнопоставеност в млечния сектор, говедовъдството или козевъдството и овцевъдството или за да се подпомогнат инструментите за управление на риска.

*
* *

Въпрос № 56 от Alain Hutchinson (H-0122/09)

Относно: Субsidии за износ

През 2001 г. Европейският съюз се ангажира да предприеме бързи стъпки за постепенното премахване на всички субsidии за износ на селскостопански продукти до 2013 г. Въпреки това ЕС е изразходвал не по-малко от 2,5 милиарда EUR за експортни субsidии за периода 2006–2007 г. Макар и намаляваща, тази сума все още е твърде висока. В характеризирания се с продоволствена криза и рязък скок на земеделските цени международен контекст би трябвало да се движим много по-бързо към ликвидирането на тези субsidии, които имат дъмпингов ефект, който милионите дребни производители в развиващите се страни не могат да понесат.

Може ли Комисията да посочи с помощта на статистически данни и срокове какви точно са нейните намерения по този въпрос?

Отговор

(BG) Повторното въвеждане на възстановяването при износ на млечни продукти от Европейския съюз бе направено в отговор на драматичния 60 %-ен спад в цените на световните пазари през последните месеци в резултат от свиването на търсенето. И противно на настоящата ситуация, в Европейския съюз производството на млечни продукти в някои конкурентни трети страни износителки като Нова Зеландия, Бразилия и САЩ се увеличава.

Следователно тези възстановявания при износ трябва да се разглеждат като предпазна мярка и определено не като отклонение от курса, който бе определен при реформата на общата селскостопанска политика през 2003 г. и прегледа на състоянието след това.

Европейският съюз винаги е зачитал своите международни ангажменти по отношение на възстановяванията при износ и ще продължи да прави това.

В декларацията на министрите, която бе приета на Министерската конференция на Световната търговска организация (СТО) в Хонконг на 13–18 декември 2005 г. се казва, че са съгласни да гарантират успоредното премахване на всички форми на субsidии за износ като до края на 2013 г. трябва да се въведе дисциплина по отношение на всички мерки с равностоен ефект, засягащи износа. Европейската комисия като член на СТО ще спазва поетите в декларацията политически ангажменти, включително относно крайния срок за премахване на всички форми на субsidии за износ. Това задължение обаче зависи от успешното приключване на кръга от преговори от Доха.

Европейската комисия продължава да е ангажирана с приключването на кръга от преговори от Доха и се надява, че през 2009 г. може да се достигне до споразумение. След постигането на договореност Европейската комисия ще посочи в програмата си подробни данни за премахването на възстановяванията при износ до 2013 г.

През 2006/2007 г. Европейската комисия нотифицира СТО, че под формата на възстановявания при износ са били изразходвани 1,4 милиарда EUR, а не 2,5 милиарда EUR. Това е по-малко от една пета от договорения със СТО таван за експортни субsidии.

*
* *

Въпрос № 57 от Катерίνας Μπατζελή (H-0123/09)**Относно: Законопроект за подпомагане на земеделието на Съединените американски щати**

Икономическата рецесия засегна производителите и икономическите сектори на европейско и международно равнище, което доведе до необходимостта от разработване на нова политика за справяне с проблемите в тези области. Наскоро правителството на Съединените американски щати изготви нов законопроект в областта на селскостопанската политика, който предвижда засилени мерки за подкрепа на доходите на земеделските производители, покриване на рисковете и нови системи за застраховка, които заедно с координирани и интегрирани действия (програмите ACRE и CCP) ще компенсират загубите на земеделските производители при колебания на пазарите.

Възнамерява ли Комисията при търсенето на нови мерки за подпомагане на доходите в селското стопанство да насърчи подобни мерки за европейските производители, така че те да бъдат подкрепени в същата степен, както колегите им в САЩ?

Счита ли Комисията, че съществуващите механизми на Общата селскостопанска политика и споразуменията на Световната търговска организация към настоящия момент гарантират постоянния достъп на земеделските продукти до международния пазар?

Ще обърне ли внимание Комисията на факта, че американското селско стопанство, въпреки неговите разнородни икономически и социални характеристики, е подкрепено от по-голям бюджет, отколкото европейското селско стопанство?

Отговор

(BG) Влиянието на финансовата криза върху реалната икономика доведе до значително забавяне на икономическата активност, което засяга едновременно всички големи икономики. Въпреки че селското стопанство е по принцип по-издръжливо в сравнение с другите сектори, то също се очаква да бъде изправено пред сериозни предизвикателства особено по отношение на нарастването на търсенето и дохода. Нито едно от тези предизвикателства не показва, че съществуващите правила на Световната търговска организация биха възпрепятствали достъпа ни до международните пазари.

Доходите на европейските земеделски производители са подкрепени устойчиво чрез схемата за единно плащане, която е ефикасно средство за осигуряване на непрекъснатост на селскостопанското производство на територията на Европейския съюз, както и пазарно ориентирано решение, тъй като земеделските производители вземат производствени решения, базирани на сигналите на пазара. Американските земеделски производители имат достъп до няколко различни инструмента за управление на риска, каквито имат и европейските земеделски производители, но в Европейския съюз сме избрали да се справим с рисковете по различен начин. Това зависи от фактори като производствени структури, планиране на бюджета, както и целите за подпомагане на земеделието.

Направихме вътрешни и външни проучвания по въпроса какво би било значението за Европейския съюз на една застрахователна схема по отношение на доходите. Заключение е, че подобна схема ще изиска хармонизирана дефиниция на дохода във всичките 27 държави-членки, ще представлява голяма административна тежест и ще бъде много скъпо и променливо перо в бюджетните разходи, докато Общата селскостопанска политика има фиксиран бюджет за фиксиран период. Освен това в рамките на Общата селскостопанска политика вече съществуват няколко инструмента за смекчаване на ефекта от съществени колебания на цените или продукцията като клаузи и механизми за намеса в някои селскостопански сектори, както и държавна помощ за схемите на земеделското застраховане при извънредни обстоятелства и бедствия. Допълнително, със „здравната картина“ предоставяме на държавите-членки възможността да използват част от преките си плащания за мерки за управление на риска.

Що се отнася до бъдещите финансови перспективи Европейската комисия в момента предприема преразглеждане на бюджета, насочено към формулиране на подходящите цели на бъдещия бюджет. След определянето на целите може да се проведе дискусия относно действителните суми, необходими за изпълнението им. Естествено, важен аспект в този процес е намирането на най-добрия начин за спомагане на конкурентоспособността на европейските земеделски производители. Конкурентоспособността не е непременно зависима от частта от бюджета, заделена за селскостопанската политика, но зависи от провежданата политика и средата, в която работят производителите като цяло.

*

* *

Въпрос № 58 от Εμμανουήλ Αγγελάκας (H-0038/09)**Относно: Създаване на европейска медийна организация и разпространяване на информация относно Европа в държавите-членки**

В борбата с демократичния дефицит Комисията стартира многобройни инициативи за информиране на обществеността в Европейския съюз и търси начини да повиши медийното отразяване на европейските въпроси. Похвални усилия в тази насока се правят от европейския уебсайт, телевизионните канали Eurorparl TV, Euronews и др. Сегашната тенденция към „глобализиране“ провокира реакции главно сред добре образовани евроексперти, говорещи поне английски език.

Предвижда ли Комисията възможност от „локализиране“? Ще разгледа ли въпроса за създаване на официален европейски медиен канал или организация, отговорни пред държавите-членки, които да разпространяват информация на съответния си език само на европейски тематика и да показват отношението ѝ към местните въпроси?

Отговор

(BG) През април 2008 г. бе приета средносрочна аудиовизуална стратегия (AV) с цел създаване на инструменти, позволяващи по-добро разбиране на аудиовизуалния пазар; укрепване на съществуващите аудиовизуални услуги за специалисти и журналисти и разработване на нови услуги; принос за развитието на европейската обществена аудиовизуална сфера чрез създаване на мрежи от аудиовизуални оператори, които да произвеждат и излъчват предавания по въпросите на ЕС по радио, телевизии и интернет, които вече се ползват от гражданите на местно и национално ниво и на езика, който предпочитат.

Комисията не предвижда създаването на официален европейски медиен канал, тъй като вече съществуват много медии, технологии и оператори. Нова медия, способна да се появи на всички технологични платформи, би имала затруднения при намирането на пазар. Поради това политиката е да се опита да присъства в съществуващи медии, като използваме различните технологични платформи за максимално увеличаване на публиката на европейските информационни програми. Комисията организира създаването на три мрежи, обхващащи целия Европейски съюз (две от които са в действие), за да отговори по-добре на нуждите на гражданите на национално, регионално и местно равнище, като същевременно се зачита пълната редакционна независимост на участващите станции.

Мрежата от европейски радиостанции (Euronet), създадена през декември 2007 г., започна излъчване на 10 европейски езика през април 2008 г., достигайки всяка седмица до 19 милиона граждани на Европейския съюз и още 30 милиона, които не са граждани на ЕС, по целия свят. Интерактивният ѝ уебсайт www.euronet.eu стартира на пет езика през юли 2008 г. и на 10 езика през ноември 2008 г. Мрежата е отворена за нови радиостанции, международни, национални, регионални или местни, стига да отговорят на критериите за качество и независимост. Броят на езиците, на които се излъчва, ще се увеличи постепенно до 23 през периода на договора.

Друга мрежа от уебсайтове, наречена <http://www.PRESSEUROPE.eu>, бе създадена през декември 2008 г. и ще стартира през май 2009 г. Тя има за цел създаването на интерактивен уебсайт, който ежедневно да подбира най-добрите статии, публикувани в международната преса. Първите материали ще обхващат Европейските избори. Мрежата ще достига месечно до поне три милиона посетители на 10 езика и около един милион читатели на статии седмично.

Телевизионната мрежа на Европейския съюз ще обхване международни, национални, регионални и местни телевизионни станции, които правят и излъчват европейски информационни програми на поне 10 езика в началото (до 23 в края на договора). Процедурата по подбор е вече в действие. Очаква се да стартира преди средата на 2010 г.

Обединените усилия на различните мрежи и уебсайтове са насочени към осигуряване на възможно най-голям достъп до гражданите, провеждане на международни разисквания и създаване на възможност за гражданите от най-отдалечените части на Съюза да изразяват своите възгледи, потребности и искания.

След като започнат да функционират изцяло, трите мрежи заедно с Euronews ще достигат до между 60 и 90 милиона граждани на Европейския съюз на всички езици на Съюза всяка седмица.

Всички медии, макар и изпълняващи прецизната задача да информират гражданите на Европейския съюз по един ангажиран начин, работят в пълна редакционна независимост с цел да се улесни достъпът до информация за Европейския съюз и демократичните разисквания.

*
* *

Въпрос № 59 от Mairead McGuinness (H-0039/09)

Относно: Намалване на биоразнообразието в Европейския съюз

Съобщението на Комисията – Средносрочна оценка на прилагането на плана за действие на Европейската общност относно биоразнообразието, публикувано в края на 2008 г., посочва, че вероятността Европейският съюз да постигне целта си за спиране на намаляването на биоразнообразието до 2010 г. е много малка. Комисията заявява, че е необходимо установяването на „ефективна правна рамка за запазването на структурата и функциите на почвите“. Може ли Комисията да обясни по-подробно?

В момент, когато изискването за производителност на земеделските земи е по-голямо от всякога, има ли Комисията някакви непосредствени планове за справяне с намаляването на биоразнообразието по отношение на почвата, а не просто да изчака до 2010 г., за да оцени ситуацията?

Отговор

(BG) Почвеното биоразнообразие допринася за по-голямата част от известните елементи на екосистемите, като например хранителните вещества, газовете и кръговрата на водата, както и формирането на почвата и биомасата; следователно без почвената биота земните екосистеми биха се разпадали бързо.

Комисията направи предложение за Рамкова директива за почвите⁽²⁰⁾, която има за цел осигуряване на устойчивото използване на почвите и опазване на почвените функции, а именно ролята ѝ на биосреда, съставена от местообитания, видове и гени. След първото четене на предложението от Европейския парламент през ноември 2007 г. Комисията работи със Съвета в опит да се постигне напредък по отношение на бързото приемане на предложението. След като директивата влезе в сила в Общността ще бъде учредена ефективна правна рамка за запазване на структурата и функциите на почвата. Нейните разпоредби за борба с ерозията, разлагането на органична материя, опустиняването, засоляването и замърсяването значително ще допринесат за опазването на биоразнообразието на почвата.

В очакване на приемането на Рамковата директива за почвите Комисията се включва активно в защитата на почвеното биоразнообразие с други налични инструменти, като например възможностите, предлагани в развитието на селските райони за подкрепа на подходящи селскостопански практики (например ротация на културите, буферни ивици, обработка на растителните остатъци, органично земеделие) в контекста на агро-екологични мерки съгласно Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета⁽²¹⁾. Някои от стандартите за добри земеделски и екологични условия в рамките на кръстосаното спазване могат също да допринесат за опазването на биоразнообразието на почвата, по-специално стандартите, свързани с ерозията, органичните вещества и структурата на почвата. Полагат се усилия за подобряване на профила на почвеното биоразнообразие в контекста на Конвенцията на Организацията на обединените нации за биологичното разнообразие. В допълнение, Комисията е наясно, че съществуват редица пропуски в познанията ни по отношение на биоразнообразието на почвата. За преодоляването им се обръща все по-голямо внимание на биоразнообразието и плодородието на почвата в Седмата рамкова програма за научни изследвания, по-специално глава 2 („Храни, земеделие и рибовъдство, биотехнологии“) и глава 6 („Околна среда“). Освен това, Комисията наскоро стартира 12-месечно проучване с цел изчерпателен преглед на равнището на знания за биоразнообразието и връзката между биоразнообразието и функциите на почвата.

*
* *

Въпрос № 60 от Ιωάννη Γκλαβάρη (H-0042/09)

Относно: Конкурентоспособност на европейската хранително-вкусова промишленост

В предишния си отговор (P-5307/08) Комисията потвърди, че вносът на храни от трети страни нараства, нещо, което е от изключителна важност за европейските производители и европейската хранително-вкусова промишленост.

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 22.9.2006 г.

⁽²¹⁾ OВ L 277 от 21.10.2005 г.

Предвижда ли Комисията някакви мерки, за да направи европейската хранително-вкусова промишленост по-конкурентоспособна, и възнамерява ли да разработи подходяща стратегия за подкрепа на тази цел?

Отговор

(BG) Комисията има за цел да се поддържа конкурентоспособността на европейската хранително-вкусова промишленост, като взема предвид изискванията на Общата селскостопанска политика (ОСП) и международните задължения на Европейския съюз в двустранните и многостранни търговски споразумения.

Създадена бе група на високо равнище по въпросите на конкурентоспособността на селскостопанската и хранително-вкусова промишленост под председателството на заместник-председателя Ферхойген, която е насочена към решаване на следните въпроси:

Бъдещата конкурентоспособност на селскостопанската и хранително-вкусова промишленост на Общността;

Факторите, които влияят върху конкурентната позиция и устойчивостта на селскостопанската и хранително-вкусова промишленост на Общността, включително вероятните бъдещи предизвикателства и тенденции, свързани с конкурентоспособността;

Формулирането на набор от специфични за сектора препоръки, насочени към политиките на равнище на Общността. Окончателният доклад ще бъде представен през април 2009 г.

Освен това на европейско равнище съществуват много програми за подпомагане на конкурентоспособността на промишлеността, а някои са по-специално отредени на хранително-вкусовата промишленост. Тяхната цел е да се подобри конкурентоспособността на този сектор, т.е. способността му да расте и да преуспява. Деведесет процента от дружествата, опериращи в хранително-вкусовата промишленост, са малки и средни предприятия (МСП) и една от основните програми, предназначени за тях, е Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (РПКИ). Основните цели на този инструмент са осигуряване на по-добър достъп до финансиране, подпомагане на иновационната дейност и използване на информационни и комуникационни технологии (ИКТ). Програмата е в сила за периода 2007-2013 г.

Освен това, 26,4 милиарда EUR от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд са отделени за малките и средните предприятия за периода 2007-2013 г.

Европейската мрежа за предприятия (мрежата „Enterprise Europe Network“) е друг инструмент, създаден да подкрепи предприятията в цяла Европа и да насърчи иновациите и конкурентоспособността. Съставена е от почти 600 партньорски организации в над 40 страни.

Комисията прие през декември 2008 г. съобщение относно цените на хранителните продукти в Европа, което предлага предварителен анализ на ролята и потенциалните проблеми на различните участници във веригата за доставки на хранителни продукти. В контекста на съобщението ще бъдат извършени допълнителни проучвания по отношение на конкуренцията в Европейския съюз и на национално ниво (специално насочени към практики и ограничения, които са особено вредни в тази област), подобряване на прозрачността по веригите за доставки и по-пълна информация за потребителите, както и по-нататъшен анализ на функционирането на веригата за доставки на хранителни продукти и условията за конкурентоспособност на хранително-вкусовата промишленост.

Регулаторната рамка, в която работят предприятията от хранително-вкусовата промишленост в Европейския съюз, е ключов фактор за тяхната конкурентоспособност, растеж и постиженията в сферата на заетостта. Комисията помага на предприятията да подобрят своята конкурентоспособност чрез намаляване на бюрокрацията, както и чрез по-добро регулиране. Тези действия са важна част от европейското партньорство за растеж и заетост и са продължение на усилията от Лисабон Европа да се превърне в най-конкурентоспособната икономика в света.

В съответствие с това Комисията предложи съществено опростяване на Общата селскостопанска политика (ОСП) на базата на подобренията, внесени от последната реформа („Здравната картина“), която има за главна цел създаване на селскостопански сектор, ориентиран в по-голяма степен към пазара.

*

* *

Въпрос № 61 от Armando França (H-0043/09)**Относно: Незаконни залагания**

Спортът днес е и бизнес с оборот от милиони евро. Пазарът на спортни залагания се разширява все повече, а благодарение на интернет залагането е още по-голямо например във футбола. Поради това е жизнено важно да се защитят футболните клубове и всички, ангажирани в областта на спорта, тъй като техните продукти продължават да бъдат експлоатирани без тяхно разрешение и по този начин те са лишени от законен източник на доходи, застрашавайки футболната индустрия и нейната икономическа жизнеспособност. Пазарът на залаганията е все още нерегламентиран и не търпи данъчни последствия. Хазартът при непълнолетните става все по-широко разпространен; личните данни на потребителите не са защитени; все още няма ефективна защита на информацията; вътрешните залагания продължават. Какви са плановете на Комисията за регулиране на този пазар и кога тя ще предприеме действия?

Отговор

(BG) Комисията няма планове за регулиране на хазарта. Уважаемият колега може би помни, че държавите-членки и Европейският парламент не подкрепиха предложението на Комисията за такъв регламент по време на разискванията за Директивата за услугите. Неотдавнашният обмен на мнения в рамките на Съвета по конкурентоспособност от 1 декември 2008 г. демонстрира също, че държавите-членки продължават да подкрепят националните разпоредби в тази област.

Комисията приема, че държавите-членки са свободни да регулират тези дейности на национално равнище, но те трябва да го правят в съответствие с Договора за ЕО. При тези обстоятелства Комисията настоява ограниченията, наложени от държавите-членки, да бъдат диктувани от обществения интерес, да бъдат необходими и пропорционални, за да защитят съответните цели. Също така трябва да бъдат прилагани последователно както за националните оператори, така и за операторите, лицензирани в друга държава-членка, които предлагат услугите си извън националните граници.

По отношение на спорта като цяло Комисията планира да поиска през първото тримесечие на 2009 г. покана за представяне на предложения за проучване и анализиране на различните системи за финансиране на масовия спорт в целия Европейски съюз. Проучването ще разгледа целия спектър от източници на финансиране, включително преките и непреки финансови потоци между професионалния и масовия спорт чрез механизмите на солидарност.

*
* *

Въпрос № 62 от Brian Crowley (H-0045/09)**Относно: Търговски отношения с Балканите**

Какви инициативи предприема Европейският съюз за подобряване на износа от 27-те държави-членки за Балканите? И като цяло какви програми съществуват за подобряване на търговските отношения между Европейския съюз и страните от Балканския регион?

Отговор

(BG) Западните Балкани са наш важен и ценен партньор. Европейският съюз многократно потвърди ангажимента си към европейската перспектива на региона, което да доведе до евентуално членство в ЕС.

Европейският съюз е основният търговски партньор на Западните Балкани. Задълбочените икономически връзки между ЕС и региона следователно са от жизнено значение за стимулиране на икономическия растеж на региона, от полза както за тези страни, така и за Европейския съюз и неговите износители. Либерализирането и интегрирането на търговията е крайъгълен камък в процеса на стабилизиране и асоцииране. ЕС преследва тази цел със страните от Западните Балкани на три нива.

На първо място, Комисията договори споразумения за свободна търговия в рамките на споразуменията за стабилизиране и асоцииране. Те предвиждат свободен достъп на износа от и към Европейския съюз и страните от Западните Балкани. Споразуменията създават условия за политически и икономически реформи и полагат основата за европейската интеграция на държавите от Западните Балкани чрез съблюдаване на достиженията на правото на Европейската общност. Споразуменията за стабилизиране и асоцииране бяха предшествани от едностранни търговски преференции, предоставени на Западните Балкани от страна на Европейския съюз.

На второ място, на регионално равнище Комисията подпомага преговорите по Централноевропейското споразумение за свободна търговия (ЦЕФТА). Също така предоставя финансова подкрепа и техническа помощ на секретариата и страните по ЦЕФТА с цел да подпомогне изпълнението на споразумението. В същото време Комисията зачита регионалния характер на споразумението и признава, че ЦЕФТА е от съществено значение за задълбочена регионална икономическа интеграция, включително и в подготвянето на почвата за пълноценното участие на страните от Западните Балкани в единния пазар на ЕС.

На трето място, на многостранно равнище подкрепихме присъединяването на страните от региона към Световната търговска организация като основна стъпка към ефективното участие в глобализираната икономика.

*
* *

Въпрос № 63 от Γεωργίου Παπαστάκου (H-0049/09)

Относно: Права за телевизионно излъчване на футболни срещи

Кои са допирните точки между правилата, уреждащи продажбата на правата за телевизионно излъчване на футболни срещи на европейско равнище (Шампионската лига) и на национално ниво (националните лиги), и правото на Общността?

Отговор

(BG) Основният антимонополен проблем в областта на медийните права в спорта през последните години е въпросът дали и при какви обстоятелства колективната продажба на медийни права е съвместима с член 81 от Договора за ЕО. Комисията в последните години прие три решения, свързани с колективната продажба на медийни права, а именно на Шампионската лига на УЕФА⁽²²⁾, германската Bundesliga⁽²³⁾ и FA Premier League⁽²⁴⁾.

В тези три решения Комисията поддържа мнението, че колективната продажба на медийни права в областта на спорта, т.е. когато спортни клубове (напр. футболните клубове) възлагат продажбата на своите медийни права изключително на съответната спортна (лига) асоциация, която след това продава тези права от тяхно име, представлява хоризонтално ограничаване на конкуренцията съгласно член 81, параграф 1 от Договора за ЕО. Въпреки това Комисията признава, че тази практика е продуктивна и поради това може да бъде допусната според член 81, параграф 3 от Договора за Европейската общност, ако са спазени определени условия.

Такива условия са например задължението на съпродавача на медийни права да организира конкурентен, недискриминационен и прозрачен процес на наддаване, задължението да ограничи продължителността и обхвата на ексклузивния вертикален договор, забраната на условно наддаване, както и налагането на клауза за наличие на повече от един купувач (само в решението за FA Premier League).

В Бялата книга за спорта⁽²⁵⁾ и съпътстващите я приложения Комисията очерта своята позиция във връзка с продажба на правата за излъчване на спортни събития, както и прилагането на правото на Общността, и в частност конкурентното право, по отношение на медийните права.

*
* *

Въпрос № 64 от Avril Doyle (H-0059/09)

Относно: Продукти за растителна защита и страни с влажен климат

От гледна точка на земеделието, вижда ли Комисията проблеми с резултатите от пакета за пестицидите, а именно докладите Klass и Breyer? Напълно уверени ли сте, че производството на зърнени храни, картофи и

(22) Решение на Комисията от 23 юли 2003 г., дело 37398, Съвместна продажба на търговските права на шампионската лига на УЕФА, ОВ 2003 L 291, стр.25.

(23) Решение на Комисията от 19 януари 2005 г., дело 37214, Съвместна продажба на медийните права на немската Bundesliga, ОВ 2005 L 134, стр. 6.

(24) Решение на Комисията от 22 март 2006 г., дело 38173, Съвместна продажба на медийните права на FA Premier League, на разположение на: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

(25) Бяла книга за спорта, COM(2007) 391 окончателен от 11 юли 2007 г.; работен документ на Комисията SEC(2007) 935 от 11 юли 2007 г.

меки плодове във страните с влажен климат, като Ирландия ще продължи да има достъп до всички необходими продукти за растителна защита за тези много важни култури?

Отговор

(BG) Комисията е убедена, че новият регламент, който би могъл да доведе до премахването на ограничен брой активни вещества, няма да засегне пазара значително.

Точно обратното, Комисията счита, че регламентът е стимул за развитието на нови, по-безопасни продукти. Освен това той рационализира процедурата за разрешаване на по-бърз достъп до пазара на нови пестициди, като по този начин подобрява възможностите за иновации с нови решения, осигуряващи едновременно устойчива растителна защита и безопасност на храните.

Настоящият регламент предвижда възможността за одобряване на активни вещества при ограничени условия за определен период от време с цел да се предотврати сериозна опасност за здравето на растенията, дори ако те не отговарят на критериите за карцерогенност, токсичност при размножаване или ендокринни смущения.

Освен това зоналната система за издаване на разрешителни ще увеличи наличността на пестициди за земеделските производители в държавите-членки и ще стимулира разработването на продукти за малки култури. Ще намали административната тежест за производителите на продукти за растителна защита и на компетентните органи. Ето защо Комисията е на мнение, че земеделските производители в Европейския съюз и в бъдеще ще имат достъп до всички продукти за растителна защита, които са необходими за устойчиво и икономически жизнеспособно производство.

*
* *

Въпрос № 65 от Magor Imre Csibi (H-0074/09)

Относно: Атомна електроцентрала Козлодуй

Счита ли Комисията, че повторното отваряне на трети и четвърти реактор на АЕЦ Козлодуй (България) би могло да има ефект по отношение на безопасността в района?

Отговор

(BG) Въпросът за ядрената безопасност винаги е бил приоритетен за Европейския съюз в контекста на разширяването от 90-те години на миналия век досега. Първи, втори, трети и четвърти реактор на АЕЦ Козлодуй са тип ВВЕР 440/230 и Комисията поддържа позицията, че тези съветски реактори от първо поколение са считани за опасни от ядрените експерти и не могат да бъдат икономически обновени до изискваното ниво на безопасност. Позицията е в съответствие с многостранната програма за действие на Г-7 за подобряване на безопасността на всички съветски реактори в Централна и Източна Европа, приета на срещата на върха на Г-7, проведена в Мюнхен през 1992 г.⁽²⁶⁾

Затварянето на четирите реактора на АЕЦ Козлодуй бе договорено като част от условията за присъединяване на България към Европейския съюз и са включени в Договора за присъединяване. Едностранното решение на България да отвори повторно трети и четвърти реактор би било нарушение на Договора за присъединяване.

*
* *

Въпрос № 66 от Zita Pleštinská (H-0078/09)

Относно: Хармонизиране на карти на хора с тежки увреждания

Около 50 милиона европейци – една десета от населението на Европа – имат някаква форма на увреждане. Приблизително всеки четвърти европейец има член от семейството с увреждане. Въпреки напредъка, постигнат по отношение на социалното включване на хората с увреждания, все още има редица бариери в рамките на Европейския съюз например по отношение на взаимното признаване на личните карти, в които е посочено, че притежателят е с тежки увреждания. Много граждани с увреждания имат проблеми в чужбина, като например, че не могат да използват специализираните паркинг места.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

Обсъжда ли Комисията възможността за хармонизиране на карти на хора с тежки увреждания в Европейския съюз по примера на европейската здравноосигурителна карта?

Отговор

(BG) Комисията подкрепя взаимното признаване на статуса на хората с увреждания между държавите-членки на Европейския съюз с цел да им бъдат отпуснати надбавки. Въпреки това липсата на споразумение на европейско равнище относно определението за увреждане, разнообразието от национални практики, както и нежеланието на някои държави-членки не позволяват на Комисията да предложи на този етап европейска лична карта за лица с увреждания или взаимно признаване на националните карти за хора с увреждания, предоставящи специални привилегии.

По отношение на картите за паркиране за хората с увреждания Комисията припомня, че Препоръка 2008/205/ЕО⁽²⁷⁾ на Съвета осигурява стандартен образец за Общността. Съгласно препоръката притежателите на единна карта за паркиране, издадена от държава-членка, могат да се възползват от наличните съоръжения за паркиране за хора с увреждания във всички други държави-членки.

Въпреки това Комисията подчертава, че препоръките нямат задължителен характер за държавите-членки и че последните остават отговорни за определението за увреждане, процедурите за издаване на картата и условията, при които картата може да се използва. За да се улесни използването на картите за паркиране в рамките на Европейския съюз, Комисията създаде уебсайт⁽²⁸⁾ и публикува брошура⁽²⁹⁾, предоставящи информация на гражданите и националните органи относно стандартния образец на Общността и условията за ползване на картите за паркиране в държавите-членки.

*
* *

Въпрос № 67 от Jens Holm (H-0079/09)

Относно: Споразумение за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Мароко

Споразумението за партньорство в областта на рибарството, сключено между Европейския съюз и Мароко през 2006 г., обхваща окупираните територии на Западна Сахара. Споразумението разрешава на Мароко да продава лицензи за риболов не само в неговите води, но също така и в Западна Сахара. ООН през 2002 г. ясно заяви, че в ролята си на окупационна сила Мароко няма право да продава природните ресурси на Западна Сахара за своя печалба, а само след консултация с и в полза на населението в Сахрани.

Може ли Комисията да каже колко риболовни лиценза са продадени на европейски кораби конкретно за региона на Западна Сахара след сключването на споразумението? Каква е финансовата стойност на тези лицензи? Съвсем практично погледнато, по какъв начин според Комисията споразумението е облагодетелствало населението в Сахрани?

Отговор

(BG) Въпросът за Западна Сахара в рамките на споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейския съюз и Мароко е обсъждан подробно, *inter alia*, съответствието на споразумението с международното право, в процеса на приемането му в Съвета и в Парламента.

Европейският съюз счита, че международният статут на Западна Сахара е сложен въпрос, който трябва да бъде решен в двустранен и многостранен контекст в рамките на Организацията на обединените нации. Това е причината въпросното споразумение да не включва статута на Западна Сахара.

Както се предвижда в рамковото споразумение за партньорство и в съответствие с международното право, правителството на Мароко е отговорно за прилагането на политиката в сектора на рибарството, както и за използването на финансовата помощ, осигурена от споразумението. Финансовата помощ за тази година възлиза

⁽²⁷⁾ Препоръка 2008/205/ЕО на Съвета от 3 март 2008 г. за адаптиране на Препоръка 98/376/ЕО относно картата за паркиране за хора с увреждания във връзка с приемането на Република България, Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Румъния, Република Словения и Словашката република.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

на 36,1 милиона EUR, от които поне 13,5 милиона EUR трябва да се използват в подкрепа на политиката в областта на рибарството и осъществяването на отговорен и устойчив риболов. Европейският съюз и правителството на Мароко наблюдават и проверяват резултатите от изпълнението на политиката в областта на рибарството чрез съвместния комитет, който бе създаден по силата на споразумението. Помощта за рибарството в Западна Сахара е един от елементите на горепосочената политика и е взета под внимание при планирането на мерките, които да бъдат предприети в рамките на споразумението.

Няма информация по отношение на издаването на лицензи за риболов специално в региона на Западна Сахара. Повечето от риболовните съдове по категория 6 на споразумението обаче работят в този регион и имат значителен принос за местния улов. През 2008 г. уловът в Dakhla представлява 44 % (25 920 тона) от общия улов в тази категория.

В Laoune уловът на дънните траулери, лонглайнерите (категория 4) и сейнерите за риба тон (категория 5) възлиза съответно на 488 тона и 13 тона. Пълният размер на лицензионните такси за категории 4 и 6 е 350 711 EUR през 2008 г., но отново няма разбивка въз основа на действителното местоположение на съответните риболовни дейности.

По оценка на европейските риболовни съдове в района на Dakhla наетите във връзка с инвестициите им в преработката и транспортирането са около 200 души, като морящите от Мароко, които се качват на корабите им, са всъщност местни моряци от Dakhla.

*
* *

Въпрос № 68 от Bogusław Sonik (H-0081/09)

Относно: Финансова криза в музея „Auschwitz-Birkenau“

Музеят „Auschwitz-Birkenau“ е изправен пред финансова криза. Ако спешно не се намерят финансови ресурси за опазване на сградите на бившия концентрационен лагер „Auschwitz-Birkenau“, през следващите години ще настъпят необратими промени, в резултат на които този исторически паметник ще загуби своята автентичност и ще бъде разрушен. В рамките на 200-те хектара площ на музея има 155 сгради и 300 руини, както и колекции и архиви, изложени на риск от унищожаване. Досега музеят е финансиран основно от полския държавен бюджет и собствени приходи. През 2008 г. чуждестранните помощи представляват едва 5 % от бюджета на музея. Европа има моралното задължение да спаси този обект и да запази жив спомена за изстребването на стотици хиляди европейски граждани.

Предвид финансовата криза на бившия концентрационен лагер „Auschwitz-Birkenau“, ще обсъди ли Комисията предоставяне на помощ от страна на Европейския съюз за справяне с този проблем?

Отговор

(BG) Комисията счита, че непрекъснати процес на изграждане на Европа изисква развиването на европейско съзнание сред нейните граждани, основано на общи ценности, история и култура, както и запазване на историческата памет, включително тъмните ѝ страни.

В началото на февруари 2009 г. музеят „Auschwitz-Birkenau“ получи субсидия в размер на приблизително 4,2 милиона EUR от Европейския фонд за регионално развитие. Безвъзмездната помощ бе отпусната от полското министерство на културата в рамките на европейската оперативна програма „Инфраструктура и околна среда“.

В този контекст Комисията обръща внимание на факта, че програмата за действие на Общността „Европа за гражданите“ подкрепя и проекти, свързани с опазването на спомена на масово депортиране по време на нацизма и сталинизма. Програмата не осигурява средства за мащабни проекти, какъвто е посоченият във въпроса, но има важен принос за запазване на историческата памет за бъдещите поколения.

*
* *

Въпрос № 69 от Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Относно: Трансгранично здравно обслужване

Комисията е пазител на Договора (член 49) и трябва да защитава правата на европейските граждани.

Ще оттегли ли Комисията предложението за мобилност на пациентите, ако правата им не са прилагани в съответствие с достиженията на правото на Европейския съюз?

Отговор

Парламентът все още не е гласувал предложението за директива за прилагане на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване⁽³⁰⁾. Обсъжданията в рамките на Съвета продължават; министрите на здравеопазването излязоха само с доклад за постигнатия напредък през декември.

Ето защо Комисията не е в състояние да прецени дали позициите на съзаконотателите ще повлияят съществено върху основните цели на предложението, и в частност върху прилагането на правата на пациентите, определени от Съда на Европейските общности.

Правата на пациента произтичат пряко от основната свобода за получаване на услуги, гарантирана от член 49 от Договора за ЕО. Те са многократно потвърждавани от Съда на Европейските общности. Една от целите на предложението е да се изяснят тези права и да се осигури по-голяма правна сигурност за пациентите, държавите-членки и предоставящите здравни услуги. Комисията се ангажира да защитава тези права, а не да ги ограничава или премахва, като зачита юриспруденцията на Съда на Европейските общности и съществуващите достижения на правото на Общността, по-специално на Регламент № 1 408/71 за координация на социалното осигуряване.

*
* *

Въпрос № 70 от Marianne Mikko (H-0084/09)

Относно: Декларация за обявяването на 23 август за Европейски ден за възпоминание на жертвите на престъпленията на сталинизма и нацизма

Това лято ще отбележим 70 години от подписването на пакта Молотов-Рибентроп. Пактът Молотов-Рибентроп от 23 август 1939 г. между Съветския съюз и Германия разделя Европа на две сфери на влияние чрез секретни допълнителни протоколи. Декларация 0044/2008 относно възпоминание на жертвите на последиците от този пакт получи подкрепата на 409 членове на Европейския парламент от всички политически групи. Тя бе обявена от председателя на Европейския парламент на 22 септември и предадена, заедно със списък с имената на подписалите я лица, на парламентите на държавите-членки. Влиянието на съветската окупация върху гражданите на пост-съветските държави е слабо познато в Европа.

С каква законодателна инициатива планира Комисията да отговори на декларацията?

Отговор

(FR) Комисията счита, че декларацията на Парламента за обявяването на 23 август за Европейски ден за възпоминание на жертвите на престъпленията на сталинизма и нацизма е важна инициатива за запазване на спомена за тоталитарните престъпления и за повишаване на общественото съзнание, особено сред младото поколение.

Комисията се надява, че парламентите на държавите-членки, към които е адресирана тази декларация, ще я прилагат по най-подходящ начин съобразно собствената си история.

Комисията подготвя доклад по искане на Съвета, който прие рамково решение за борба с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия със средствата на наказателното право. Комисията ще представи този доклад през 2010 г., така че ще могат да се провеждат политически разисквания относно необходимостта от нови инициативи на Общността.

В процеса на изготвяне на доклада стартира проучване на фактите, касаещи методите, законите и практиките, използвани в държавите-членки за справяне с въпросите по отношение на историческата памет за тоталитарните престъпления. Проучването ще бъде завършено до края на 2009 г. Освен това работата на Комисията се базира и на съдействието, оказано по време изслушването от 8 април 2008 г., организирано във връзка с председателството. Комисията също така ще разгледа и как програми на Общността могат да допринесат за по-добро осъзнаване на тези въпроси.

⁽³⁰⁾ COM(2008)414 окончателен

Комисията е поела ангажимент за осъществяване на процеса стъпка по стъпка като, разбира се, съзнава, че държавите-членки трябва сами да намерят начин да отговорят на очакванията на жертвите и да постигнат помирение. Ролята на Европейския съюз е да улесни този процес, като насърчи обсъждане и обмяна на опит и добри практики.

*
* *

Въпрос № 71 от Esko Seppänen (H-0085/09)

Относно: Рекреационен риболов

Комисията изготвя предложение за регламент, според който лицата, които ловят риба в свободното си време, ще трябва да докладват своя улов на органите, ако уловът им е над 15 кг. Предложението е абсурдно и тези, които го изготвят, не познават изобщо живота в северните държави-членки и тясната му връзка с природата и природните богатства. Наистина ли Комисията възнамерява да стане за смях, като съсипе скандинавския начин на живот чрез въвеждане на изискване рибарите любители да декларират улова си?

Отговор

(BG) Обратно на разпространеното мнение, Комисията не е правила предложения за определяне на квоти или контрол на рекреационния и любителски риболов изцяло, подобно на прилаганите за професионалния риболов.

Комисията предложи да се обърне внимание на част от любителския риболов в Регламент за установяване на общностна система за контрол, за да се гарантира спазването на правилата на Общата политика в областта на рибарството (член 47). Проектът на регламента обаче не цели да наложи несъразмерна тежест върху отделни рибари или върху риболова в свободното време. Предложението включва любителския риболов на някои специфични видове, а именно подлежащите на възстановяване или на някои основни условия на издаване на разрешителни и обявяване. Целта е да се получи по-точна информация, която да позволи на държавните органи да оценят биологичното въздействие на такива дейности и когато е необходимо, да вземат нужните мерки. Както при промишления риболов, държавите-членки ще отговорят за изпълнението и мониторинга на такива мерки.

Все пак, както членът на Комисията, отговарящ за рибарството и морското дело, вече заяви публично, Комисията не възнамерява да наложи квоти на рекреационния риболов изцяло, както е случаят с професионалните рибари. Предложението на Комисията няма да обхваща крайбрежния риболов, както и риболова от кей, кану или каяк. В действителност то ще покрива само любителския риболов на съд в открито море и улова на видове, застрашени от изчезване. Обикновеният рибар любител, който хваща незначителен брой риби, когато отива на риболов, и ги използва единствено за своя собствена консумация, няма да подлежи на контрол, дори ако лови риба като треска, която е включена в план за възстановяване.

Определянето на точния праг на улов, над който ще се извършва контрол, независимо дали е 5,10 или 15 кг или друга мярка, ще зависи от вида на уловената риба. Членът на Комисията, отговарящ за рибарството и морското дело, обяви в своето изказване в Европейския парламент на 10 февруари, че този праг ще се определи за всеки отделен случай, след като Комисията се посъветва с Научно-техническия и икономически комитет по риболова, от който да получи необходимата информация по отношение на съразмерните и точни прагове.

Трябва да напомним, че рекреационният морски риболов е предмет на регулация от страна на държавите-членки и в много случаи разрешителните и обявяването на улова понастоящем са задължителни. В действителност Комисията се надява, че това предложение ще спомогне за хармонизирането на изискванията и ще подобри информацията ни за риболова, където и да се осъществява.

Комисията приветства по-нататъшния диалог със заинтересованите страни за това как да се ограничи още обхвата на предложението върху риболова на видове, включени в план за възстановяване. Комисията, разбира се, иска да гарантира, че окончателният регламент, приет от Съвета, ще постигне справедлив баланс между получаването на адекватна информация за въздействието на рекреационния риболов върху застрашени (подлежащи на възстановяване) видове (след анализ на всеки отделен случай), от една страна, и гарантиране, че уловът на рибарите любители с незначително биологично въздействие няма да бъде обременен с прекомерни изисквания, от друга страна.

*
* *

Въпрос № 72 от Bart Staes (H-0086/09)**Относно: Спиране на финансовата подкрепа от Европейския съюз за България поради незначителния напредък по отношение на борбата срещу корупцията**

Преди две години Комисията ни уведоми, че е получила пълни гаранции от страна на страната кандидатка за членство, България, че финансовата помощ от европейския бюджет ще бъде използвана целесъобразно. Това обаче не изглежда да е така. В момента България губи 220 милиона EUR, а други 340 милиона EUR финансова подкрепа за вече одобрени проекти са замразени, при положение че според Европейската комисия в България със сигурност е налице политическа воля за борба с корупцията.

Може ли Комисията да обясни какви бяха „гаранциите“ и защо изглежда не са толкова неопровержими?

Отговор

(BG) Комисията е силно заинтересована от доброто финансово управление и контрол на средствата на Европейския съюз, както и от правилното изпълнение на бюджета на ЕС. Усвояването на средствата се контролира стриктно от различните служби, отговорни за управлението на средствата от Европейския съюз в България. Усвояването на средствата следва отделни правни разпоредби. Комисията докладва ежегодно пред Парламента относно изпълнението на бюджета.

В резултат на значителни пропуски в управлението на европейските фондове в България, идентифицирани в началото на 2008 г., Комисията спря средствата по трите предприєдинителните фондове: ФАР, инструмента за структурна политика за предприєдиняване (ИСПА) и Специалната предприєдинителна програма за развитие на земеделието и селските райони (Сапард). Освен това Комисията оттегли акредитацията на две правителствени агенции, отговарящи за управлението на средствата по ФАР. Тези решения са все още в сила. Службите на Комисията в момента преценяват дали корективните действия от страна на България заслужават размразяването на средствата при определени условия. Особено важно е България да покаже конкретни резултати в борбата с нередностите и измамите.

Службите на Комисията поддържат близък контакт с българските органи и им оказват непрекъсната подкрепа в усилията им за преодоляване на настоящите проблеми, свързани с усвояването на средствата от Европейския съюз. Комисията и българските органи имат за цел усвояването на помощта от Европейския съюз в пълно съответствие с принципите на доброто финансово управление и контрол и за благото на българския народ.

Освен това Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) има силно присъствие в България и работи в тясно сътрудничество с широк спектър български органи (Националната следствена агенция, прокурори, Държавната агенция за национална сигурност, данъчната администрация, заместник министър-председателя и др.) за обсъждане на мерки с цел да се подобри ефективността на борбата срещу измамите и корупцията, в ущърб на финансовите интереси на Европейския съюз. Европейската служба за борба с измамите следи в частност с голям интерес текущите съдебни производства по случаи, свързани с дела по САПАРД.

В допълнение, Комисията работи в тясно сътрудничество с България в контекста на механизма за сътрудничество и проверка, който бе създаден при присъединяването на България към Европейския съюз с цел да помогне на България да отстрани недостатъците в областта на съдебната реформа, борбата срещу корупцията и организираната престъпност. За да гарантира ефективното усвояване на средствата от Европейския съюз, България също трябва да овладее корупцията и да се бори енергично срещу организираната престъпност.

*

* *

Въпрос № 73 от Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)**Относно: Дискриминация срещу европейските работници в Обединеното кралство**

Случилите се неотдавна инциденти с участието на британски работници в Обединеното кралство представляват опити за дискриминация срещу работници от Португалия и други държави-членки и показват признаци на тревожни антиевропейски нагласи. Демонстрантите говорят за португалските и за други европейски работници на език, който не може да бъде толериран.

Що се отнася до инвестицията на Total и IREM в Lindsey, Източна Англия, ще предприеме ли Комисията необходимите стъпки, за да се гарантира спазването на действащите европейски правила за свободно движение на работници или тя вече е предприела такива действия в сътрудничество с британското правителство?

Отговор

(BG) Комисията е наясно със стачката в Обединеното кралство в завода Total в Lindsey (Lincolnshire). Комисията разбира, че италиански и португалски работници са били доведени в Lindsey в рамките на договор за подизпълнение, възложен от Total UK на италианското предприятие IREM.

Ситуацията, представена от уважаемия колега, има отношение към свободното движение на услуги, което включва правото на предприятията да извършват услуги в друга държава-членка, като във връзка с това те могат да изпращат („командирват“) временно свои работници. Ето защо изглежда, че действието при колективен трудов спор е поставило под съмнение правото да се предоставят услуги.

Комисията смята, че Директивата относно командироването на работници е важен инструмент, който предлага на предприятията ползите от вътрешния пазар, като същевременно позволява на държавите-членки да предприемат необходимите мерки за защита на правата на работниците.

Комисията е решена да продължи да гарантира баланса между защитата на работниците и икономическите свободи и да предотвратява нелоялната конкуренция. Свободното движение на работници и свободното движение на услуги са основни условия за постигане на икономически растеж, засилване на конкурентоспособността и стимулиране на жизнения стандарт и благополучието в ЕС.

Комисията разбира безпокойството на европейските работници, породено от настоящата криза. През ноември 2008 г. Комисията прие Европейски план за икономическо възстановяване за ограничаване на въздействието на кризата върху реалната икономика и заетостта. Миналата седмица Комисията прие друг документ във връзка с Европейския съвет през март 2009 г. с цел смекчаване на отрицателното въздействие на кризата и подготовка на ЕС за бъдещ устойчив растеж. Срещата на върха по въпросите на заетостта и социалните проблеми през май 2009 г. ще бъде още една възможност за обсъждане на тези важни теми. Както показва досегашният опит, изходът от кризата не е чрез издигане на бариери или насърчаване на протекционизма, а чрез отстояване на ценностите на откритост и свободно движение.

*
* *

Въпрос № 74 от Ilda Figueiredo (H-0090/09)**Относно: Защита на правата на португалските работници в Обединеното кралство**

Случилите се неотдавна събития в Обединеното кралство, при които на няколко десетки португалски работници беше попречено да отидат на работа в рафинерията Total в Lindsey, Северна Англия, са последствие от нарастващата безработица и ксенофобски настроения, които се опитаха да представят мигрантите (емигранти и имигранти) като виновници за кризата, което не е така. Причините за кризата могат да бъдат открити на друго място, а именно в капиталистическите и неолибералните политики, подкрепяни от Европейския съюз.

Може ли Комисията да каже какви стъпки се предприемат за защита на правата на всички работници, за създаване на повече работни места с права и във връзка с това за предотвратяване на разпространението на расисткото и ксенофобско поведение?

Отговор

(BG) Комисията е наясно със стачката в Обединеното кралство в завода Total, Lindsey (Lincolnshire). Комисията разбира, че италиански и португалски работници са били доведени в Lindsey в рамките на договор за подизпълнение, възложен от Total UK на италианското предприятие IREM. Комисията знае още, че британската служба за трудови правоотношения, Acas, публикува доклад, в който се посочва, че нейното проучване не е установило доказателства, че Total и неговите подизпълнители Jacobs Engineering или IREM са извършили нарушение на закони във връзка с използването на командировани работници или че са провели незаконно набиране на персонал.

Представената от уважаемия колега ситуация изглежда няма връзка със свободното движение на работници на базата на член 39 от Договора за ЕО. Свободното движение на работници трябва да се разграничава от свободата да се предоставят услуги на базата на член 49 от Договора за ЕО, който включва правото на предприятията да извършват услуги в друга държава-членка, във връзка с които те могат да изпращат („командирват“) временно свои работници.

Ето защо изглежда, че действието при колективен трудов спор е поставило под съмнение правото да се предоставят услуги. Комисията смята, че Директивата относно командироването на работници е важен

инструмент, който предлага на предприятията ползите от вътрешния пазар, като същевременно с член 3 позволява на държавите-членки да предприемат необходимите мерки за защита на правата на работниците. Комисията е решена да продължи да гарантира баланса между защитата на работниците и икономическите свободи и да предотвратява нелоялната конкуренция. Във връзка с това Комисията, заедно с френското председателство на Съвета, поиска от европейските социални партньори да изготвят съвместен анализ по този въпрос. Комисията очаква да получи резултатите от техните обсъждания.

Комисията разбира безпокойството на европейските работници, породено от настоящата криза. През ноември 2008 г. Комисията прие Европейски план за икономическо възстановяване за ограничаване на въздействието на кризата върху реалната икономика и заетостта. На 4 март Комисията прие друг документ във връзка с Европейския съвет през март 2009 г. с цел смекчаване на отрицателното въздействие на кризата и подготовка на ЕС за бъдещ устойчив растеж. Освен това чешкото председателство на Съвета ще организира среща на върха по въпросите на заетостта на 7 май 2009 г. Както показва досегашният опит, изходът от кризата не е чрез издигане на бариери или насърчаване на протекционизма, а чрез отстояване на ценностите на откритост и свободно движение.

*
* *

Въпрос № 75 от Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Относно: Отваряне на германския пазар на труда за новите държави-членки

На 16 юли 2008 г. германското правителство реши, че немският пазар на труда ще остане затворен за работници от новите държави-членки за още две години (до края на април 2011 г.), въпреки че равнището на безработицата през юни 2008 г. беше само 7,5 %. В обосновката на това решение пред Комисията като главна причина беше посочена разрастващата се икономическа криза, въпреки че кризата засяга не само германската икономика, но и икономиките на всички държави-членки на ЕС.

Счита ли Комисията, че тази обосновка е убедителна и подходящо защитена?

Отговор

(BG) Комисията е наясно с решението на германското правителство да удължи ограниченията за достъп на работници от ЕС-8 до своя пазар на труда до 2011 г.

Съгласно Договора за присъединяване държава-членка, която иска да продължи да поддържа ограничения за пазара на труда в периода от 1 май 2009 г. до 30 април 2011 г., може да го направи, само ако уведоми Комисията преди 1 май 2009 г. за сериозно влошаване на състоянието на своя пазар на труда или за опасност от такова влошаване. Комисията, в ролята си на пазител на договорите, си запазва правото да предприеме целесъобразни действия след като получи и разгледа уведомлението на Германия.

*
* *

Въпрос № 76 от Αθανάσιου Παφίλη (H-0092/09)

Относно: Право на пенсии на репатрирани политически бежанци

При присъединяването си към ЕС на 1 януари 2007 г. Румъния и България приеха да прилагат Регламент (ЕИО) № 1408/71⁽³¹⁾ и Регламент (ЕИО) № 574/72⁽³²⁾ за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността.

Веднага след присъединяването им към ЕС гръцките политически бежанци, репатрирани от Румъния и България, подадоха заявления чрез съответните органи за социално осигуряване (ΙΚΑ, ΟΓΑ, ΟΡΑΔ и Главна счетоводна служба) до органите за връзка на тези две държави, отговарящи за въпроси, свързани с периодите на плащане на вноски за пенсионно и социално осигуряване на следните адреси: Румъния, Национален пенсионен и социално осигурителен институт, ул. „Латина“ № 8, сектор 2; България, Национален осигурителен институт, бул. „Александър Стамболийски“ № 62-64, София 1303.

⁽³¹⁾ ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2.

⁽³²⁾ ОВ L 74, 27.3.1972 г., стр. 1.

Оттогава изминаха две години, а все още не са признати права за получаване на пенсии на гръцките политически бежанци от посочените две държави.

Какво е становището на Комисията по отношение на незабавното изплащане на пенсии от тези държави на репатрираните политически бежанци?

Отговор

(FR) Комисията е наясно с въпроса за пенсионните права на гръцки граждани, които са работили в Румъния и България и са били репатрирани през 70-те години на XX век.

Въз основа на двустранните споразумения, сключени между Гърция и горепосочените държави, гръцкото законодателство призна, при определени условия, че периодите на трудов стаж, отработени в тези държави, могат да бъдат считани като за отработени в Гърция. Целта на тази правна фикция беше да се защитят определени групи от лица, които са били застрашени да загубят напълно правата си за социално осигуряване. Тази помощ, предоставена единствено на базата на националното законодателство и съгласно посочените в него условия, предвиждаше обезщетенията да бъдат изплатени до 1 януари 2007 г.

На практика от тази дата Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 се прилагат по отношение на Румъния и България. Но в член 94, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 се посочва, че не се придобиват никакви права съгласно настоящия регламент за период преди датата на неговото влизане в сила във въпросната държава-членка.

*
* *

Въпрос № 77 от Kathy Sinnott (H-0094/09)

Относно: Обходен път M8 Rathcormac Fermoу и обходен път N8 Watergrasshill

За първи път се обърнах към Комисията през август 2006 г. по въпроса за обходния път M8 и обходния път N8 Watergrasshill. Отговорите на предишните писмени въпроси (P-3803/06, P-5555/06 и E-0821/07) бяха незадоволителни.

Откриването на 2 октомври 2006 г. на новата магистрала M8, за която се заплаща такса за изминат участък, доведе до откъсването на 2,4 км от път, финансиран от ЕС (N8), от всички безплатни пътища за обществено ползване, тъй като няма достъп или изходна точка за граждани, които не заплащат такса за изминат участък. Тази отсечка от пътя е недостъпна за моите избиратели, ако не плащат такса за изминат участък на частно дружество. Това представлява неразрешена промяна на предназначението и промяна на собствеността. Въздействието на тези промени е много съществено за селото Watergrasshill като движението през селото се увеличи значително и стана опасно за хората. Положението остава непроменено и създава затруднения за много от моите избиратели.

Ще ме уведоми ли Комисията какво прави тя понастоящем за това положение?

Отговор

(BG) Комисията проведе обширни консултации с ирландските органи след различните въпроси, поставени от уважаемия колега по въпроса за кръстовището Watergrasshill. Поисканата предишна кореспонденция между Комисията и държавата-членка беше предадена лично на уважаемия колега.

Съфинансираното кръстовище Watergrasshill е собственост на местните органи. Целият обходен път Watergrasshill ще остане публична собственост и ще се поддържа от местните органи.

Ирландските органи уведомиха Комисията, че са въведени някои подобрения, които да възпират водачите на тежкотоварни автомобили, нежелаещи да използват пътя, за който се плаща такса, да преминават през селото. Те включват:

Еднопосочна система на пътя, водещ до центъра на селото от кръстовището Watergrasshill;

Ограничение до три тона за транспортни средства, използващи главната улица;

Подобрен местен обходен път на селото, който да насочва всички движещи се без такса за изминат участък към алтернативен маршрут извън Watergrasshill.

По повод на горепосочения въпрос на уважаемия колега Комисията се свързва с ирландските органи, за да установи настоящото положение по отношение на потоците на движение през селото. Ирландските органи уведомиха Комисията, че еднопосочната система и ограничението до три тона са били премахнати в средата на 2008 г. с гласуване на съвета на окръг Cork по искане на местната общност в Watergrasshill.

Най-актуалните стойности за движението след премахването на горепосочените ограничения показват следното:

Общо 19 859 транспортни средства по N8 на юг от обходния път Fermoy;

Общо 13 202 транспортни средства, използващи шосето с такса за изминат участък;

Общо 6 214 транспортни средства, използващи подобрения местен обходен път на селото (посочен по-горе).

Приблизително 6 600 автомобили преминават през главната улица ежедневно. Това включва движението за зареждане със стоки и местното движение на селото. Ирландските органи предполагат, че значителна част от това местно движение винаги ще съществува предвид развитието на жилищното строителство в района през последните години.

Няма налични данни за броя на тежкотоварните автомобили, пътуващи през селото, но той вероятно се е увеличил след премахването на еднопосочната система и ограничението до три тона.

Полезно е да се отбележи, че потокът на автомобилите през селото е значително по-малък в сравнение със съответната стойност от 10 336 автомобиля, регистрирани през ноември 2006 г.

С оглед на горепосоченото Комисията счита, че ирландските органи са предприели всички подходящи мерки за разрешаване на проблема с притесненията на жителите на Watergrasshill. Комисията се надява, че горепосочената информация предоставя отговор на последните питання на уважаемия колега по този въпрос.

*
* *

Въпрос № 78 от Κωνσταντίνου Δροῦτσα (H-0096/09)

Относно: Уволнения и забрана на профсъюзната дейност

Работниците в търговията на дребно в Гърция се организират в подкрепа на своите оправдани искания за по-добри условия на труд, заплащане и надбавки. Освен това те призовават за възстановяването на работа на свой колега, уволнен от универсален магазин „JUMBO“ заради участието му в стачни действия. Правителството и работодателите правят опити за сплашване на работниците чрез вълна от арести и репресии срещу протестиращите работници в много гръцки градове. В частност дружеството „JUMBO“ прави опити: да спре цялата дейност на профсъюзите; да получи гаранционни плащания от работниците; да налага глоби и наказателни санкции; да забрани работническите движения в подкрепа на правото на работа и целящи възстановяването на работа на уволнени лица, както и получаването на по-големи профсъюзни и демократични права.

Осъжда ли Комисията тези действия като нарушаващи правата на работниците да стачкуват и да упражняват своите демократични и профсъюзни свободи?

Отговор

(BG) Комисията счита, че свободата на сдружаване трябва да се възприема като общ принцип от законодателството на Общността. Ето защо той трябва да се зачита във всяка ситуация, която попада в неговото приложно поле. Във връзка с това Комисията ще насочи вниманието на уважаемия колега към решението на Съда на Европейските общности по делото Bosman и към член 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в който се посочва, че всеки има право на свобода на сдружаване, по-специално в областта на профсъюзното сдружаване⁽³³⁾.

Въпреки това не съществува законодателство на ЕО, което изрично да установява правото на сдружаване. В член 137, параграф 6 от Договора за ЕО се посочва, че разпоредбите на настоящия член не се прилагат спрямо правото на сдружаване. Освен това няма законодателство на ЕО, което да забранява дискриминацията на базата на членство в профсъюз или участие в стачка⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Понастоящем обаче харата не е юридически обвързваща.

⁽³⁴⁾ Вж. отговор на Комисията на писмени въпроси H-0271/07 и E-2091/08.

В допълнение Комисията подчертава факта, че Договорът за ЕО не я упълномощава да предприема действия срещу частно предприятие, което нарушава правото на свобода на сдружаване и/или стачкуване. В такива случаи националните органи, по-специално съдилищата, са тези, които следва да гарантират зачитането на тези права на тяхната територия на базата на всички факти, свързани с въпроса, и в съответствие с приложимите национални и международни стандарти.

*
* *

Въпрос № 79 от Ivo Belet (H-0097/09)

Относно: Високи ставки за компенсиране на промените в цените на корабното гориво след премахването на конференциите.

След премахването на конференциите в средата на октомври линиите за морски превоз сами трябваше да определят стойността, която да се начислява под формата на ставки за компенсиране на промените в цените на корабното гориво (BAF), които се налагат, за да се компенсират рисковете от колебания на цените на горивата.

В случая с BAF за морски товарни превози от Антверпен за Африка линиите за морски превоз всъщност начисляват същите ставки като през юли 2008 г. въпреки неотдавнашния спад в цените на петрола.

Наясно ли е Комисията с тази ситуация?

Какви мерки могат да бъдат предприети, за да се стимулират линиите за морски превоз да приемат разумни ставки?

Отговор

(BG) Както е известно на уважаемия колега, след премахването на груповото освобождаване на линейни конференции на 18 октомври 2008 г. предприятията за линейни превози сами трябва да преценяват дали техните бизнес практики отговарят на правилата за конкуренция. За да се помогне на морските оператори да разберат последствията от тази промяна, на 1 юли 2008 г. Комисията прие насоки относно прилагането на член 81 от договора за ЕО към морските транспортни услуги. Предвид насоките и настоящото състояние на съдебната практика във връзка с член 81, изглежда сам по себе си фактът, че ставките за компенсиране на промените в цените на корабното гориво (BAF) за търговията между Антверпен и Африка са все още на техните равнища от юли 2008 г., не показва непременно съществуването на практики на линиите за морски превоз в ущърб на конкуренцията. Действително, вероятно има подходящи обяснения за факта, че ставките BAF не спадат толкова бързо като цените на петрола (или толкова бързо като базовите ставки), като например хеджирането на корабно гориво и/или пазарната прозрачност в сектора за морски превоз и в петролния сектор. Въпреки това Комисията наблюдава отблизо развитието на сектора за линейни превози след премахването на линейните конференции миналия октомври и ще продължава да го прави и занапред. По-конкретно, Комисията ще налага строго прилагането на правилата за конкуренция с цел предотвратяване на опитите за компенсиране на спада на базовите ставки с увеличаване на ставките BAF и други допълнителни начислявания и такси чрез практики в ущърб на конкуренцията.

*
* *

Въпрос № 80 от Proinsias De Rossa (H-0099/09)

Относно: Работно време на младши лекари

Какъв е отговорът на Комисията по отношение на доклада, публикуван наскоро от ирландското Министерство на здравеопазването, в който беше посочено, че някои от 4 500-те младши лекари в болници в Ирландия все още работят на смени от 36 часа или повече от четири години и половина след влизането в сила на Директивата за работното време (Директива 93/104/ЕО⁽³⁵⁾, изменена с Директива 2000/34/ЕО⁽³⁶⁾), и в който се стигна до заключението, че нито една болница в Ирландия не спазва напълно законодателството на ЕО относно работното време?

⁽³⁵⁾ ОВ L 307, 13.12.1993 г., стр. 18.

⁽³⁶⁾ ОВ L 195, 1.8.2000 г., стр. 45.

Какви мерки е предприела или възнамерява да предприеме Комисията, за да гарантира, че Ирландия спазва изцяло задълженията си съгласно законодателството на ЕО за работното време?

Отговор

(BG) Комисията е наясно с доклада, публикуван през декември от ирландските национални органи относно действителната ситуация в Ирландия по отношение на работното време на обучаващи се лекари.

Съгласно Директивата за работното време⁽³⁷⁾ работното време не трябва да надвишава 48 часа на седмица. Посочената директива предвижда специални преходни условия за разширяване на тази граница за обучаващи се лекари, които не са били включени в приложното поле на директивата до 2004 г. Но дори и съгласно тези преходни условия работното време на обучаващи се лекари не трябва да надвишава средно 56 часа на седмица до август 2007 г. и средно 48 часа до 31 юли 2009 г. Други разпоредби на директивата се прилагат изцяло от 2004 г. по отношение на обучаващи се лекари. Тези условия включват изискването за минимална продължителност на междудневна почивка (най-малко 11 последователни часа за всеки период от 24 часа) и, когато е уместно, специални ограничения за нощния труд.

В светлината на тези разпоредби Комисията разглежда със загриженост доклада, посочен от уважаемия колега, като възнамерява да осъществи връзка с националните органи.

*
* *

Въпрос № 81 от Jim Allister (H-0104/09)

Относно: Жан Калвин

Предвид огромния принос на Жан Калвин за религиозната, политическа и социална история на Европа и за просвещението и развитието на Европа, какви са плановете на Комисията за отбелязване на 500-та годишнина от рождението му през юли 2009 г.?

Отговор

(BG) Наред с други важни политически и религиозни мислители работата на Жан Калвин е допринесла за формирането на европейските ценности и е имала особено влияние върху някои райони и държави-членки. Понастоящем обаче Комисията няма планове за отбелязването на 500-та годишнина от неговото рождение.

*
* *

Въпрос № 82 от Μανώλη Μαυροζιάτη (H-0105/09)

Относно: Финансова подкрепа за средствата за масово осведомяване

Според отговора на Комисията на писмен въпрос P-0189/09 относно финансовата подкрепа за средствата за масово осведомяване по време на световната икономическа криза много държави-членки са уведомили Комисията за държавна помощ за печата, която тя вече е одобрила, доколкото е била съвместима с разпоредбите на законодателството на Общността.

Може ли Комисията да посочи конкретно кои държави-членки вече са подали такива искания, кои от тях са одобрени, за какви суми става дума и за кои средства за масово осведомяване са предназначени? Кои са условията, според които тази държавна помощ е съвместима с разпоредбите на законодателството на Общността?

Отговор

(BG) Комисията признава необходимостта от пълна издателска независимост на средствата за масово осведомяване, както и важноста на медийния плурализъм за културното, демократично и обществено разискване в държавите-членки, и значението на вестниците в този контекст. Издаването на вестник обаче също е търговска дейност и Комисията има задължението да предотвратява неприемливото нарушаване на конкуренцията и търговията, дължащо се на публични субсидии.

⁽³⁷⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време, ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9.

Във връзка с това Комисията беше уведомена за различни схеми за държавна помощ в подкрепа на печата. Например Финландия нотифицира субсидии (0,5 милиона EUR през 2008 г.), отпуснати за ограничен брой вестници на шведски език и на езици на малцинства⁽³⁸⁾, Дания – схема в полза на разпространението на някои вестници и периодични издания⁽³⁹⁾ (приблизително 4,6 милиона EUR на година), а Белгия – схема в полза на фламандския печат⁽⁴⁰⁾ (1,4 милиона EUR на година).

След оценка на посочените схеми съгласно законодателството на Общността Комисията реши, че помощта може да се счита за съвместима с общия пазар. По-конкретно, Комисията оцени дали помощта е била насочена към цел от общ интерес (като например насърчаване на медийния плурализъм и разнообразие на гледните точки) по необходим и съразмерен начин. Комисията взе под внимание фактори като продължителността на схемата, броя и дейностите на бенефициентите, стойността на субсидиите и интензивността на помощта.

През септември 2008 г. Швеция нотифицира и изменения в схемата за помощ за шведския печат. През ноември 2008 г. Комисията реши да спазва процедурата, приложима за схеми за помощ, които съществуват преди присъединяването на дадена държава-членка към Европейския съюз. Делото все още не е приключило.

До момента никоя държава-членка не е нотифицирала помощ за печата за противодействие на кризата. Държавите-членки обаче могат да използват схеми за помощ, одобрени съгласно „Временната общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза“⁽⁴¹⁾, по отношение на печата по същия начин, както за другите сфери на дейност.

*
* *

Въпрос № 83 от Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Относно: Природни бедствия през януари 2009 г.

Бурите, които връхлетяха Испания и Франция през януари, нанесоха изключително големи щети както под формата на материални загуби, така и като човешки жертви. В автономната общност Галисия най-тежки щети понесе горското стопанство. Комисията потвърди, че от началото на бурите се поддържат контакти с френското правителство с оглед определяне на наличието на средства на Общността за възстановяване на понесените щети.

Кандидатствало ли е испанското правителство за помощ от Общността чрез фонд „Солидарност“? Осъществило ли е то връзка с Комисията, за да установи каква е наличната помощ по този инструмент или по програми за развитие на селски райони?

Отговор

(BG) Що се отнася до фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, отговорните служби на Комисията не са получавали заявление във връзка с бурята на 24 януари 2009 г. Но Регламент (ЕО) № 2012/2002 на Съвета от 11 ноември 2002 г. изисква националните органи на засегнатите държави-членки да изпращат заявления до Комисията само в рамките на 10 седмици от датата на първата щета (т.е. в настоящия случай до 4 април 2009 г.).

Фонд „Солидарност“ на ЕС (ФСЕС) може да предоставя финансова помощ на държави-членки и страни в процес на преговори за присъединяване към ЕС в случай на сериозно природно бедствие, ако преките общи щети, причинени от бедствието, надвишават 3 милиарда EUR (по цени от 2002 г.) или 0,6 % от brutния национален доход на страната като се взема по-ниската стойност. Приложимият праг за Испания през 2009 г. е преки щети, надвишаващи 3,398 милиарда EUR. В изключителни случаи, ако са изпълнени определени критерии, фондът може да бъде мобилизиран за бедствия, при които не е достигнат обичайният праг.

⁽³⁸⁾ Решение на Комисията по дело № 537/2007, *Sanomalehdistön tuki*, 20.5.2008 г., вж.:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

⁽³⁹⁾ Решение на Комисията по дело № 631/2003, *Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter*, 16.6.2004 г., вж.:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

⁽⁴⁰⁾ Решение на Комисията по дело № 74/2004, *Aide à la presse écrite flamande*, 14.12.2004 г., вж.:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

⁽⁴¹⁾ ОВ С 16, 22.1.2009 г., стр. 1. Изменена на 25 февруари 2009 г. (изменението все още не е публикувано в ОВ)

Следва да припомним, че финансовата помощ от фонд „Солидарност“ е ограничена за специфични видове неотложни действия, извършвани от публичните органи (както се определя в регламента), като например възстановяване на изправността на важна инфраструктура, почистване, предоставяне на временно настаняване или финансиране на спасителни операции. Фондът не може да компенсира частни щети.

Що се отнася до политиката за развитие на селски райони, член 48 от Регламент (ЕО) №1698/2005⁽⁴²⁾ предвижда мярка, насочена към възстановяването на потенциала на горското стопанство в гори, претърпели природни бедствия. Програмата за развитие на селските райони за Галисия за периода 2007-2013 г. предлага тази възможност с общо финансиране от 147 799 420 EUR, от които 81 022 302 EUR са съфинансирани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). До момента службите на Комисията, отговарящи за развитие на селските райони в Испания, не са били потърсени във връзка с този въпрос, тъй като горепосочената мярка е пряко приложима.

*
* *

Въпрос № 84 от David Martin (H-0110/09)

Относно: Конфискуване на генерични лекарствени продукти под режим транзит в Нидерландия

Във връзка с конфискуването на генерични лекарствени продукти под режим транзит в Нидерландия може ли Комисията да изясни защо лекарствените продукти бяха конфискувани, въпреки че бележката под линия към член 51 от Споразумението относно търговските аспекти на правата на интелектуална собственост (ТРИПС) не налага задължението да се извършват проверки при предполагаеми нарушения във връзка с патенти на стоки под режим транзит?

Счита ли Комисията, че тази конфискация противоречи на член 41 от Споразумението ТРИПС, в който се посочва, че прилагането на законите в областта на правата на интелектуална собственост не трябва да създава пречки за търговията?

Включила ли е Комисията или възнамерява ли да включи подобни разпоредби за правата на интелектуална собственост в някое от своите споразумения за свободна търговия (ССТ) от ново поколение или в други двустранни търговски споразумения?

Какви мерки ще предприеме Комисията, за да гарантира, че доставянето на генерични лекарствени продукти за развиващите се страни не се възпрепятства от подобни конфискации за в бъдеще?

Отговор

(BG) Законодателството на ЕС (Регламент (ЕО) № 1383/2003⁽⁴³⁾ на Съвета) предвижда митническите органи да задържат някои стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуална собственост (ПИС), включително патенти, дори когато тези стоки са под режим транзит. Член 51 от ТРИПС предвижда тези две ситуации и само налага като минимален стандарт, който беше въведен от членовете на Световната търговска организация (СТО), контрола върху вноса на стоки, за които се подозира, че нарушават нормите за търговските марки и авторските права. Той не ограничава държавите-членки да го разширят по отношение на стоки под режим транзит. Законодателят на ЕС избра по-широкия обхват на прилагане, който позволява ТРИПС. Следователно Регламент № 1383/2003 напълно съответства на изискванията на СТО/ТРИПС по отношение на обхвата и покритието на митническата намеса.

Съгласно законодателството за митническите органи митническите служители не са тези, които решават дали стоките нарушават ПИС. Общата процедура е стоките да се задържат за кратък и законово ограничен срок, когато има подозрение за нарушение, и да се осъществи връзка с титуляра на правата. След това титулярът на правата решава дали да заведе дело в съд съгласно националното законодателство. Член 55 от ТРИПС определя максимален срок от 10 работни дни за отмяна на освобождаването на стоките, както и евентуално удължаване на срока с още 10 работни дни.

В настоящия случай по искане на дружество, което притежава патентно право над въпросния лекарствен продукт в Нидерландия, нидерландските митнически органи задържаха временно въпросните лекарства под режим транзит. В случая стоките бяха освободени в крайна сметка след като титулярът на правата и

(42) Регламент (ЕО) №1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ОВ L 277 от 21.10.2005 г., стр.1).

(43) ОВ L 196 от 2.8.2003 г.

собственикът на стоките се споразумяха случаят да не се разглежда чрез съдебно производство. Намесата на митническите органи официално приключи при освобождаването на стоките и във връзка с това е важно да се отбележи, че решението пратката да се изпрати обратно в Индия е взето в следствие на споразумение между двете страни, а не на митнически разпоредби, което предоставя на собственика на стоките пълна свобода да разполага с тях по своя преценка след тяхното освобождаване.

Комисията счита, че описаните по-горе действия са в съответствие с член 41 от ТРИПС, както и с членове 51-60 от ТРИПС, и не представляват пречка за търговията. Временното задържане на стоки е строго ограничено във времето. Освен това, ако стоките са задържани на базата на необоснована жалба, собственикът на продуктите може да изиска компенсация. Други членове на СТО също прилагат подобни митнически процедури и практики в случай на задържане на подозрителни стоки под режим транзит.

Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета е в сила повече от 6 години и е доказал своята ефективност в защитата на законните интереси на производители и титуляри на права, както и на очакванията, свързани със здравето, безопасността и потребителските нагласи срещу фалшиви продукти, включително фармацевтични продукти. Като пример белгийските митнически органи наскоро спряха пратка от 600 000 фалшиви хапчета срещу малария, предназначени за Того. Благодарение на факта, че разпоредбите на ЕС за митническата дейност позволяват проверката на стоки под режим транзит, действията, предприети от белгийската митническа администрация, предпазиха потенциалните потребители от потенциално вредните въздействия на тези продукти. Въпреки че политиката относно достъпа до лекарствени продукти за всички изобщо не се поставя под съмнение, определено всички заинтересовани страни са длъжни да защитават уязвимото население от практики, потенциално застрашаващи живота.

Подходът, предложен от Комисията по отношение на раздела за ПИС в двустранните споразумения, е да изясни и допълни ТРИПС, където то е неясно, не е добре разработено или просто е обхванато от други разработки за интелектуална собственост. Действащата митническа процедура в ЕС е доказала, че е ефективна, балансирана и че съдържа достатъчно гаранции за избягване на злоупотреби от недобросъвестни жалбоподатели. Поради това Комисията обмисля въвеждането на подобни разпоредби в двустранните търговски споразумения от ново поколение. Следва все пак да се отбележи, че тези споразумения трябва да включват и разпоредби, които подчертават и затвърждават формата и същността на Декларацията от Доха относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве. Например в член 139, параграф 2 и член 147, параграф 2 от споразумението за икономическо партньорство между ЕС и държавите от Карифорум се посочва, че никоя част от споразумението не трябва да се тълкува така, че да се нарушават възможностите на държавите от Карифорум да насърчават достъпа до лекарствени продукти (вж. отговора на Комисията на писмен парламентарен въпрос E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Комисията напълно разбира загрижеността, изразена от уважаемия колега и много други по отношение на необходимостта да се обезпечи безпрепятственото осъществяване на търговията с генерични лекарствени продукти за развиващите се страни, и напълно подкрепя тази цел. Ето защо Комисията ще наблюдава положението и ще продължи да обръща внимание на всяко правилно или неправилно прилагане на законодателството на ЕС, което може да води до неприемливо възпрепятстване на законната търговия с генерични лекарствени продукти или до създаването на правни бариери, които пречат на движението на лекарства за развиващите се страни. Комисията обаче не е убедена, че инцидентът, посочен във въпроса на уважаемия колега, сам по себе си оправдава преразглеждането на правния механизъм, който действа безпроблемно от няколко години и който, напротив, е изпълнил ролята си за намаляване на световния трафик на фалшификати.

*

* *

Въпрос № 85 от Sajjad Karim (H-0112/09)

Относно: Отрицателно въздействие на Регламента за електронната идентификация

Регламент (ЕО) № 21/2004⁽⁴⁵⁾ на Съвета въвежда електронна идентификация (ЕИ) на овце и индивидуална регистрация на овце и кози от 31 декември 2009 г. Представителите на сектора обаче считат, че изискването да се регистрират индивидуалните данни на животните, които не са електронно идентифицирани в документи за движение, е прекалено тежко.

(44) www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

(45) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.

Може ли Комисията да определи ползите, които ще донесат електронното обозначаване и индивидуалното регистриране на движението по отношение на контрола на заболяванията, които вече не се предлагат чрез действащите системи в държавите-членки, т.е. системата за идентификация в Обединеното кралство и системата за регистриране на партиди?

Наясно ли е Комисията, че прилагането на посочения регламент ще доведе до допълнителни разходи, които в съчетание с изискванията за регистрация ще изгласкат много производители от бизнеса?

Признава ли Комисията практическите проблеми, произтичащи от използването на оборудване за ЕИ в стопанствата, и трудностите, свързани с регистрирането на индивидуалните идентификационни данни на стадата от овце в Обединеното кралство?

Как ще гарантира Комисията, че целите на Регламента за ЕИ се изпълняват по икономически най-ефективен начин?

Отговор

(BG) Действащите правила за индивидуална идентификация и проследяване на овце и кози бяха предложени от Комисията и приети с Регламент (ЕО) № 21/2004 от Съвета след кризата с болестта шап в Обединеното кралство през 2001 г. В последвалите доклади на Парламента, на Сметната палата и в доклада, известен като „Доклад Андерсън“, до Камарата на общините на Обединеното кралство се посочи, че съществуващата система за проследяване чрез партиди не е надеждна.

Електронната идентификация (ЕИ) е икономически най-ефективният начин за постигане на индивидуална проследимост и тя вече е готова да бъде използвана дори и при най-трудните реални условия в стопанствата.

Разходите за нея спаднаха значително. Въпреки това разходите трябва да бъдат оценени спрямо огромните икономически загуби, причинени от болести като шап, както и предимствата на системата за ежедневното управление на стопанствата. Възникналите огнища на шап през 2001 г. се разпространиха рязко поради неконтролираното движение на овце в Обединеното кралство и от Обединеното кралство в други държави-членки като това предизвика огромно отрицателно социално и икономическо въздействие върху животновъдния сектор в Обединеното кралство, както и в други държави-членки. Според доклад № 8/2004 на Сметната палата относно работата на Комисията за справяне с болестта шап (2005/С 54/01) последствията за бюджета на Общността са били на стойност 466 милиона EUR. Според така наречения „Доклад Андерсън“ до Камарата на общините на Обединеното кралство ⁽⁴⁶⁾ разходите на правителството на Обединеното кралство са достигнали 2 797 милиона британски лири. Всичко това не включва огромното пряко и непряко въздействие върху различните отрасли на икономиката (земеделие, хранително-вкусова промишленост, туризъм), което е трудно да се определи количествено в точни стойности.

Както вече няколко пъти съобщи на Парламента и като е наясно с въздействието на съответните правила на Общността върху животновъдите, Комисията възприе разумен подход по отношение на електронната идентификация и прави всичко възможно да улесни нейното гладко въвеждане.

Скоро Комисията ще публикува икономическо проучване, чиято цел е да се предоставят насоки за най-ефективния начин за обезпечаване на прилагането на новата система за проследяване. Също така тя е отворена към държавите-членки да предоставят на овцевъдите средства за въвеждането на ЕИ в рамките на правилата на Общността относно държавната помощ. Освен това бюджетът на Общността предвижда финансови средства, които могат да бъдат разпределени от държавите-членки в рамките на политиката за развитие на селските райони.

*
* *

Въпрос № 86 от Anne E. Jensen (H-0116/09)

Относно: Последствия от финансовата криза в Централна и Източна Европа

Финансовата криза засегна сериозно държавите от Централна и Източна Европа. Заемите в чужди валути като швейцарски франкове, долари и йени се превърнаха в огромна тежест както за предприятията, така и за частните домакинства поради пониженията на обменните курсове на местните валути. Има случаи на семейства, които вече не могат да плащат своите сметки за електричество или газ. В балтийските държави икономиката

(46) „Болестта шап 2001 г.: Доклад за поуците, получени от допитването“, 22 юли 2002 г.

се сви с 10 %, а президентът на Световната банка направи оценка, че държавите от Централна и Източна Европа се нуждаят от средства на стойност между 236 милиарда и 266 милиарда датски крони. Освен това започват да се появяват противоречия в сътрудничеството между държавите-членки.

Какво предлага да направи Комисията, за да гарантира, че европейските граждани в държавите от Централна и Източна Европа могат да продължат да се радват на нормални условия на живот?

Приема ли Комисията оценката на президента на Световната банка за размера на необходимата помощ?

Какво предлага да направи Комисията, за да осигури общ европейски подход към предизвикателствата, породени от финансовата криза, който да създаде решимост за противодействие на кризата с валутите и за предотвратяване на ефекта на доминото в банковата система, задействан от проблемите в държавите от Централна и Източна Европа?

Отговор

(BG) През ноември 2008 г. Комисията отговори на финансовата и икономическа криза с Европейския план за икономическо възстановяване (ЕПИВ), одобрен от Европейския съвет през декември 2008 г. Солидарността и социалната справедливост са основните принципи на плана. Европейската инициатива за подкрепа на заетостта, съдържаща се в ЕПИВ, включва мобилизиране на финансови ресурси на ЕС, както и определяне на редица приоритети на политиката за държавите-членки, насочени към намаляване на човешката цена на икономическия спад и въздействието му върху най-уязвимите.

В оперативен отношение това означава, че наличните финансови инструменти на ЕС са мобилизирани. Ревизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията ще позволи той да се активизира бързо в подкрепа на работниците, засегнати от значителни съкращения, и на районите, в които живеят. Комисията представи също предложение, което да се приеме от Парламента и от Съвета, за приспособяване на програмирането на Европейския социален фонд (ЕСФ) за нуждите на кризата чрез опростяване на неговото функциониране, което ще осигури възможност за незабавно увеличаване на авансовите плащания в размер на 1,8 милиарда EUR.

Тъй като повечето инструменти за смекчаване на последствията от кризата по отношение на заетостта и социалните въпроси са в ръцете на държавите-членки, Комисията подкрепя координирания подход за възстановяване на пазара на труда, за да се гарантира, че мерките, предприети от държавите-членки, не водят до отрицателен ефект на разпространение върху други държави. Във връзка с това Комисията установи редица насоки за политиките за държавите-членки с цел: 1) подкрепа за заетостта в краткосрочен план, особено чрез поддържане на договаряне на временна заетост с гъвкаво работно време и 2) улесняване на процесите на преход на пазара на труда чрез засилване на активността и осигуряване на адекватна подкрепа за доходите на най-засегнатите от спада на икономиката и инвестиране в обучение и възможности за намиране на работа с цел осигуряване на бързо повторно интегриране на пазара на труда и овладяване на риска от дългосрочна безработица. Тези насоки бяха ясно формулирани в съобщението на Комисията от 4 март 2009 г. до пролетния Европейски съвет.

Комисията и държавите-членки решиха да проведат извънредна среща на върха по въпросите на заетостта през май, за да приемат допълнителни конкретни мерки за намаляване на въздействието на кризата върху социалната сфера и заетостта и за подпомагане на ускорено възстановяване.

2. Предварителните оценки за потенциалните загуби на банките, нуждите от спешна ликвидност и рекапитализация и нуждите за рефинансиране на краткосрочния външен дълг са свързани с голяма несигурност и трябва да бъдат третирани с внимание. На този етап трябва да се избягва неоснователното всяване на тревога на базата на съвсем предварителни и общи оценки за нуждите от помощ, които се разпространяват понякога. Комисията работи в тясно сътрудничество с други международни партньори при оценяването на конкретните нужди на държавите от помощ чрез инструментите на ЕС (например за измерване на необходимата подкрепа за платежния баланс на Латвия и Унгария).

3. На неофициалната среща на държавните глави или правителствените ръководители на 1 март, неделя, лидерите на ЕС отправиха послание за солидарност и обща отговорност. Те подчертаха още, че всяка държава е различна в политическо, институционално и икономическо отношение и трябва да бъде оценена индивидуално и че разбирането, че ЕС не прави много за Източна Европа (популяризирана от някои средства за масово осведомяване и някои международни институции), не е вярно.

От гледна точка на ЕС е много важно, че наличните мерки на политиката за подкрепа на макрофинансовата стабилност на Централна и Източна Европа зависят от това дали дадена държава е членка на ЕС, а ако не е –

дали държавата е страна кандидатка за ЕС или потенциална кандидатка, или е държава съседка на ЕС в по-широки граници.

ЕС вече е разработил голям брой инструменти за овладяване на рисковете в целия регион. В рамките на ЕС бяха задействани широк набор от мерки и огромни финансови ресурси за преодоляване на затрудненията във финансовия сектор и подкрепа на реалната икономика. Тези мерки включват:

осигуряване на висока ликвидност от централните банки и сериозни мерки в подкрепа на банковия сектор. Чрез рамката на ЕС за национални спасителни пакети се гарантира, че ползи се създават както за държавите източник, така и за приемащите държави;

финансова помощ за държави, които имат затруднения с платежния баланс (Латвия, Унгария);

мерки на национално равнище и на равнище ЕС в подкрепа на растежа в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване;

допълнителни ангажменти от страна на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) и

предварително захранване на структурните фондове, което ще доведе до значително увеличаване на авансовите плащания за новите държави-членки през 2009 г.

За държави, които не са членки на ЕС, инструментите за преодоляване на макрофинансовите предизвикателства са по-ограничени, но са предприети действия на макрофинансово равнище, а също и в подкрепа на реалната икономика. Комисията постоянно следи ефективността на тези инструменти и е засилила наблюдението на макроикономическия и макрофинансовия риск. Международните финансови институции (Международният валутен фонд (МВФ), Световната банка, ЕИБ и ЕБВР) могат да изиграят сериозна роля в района. Комисията поддържа тесни връзки с МВФ и други международни финансови институции. ЕС подкрепя значителното увеличаване на ресурсите на МВФ, *inter alia*, с цел засилване на неговите възможности за намеса в държавите от Източна Европа.

*

* *

Въпрос № 87 от Γεωργίου Τούσσα (H-0119/09)

Относно: Екологична катастрофа, засегнала влажните зони в Гърция

Компетентните органи и екологичните организации осъждат факта, че влажните зони в Гърция отдавна са подложени на престъпно третиране. Те твърдят, че ако не се предприемат мерки за тяхната защита, влажните зони са застрашени от безвъзвратно унищожаване от промишлени дейности, незаконни сметища, интензивно туристическо развитие и огромни инсталации, недостиг на важна инфраструктура и липса на интегрирано управление. Десетте най-важни гръцки влажни зони като делтите на реките Evros, Axios, Nestos, Aliakmonas, езерата Vistonida, Volvi и Kerkini, заливите и лагуните, признати за значими в международен мащаб, представляват тъжна запустяла гледка. Езерото Kogonia например се счита за екологично мъртво, а положението е още по-лошо при езерата, които не са включени в конвенциите от Монтьо и Рамсар.

Какви мерки са предприети за прекратяване на това посегателство срещу околната среда и биологичното разнообразие, за ефективна защита на гръцките влажни зони, за възстановяване на нанесените сериозни екологични щети и предотвратяване на повтарянето им?

Отговор

(BG) Влажните зони, които бяха определени за включване в европейската екологична мрежа Натура 2000 по силата на Директивата за птиците⁽⁴⁷⁾ (специални защитени зони (СЗЗ) или Директивата за местообитанията⁽⁴⁸⁾ (обекти от значение за Общността (ОЗО), трябва да бъдат защитени и управлявани в съответствие с приложимите разпоредби на посочените директиви, за да се поддържа или възстанови богатството на биологичното разнообразие, което притежават. В този контекст държавите-членки са отговорни

⁽⁴⁷⁾ Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици, ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1.

⁽⁴⁸⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ L 206, 22.7.1992 г.

да осъществят необходимите мерки, за да преодолеят съществуващите заплахи за влажните зони, и да въведат стабилна рамка за управление.

По-специално, що се отнася до Директивата за птиците, след заявление от страна на Комисията неотдавна Съдът на Европейските общности (СЕО) отсъди срещу Гърция (дело C-293/07) заради липсата на съгласуван, специален и цялостен правен режим, който да гарантира устойчивото управление и ефективната защита на СЗЗ, включително на 10 влажни зони от международно значение, посочени от уважаемия колега. Във връзка с това Комисията сега ще оцени уместността на мерките, които са предприети или ще бъдат предприети от Гърция с цел изпълнение на решението на СЕО.

Що се отнася до Директивата за местообитанията, откакто гръцки ОЗО бяха включени в списъка на Общността през юли 2006 г.⁽⁴⁹⁾, Гърция имаше на разположение шест години, за да ги определи като специални зони за съхранение, да формулира приоритети по отношение на съхранението и да установи необходимите мерки за съхранение. Междувременно Гърция трябваше да гарантира, че обектите не търпят значително влошаване или намеса и че се поддържа тяхната цялост.

По отношение на опазването на водите Рамковата директива за водите⁽⁵⁰⁾ (РДВ) създава рамка за управление за опазване и разширяване на всички повърхностни и подземни води с цел постигане на добро състояние като правило до 2015 г. Основният инструмент за постигане на тази екологична цел е планът за управление на речните басейни като първият се очаква да бъде готов през декември 2009 г. От приемането ѝ през 2000 г. Комисията следи отблизо прилагането на РДВ в държавите-членки, включително в Гърция. В резултат на процедурата, започната от Комисията, на 31 януари 2008 г. Съдът отсъди срещу Гърция поради непредаване на анализа на околната среда, изискван съгласно член 5 от РДВ (дело C-264/07). Гърция представи анализа на околната среда през март 2008 г. Освен това Комисията откри процедура за нарушение за непредаване на програмите за наблюдение на всички речни басейни на Гърция съгласно изискването на членове 8 и 15 от РДВ. Докладът трябваше да бъде готов през март 2007 г., но все още не е получен. Комисията ще следи отблизо следващите стъпки по прилагането на РДВ, за да се увери, че гръцките органи изпълняват задълженията си.

*
* *

⁽⁴⁹⁾ 2006/613/ЕО: Решение на Комисията от 19 юли 2006 г. за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район, ОВ L 259, 21.9.2006 г., стр. 1.

⁽⁵⁰⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите, ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.